Ramtha

BEYAZ KİTAP

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

Ramtha'nın bu baskısı,
JZK Publishing tarafından yayınlanan genişletilmiş
ve redakte edilmiş yeni baskıya uygun olarak
yeniden çevrilmiştir.

AKAŞA®

Kitabın Orijinal Adı:
Ramtha - The White Book, Revised and Expanded Edition
This translation is based upon the English language revised edition, which is the original teaching given by Ramtha; inevitably part of the message may be lost in translation.

Bu Kitabın Türkiye'deki Yayın Hakları
Akaşa Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir.
Copyright © **JZK, Inc.** 1999, 2001. Turkish Language edition licensed and published by Akaşa Yayınevi Ltd.
All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without the written permission of JZK Publishing, a division of JZK, Inc.
This Book is a revised and expanded edition of *Ramtha*, Copyright © 1999 JZK Inc. The contents of this book are based on Ramtha Dialogues®, a series of magnetic recordings registered with the United States Copyright Office, with permission from JZ Knight and JZK, Inc. Ramtha Dialogues® and Ramtha® are trademarks registered with the United States Patent and Trademark Office.
C&E™, Consciousness & Energy™ , Fieldwork™ , The Tank™, Blue Body™, and Twilight™ are trademarks of JZ Knight, d/b/a JZK, Inc., a Washington corporation, and are used with her permission.
For more information about Ramtha' teachings contact: Ramtha's School of Enlightenment, PO Box 1210, Yelm, WA 98597, USA.
www.ramtha.com

(1979-85 tebliğlerinden derlenmiştir) (bak. kaynakça s. 224)

Dizgi: Bilginler
Baskı: Avcı Matbaası
Kapak Baskısı: Santra Ajans
Cilt: Evren Ciltevi

ISBN 975-6793-40-6

AKAŞA Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.
İstiklal Cad. Mis Sok. No:6/4 Beyoğlu / İstanbul
Tel: (0212) 249 20 15

İkinci Basım
İstanbul, 2003

İÇİNİZDE
YAŞAYAN
TANRI'YA

İÇİNDEKİLER

Yayıncının Notu / 7

1. Giriş / 17
2. Ben Ramtha'yım / 21
3. Siz Benim Halkımken / 41
4. Tanrı Olan'dır / 49
5. Tanrı'yı Gör / 63
6. Yaşamdan Sonra Yaşam / 75
7. Ölüm ya da Yükseliş / 95
8. Yaradılış ve Tekâmül / 105
9. Meleklerden Daha Yüksek / 121
10. Tanımlanabilir Tanrı / 129
11. Sevginin Armağanı / 135
12. Yalnızca Gerçek / 141
13. Sev, ve İstediğini Yap / 157
14. En Yüce Olma Hali: Mutluluk / 173
15. Unutulan Tanrısallık / 183
16. Tekrardoğuş / 199
17. Bilmenin Bilimi / 211
18. Kapalı Zihin / 225
19. Zihni Açmak / 233
20. Deneyimin Erdemi / 253
21. Güzel Bir Sabah / 267

Sözlük / 273

Kaynakça / 294

YAYINCININ NOTU

Ramtha'nın öğretisi benzersiz bir metafiziksel düşünce sistemidir. Onun içeriğinin tüm anlamını ve etkisini kavramak için, bu sistemin çok dikkatle incelenmesi ve üzerinde düşünülmesi gerekir. Ramtha'nın öğretisi metafiziksel bir yapıdadır, çünkü o insan varoluşu ve insan, kaderimiz ve kökenimiz, iyinin ve kötünün doğası, ruh, ölüm ve yaşam, dünya ve diğerleriyle ilişkilerimiz hakkındaki temel sorulara karşılık verir.

Ramtha'nın öğretisinin genel aktarım biçimi mesajın kendisine özgüdür. Bu öğreti belirli konularla ilgili sadece akli bir tez ya da onların sadece akli bir analizi değildir, o ifşa edilen ve kör bir imanla kabul edilmesi gereken türde bir gerçek de değildir. Ramtha'nın öğretisi yeni bir din de değildir. Onun öğretisi, realiteye yaklaşımında bireyin Ramtha'nın felsefesini kavramasını ve ilk elden doğrulayıp deneyimlemesini sağlayan unsurlar içeren bir düşünce sistemidir. Bir başka deyişle, onun öğretisinin bu benzersiz veçhesi felsefenin ya da *realite kavramlarının* deneyimlenmesini ve *realitenin doğası hakkında bilgeliğe* dönüşmesini sağlar.

Ramtha'nın düşünce sisteminin bu özel niteliği Yunan, Mısır ve Ortadoğu kadim gizem okullarının yanı sıra, Ortadoğu'nun ve Avrupa'nın kadim gnostik okulları tarafından uygulanan kutsal bilgiye inisiyasyonlara benzer. Bu özellik Ramtha'nın öğretisini batı dünyasının geleneksel felsefi okullarından ayırır.

Nesnel bilginin ve gerçeğin geleneksel batı anlayışında bulduğumuz şey, insanın ve realitenin doğası hakkında temel bir varsayımdır. Bilimsel yöntem onun erişilebilir bilgi

alanını fiziksel duyularla gözlemlenip doğrulanabilen fenomenlere sınırlar. Bu alanın dışındaki herhangi bir şey efsane ve folklor âlemine gönderilir. Bir başka deyişle, realitenin ve insanın doğası onların fiziksel doğalarından ve maddesel-liklerinden başka bir şey değildir. Sigmund Freud'un psikoanalizi ve insan psişesinin portresi bu eğilimin açık bir örneğidir.

Ramtha'nın düşüncesine göre, fiziksel beden ve maddesel dünya gerçek dünyanın sadece bir veçhesidir. Aslında, onlar bilinç ve enerji tarafından oluşturulan gerçek dünyanın ürünü ve sonucudur. İnsan, en iyi şekilde, realitenin doğasını yaratan bilinç ve enerji olarak tarif edilir. Fiziksel dünya bilinç ve enerjinin yedi ifade düzeyinden sadece biridir. Ramtha, kendi bilinç ve enerji kavramını açıklamak için kuantum teorisinin Gözlemci kavramını kullanır. O ayrıca insanı bilinç ve enerji olarak tarif ederken, yaratıcı ve en-yüksek olarak Tanrı kavramını kullanır.

Bugün toplumun birçok kesimi için, onun son derece olağandışı aktarılma biçiminden dolayı, Ramtha'nın öğretisini hemen reddetmek kolaydır. Ne yazık ki, bir mesajı, onun içeriği yerine, sunuluş biçimine dayanarak yargılamak çok sık rastlanılan bir tepkidir. Pazarlama, tanıtım, satış ve reklam yöntemleri bunun iyi örnekleridir.

Ramtha'nın öğretisini sunuş biçimi, bu alışılmadık biçim, asla keyfî ve yüzeysel bir biçim değildir. O, bu genel biçimin ardındaki nedenleri açıkça belirtmiş ve onun mesajını kavrayabilmek için düşünce paradigmalarının, önyargılı fikirlerin köklerinin, bilinçsiz önyargıların, ve normal olarak realiteyi algılayıp değerlendirdiğimiz kalıpların farkına varmamızın önemli olduğunu açıklamıştır.

Ramtha'nın öğretim yöntemleri sık sık bireye meydan okur, ve bizim normal olarak realiteyi algıladığımız sınırları oluşturan o önyargılı fikirlerin farkına varmamız için gereç-

ler sunar. Bunun amacı, sonuç olarak, bizim realiteyi daha anlamlı, sınırsız, bilinçli, ve olağandışı bir biçimde deneyimlememizi mümkün kılacak ve bize deneyimlememiz için öncekinden daha büyük bir olanak yelpazesi sunacak daha geniş bir zihin perspektifinin ortaya çıkmasını sağlamaktır.

Ramtha'nın öğretisinin tartışmalı veçhelerinden biri, onun mesajlarını vermek için seçtiği biçimdir. Ramtha'nın, felsefesini kendi gerçeğinin ve kişisel deneyiminin meyvesi olarak sunması, onun bizzat bu felsefenin tipik örneği olmasını, kendi düşüncesinin canlı temsili ve tezahürü olmasını sağlamaktadır. Böylece o ölümsüz bir tanrı, bilinç ve enerji olduğunu, ve otuz-beş bin yıl önce şimdi var olmayan Lemurya kıtasında bir kez insan olarak yaşadığını söylemektedir. O, o hayatta insanın varoluşu ve yaşamın anlamı hakkında sorular sorduğunu, ve kendi gözlemi, derin düşünüşü sonucunda aydınlandığını ve fiziksel dünyayı ve ölümü aştığını açıklıyor. O, bedenini -bilinç ve enerji olan gerçek özünün tümüyle bilinçli kalabileceği, tamamen özgür olabileceği ve yaradılışın tüm veçhelerini sınırsız bir biçimde deneyimleyebileceği ve bilinmeyeni bilinir kılmaya devam edebileceği- bir zihin düzeyine birlikte götürebileceği bir yolu idrak ettiğini söylemiştir. O, bu süreçten kendi yükselişi olarak söz eder.

Artık fiziksel bedeni tarafından sınırlanmaması, Ramtha'nın bilinç ve enerjisinin fiziksel dünya ile başka biçimlerde ilişki kurmasını sağlar. O sık sık kendinden, örneğin, rüzgâr olarak, sabah olarak, bir yabancı olarak, ya da sokakta durmuş uygarlıkların ortaya çıkıp kayboluşunu gözlemleyen bir dilenci olarak, veya bilincin imgelemeye cüret edebileceği herhangi bir şey olarak söz eder.

O, öğretilerini aktarmak ve felsefesini kişisel olarak öğretmek için JZ Knight'ın bedenini kanal olarak kullanır. Bir kanal bir medyumdan farklıdır. Şöyle ki, bir kanal onun vasıtasıyla gelen bilinç ile dinleyiciler arasında bir aracı değil-

dir. Bir kanal, bilgiye kanallık ederken düşünüp kıpırdayamaz bir halde, değişmiş bir halde kalmaz; o bedenini tamamen terk eder ve o bilincin gelip onun tüm bedensel hareketleri ve işlevleri üzerinde tam bir yetiye sahip olmasına izin verir. Ramtha, JZ Knight'ın bedenini kullanarak bilgi verirken, kendi bedeniymiş gibi yürüyebilir, gülüp konuşabilir, ve öğrencilerine kişisel olarak öğretebilir. JZ Knight, onun mesajını aktarmak için kullandığı tek kanaldır.

Ramtha'nın kendi bedenini kullanmak yerine, mesajını bir kadın kanalıyla aktarmayı seçmesi Tanrı'nın ve tanrısal olanın sadece erkeklerin ayrıcalığı olmadığı ve kadınların da tanrısal olanın değerli ifadeleri oldukları, dehaya ve Tanrı'yı idrak etmeye muktedir oldukları bildiriminde bulunmaktır. Bu, ayrıca, onun felsefesinde önemli olanın -geçmişte birçok aydınlanma çabasının başarısızlığa uğramasına neden olduğu gibi- mesajcıya ya da bir yüze veya imaja tapınmanın değil, mesajın kendisini dinlemek olduğunu kesin bir biçimde belirtmektir. Bu, ayrıca, insanın gerçek özünün fiziksel bedenle ya da belirli bir cinsiyetle sınırlı olmadığı bildiriminde bulunmaktır. Kanallık fenomeni dolayısıyla Ramtha'nın düşünce sisteminin çerçevesi içinde mümkün kılınmıştır. Bir başka deyişle, JZ Knight'ta vuku bulduğu şekilde kanallık, sadece, eğer Ramtha'nın öğretisi doğruysa mümkün olabilir.

Bu fenomenin gerçekliği Ramtha'nın mesajının doğruluğunu işaret eder. Bu dikkate alınması gereken önemli bir noktadır, çünkü bilimin ilerlemesi bu fenomeni irdeleyebilecek ve onu fizyolojik, nörolojik ve psikolojik olarak inceleyebilecek testleri ve donanımı geliştirmiştir. Şimdi JZ Knight tarafından yapılan kanallık fenomenini inceleyecek ve sahtekârlık olasılığını ortadan kaldıracak bilimsel yöntemler mevcuttur. Bu bilimsel incelemeler 1996 yılında yapıldı; bilim adamlarından, psikologlardan, sosyologlardan ve din uzmanlarından oluşan on-iki kişilik seçkin bir jüri JZ Knight'ı

Ramtha'ya kanallık etmeden önce, kanallık ederken ve daha sonra inceledi.

Onlar, mevcut en yeni teknolojiyi ve donanımı kullanarak bilimsel araştırma çalışmalarını yaptıktan sonra, JZ Knight'ın otonom sinir sisteminin tepkilerinden elde edilen test sonuçlarının çok çarpıcı olduğunu ve bunların bilinçli sahtekârlık, şizofreni ya da çok-kişiliklilik sendromunu kesinkes olanaksız kıldığı sonucuna vardılar.

Ramtha, dinleyicilerinin aynı anlayış hızında ilerlemesi için mümkün olan her şeyi yapar. O, sürekli olarak, öğrencilerin öğretinin her bölümünü birbirlerine ifade etmelerinin ve açıklamalarının önemini vurgular. Bu tüm dinleyicilerin öğretiyi kavramalarını sağlar ve Ramtha'nın kendisini dinleyen insanların anlayış düzeyine daha güçlü bir biçimde hitap etmesini mümkün kılar. Bazen o dinleyicileri belirli bir konunun derin felsefi tefekkürüne sokar, diğer zamanlarda ise mesajını güçlendirmek için dramatizasyonu kullanır.

Öğretinin felsefi veçhesi sunulduktan sonra, Ramtha -onun kişisel deneyime ve bilgeliğe dönüşmesi için- öğrenciyi o bilgiye inisiye eder. Bu inisiyasyonlar onun tasarladığı ve öğrencinin bilgiyi kavrama fırsatı bulduğu çeşitli disiplinler şeklini alır. Ramtha bu bakımdan diğer öğretmenlerden farklıdır. O, konuştuğu ve niyet ettiği şeyi tezahür ettirme gücüne sahip bir Üstat Öğretmen rolünü üstlenir. Bu, öğretilerin, onları gnostik, felsefi harekete ve kadim gizem okullarına benzeten önemli bir veçhesidir. Yine de, Ramtha'nın düşünce sistemi yakından incelendiğinde, onun geleneksel olarak Gnostisizm ve gizem okullarının felsefesi olarak bilinen şeyden biçim ve içerik olarak açıkça farklı olduğu görülür. Ramtha kendi düşünce sistemini bu terimlerle sunmaz; o onu Ramtha'nın Aydınlanma Okulu, Büyük Çalışmaya Adanmış Kadim Bilgelik Okulu olarak adlandırır. Büyük Çalışma, Ramtha'nın öğretisinin pratik uygulamasıdır, bu

uygulamada kişi kendini bilme ve aydınlanma fırsatı bulur.

Tüm bunlar göz önünde bulundurularak, okur Ramtha' nın yayınlanan öğretisinin -öğretinin dinamik unsurundan, ses tonlamalarından, sözsüz öğretimden, ve pratikte uygulanışından yoksun olduğundan- öğreti sunuşunu ancak kısmen zaptettiğini bilmelidir.

Ramtha yeni sözcükler icat ederek, öğretmek için kullandığı dili yeniden tanımlar. İcat edilen bu sözcüklerin anlamı onun öğretisinin çerçevesi içinde açıkça anlaşılır, ve belirli öğreti de böyle alışılmadık sözcüklerin kullanımıyla daha açıklığa kavuşur. Biz, Ramtha'nın öğretisinin doğru yorumlanmasını sağlamak için onun kullandığı terimlerin ve kavramların bir Sözlüğünü oluşturduk.

Okurun Ramtha'nın öğretilerini okurken bunları göz önünde bulundurması önemlidir, çünkü bazı durumlarda o İngilizce'yi biraz eski ya da rafineleşmemiş biçimde kullanıyor gibi görünebilir. Ramtha kendi düşüncesinin sunuşunda çok dikkatli ve titizdir. Onun yaptığı her şey, kullandığı her terim belirli bir anlama, amaca sahiptir, ve mesajının bütünü ile uyum içindedir.

Ramtha'nın öğretilerini yayına hazırlarken başlıca kaygımız onları, mümkün olduğu kadar, aktarıldıkları içerik ve biçimde sunabilmek oldu. Öğretilerin anlamını -onları içerikten çıkararak ya da anlamı değiştirebilecek bir noktalama sistemi katarak- değiştirmekten kaçınmak için büyük özen gösterildi. Yine de, algılama ve sınırlı anlayış şeklindeki insan unsurunun kaçınılmaz olduğunun farkındayız. Mesajın saf güzelliği ve özgünlüğü içinde aktarılmasını ve alınmasını sağlamanın tek yolu, onun okur tarafından doğru bir paradigma olarak benimsenmesidir. O zaman o vaat ettiği gerçek ve bilgelik meyvelerini verir.

Bu kitabın içeriği Ramtha'nın öğrencileriyle yaptığı celselerin ses kayıtları olan, ve JZ Knight'ın ve JZK, Inc.'in iz-

niyle, Birleşik Devletler Telif Hakları Ofisi tarafından tescil edilmiş Ramtha Diyalogları'na® dayanmaktadır. *Kaynakça* bölümünde ise Ramtha'nın bu kitapta kullanılan asıl celselerini içeren bir liste sunulmaktadır.

Ramtha'nın öğretisi birçok konuyu içerir, ancak hepsi onun düşünce sisteminin temel kavramlarını açıklamaya hizmet eder. O, tekrar tekrar, mesajının bütününün "Siz Tanrı'sınız" bildirimiyle ifade edilebileceğini vurgular. Ama, biz bu bildirimi nasıl yorumlayabiliriz? "Tanrı" teriminin, büyük olasılıkla, dünyadaki insan sayısı kadar çok tanımı vardır. Ramtha'nın öğretisini doğru biçimde anlayabilmek için, bizim hem kendi Tanrı kavramımızın hem de onun Ramtha'nın Tanrı ve realitenin doğası hakkındaki açıklamasına ve tanımına ne kadar ters düştüğünün farkına varmamız büyük bir önem taşır.

Her şeyin özü nedir? Onların kaynağı nedir? Onların doğası nedir? Onların kaderi nedir? Ramtha'nın bu sorulara yaklaşımı onun Boşluk kavramı ile başlar. Boşluk, var olan her şeyin kaynaklandığı kaynaktır. O, Boşluğu "her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama hiçbir şeyin maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçlik" olarak tarif eder. Boşlukta hiçbir şey vardır, onda ne hareket ne de eylem vardır. Tektanrıcı dinlerin teolojileri de dahil olmak üzere, Tanrı konusuna birçok felsefi yaklaşım Tanrı'yı her-şeyi-bilen, sonsuz, mutlak, aşkın, ve değişmez bir varlık olarak düşünmüştür. Ramtha'nın sisteminde, mutlaklık, sonsuzluk ve değişmezlik nitelikleri Boşluğun tipik özellikleridir. Boşluk kendi kendini kapsar, kendi kendine yeterlidir, hareketsiz haldedir, ve hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Boşluğun herşeyi-kapsayan bir enginlik olarak görülmesine rağmen, asıl halinde o kendisiyle ilgili bir bilgi içermez, çünkü bilgi bir eylemdir.

Aristo'nun felsefesinde ve Thomas Aquinas'ın teolojisinde bulduğumuz yaratıcı, "ilk neden", ve "hareket etmez hare-

ket ettirici" olarak Tanrı kavramı, Ramtha tarafından, Boşluğun kendini düşünüp tasarlaması ve kendini bilmesi olarak ifade edilir. Bu düşünüp tasarlama eylemi Boşlukta -bir farkındalık noktası ve kendini biliş üretmiş- özgün bir hareketi temsil eder. Bu farkındalık noktasından Sıfır Noktası, Gözlemci, asıl bilinç, bilinç ve enerji, ve Tanrı olarak söz edilir. Sıfır Noktası, Boşluğun enginliği içinde potansiyel halde bulunan ve bilinmeyen her şeyi bilinir kılma ve deneyimleme ezeli niyetini taşır. Tekâmülün temeli ve çıkış noktası budur. Boşluğun kendini düşünüp tasarlaması insanın kaynağı ve kökenidir. Ramtha'nın, "Siz Tanrı'sınız" bildirimi kişiden Gözlemci, Sıfır Noktası'nın bedenlenmesi, ve yaratıcı bilinç ve enerji olarak söz eder.

Sıfır Noktası, Boşluğun düşünüp tasarlama eylemini taklit ederek, bilinmeyeni bilinir kılma ve tekâmül etme doğasını gerçekleştirmiştir. Bunu yaparak, Sıfır Noktası -onun vasıtasıyla kendinin farkına varabileceği bir ayna görevi görmüş- bir farkındalık başvuru noktası üretmiştir. Ramtha bu ayna bilinçten ikincil bilinç olarak söz eder. Sıfır Noktası, Boşluğun yüzeyinde hareketsiz halde bulunur ve onun bilebileceği şeyin bir sınırı yoktur. Sıfır Noktası ile ayna bilinç arasındaki yansıma zaman ve uzayda bir ortam, somut bir varoluş katı üreten şeydir. Öz (Spirit), Sıfır Noktası'nın dinamik veçhesidir. O bilinmeyeni bilmeyi ve deneyimlemeyi arzulayan irade ya da niyettir. Boşluğun potansiyellerinin Sıfır Noktası ve ayna bilinç tarafından araştırılışı yedi bilinç düzeyini ve, onlara karşılık gelen yedi zaman ve uzay düzeyini, katını ya da frekansını üretmiş olan şeydir. Bu yedi bilinç ve enerji düzeyi boyunca yaradılış yolculuğu ve eyleminden, içe-kıvrılış yolculuğu olarak söz edilir. Tanrı'ya ve Boşluğa geri dönüş yolculuğuna ise tekâmül (gelişip açılma) yolculuğu denir. Ruh (soul) Öz'den (Spirit) farklıdır. Ramtha ruhtan Hayat Ağacı olarak söz eder. Ruh içe-kıvrılış ve tekâmül yolcu-

luğunda yaşanan tüm deneyimlerin ve kazanılan bilgeliğin kaydedicisidir.

İnsanın kötü ve zor durumu ya da açmazı, onun kökenini ve kaderini unutması ve bu konudaki cehaleti olarak ifade edilir. Yolcu, ya da ayna bilinç, kendini en yoğun ve yavaş varoluş katıyla o kadar özdeşleştirmiştir ki sonuçta kendi ölümsüzlüğünü ve tanrısallığını unutmuştur. İnsanlık kendi kendisine, içimizde yaşayan ve biz olan Tanrı'ya yabancılaşmış ve dışsal bir kaynaktan yardım, anlam ve kurtuluş aramıştır. Bunu yaparak, insanlık kendi tanrısallığını inkâr eder ve mevcut durumundan kurtuluş şansını engeller.

Şu nokta da önem taşır ki, Ramtha'nın düşünce sisteminde maddesel dünya -en yoğun varoluş katı- ve fiziksel beden asla yaradılıştan kötü ya da istenmez olarak görülmez. Tipik biçimde gnostik geleneklerde bulunan -iyi ile kötü, ışık ile karanlık, günah ve doğruluk arasındaki mücadeleyi vurgulayan- realitenin dualistik bir yorumlanışı Ramtha'nın düşünce sisteminde tamamen dışlanır. Arzu edilmez bir durum haline gelen şey, kendi gerçek doğamız ve kaderimizle ilgili olarak bir cehalet ve inkâr hali içinde kalmaktır. Bilinç ve enerji olarak, onları yaratmış olan bizken, sınırlılıklarımız hakkında tartışmak saçmadır.

Aydınlanmaya giden yol, Sıfır Noktası'na geri dönüşü içeren tekâmül yolculuğudur. Bu görevi başararak, kişi bilinmeyeni bilinir kılma ve deneyimini -ebedi bilgeliğe dönüşmek üzere- Boşluğa getirme emrini yerine getirir.

Ramtha'nın öğrencilerini öğretilere inisiye etmek için tasarlamış olduğu ve ve kullandığı Büyük Çalışma disiplinleri Boşluğun -realitenin doğasını yaratan bilinci ve enerjiyi doğurmuş olan- kendini düşünüp tasarlama sürecine göre oluşturulmuştur, ve bir bakıma onu taklit eder.

Sonuç olarak, Ramtha'nın felsefesinin dört temel taşı Boşluk kavramı, yedi realite düzeyini yaratan bilinç ve ener-

ji, "Siz Tanrı'sınız" bildirimi, ve bilinmeyeni bilinir kılma emridir. Çoğu durumda geriye kalan tüm şey zamanın geçişine ve doğru yorum çerçevesini yitirişe zar zor dayanmış zayıf yankılar olmasına rağmen, kadim geleneklerde Ramtha'nın düşüncesinin birçok izi bulunur. Bu geleneklerin bazıları kadim Mısırlılar'ın ve Firavun Akinaton'un felsefeleri, Buda' nın kendisini uyanmış varlık olarak tanımlayışı, Sokrates'in ruhun erdemi ve ölümsüzlüğü anlayışı, Plato'nun evrensel formlar kavramı, İsa'nın yaşamı ve öğretileri, Havari Aziz Thomas'ın çalışmaları, ve İnci Şiiri, Tyanalı Apollonius, Origen, Mani, Katarlar ve Albigensiyanlar, Assisili Fransis, Musevi ve Hristiyan mistikleri, Haç'ın John'unun çizdiği ve zirvenin insan bedeninin başının tepesine yerleştirildiği Karmel Dağı krokisi, Michelangelo ve Leonardo da Vinci gibi sanatçıların eserleri, Avilalı Azize Theresa'nın yazıları ve mistik deneyimleri, Fray Luis de Leon'un eserleri, Avrupa'daki Rönesans hareketinin hümanistleri, Gül-haççılar (Rosicrucians), Uzakdoğu'nun Ölümsüz Üstatları, ve diğerleridir.

Ramtha'nın öğretisi bize yaşamın gizemini görebileceğimiz benzersiz bir perspektif sunar. O bize felsefe, bilim ve din tarafından yanıtlanmadan kalmış soruların yeni bir anlam bulduğu bir çerçeve sunar. Bu öğreti insan deneyiminin alanını, bugüne dek bilim ve dinler tarafından oluşturulmuş sınırların çok ötesine genişletebilir. Ramtha'nın düşünce sistemi ne bir dindir ne de realitenin felsefi bir yorumudur. O insan ırkının bir üyesinin deneyimi tarafından kazanılmış ve doğrulanmış gerçektir. Bu bakımdan, o Ramtha'nın bilgisidir, onun bilimidir. Ve şimdi bu yol yürünmüş olduğundan, kapılar onu araştırmayı ve bilinmeyene kendi yolculuklarını yapmayı arzulayanlar için açıktır.

BÖLÜM 1
GİRİŞ

"İnsanlığın kendi tanrısallığını idrak etmekten başka kurtuluşu yoktur. Sizler bu anlayışın tohumlarısınız. Sizin düşündüğünüz her şey, idrak ettiğiniz her şey bilinci her yerde yükseltir ve genişletir. Ve anlamak için geldiğiniz şeyi, tümüyle kendi amaçlı yaşamınızın hayrı için yaşadığınızda, başkalarının sizde tüm çevrelerinde gördüklerinden daha büyük bir düşünce süreci, daha büyük bir anlayış, daha amaçlı bir varoluş görmelerini sağlarsınız."

– Ramtha

Ben Ramtha'yım. Çok uzun bir zaman önce Dünya, ya da Terra denilen bu yerde yaşamış özgür ve egemen bir varlığım. O hayatımda ölmedim; yükseldim, çünkü zihin gücümü kullanmayı ve bedenimi görünmeyen bir yaşam boyutuna beraberimde götürmeyi öğrenmiştim. Böyle yaparak, sınırsız bir özgürlüğün, sınırsız bir mutluluğun, sınırsız bir yaşamın varlığını idrak ettim. Bu dünyada benden sonra yaşayanlar arasında da yükselenler oldu.

Şimdi, insanlığı çok seven, görünmeyen bir kardeşliğin bir parçasıyım. Bizler sizin dualarınızı işiten, meditasyonlarınızı hisseden, ileriye ve geriye doğru hareketlerinizi gözlemleyen kardeşlerinizdir. Bizler de bir zamanlar bu dünyada insan olarak yaşadık, hepinizin bildiği tüm umutsuzluğu, kederi, sevinci deneyimledik. Ancak, bizler insan deneyiminin sınırlamalarını yenmeyi ve aşmayı öğrendik, böylece daha yüce bir varoluş halini gerçekleştirdik.

Sizlere bizim için çok önemli ve değerli olduğunuzu söylemeye geldim, çünkü nasıl algılarsanız algılayın, içinizden akan yaşam ve her birinize gelen düşünce Tanrı dediğiniz sonsuz zekâ ve yaşam-gücüdür. İşte hepimizi birbirimize bağlayan bu özdür. Sadece sizin dünyanızdakileri değil, henüz göremediğiniz evrendeki varlıkları da birbirine bağlayan bu aynı özdür.

Size çoğunuzun çok uzun zaman önce unuttuğunuz kökeninizi hatırlatmaya geldim. Size, Tanrı denen öz tarafından daima sevilen ve desteklenen tanrısal ve ölümsüz varlıklar olduğunuzu mantık yoluyla anlayabileceğiniz daha yüksek bir perspektif sunmaya geldim. Yaşamınızdaki her realiteyi yüce zekânızla sizin yarattığınızı, ve bu aynı güçle istediğiniz her realiteyi yaratıp deneyimleme seçeneğine sahip olduğunuzu anlamanıza yardım etmek için geldim.

Tarihiniz boyunca size birçok öğretmen geldi, ve onlar size yüceliğinizi, gücünüzü, yaşamınızın sonsuzluğunu hatır-

latmak için birçok değişik yolu denediler. Bu dünyaya bilgiyi getirmek için her şey; kral, fatih, esir, kahraman, çarmıha gerilen Mesih, öğretmen, rehber, arkadaş, filozof olduk. Ve zaman zaman, kendinizi yok etmemeniz için olaylarınıza müdahale ettik; çünkü deneyimleriniz ve mutluluğa doğru tekâmül edebilmeniz için buradaki yaşamın bir oyun-alanı sağlamayı sürdürmesi gerekiyordu. Ama, sizler, size yardım etmek isteyenlere tek tek eziyet ettiniz, zulmettiniz. Bazılarını ise tam tersine putlaştırdınız, ve onların sözlerini işinize geldiği gibi çarpıtıp saptırdınız. Öğretilerini uygulamak yerine, birçoğunuz bu öğretmenlere tapınmaya başladınız.

Bana da tapınmanızı önlemek için, size kendi bedenimle gelmedim. Bunun yerine, sizlere, bu dünyada yaşarken sevgili kızım olan bir varlık kanalıyla hitap etmeyi seçtim. Bedenini kullanmama büyük bir nezaketle izin veren kızım, özüm için saf bir kanaldır. Ben sizlere hitap ederken o bedeninde değildir, onun ruhu ve Öz'ü bedenini terk eder.

Dünyanıza değişim rüzgârlarını getirdim. Ben ve beraberimdekiler insanlığı şu anda başlatılmış olan yüce bir olaya hazırlıyoruz. İnsanın çok büyük ve görkemli bir şeye tanık olmasını sağlayarak tüm dünya insanlarını birleştirmeyi amaçlıyoruz; bu, insanın açılıp, bilgi ve sevginin akışına izin vermesine neden olacak.

Bu neden yapılıyor? Çünkü sizler mümkün olabileceğini düşündüğünüzden çok daha büyük bir sevgiyle seviliyorsunuz. Çünkü artık insanın kendisini karanlık çağlara götürmüş, özgürlüğünü elinden almış, halkları bölmüş, sevgililer arasında nefrete ve uluslar arasında savaşa neden olmuş anlayıştan daha büyük bir anlayışı yaşamasının zamanı gelmiştir. Artık bunların sona ermesinin zamanı gelmiştir. İnsanın tanrısallığını ve ölümsüzlüğünü idrak etmesinin ve burada hayatta kalabilmek için sürünmeyi bırakmasının zamanı gelmiştir.

Çok yakın bir gelecekte, sevgili kardeşleriniz olan harika varlıklar tarafından dünyanıza büyük bilgi getirilecek. O zaman biliminiz bu dünyada hiç görülmediği kadar büyük bir hızla gelişecek. Gelen çağ, Tanrı Çağı'dır. Bu çağ, zamanda ve zaman değerlerinde kasıtlı bir değişimle gelecek. Önünüzdeki yıllarda bu dünyada artık hastalık, ıstırap, nefret ve savaş var olmayacak. Bedenin yaşlanması ve ölümü yerini sürekli yaşama bırakacak. Bunlar her varlığın yaşamında bilgi, anlayış ve derin sevgi yoluyla gerçekleşecek.

İnsanlığın kendi tanrısallığını idrak etmekten başka kurtuluşu yoktur. Sizler bu anlayışın tohumlarısınız. Her biriniz kendi değerini ve yaşamının sonsuzluğunu idrak ettikçe, birer birer, sınırsız düşünme, sınırsız özgürlük, sınırsız sevgi bilincine katkıda bulunacaksınız. Sizin düşündüğünüz her şey, idrak ettiğiniz her şey bilinci her yerde yükseltir ve genişletir. Ve anlamak için geldiğiniz şeyi, tümüyle kendi amaçlı yaşamınızın hayrı için yaşadığınızda, başkalarının sizde tüm çevrelerinde gördüklerinden daha büyük bir anlayış, daha amaçlı bir varoluş görmelerini sağlarsınız.

İçinde bulunduğunuz zaman, bildiğiniz yazılı tarihe ait zamanların en önemlisidir. Zor ve meydan okuyucu bir zaman olmasına karşın, size getireceği doyum nedeniyle bu zamanda burada yaşamayı siz seçtiniz. Yüzyıllardır hepinize yaşam süreciniz içinde Tanrı'yı göreceğiniz vaat edildi, ancak yaşamlar boyunca siz buna izin vermediniz. Bu yaşamınız sürecinde bunu çoğunuz göreceksiniz. Burada muhteşem bir âlemin, ve varlığından bile haberdar olmadığınız uygarlıkların ortaya çıktıklarını göreceksiniz. Ve yeni bir rüzgâr esecek. Sevgi, barış, mutluluk bu kutsanmış yeri, evreninizin bu zümrüt dünyasını, bu Tanrı evini kaplayacak.

Söylenenin üzerinde düşünün. Bu sözleri içinizde hissedin. Bunu yaptığınızda, anbean her düşünceyle, her duyguyla kendi yücelik, güç ve ihtişamınızın anlayışına geri döneceksiniz.

BÖLÜM 2
BEN RAMTHA'YIM

"Ben hepsini yaptım. Ve bu yüzden, yapmış olduğum her şeyden bilgelik kazandım ve onları tekrar yapmak zorunda kalmayacağım. Ben erdemliyim, çünkü bugün neysem o olabilmek için her şeyi yaptım. Nefret etmeden, sevginin ne olduğunu nasıl bilebilirsiniz? Ölümün eşiğine gelmeden, yaşamın ne olduğunu nasıl bilebilirsiniz? İdrak noktasına gelmeden bunları bilemezsiniz."

– Ramtha

Ben Ramtha'yım, Ram'ım. "Ram," benim zamanımın kadim dilinde "Tanrı" anlamına gelirdi. Ben, Hindu halkının büyük Ram'ıyım, çünkü bir erkeğin sperminden ve bir kadının rahminden doğup da bu dünyadan yükselen ilk insanım. Ben nasıl yükseleceğimi herhangi bir insanın öğretileriyle değil, her şeyde bulunan Tanrı'yı doğal biçimde anlayarak öğrendim. Ben, ayrıca, aydınlanmama dek nefret eden, hor gören, katleden, fetheden ve hükmeden bir insandım.

Ben bu dünyanın tanıdığı ilk fatihtim. Altmış-üç yıl süren bir askeri seferle bilinen dünyanın dörtte üçünü fethettim. Ama, en büyük fethim kendimi fethetmek, kendi varoluşumla uzlaşmak oldu. Kendimi sevmeyi ve bütün yaşamı kucaklamayı öğrendiğim zaman, rüzgârla sonsuzluğa yükseldim.

Yükselişimi halkımın gözleri önünde, İndüs Dağı'nın kuzeydoğu tarafında gerçekleştirdim. İki milyonu aşkın insandan oluşan halkım Lemuryalılar'ın, İyonyalılar'ın -ki daha sonra oraya Makedonya denildi- ve Atlantis dediğiniz Atlatia'dan kaçan kabile halkının bir karışımıydı. Şimdiki Hindistan, Tibet, Nepal ve Güney Moğolistan'ın nüfusunu oluşturanlar benim halkımın soyundan gelirler.

Sizin zaman ölçünüzle 35.000 yıl önce bu dünyada yalnızca bir hayat yaşadım. Ben Lemurya'dan göç edip, Atlantis'in güneyindeki en büyük liman kenti olan Onai'nin kenar mahallelerinde yaşayan talihsiz bir halkın arasında cehalet ve umutsuzluk içinde doğdum. "Son yüzyıl" denilen zamanda, kıta okyanusa gömülmeden önce Atlantis'e geldim.

O zamanlar Atlantis çok gelişkin bir bilimsel anlayışa sahip, zeki insanların yaşadığı bir uygarlıktı. Onların bilimi sizin şu anki biliminizden bile ilerideydi, çünkü Atlantisliler ışık prensiplerini anlamaya ve kullanmaya başlamışlardı. Işığı lazerlerle saf enerjiye dönüştürmeyi biliyorlardı. Işıkla yolculuk eden uzay gemileri bile vardı, ve bu bilimi başka

yıldız sistemlerinden varlıklarla kurdukları iletişim sonucunda elde etmişlerdi. Bu gemiler çok ilkel olmasına karşın yine de havada uçabiliyorlardı. Atlantisliler teknolojiye duydukları büyük ilgiden dolayı akla ve zekâya tapıyorlardı. Böylece akli bilim onların dini haline gelmişti.

Lemuryalılar Atlantisliler'den çok farklıydılar. Onların toplumsal sistemleri düşünce yoluyla iletişim kurmaya dayanıyordu. İleri teknolojiye sahip değillerdi, ancak ruhsal anlayışları çok gelişmişti, atalarım görünmeyen değerleri çok iyi biliyorlardı. Onlar ayın, yıldızların ötesinde olana tapıyor, ona saygı duyuyorlardı. Tanımlanamayan bir özü seviyorlardı. Bu onların Bilinmeyen Tanrı dedikleri bir güçtü. Lemuryalılar yalnızca bu Tanrı'ya taptıkları için Atlantisliler onları hor görüyorlardı, çünkü onlar "gelişip ilerlemeyen" her şeyi küçümserlerdi.

Ben küçük bir çocukken yaşam çok yoksul ve çetindi. Kuzeydeki bilimsel merkezleri uzun zaman önce yok olduğu için, o sırada Atlantis teknolojisini yitirmiş durumdaydı. Atlantisliler, ışıkla yolculuk deneyleri sırasında -bugün Venüs' ü kuşatan bulut gibi- gezegeninizi tümüyle kuşatan bulut tabakasını parçalamışlardı. Onlar stratosferi parçaladıklarında tufan şeklinde yağmur yağmış ve sonra bu sular donarak buzullar oluşmuştu. Bu yüzden Lemurya'nın büyük bir bölümü ile Atlantis'in kuzey kısmı okyanusa gömülmüş, böylece Lemurya ve kuzey Atlantis halkı Atlantis'in güney bölgelerine kaçmıştı.

Kuzeyde teknoloji yok olduğu için, güneydeki yaşam da yavaş yavaş ilkelleşmişti. Atlantis'in tümüyle sulara gömülüşünden önceki yüz yıl boyunca en güneydeki bölge yozlaşıp diktatörlerin boyunduruğu altına girmiş ilkel bir Atlantis'ti. Bu zorba hükümdarlar halkı cumhuriyet yönetimiyle değil, karşı çıkılamaz yasalarla yönetiyorlardı. Bu korkunç yönetim altında, Lemuryalılar sokak köpeklerinden de aşağı,

adeta gübre olarak görülüyorlardı.

Bir an, yüzünüze tükürüldüğünü, üzerinize işendiğini ve bunları yalnızca göz yaşlarınızla yıkamanıza izin verildiğini düşünün. Sokak köpeklerinin bile sizden iyi beslendiklerini, duyduğunuz korkunç açlığı bastırabilmek için her şeyi yemeye razı olabileceğinizi düşünün.

Onai sokaklarında çocuklara işkence edildiğini, kadınların dövülüp tecavüze uğradıklarını görmek olağandı. Yol kenarında açlıktan kıvranan bir Lemuryalı'nın önünden, yasemin ve gül suyuna batırılmış ince keten mendilleriyle burunlarını kapatarak geçen Atlantisliler'i görmek olağandı; çünkü bizler pis kokan, sefil yaratıklar olarak görülüyorduk. Bizler bir hiçtik, ruhsuz ve akılsız bir hiç... çünkü gazlar ve ışık gibi olguların bilimsel anlayışına sahip değildik. Akli yatkınlıktan yoksun olduğumuz için de tarlalarda çalışan köleler haline gelmiştik.

İşte ben bu dünyada böyle bir hayata doğdum. Bu benim zamanımdı. Ben nasıl bir rüyanın içindeydim? İnsanoğlunun akli küstahlık ve budalalık içine girişinin başlangıcıydı bu...

Babamın kim olduğunu bilemediğim için annemi suçlamadım. Babalarımız başka olduğu için erkek kardeşimi suçlamadım, korkunç yoksulluğumuz için de annemi suçlamadım. Küçük bir çocukken, annemin sokaklara sürüklenip tecavüze uğrayışını izledim. Bu saldırıdan sonra annemin karnında bir bebeğin büyüyüşünü izledim, ve onun kimin çocuğu olduğunu biliyordum. Ve annemin ağlayışını izledim, çünkü bir çocuk daha bizim bu Vaat Edilmiş Topraklar'da çektiğimiz acıyı çekecekti.

Annem bebeği tek başına doğuramayacak kadar güçsüz olduğundan, onun kızkardeşimi doğurmasına yardım ettim. Geceleri geç saatlerde çöplüklerde yiyecek aradım, köpekleri ve yaban kazlarını öldürdüm, ve dükkânlardan tahıl çaldım.

Ben annemi besledim, annem de kızkardeşime süt emzirdi.

Sevgili annemin ölümü yüzünden kız kardeşimi suçlamadım; küçük kız annemin tüm gücünü emip bitirmişti. Ama, kızkardeşim de yakalandığı ishal yüzünden bedeninde hiçbir şey tutamaz oldu, ve kısa bir süre sonra o da yaşamını yitirdi.

Annemi ve kız kardeşimi yan yana yatırıp odun toplamaya gittim. Odunları onların üzerine yığıp, çok sevdiğim bu iki varlık için dua ettim. Ve bedenlerinin kokusu Atlantisliler'i rahatsız etmesin diye odunları çabucak yaktım, aksi takdirde Atlantisliler onları çöle atıp akbabalara yem edebilirlerdi.

Annemle kızkardeşimin birlikte yanışlarını izlerken Atlantisliler'e duyduğum nefret büyüdü büyüdü, adeta koca bir engerek yılanının zehrine dönüştü. Ve ben henüz küçük bir çocuktum...

Ateşten gelen koku ve duman vadiye yayılırken halkımın Bilinmeyen Tanrı'sını düşündüm. Bu büyük Tanrı'nın adaletsizliğini ya da onun halkımdan böylesine nefret eden bu canavarları neden yarattığını anlayamıyordum. Annem ve kızkardeşim böyle sefil bir ölümü hak edecek ne yapmışlardı ki?

Beni sevmediği için Bilinmeyen Tanrı'yı suçlamadım. Benim halkımı sevmediği için onu suçlamadım. Annemin ve kız kardeşimin ölümü yüzünden onu suçlamadım. Onu suçlamadım; ondan nefret ettim!

Kimsem kalmamıştı, çünkü erkek kardeşim de bir vali tarafından kaçırılıp bugün İran olarak bilinen ülkeye götürülmüştü. Orada vali tarafından sapık cinsel zevklerinin tatmininde kullanıldı.

On-dört yaşında, bir deri bir kemik, ama içi büyük bir acıyla dolu bir çocuktum. Böylece, atalarımın Bilinmeyen Tanrı'sı ile savaşmaya karar verdim, bunun uğrunda ölmeye

değecek tek şey olduğunu düşünüyordum. Ölmeye karar vermiştim, ama onurlu bir adam olarak ölecektim. Ve bir insan tarafından öldürülmenin onursuz bir ölüm olduğunu düşünüyordum.

Uzakta, ufukta hayal gibi görünen büyük ve gizemli bir dağ gördüm. Ülkemizi yönetenlerin hepimizin üstünde yaşamaları gibi, eğer bir Tanrı varsa, hepimizin üzerinde, orada yaşıyor olmalı diye düşündüm. "Oraya tırmanabilirsem," dedim, kendi kendime, "Bilinmeyen Tanrı ile karşılaşacak ve insanlığa yaptığı haksızlıklar yüzünden ona duyduğum nefreti haykıracağım!"

Kulübemi terk edip, o koca dağa ulaşabilmek için günlerce yol aldım. Yol boyunca çekirge, karınca ve kök yiyerek dağa ulaştım, ve Bilinmeyen Tanrı ile savaşmak için dağın beyaz zirvesini bir duvak gibi saran bulutlara doğru tırmanmaya koyuldum. Sonunda zirveye ulaşınca, Bilinmeyen Tanrı'ya bağırarak meydan okudum: "Ben bir insanım! Neden insanlık onurum yok?" Ve ondan bana yüzünü göstermesini istedim... ama o bana hiç aldırmadı.

Dizlerimin üzerine çöküp, göz yaşlarım buz kesilene dek katıla katıla ağladım. Başımı kaldırıp yukarı baktığımda, karşımda elinde büyük bir kılıç bulunan harika bir kadın gördüm. O bana bakarak şöyle dedi: "Ah Ram, Ah Ram, ruhen parçalanmış varlık, duaların işitildi. Bu kılıcı al ve kendini fethet!" Ve ben bir göz açıp kapayıncaya dek o kayboldu.

Kendimi fethetmek mi? Kılıcın keskin tarafını çevirip kendi başımı bile bir vuruşta koparamazdım; kollarım kılıcın kabzasına yetişmiyordu ki. Ancak, bu büyük kılıçla onur bulmuştum. Artık soğuktan titremiyordum, ısınmıştım. Ve göz yaşlarımın düştüğü yere tekrar baktığımda, orada çok güzel bir kokuya ve renge sahip bir çiçeğin büyüdüğünü gördüm ve onun umut çiçeği olduğunu hissettim.

Elimde koca kılıçla dağdan aşağı indim, o gün Hindu halkının tarihine Ram'ın Müthiş Günü olarak geçti. O gün o dağa bir oğlan çocuğu tırmanmış, ama bir erkek geri dönmüştü. Artık bedensel olarak zayıf ve güçsüz değil, sözcüğün her anlamıyla bir Ram'dım. Çevresine müthiş bir ışık yayılan ve elinde kendinden büyük bir kılıç taşıyan genç bir adamdım. O yaşamımda bunun nasıl mümkün olabildiğini asla gerçekten anlamadım. Bu olağanüstü kılıç, onu taşıyabileceğim kadar hafif olduğu halde, o kadar büyüktü ki kabzasını ancak dokuz el birlikte tutabilirdi.

Dağdan Onai Kenti'ne geri döndüm. Kentin dışındaki tarlalardan birinde ayağa kalkıp, elini gözlerine siper ederek bana bakan yaşlı bir kadın gördüm. Çok geçmeden, beni gören herkes işini bıraktı. Arabalar durdu. Eşekler anırdı. Sonra her şey sessizleşti. İnsanlar koşup yüzümdeki ifadeye baktılar. Ve çok etkilenmiş olmalılar ki, hepsi aletlerini alıp beni kente kadar izledi.

Onai'yi yerle bir ettik, çünkü Atlantisliler'den, halkımı beslemek için tahıl depolarını açmalarını talep ettiğimde yüzüme tükürmüşlerdi. Atlantisliler o kadar hazırlıksızdı ki, kolayca yenildiler, çünkü savaşın ne olduğunu bilmiyorlardı.

Tahıl depolarını yoksul halkıma açtım ve sonra Onai'yi yakıp yerle bir ettik. Bunu başaramayacağımı hiç düşünmedim, çünkü o anda yaşamakla ölmek arasında hiçbir fark yoktu benim için; yaşamam için hiçbir neden kalmamıştı.

Katliam ve yıkım sona erdiğinde, içimde hâlâ büyük bir acı hissediyordum, çünkü nefretim hâlâ doyuma ulaşmamıştı. Böylece, insanlardan kaçıp tepelere saklandım; ama onlar, bağırıp çağırıp, tükürüp, onları taşlamama rağmen beni takip ettiler.

Ellerinde tarım aletleri, tahılla dolu çuhaları, ve önlerinde koyun ve keçi sürüleriyle öylece durmuş, "Ram, Ram, Ram, Ram," diye tempo tutuyorlardı. Onlara, "Beni yalnız

bırakın ve evlerinize dönün!" diye bağırdım. Ama, onlar yine de geldiler, çünkü artık bir evleri yoktu. Artık ben onların eviydim.

Nereye gidersem gideyim ısrarla beni takip ettikleri için, farklı inançlardan gelen tüm bu "ruhsuz" varlıkları bir araya topladım, ve onlar benim ordum, benim halkım oldular. Evet, onlar büyük bir halktı, ama iyi asker değillerdi. Ama, o andan itibaren Ram'ın büyük ordusu kuruldu. Başlangıçta sayıları on-bine yakındı.

O andan itibaren diktatörlükten nefret eden hırs dolu bir varlık, bir barbar oldum. İnsanlardan nefret ediyor ve tamamen ölümü bekleyerek savaşıyordum. Halkımın çoğunda olan ölüm korkusu bende hiç yoktu, çünkü ben onurlu bir biçimde ölmek istiyordum. Ben korkuyu asla tanımadım. Ben sadece nefreti tanıdım.

Ancak bir çılgın, iki yanında kimse olmadan en önde saldırıya geçebilir. Bunu yapan kişi nefret denen çok güçlü bir güdüyle doludur. Böylece, en asil düşman tarafından vurulmak üzere her şeyimle ortadaydım, sadece bana bu onuru vermelerini bekliyordum. Ve bu onura sahip olabilmek için düşmanların en değerlilerini seçtim. Ama, biliyorsunuz, korkunun olmadığı yerde zafer vardır. Böylece ben büyük bir fatih oldum. Benim zamanımdan önce fatih diye bir şey yoktu, sadece diktatörler vardı.

Savaşı ben yarattım. Ben bu dünyanın tanıdığı ilk fatihim. Benim zamanıma dek Atlantisliler'in küstahlıklarına karşı çıkan bir savaşçı topluluğu olmamıştı hiç. Hiç yoktu. Onu ben yarattım. Kızgınlığım, düşmanlığım, asil ve onurlu olma arzumla, sizin deyiminizle, büyük bir varlık oldum. Bir kahraman nedir, biliyor musunuz? Eh, ben gerçekten bir kahramandım. Bir kahraman hayatlar kurtarıp yanlışlıklara son verir, ama bunu yaparken bir başka yanlışlık yarattığını fark etmez. Evet, diktatörlüğün her şeklini ortadan kal-

dırmak istiyordum ve bunu yaptım, ama bu kez de ben o nefret ettiğim şey, yani bir diktatör olmuştum.

Artık diktatörlüğü yok etmenin ve derimin rengini daha saygınlaştırmanın peşindeydim. Ve yaptığımız tüm kuşatma ve savaşlarla, geçtiğimiz tüm topraklarda özgürlüğe kavuşturduklarımızdan katılanlarla ordum o kadar büyüdü ki, sonunda "Ram ve ordusu" efsanesi doğdu.

Vahşeti alkışlayan cahil bir varlık, bir budala, barbar ve soytarıydım. On yıl boyunca geçtiğim topraklardaki masum halklarla savaştım, yağmaladım, yaktım, yıktım. Ta ki büyük bir kılıç yarası alana dek... Kılıcı içimde bıraksalardı iyiydi, ama kan kaybından ölmem için çekip çıkardılar. Yüzüstü yere yuvarlandım. Kar beyazı mermerlerin üzerinden kızıl bir ırmak gibi akıp giden hayatımın mermerin çatlağından içeri süzülüşünü gördüm.

Soğuk mermer zemine uzanmış, akıp giden kanıma bakarken bir ses duydum. Bana, "Ayağa kalk!" diye sesleniyordu, "Ayağa kalk!"

Ellerimi yere dayayarak başımı kaldırdım. Sonra dizlerimi altıma çekmeye başladım. Başımı dik tutmaya çalışarak sol ayağımı kaldırıp dengeyi sağladım. Sonra tüm gücümü toplayarak, elimi dizime, yumruğumu da yaramın üzerine koydum... ve ayağa kalktım.

Orada ağzımdan gelen kan parmaklarımın arasından bacaklarıma akarak ayakta dururken, artık ölümsüz olduğuma kesinlikle inanan düşmanlarım kaçtılar. Askerlerim kenti kuşatıp yaktılar, yerle bir ettiler.

Beni ayağa kaldırıp, ölmemi engelleyen o sesi asla unutmayacaktım. Ve sonraki yıllarda da hep o sesin sahibini bulmaya çalıştım.

İyileştirilmem için ordumdaki kadınlara emanet edildim. Ve göğsüme sürülen, akbaba yağından yapılmış pis kokulu bir merheme dayanmak zorundaydım. Kadınların de-

diklerini yapmak ve onların gözleri önünde soyunmak zorundaydım. Tuvaletimi bile onların gözleri önünde yapmak zorundaydım, bu gerçekten çok utanç verici ve küçük düşürücü bir deneyimdi. Bugün bile, hâlâ beni akbaba yağının iyileştirdiğine inanmıyorum. Yalnızca, o iğrenç kokudan kurtulabilmek için bir an önce iyileşmek zorundaydım. İyileşme döneminde ise gurur ve nefretim yerini büyük ölçüde bir yaşama savaşına bırakmıştı.

O korkunç yaranın iyileşme sürecinde, başka hiçbir şey yapamadığım için, çevremde olup biten her şeyi derin derin düşünmeye başladım. Bir gün yaşlı bir kadının ölümünü izledim. Kadın yıllar önce ölen oğlu için ördüğü kaba bir kumaşı sımsıkı tutarak kendinden geçiyordu. Öğlen güneşinin altında yaşam yaşlı kadının bedeninden yavaş yavaş çekiliyordu. Kadının güneşten buruşmuş yüzünü, dehşetle açılmış ağzını, sabit bir noktaya dikilmiş, ışıktan etkilenmeyen gözlerini seyrettim. Hafif bir esintiyle uçuşan yıpranmış saçları dışında hiçbir şey kımıldamıyordu.

Kadını ve ölmüş olan oğlunu, ve onların büyük zekâlarını düşündüm. Sonra asla yok olmayan güneşe baktım. Bu, yaşlı kadın bir bebek olarak hayata gözlerini açtığında kulübesinin çatısındaki çatlaktan gördüğü aynı güneşti, ve o, onun ölürken gördüğü son şeydi.

Tekrar güneşe baktım. Güneş kadının öldüğünün farkında değildi. Yaşlı kadını nehir kıyısındaki uzun bir kavak ağacının altına gömerken güneşi izledim yine.

O akşam güneş batarken, ona lânet okudum. Onun dağların üzerinde büyük, kızıl bir mücevher gibi oturuşunu izledim. Mor dağlara ve sisle örtülü vadilere baktım, ve güneş ışınlarının her şeye vurup büyüleyici bir güzellik verdiğini gördüm. Bulutların solgun mavi renklerinin kızıl ve pembe renklerle canlandığını gördüm.

Dağların ardında, ufukta bir hayal gibi kaybolurken

büyük ışığı seyretmeyi sürdürdüm. Yukarıda bir yerde gece kuşunun ötüşünü işittim, yukarı baktığımda kararan gökyüzünde solgun bir ayın yükseldiğini gördüm. Hafif bir rüzgâr çıktı ve, o saçlarımda esip göz yaşlarımı kuruturken, içimde büyük bir sıkıntı hissettim.

Biliyorsunuz, ben büyük bir savaşçıydım. Kılıcımla bir adamı anında ikiye ayırabilirdim. Çok kafa uçurmuş, kol-bacak koparmıştım. Çok kan koklamış ve çok insan yakmıştım. Ama, tüm bunları neden yapmıştım? Güneş yine tüm ihtişamıyla batmıştı, kuş yine geceleri ötmüştü, ve ay her şeye karşın yine doğmuştu.

İşte o zaman Bilinmeyen Tanrı'yı düşünmeye başladım. Gerçekten istediğim tek şey bu çok huşu verici, çok gizemli ve çok uzak görünen şeyi anlamaktı. Ve insan neydi? O neydi? O neden güneşten daha büyük değildi? Yaşlı kadın neden yaşayamamıştı? İnsan -bu dünyada bu kadar çok sayıda olmasına, yaratıcı güç, birleştirici güç olmasına karşın- neden yaratıkların en aciziydi? Eğer insan, halkımın bana dediği kadar önemliyse, öldüğü zaman bu önemini neden yitiriyordu? Neden güneş ölünün yasını tutmak için olduğu yerde kalmamış, ya da ayın rengi mora dönüşmemiş, veya kuş uçmayı bırakmamıştı? İnsan çok önemsiz görünüyordu; çünkü onun ölümüne rağmen tüm bunlar hâlâ devam ediyordu.

Tek istediğim bilmekti.

Bana Bilinmeyen Tanrı'yı öğretecek bir öğretmenim yoktu, çünkü hiçbir insana güvenmiyordum. İnsanın kötülüğü ve çarpık düşünüşü yüzünden çok zarar görmüş, çok şey yitirmiştim. İnsanları hor gören, onları ruhsuz olarak düşünebilen insanlar görmüştüm. Bağırsakları sökülen, korku içinde yanan masumlar görmüştüm. Esir pazarlarında çırılçıplak satılıp, sapık ruhlar tarafından tecavüz edilirken genç görünsünler diye ergenlik tüyleri yolunan çocuklar görmüştüm. İnsanlığa duydukları nefret yüzünden büyük işkencele-

ri ve çirkinlikleri yaratan, dini kurallarla insanlara hükmedip onları köleleştiren rahipler ve kâhinler görmüştüm.

Yaşayan hiç kimse öğretmenim olamazdı, çünkü yaşayan insan çarpık düşünüşe sahipti; o gerçekten saf ve masum olan bir şeyi alıp onu sınırlı anlayışıyla çarpıtmıştı. Böylece, insanın anlayışıyla yarattığı Tanrı'yla hiçbir işim olamazdı, çünkü eğer insan Tanrı'yı yarattıysa, bu Tanrı yanılabilirdi.

Yaşamın unsurları, o en doğru öğretmenler bana Bilinmeyen Tanrı'yı öğrettiler. Günlerden öğrendim. Gecelerden öğrendim. Yıkım ve savaşa karşın her yerde var olan şefkatli, ve önemsiz görünen yaşamdan öğrendim.

Ufukta doğan güneşi düşündüm. Onun gökyüzünde yaptığı yolculuğu batıda sona erdirişini ve uykuya dalışını izledim. Güneşin sessiz ve süptil bir biçimde yaşamı yönettiğini öğrendim; çünkü birbiriyle savaşan herkes, ne kadar cesur olursa olsun, güneş batınca savaşmayı bırakıyordu.

Gökyüzünde dans eden ayın solgun ışığı içindeki güzelliğini, karanlığı gizemli ve harika bir biçimde aydınlatışını izledim. Kampımızın ateşlerini ve onların geceyi nasıl aydınlattıklarını gördüm. Suya konan yaban ördeklerinin, gece yuvalarında cıvıldaşan kuşların seslerini, çocukların kahkahalarını dinledim. Kayan yıldızları, bülbülleri, sazlıktaki kırağıyı ve başka bir dünyaya ait olduğu izlenimi veren buz tutmuş gölü gözlemledim. Rüzgâr estiğinde zeytin ağaçlarının yapraklarının zümrütten gümüş rengine döndüğünü gördüm.

Nehir kıyısında durmuş su dolduran kadınları izledim, eteklerine bembeyaz dizlerini gösterecek şekilde düğüm atmışlardı. Kadınların dedikodularının uğultusunu ve kahkahalarındaki cilveyi dinledim. Uzaktaki ateşlerin dumanını ve erkeklerin nefesindeki sarımsak ve şarap kokusunu kokladım.

Yaşamı ve onun sürekliliğini düşünerek ve izleyerek Bilinmeyen Tanrı'nın gerçek kimliğini keşfettim. Bilinmeyen Tanrı'nın, insanın çarpık düşünüşünün yarattığı tanrılar olmadığı sonucuna vardım. İnsanların zihinlerindeki tanrıların sadece, onların en çok korku ve saygı duydukları şeylerin kişilikleri olduğunu anladım. Gerçek Tanrı'nın insanın illüzyonlarını istediği gibi yaratıp sergilemesine izin veren, ve insan bir başka yaşam için tekrar tekrar geri döndüğünde, hâlâ orada olacak olan sürekli öz olduğunu anladım. Bilinmeyen Tanrı'nın gerçekte yaşam gücünün içinde ve sürekliliğinde bulunduğunu anladım.

Bilinmeyen Tanrı kimdi? O bendim, ve yuvadaki kuşlardı, sazlıktaki kırağıydı, şafaktı, günbatımıydı. O güneşti, aydı, çocuklar ve onların kahkahalarıydı, bembeyaz dizlerdi ve akan suydu, sarımsak kokusu, deri ve tunçtu. Her zaman gözümün önünde olmasına rağmen bu anlayışı kavramak çok uzun zaman almıştı. Bilinmeyen Tanrı ayın ya da güneşin ötesinde değildi. O tüm çevremdeydi. Ve içimde uyanan bu yeni anlayışla hayatı kucaklamaya, değerli görmeye ve yaşamak için bir neden bulmaya başladım. Kan ve ölümün, savaşın pis kokusunun ötesinde bir şey vardı. Daima algıladığımızdan çok daha büyük bir yaşam vardı.

İşte bu idrakle, daha sonraki yıllarda, insanın en büyük olduğunu anlayacaktım; insan ölürken güneşin sürekli olmasının tek nedeni, güneşin ölümü asla düşünmemesiydi. Onun bildiği tek şey, olmaktı.

Derin düşünme sonucunda Bilinmeyen Tanrı'nın kim ve ne olduğunu kavradığımda, o yaşlı kadın gibi çöküp ölmek istemedim. Güneş gibi sürekli olabilmenin bir yolu olmalı diye düşündüm.

Bedenimdeki o iğrenç yara iyileşirken, bütün gün bir tepede oturup ordumun nasıl şişmanlayıp tembelleştiğini seyretmekten başka yapacak iş bulamıyordum. Bir gün ufuk-

taki dağların belirsiz çizgilerini ve henüz işlenmemiş vadileri seyrederken, "Bilinmeyen Tanrı gibi olmak, yaşam unsuru olmak nasıl bir şey acaba?" diye merak ettim; bu süregelen özün bir parçası nasıl olabilirdim?

İşte o anda rüzgâr bana bir oyun oynayarak hoşgöremeyeceğim bir hakarette bulundu: Uzun, saygın görünümlü cübbemi kaldırıp başımın üstüne ters geçirdi; bu çok utandırıcı bir şeydi. Bu bir fatih için pek asil bir durum değildi. Ardından, rüzgâr tam yanı başımda safran renkli tozdan gökyüzüne dek ulaşan harika bir sütun oluşturdu. Sonra, dikkatsiz olduğum bir anda rüzgâr durdu ve tüm tozlar bir anda üzerimi kapladı.

Sonra rüzgâr kanyon boyunca ıslık çalarak nehire doğru indi ve ardından zeytin ağaçlarının yapraklarını zümrütten gümüş rengine döndürdü. Ve güzel bir kadının eteğini beline dek havalandırdı, ondan sonra gülüşmeler başladı. Ve sonra o küçük bir çocuğun başındaki şapkayı uçurdu ve çocuk neşeyle gülerek şapkasının ardından koştu.

Rüzgârdan bana geri gelmesini istedim, ama o kanyonda çıkardığı fırtınayla adeta güldü bana. Sonra ben bağırmaktan mosmor olmuş bir yüzle yere çöktüm, ve o gelip yüzümde yumuşacık esti. İşte özgürlük buydu.

İdeal olarak alabileceğim hiçbir insan yokken, rüzgâr davranışlarıyla benim için bir ideal oluşturmuştu. Rüzgârı göremezsiniz, ama o şiddetle size doğru estiğinde, ne kadar büyük ve güçlü olursanız olun onunla savaşamazsınız. Ona ne yapabilirsiniz ki? Büyük kılıcınızla onu parçalabilir misiniz? Yüzüne tükürebilir misiniz? O hemen onu yüzünüze iade eder...

"İnsan, ona böylesine özgür bir hareket, böylesine güç verecek, insanın sınırlı doğası tarafından asla esir alınamayacak, her zaman her yerde olabilmesini sağlayacak, ve insandan farklı olarak, asla ölmeyen başka ne olabilir?" diye

düşündüm.

Rüzgâr benim için en yüksek öz olmuştu, çünkü o sürekliydi, özgürce hareket edebiliyordu, her şeyi kapsayabiliyordu. Ne sınırları ne de bir şekli vardı. Sihirli, araştırıcı ve maceraperestti; bu yüzden, yaşamın Tanrı-özüne en çok benzeyendi. Ve rüzgâr insanı asla yargılamaz. Rüzgâr insanı asla terk etmez. Rüzgâr, eğer çağırırsanız, size sevgiyle gelecektir. İdealler işte böyle olmalılar.

Böylece, rüzgâr olmak istedim. Bunu yıllar boyunca düşledim. Bu benim idealim olmuştu. Olmak istediğim şey buydu. Tüm düşüncelerim buna yönelmişti. Rüzgârı düşünerek varlığımı onun ele geçmezliğine, hafifliğine ve belirsiz biçimine uyumlamaya çalıştım. Ve en sonunda bunu başardım, rüzgâr oldum.

İlk oluşum altı yıl sonra gerçekleşti. O sırada her akşam tek başıma bir tepede oturuyor, solgun ışığı içindeki aya bakarak rüzgârı düşünüyordum. Bir gün, hiç ummadığım bir anda kendimi yukarıda, gökyüzünde buldum, ve aşağı bakmak için döndüğümde kim olduğumu bilemedim.

Ama, bir anda, aşağıdaki tepede bir nokta gibi duran bedenimden ne kadar uzakta olduğumu fark ettim. Aşağıdaki bedenime baktığımda ilk kez korktum, ve bu korku beni bedenime geri döndürdü.

Beden hapishanemin dışında, başka bir yerde olmuş olduğumu kavrayınca soğuk-sıcak ter dökerek gözlerimi açtım. Cennetteydim, çünkü rüzgâr olmuş olduğumdan emindim. Yere kapaklanıp Tanrı'ya: Kaynağa, Güce, Nedene, Rüzgâra şükrettim. Rüzgârın zarafeti, güzelliği ve sınırsız yaşamı olduğum o harika an'ı asla unutmayacaktım. Ve benim idealim haline gelmemi sağlayan şeyin güçlü azmim olduğu, idealimin vizyonunu daima zihnimde tutmam olduğu sonucuna vardım.

Ertesi akşam aynı yere gidip, tek başıma coşku dolu bir

sevinçle rüzgârı düşündüm, ama hiçbir şey olmadı. Defalarca denedim. Defalarca. Deneyimimin sadece hayal gücümün bir ürünü olmadığını biliyordum. Farklı bir perspektifi görmüştüm. Bir güvercin ya da şahin gibi havalanmış ve aşağıda yatan zavallı bedenimi görmüştüm.

O özgürlük olmaktan başka hiçbir şey istemiyor, ondan başka hiçbir şeyi -ama, hiçbir şeyi- arzu etmiyordum. Ancak, ne kadar uğraşıp ter döktüysem, ve ne kadar lanet okuduysam da hiçbir yere varamadım. Olduğum gibi kaldım, şimdi eskisinden daha ağırdım, çünkü ne kadar ağır olduğumun daha çok farkına varmıştım. Ama, idealimi asla gözümün önünden ayırmadım, ve zavallı bedenimi yukarıdan gördüğüm o anda hissettiğim şeyi de asla unutmadım.

Yeniden rüzgâr olana dek aradan uzun bir zaman, sizin zaman ölçünüzle iki yıl geçti. Bu kez rüzgârı düşünürken değil, dingin bir uykuya dalarken gerçekleşti. Kaynağa, güneşe, yaşama, safran tozuna, aya, yıldızlara ve yaseminlerin tatlı kokusuna şükretmiştim. Her şeye şükretmiştim. Ve gözlerimi kapattığım anda, yeniden rüzgâr olarak gökyüzündeydim!

Bir kez bedenimi terk etme yeteneğimi kusursuzlaştırdıktan sonra, dilediğim anda dilediğim yere nasıl gidebileceğimi kavramak uzun bir zaman aldı. Sonra bir gün, adamlarımdan birinin çok kötü bir duruma düştüğünü gördüm. Atından yere yuvarlanmış ve ayağı üzengiye sıkışmış bir halde, sürükleniyordu. Düşüncemi bu insan üzerinde yoğunlaştırdığım anda, onunla olduğumu gördüm, ve ayağını kurtardım. Başucunda durup ona geçmiş olsun dedim, ama o sadece bir düş gördüğünü sandı.

Ondan sonra, yıllar boyunca düşünce yoluyla başka âlemlere yolculuk yapıp, başka varlıkları ziyaret ettim. Gelecekte doğacak uygarlıkları ve henüz görülmeyen yaşamları gördüm. Bir anda istediğim yere gidebilmeyi öğrendim, çün-

kü düşünce neredeyse varlığın da orada olduğunu öğrenmiştim. Bundan sonra nasıl fethettim peki? Korkunç bir düşmandım artık, çünkü düşmanlarımın düşüncelerini biliyor ve onlardan daha kurnaz davranarak onları yeniyordum. Artık krallıkları kuşatmıyor, sadece, onların kendi kendilerini kuşatmalarına izin veriyordum.

Yıllar boyunca, idealim olma düşüncesi yavaş yavaş bedenimin hücrelerindeki asıl yaşam gücü haline geldikçe, ruhum da yavaş yavaş her hücrenin programlamasını değiştirerek onların titreşim hızını yükseltti; isteğim bu denli güçlüydü! Yaşamla daha barışık ve daha huzurlu oldukça, bu duygu tüm fiziksel yapımda o denli yoğunlaştı, ve giderek daha hafifledim, hafifledim, hafifledim. İnsanlar bana bakıp, "Efendimizde bir parlaklık var," diyorlardı. Vardı, bedenim daha yüksek bir hızla titreşiyor, madde hızından ışık hızına geçiyordu.

Zamanla, bedenim ay ışığında giderek saydamlaştı. Sonra bir gece kendimi ayın bulunduğu yerde buldum! Artık sadece düşüncede yolculuk yapmıyordum. Bedensel titreşimlerimi ışığa yükseltmiş ve bedenimi de birlikte götürmüştüm! Coşku ve sevinç doluydum, çünkü hiç duyulmamış bir şeyi başarmıştım! Yine de, bunu tekrar yapıp yapamayacağımı görmek için geri döndüm. Ve yine yaptım! Bunu tekrar tekrar, nihai yükselişimden önce altmış-üç kere yaptım. Soluk alıp vermek sizin için ne kadar doğal bir şeyse, bu da benim için o hale geldi.

Rüzgâr olduğum zaman, gerçekten ne denli sınırlı olmuş olduğumu ve yaşam unsurlarının ise ne kadar özgür olduklarını anlamıştım. Rüzgâr olduğumda, şekli olmayan, ışık nabızlı, bölünmez ve görünmez bir güç haline gelmiştim. Böylece kimseye görünmeden vadilerde, kanyonlarda, dağlarda, okyanuslarda özgürce dolaşabiliyordum. Ve rüzgârınki gibi, yaprakları zümrütten gümüşe çevirme, güçlü ağaçla-

rı sallama, bir bebeğin akciğerlerine, bir sevgilinin ağzına dolma, ve bulutları itip uzaklaştırma gücüne sahiptim. Rüzgâr olduğumda, asla ehlileştirilemeyecek devingen bir güç; ağırlıktan, ölçüden, zamandan özgür vahşi bir devinim olmuştum.

Rüzgâr olduğum zaman, insanın, kendisiyle ilgili cehaleti yüzünden ne denli küçük ve aciz bir durumda olduğunu, kendisini bilgiye açtığında ise ne kadar büyüdüğünü anladım. İnsanın, her neyi yeterince uzun bir süre düşünürse, sırf bu arzusuyla o olacağını öğrendim. Eğer insan kendine kötü, ruhsuz ve güçsüz olduğunu yeterince uzun bir süre söylerse, buna inanacak ve öyle olacaktır. Eğer o kendisini rüzgârın efendisi olarak görürse, benim olduğum gibi, rüzgârın efendisi olacaktır. Ve eğer o kendisini Tanrı olarak görürse, Tanrı olacaktır.

Bu anlayışa ulaştıktan sonra, sevgili kardeşlerime tüm yaşamın Kaynağını, Bilinmeyen Tanrı'yı öğretmeye başladım. Bir gün geldi, başarmak istediği her şeyi başarmış yaşlı bir adam olarak İndüs Nehri'nin karşı kıyısına bir yolculuk yaptım ve orada, İndüs Dağı'nın yamacında, yüz-yirmi gün boyunca tüm halkımla konuştum. Onlardan bu anlayışların gerçek olduğunu, tanrısal rehberliğin kaynağının ben ya da herhangi bir insan değil, bizi yaratan Tanrı olduğunu bilmelerini istedim. İnanmaları için, onların şaşkın bakışları önünde, havaya yükseldim Kadınlar korkuyla çığlıklar attılar. Askerler şaşkınlıktan kılıçlarını düşürdüler. Onları selamlayarak veda ettim, ve onları, kendi yollarınca benim olduğum gibi olmak için, benim öğrendiğim gibi öğrenmeleri konusunda uyardım.

Ben, insandan daha güçlü ve zeki bulduğum, insana rağmen insanla birlikte barışçıl bir biçimde var olan yaşam-unsurlarını kavrayarak Bilinmeyen Tanrı'yı keşfettim.

Eğer insana, "Görünüşüm nasıl olmalı? Neye inanmalı-

yım? Nasıl yaşamalıyım?" diye sorarsanız, eğer bunu yaparsanız öleceksiniz. Bu bir gerçektir. Gidin rüzgâra sorun: "Bana bilgi ver rüzgâr. Beni aç ve bilmeme izin ver," deyin; o sizi zeytinden gümüşe çevirecek, kanyonların boşluklarına götürecek ve sizinle pervasız bir özgürlükle gülecektir.

Yaşam unsurları öğretmenim oldukları için çok şanslıydım. Güneş beni asla lanetlemedi ve ay asla şöyle ya da böyle olmam gerektiğini söylemedi. Ve bu unsurlar bana başarısızlığı hiç yansıtmadılar. Kırağı ve çiğ, çimenlerin kokusu, gezinen böcekler, gece kuşunun ötüşü, hepsi özünde sade ve basit olan sonsuz ve sürekli şeylerdir. En harika yanları ise, o sadelikleri ve süreklilikleri içinde benden hiçbir şey istememeleriydi. Güneş aşağı bakıp, "Ramtha, beni tanımak için bana tapınmak zorundasın!" demedi. Ay aşağı bakıp, "Ramtha uyan! Güzelliğimi seyretmenin zamanı," demedi. Onları görmek için ne zaman baksam oradaydılar.

Bilinmeyen Tanrı'yı, insanın eğer zihnini ona yönlendirirse rahatça anlayabileceği bir şeyden, sürekli olan ve yargılamayan bir şeyden öğrendim. Bu yüzden -iki yüzlülüğüyle, dogmasıyla, batıl inançlarıyla ve tatmin etmeye çalıştığı çokyüzlü tanrılarıyla- insanın çarpık düşünüşünün esiri değildim. İşte bu yüzden, çoğunuzun -Tanrı'yı başka bir insanın anlayışında aradığı için- henüz anlamadığı şeyi, bu dünyada yaşanan tek bir hayatta öğrenmek benim için kolay oldu. İnsanların çoğu Tanrı'yı devlet yasalarında, kilise kurallarında, kimin neden yazdığını henüz sorgulamadıkları bir tarihte arıyor. İnsan inançlarını, anlayışını, düşünce süreçlerini, hayatını yaşamlar boyunca başarısızlığa mahkûm olan bir şey üzerine dayandırmıştır. Ve insan, kendi çarpık düşünüşüyle tökezleyerek, kendi küstahlığı tarafından hapsedilerek, yalnızca ölüme götüren değişmez ikiyüzlülüğünü sürdürmektedir.

Bir kez yükseldikten sonra, artık bilmek istediğim her

şeyi bilmeye başladım, çünkü beden maddesinin yoğunluğundan çıkıp düşüncenin akıcılığına geçmiştim ve bu durumda hiçbir şey beni engelleyemezdi. O zaman insanın özünde gerçekten Tanrı olduğunu anladım. Yükselmeden önce, ruh denen şeyin varlığını bilmiyor ve bedeni yükseltmenin mekanizmasını anlayamıyordum. Sadece yapmış olduğum şeyle ve yaşamla barış içinde olduğumu biliyordum. Artık savaşmaya can atan cahil bir barbar değildim. Artık aşırı gergin, sinirli ve aşırı çalışıp çabalayan bir varlık değildim. Günler ve geceler boyunca, gökyüzünde gördüğüm yaşamı ve harikalığı kucakladım. Benim hayatım böyleydi.

Kendimi büyük ve görkemli bir şeyle kıyasladığımda, kendimi sevmeyi öğrendim. Tüm anlayışımı alıp onu kendi üzerimde odakladığımda hayatım doyuma ulaştı. İşte o zaman huzur buldum. O zaman daha çok bilmeye başladım. İşte o zaman Bilinmeyen Tanrı ile bir oldum.

Olduğum rüzgâr değil, rüzgârın bana ifade ettiği idealdi. Şimdi onun efendisiyim; çünkü ben özgür, her yerde bulunan ve tüm yaşamla bir olan görünmez prensip oldum. Bu prensip olduğum zaman, Bilinmeyen Tanrı'yı ve o olan -ve olmayan- her şeyi anladım, çünkü anlamak istediğim buydu. Yanıtları içimde buldum ve bu beni daha büyük bir anlayışa genişletti.

Ben Fatih Ram'dım. Şimdi Tanrı Ram'ım. Bir barbarken, en basit ancak en derin yoldan geçerek Tanrı oldum. Size öğreteceğim, öğrendiğimdir.

BÖLÜM 3
SİZ BENİM HALKIMKEN

"Yükseliş nedir? Ben olan her şeyi alıp sonsuzluğa götürmektir. Eğer ben insana kulak verseydim, o hayatta ölmüş olurdum. Burada herkes ölüyor, çünkü öleceğini biliyor, ve burada herkes başkalarının fikir ve kanılarına göre yaşıyor. Ne budalalık. Ben kendimi büyük ve görkemli bir şeye uyumladığımda, kendimi sevmeyi öğrendim. İnsan her ne olduğunu düşünüyorsa o olacaktır, çünkü o insan maskesinın ardında saklı olan Tanrı'dır."

– Ramtha

Çok uzun zaman önce, birçoğunuz benim halkımken, birlikte büyük kıtaları aştık ve kötülükleriyle ünlü diktatörlükleri kuşattık. Ve ağır savaşlardan -yabancı ülkelerden, tehlikeli denizlerden, şiddetli fırtınalardan- geçerek, tüm bu uzun seferlerin sonucunda özgürlük ödülünü kazandınız. Bu askeri seferlerin sonucunda sahip olduğunuz bir özgürlüktü, çünkü en büyük korkularınızın sınırlarını aşıp sağ salim yeni yurdunuza ulaşmıştınız. Oraya ulaştığınızda o kadar korkusuz, o kadar cesur, o kadar yorgundunuz ki bu topraklar tarlalarına tohum ekip hasat kaldırdığınız, çocuklarınızı ve hayvanlarınızı yetiştirdiğiniz yurdunuz oldu, çünkü barış insanın en büyük korkularını yenmesinin bir sonucudur. Böylece, askeri seferlerinizin sonunda tüm kazanmış olduğunuz şeyler bu yolculuğa değmişti; anayurdunuzdan çok uzakta yeni bir anlayış boyutuna ulaşmıştınız.

Gitmeye hazırlandığım sırada sizler tohumlarınızı ekiyor, çocuklarınızı yetiştiriyor, kulübelerinizi inşa ediyor, toprağınızı belliyor, güzel yiyeceklerin, tatlı sabahların ve huzurlu gecelerin tadını çıkarıyordunuz. Bu sizin kaderinizdi, çünkü gerçekleşen arzunuz buydu. Bu sizin ödülünüzdü.

Yeni hayatlarınızı kuruyordunuz ve benim artık kendi hayatıma gitmemin zamanı gelmişti, çünkü barış içinde yaşama anlayışını kazanmanızdan hoşnuttum. Ancak, gideceğim yer benim yuvam, her şeyin kaynağı olan büyük gizem, anlaşılması güç Bilinmeyen Tanrı idi.

Harika bir günün sabahında büyük, ancak kısa bir vedalaşmayla ayrıldık. Bakmanız gereken küçükleriniz, tarlalarınız ve sürüleriniz vardı. Ve ben tüm hayatım boyunca aradığım ve harika bir anlayışın içinde bulduğum Tanrı'ya gittim. Bu gerçekten benim kaderimdi, çünkü ben başka bir kaderi arzulamıyordum.

Her biriniz hayatlar boyunca tekrar tekrar yaşamak üzere buraya döndünüz, ve her bir yaşamla biraz daha anla-

yış kazanarak büyük ölçüde geliştiniz. Şimdi birçoğunuz bilmek istiyorsunuz. Şimdi, benim açlığını çektiğim ve bulduğum anlayışı arıyorsunuz. Ülkeleriniz oldu; değerli tohumlarınızı dünyaya yaydınız. Tüm öğrenimlerden, tüm deneyimlerden geçtiniz. Şimdi daha önce öncelikleriniz farklı olduğu için öğrenemediğinizi öğrenmeye hazırsınız. Bu yüzden, size ve tüm insanlığa olan sevgimden dolayı, çok uzun zaman önce vaat ettiğim gibi sizlere öğretmek için geri döndüm. Ve size gerçekten büyük bir öğretmen olarak öğreteceğim, ama sizden beklentim, neyin doğru olduğunu hissediyorsanız onu yapmanızdır, o kadar.

Sizlere bu dünyanın ötesindeki ihtişamı anlatmaya gelmedim, bunu bizzat görmenize yardım etmek için geldim. Ve bunu felsefi bir anlayışla değil, doğruluğunu içinizde açıkça hissettiğiniz öğretilerle ruhunuzun sizi uzun zaman önce unuttuğunuz tanrısal prensip olmaya doğru yönlendirmesiyle başarabilirsiniz ancak. Ve bu şekilde bir varlık ırkı olarak devam edebilmeniz için, hem kendinizin hem de başkalarının tanrısallığını öğrenmeniz çok önemlidir. Varlığımın gücüyle ve varlığınıza duyduğum sevgiyle, yüceliğinize ve ihtişamınıza nasıl döneceğinizi, kendime öğrettiğim gibi size de öğreteceğim. Ve siz sevinç duyarken ben de sizinle birlikte güleceğim. Ve ağladığınızda, gözyaşlarınızı kurutması için size bir rüzgâr göndereceğim.

Bu öğretiyle, bu olağanüstü yolculuğa başladığınız zamanki tüm ihtişamı içindeki özgür ve egemen varlık haline gelmeyi öğreneceksiniz. Yalnızca içinizdeki sese kulak vermeyi ve yalnızca mutluluk yolunu izlemeyi öğreneceksiniz. Çok derin bir biçimde hissetmeyi öğrenerek, bu katın en gerçek hazinesini -duyguyu- kazanacaksınız. Ve kendinizi o kadar seveceksiniz ki, karşınızdaki kim olursa olsun, kendinizde olduğu gibi onda da Tanrı'yı bulacaksınız. Kendinizi derinden sevmeyi öğrendiğiniz gibi, onları da o kadar derin bir

biçimde seveceksiniz. O zaman, kendini o denli etkili bir biçimde eğitmiş olan sizler -kendini sevmenin parlak bir örneği olacağınız için- dünya için parlak bir ışık olacaksınız.

Şimdi, bu öğreti dini bir anlayış değil. Çünkü din dogmatiktir, kısıtlayıcıdır ve çok yargılayıcıdır. Ben bir din öğretmeni değilim; çünkü din dünyanıza büyük fikir ayrılıkları ve ıstırap getirmiştir. Bu öğreti sadece bilgidir. O öğrenmektir, deneyimlemektir, sevgidir. Tanrı'yı bilene ve Tanrı gibi sınırsız olana dek sizi seveceğim.

Bu öğreti yasasızdır. Hiçbir yasası yoktur, çünkü yasa özgürlüğü engelleyen bir sınırlamadır. Size sadece Tanrı'yı ve seçenekleri öğreteceğim. Size daha büyük bilginin kapılarını açmak için buradayım, ki böylece bu dünyadaki yaşam seçeneklerinizi anlayacaksınız. Böylece, yaşamınızın bu katla sınırlı olmadığını, başka katlarda ve yerlerde de yaşamın var olduğunu idrak edeceksiniz.

Korkunun ve kendi düşünce süreçlerinin esiri olmuş sizlerin sınırsız düşünüşü, sınırsız amacı ve sınırsız yaşamı görmenize yardım etmek için buradayım. Sizlere, bugün bu öğretiyi almak istediğiniz, yaşamak istediğiniz noktaya kadar öğreteceğim. Sizlere, kıstırılmış benliğinizden kendi yüceliğinize giden yolu göstereceğim. Ve içinizdeki ışık daha parlak yanmaya başlayacak.

Sizlerden sadece kendiniz olmanızdan başka bir şey istemiyorum. Ama, burada çoğu kişi kendinin kim olduğunu bilmiyor. Size onu yeniden nasıl bulacağınızı öğreteceğim ve, bulduğunuz zaman onu bir daha asla bırakmayacaksınız. Ondan sonra kimsenin size öğretmesine gerek kalmayacak. O zaman kendi gerçeğiniz içinde egemen, ve kendi tasarladığınız gibi yaşamakta özgür olacaksınız.

Sizlere, bu dünyada yaşarken sevgili kızım olan bir kadının bedeni vasıtasıyla geri gelmeyi seçtim. Sizin dünyanızdayken hiçbir kadınla evlenmedim. Ancak, askeri seferlerim

sırasında birçok insan bir takdir armağanı olarak bana çocuğunu verdi. Peynir yapanlar peynir, şarap yapanlar şarap verdiler. Bazılarının da verebilecekleri en değerli ödül çocuklarıydı, ve onlar çocuklarını Ram'ın Evi'ne verdiler. Hiçbir kadınla birlikte olmamış biri olarak, tüm tanıdıklarımdan daha çok çocuğum vardı. Ve çocuklar benim için büyük öğretmenler oldular, çünkü masumiyetleri ve Öz'lerinin saflığıyla çocuklar çok basit olan gerçeği yaşarlar.

Kızım da bu çocuklardan biriydi, ve ben bu çocuğu çok seviyordum. Bu küçük kız, küçük bir kız değil, bir savaşçı olmak istiyordu. Bir kadın olmak, örgü örmek ve kadınca şeyler yapmak ona çekici gelmiyordu. O, çok uzun bir zaman boyunca, savaşın ne olduğunu gerçekten anlamadı. Ancak, bu varlık beni yürekten seviyordu. Ve öğrenmekten başka bir şey istemiyordu, ve ben buna hayranlık duyuyordum.

Yükseldiğim günün sabahı, nereye gittiğimi bilmemesine karşın, kızıma geri döneceğime söz verdim. Ona Türk denilen ülkeye gitmesini söyledim; o orada geri dönmemi bekleyerek yaşamını geçirdi. Ama, asla geri dönmedim.

Kızım birçok hayat yaşadı; doğru bildiği şey için yakıldı, kafası kesildi ve açlık çekti. Tüm bu yaşamların sonucunda, göründüğü gibi olan ve yaşayan, alçak gönüllü, asil bir varlık haline geldi. İşte bu alçak gönüllülüğünden dolayı, size çok uzun zaman önce unutmuş olduğunuz kökeninizi hatırlatmak için onun kanalıyla geri gelebildim. Bu onun dünyaya hizmeti. Ve sizlere olduğu gibi, ona da vermiş olduğum sözü tuttum.

Kızıma, hayatının ortasında, böyle beklenmeyen şeylerin vuku bulmayacağı bir zamanda geldim. Uygun, güvenilir ve masum olduğundan ve aşırı inançlara sahip olmadığından ötürü bu hizmet için onu seçtim, ve size öğrettiklerimi uzun zamandır ona öğrettim. Bilgi ve öğrenmeyle bu işe birlikte başladık; onun adım adım gelişebilmesi için önce çevre-

de kimseye bildirmeden çalıştık.

Sizinle bu biçimde konuşmayı seçtim, çünkü sizler başkalarının görüntülerine tapınma ve onları kendi üzerinize yükseltme eğilimindesiniz. Böylece, beni dinlemeye gelenlerin tapınabilecekleri bir beden ya da öpebilecekleri bir ayak yok. Ve kızım da bunu kendisine yapmanıza izin vermeyecektir, çünkü onlar sonuçta kendi ayaklarıdır. Bu toplantıdan ayrıldığınızda, beni hatırlayabileceğiniz bir görüntü, boynunuza takabileceğiniz, duvarınıza asabileceğiniz ya da heykelini yapabileceğiniz bir resim yok; çünkü burada öğretilen şey bana tapınmanız değil, tümüyle kendinize ve içinizdeki, Tanrı denen harika öze tapınmanız ve onu sevmenizdir.

Sizden hiçbir biçimde farklı değilim. Görünen ya da görünmeyen, sizden daha büyük kimse yok, ve sizden daha aşağı olan kimse de yok. Tanrı katında herkes eşittir.

Birinin takipçisi olup ona tapınmak, ya da kendi içinden çok dışında bir şey yapmak isteyenleriniz varsa, şunu bilmelerini isterim ki aradıkları ben değilim. Ben sizin kendi gerçeğiniz, kendi anlayışınız içinde özgür ve egemen olmanıza yardım etmek için buradayım. Kendi dışınızda herhangi bir şeye hizmet ettiğiniz, tapındığınız ya da kendinizi adadığınız sürece asla yüce güzelliğinizi ifade edemeyecek ve asla gerçekten özgür olamayacaksınız.

Yalnızca siz kendinizin en büyük sevgilisi olabilirsiniz. Yalnızca siz kendinizin en büyük dostu ve öğretmeni olabilirsiniz. Size öğretecek, kendi sesinizden daha büyük bir ses yok. Size kendi sözünüzden daha fazlasını öğretebilecek, yazılı hiçbir söz yok. Bugün kim olduğunuz, bilmek istediğiniz her şeyin yanıtıdır. Ancak, kendinizin dışında izleyecek bir yol ya da tapınılacak varlıklar aramakta ısrar ederseniz, Tanrı'nın ihtişamını asla gerçekten göremeyecek ve bilemeyeceksiniz. Tanrısallığınızı idrak etmenin, aydınlanmanın yolu kendinizden ve kendinizi sevmekten geçer. Yaşamınızda

huzura, mutluluğa ve doyuma giden tek yol kendinize tapınmanız ve kendinizi sevmenizdir -çünkü bu, Tanrı'yı sevmektir- çünkü size tüm insanlığı kucaklamak için gerekli sevgiyi ve bağlılığı verecek olan şey budur.

Böylece ben, Ramtha, idealinizi simgeleyen bir ölçüt değilim. Kendi gizeminizi benim aracılığımla değil, yalnızca bilgi ile anlayabilirsiniz. Bu öğretinin amacı -Bilinmeyen Tanrı'yı arayacak ve onun kendisi olduğunu idrak edeceksizlerin içine bilgi ve deneyim yoluyla değişmez bir bilişi yerleştirmektir. Ve bu sizin, sadece sizin yolculuğunuzdur; çünkü bu sizin, sadece sizin hayatınızdır. Evet, ben harika bir öğretmenim, ama sizin idealiniz değilim. Bu öğretiye gelen yolu kendiniz buldunuz, buna çok memnunum; ama burada takılıp kalmayacaksınız.

Sizlere ne öğretiyorsam, ne öğreniyorsanız, o yaşamınızda tezahür edecektir. O zaman burada öğretilenin bir felsefe değil, mutlak bir gerçek olduğunu anlayacaksınız. Ve her bir tezahürle gelişip güçlenecek, hafifleyecek, sessizleşecek ve sadeleşeceksiniz. Ve bu sadelik içinde rüzgârı bulacaksınız, ve o güç ve kaynak sizi yükseltecek.

Hepiniz yönetilen varlıklar oldunuz, ve yöneticiniz her zaman korku idi. Bilgi korkuyu yenmenizi sağlar, böylece artık başkalarının arzularının esiri olmadan, tümüyle kendi özgürlüğünüz içinde yaşayabilirsiniz. Bilgi daima özgürlük getirir -daima. Bu öğretileri daha çok düşündükçe, uyguladıkça ve deneyimledikçe daha özgür ve daha mutlu olacaksınız.

Belki bu hayatta, belki bundan sonraki hayatlarınızda, günün birinde yaşadığınız ortam artık size bir şey vermediğinde, büyük bir boşluk, her şey olmak için büyük bir çekim ve arzu duyacaksınız. O zaman her anı sabırsızlıkla bekleyeceksiniz; çünkü orada rüzgâr güçlü parmaklarıyla saçlarınızı okşayacak, kuşlar uzak yuvalarına uçmakta olacak, ve gü-

neş gökyüzünde altın ışıklarıyla parlayacak. Ve sizin için en önemli şey olduğu için siz de benim gibi yaptığınız ve olduğunuzda, Ram'ın gittiği yerde size "Hoşgeldiniz" diyeceğim; çünkü özgürlüğe açılan, bilgi denen kapı düşüncelerinizi daha büyük bir anlayışa açacak ve o zaman bu anlayışı dışınızda değil, içinizde yaşayacaksınız. Bu anlayışı yaşadığınızda, buradaki işiniz bitmiş olacak; o zaman yeni bir serüvene çıkacaksınız. Ve bu yerin ötesindeki serüvenler hayal edebileceğinizden çok daha harika ve görkemlidir. Işık olarak o kadar esneksiniz ki, içinizdeki ya da dışınızdaki uzaya, her nereye gitmek isterseniz oraya yolculuk yapabilirsiniz.

Sizleri derinden seviyorum. Eğer sevmeseydim, sizlere bu biçimde gelemezdim. Benim sizi sevdiğim gibi kendinizi sevmeyi öğrendiğinizde, bu gerçekleri ve gerçek büyüklüğünüzü anlayacaksınız. Ve o muhteşem bir gün olacak.

BÖLÜM 4
TANRI OLAN'DIR

"Tanrı sizi asla yargılamamıştır. O siz, ve sizin üzerinde kendi tanrısal, amaçlı benliğinizi ifade ettiğiniz yaşam sahnesidir. O size kendi ego'nuzun eşsizliğini, ve olmak istediğiniz şey olma, O olan yaşamı istediğiniz gibi algılama özgürlüğünü vermiştir."

– Ramtha

Sevgili kardeşlerim, yüzyıllardır birçoğunuza, Tanrı denen özün kasvetli, korkutucu, kızgın ve yargılayan bir karakter olduğu öğretildi. Ama, O bunların hiçbiri değildir. Yargılayan ve zulmeden bir Tanrı insanların kalplerinden ve zihinlerinden başka bir yerde asla var olmadı. Kimilerini yargılayıp kimilerini ise yücelten bir Tanrı'yı insanoğlu yarattı. Bu insanın Tanrı'sı, insanın ve onun iradesinin ürünüdür.

Benim bildiğim ve sevdiğim Tanrı bütün ve yargısız sevginin Tanrı'sıdır. O, başka hiçbir şey değil, fakat her şeydir. Tanrı sizi düşünebileceğinizden çok daha büyük bir sevgiyle seviyor, çünkü o yaşadığınız hayat, üzerinde yürüdüğünüz toprak ve soluduğunuz havadır. O, teninizin rengi, gözlerinizin güzelliği, dokunuşunuzun yumuşaklığıdır. O -yaşadığınız her anda, düşündüğünüz her düşüncede, her eyleminizde, ruhunuzun gölgelerinde bile- sizdir.

Tanrı her şey olan ve her şeyi içeren bir güçtür. O, suyun üzerindeki rüzgâr, yaprakların renk değişimi, bir gülün sadeliği ve renginin derinliğidir. Tanrı kucaklaşan sevgililer, kahkaha atan çocuklar, ve bal rengi saçların parlaklığıdır. O, sabah doğan güneş, gece göz kırpan yıldız, ve gökyüzünde yükselip alçalan aydır. Tanrı güzel böcek, uçan küçük kuş, çirkin solucandır. Tanrı devinim, renk, ses ve ışıktır. Tanrı tutkudur, sevgidir, sevinçtir, üzüntüdür. Her şey olan bu Tanrı, yaşamın bütünüdür ve olduğu her şeyi sevendir.

Tanrı, bir tahta kurulmuş, tüm yaşamı yargılayan tek bir kişilik değildir. O, yaşamın bütünüdür, an'ın atan nabzıdır. Olan her şeyin sürekliliği ve ebediliğidir.

Yaşamın sizi yargıladığını mı sanıyorsunuz? Asla. Eğer Tanrı -ki o sizsiniz- sizi yargılasaydı, kendini yargılıyor olurdu. En yüksek zekâ bunu neden yapsın ki?

Tanrı dediğiniz yaşam-gücünün sizi ya da herhangi bir şeyi yargılama yeteneği dahi yok, çünkü yaşam kendisini iyi-

kötü, doğru-yanlış, kusursuz-kusurlu diye ikiye ayırabilen ego'lu bir kişiliğe sahip değildir. Eğer Tanrı bir ego'ya sahip olsaydı, kendi içinde farklılaşmayı, değişmeyi algılama yeteneğine de sahip olurdu. Eğer Tanrı, bir an bile olsa, varlığında bu değişmeyi, bu farklılaşmayı düşünüp tasarlayabilseydi, Tanrı olan yaşam o anda yok olur ve asla yeniden var olamazdı.

Tanrı tümüyle iyilik'siz ya da kötülük'süzdür. O, bütünüyle ne olumlu ne de olumsuzdur. Tanrı mükemmel değildir, çünkü en son nokta olan mükemmellik sürekli değişen coşkulu yaşamı sınırlar. Tanrı sadece olan'dır. Sevgili Tanrınız'ın yapmayı bildiği tek şey olmaktır; böylece her şey olan O, yine O olan yaşamı ifade edebilir.

Tanrı sınırsız, yüce oluş'tur; Oluş'un bölünmemiş bütünlüğüdür. Ve bu Oluş sizi o kadar çok seviyor ki, sizin kusursuzluk-kusurluluk, iyi-kötü, olumlu-olumsuz illüzyonlarını yaratmanıza izin vermiştir. Ve o sizin algınızla algıladığınız şey olmuştur. Böylece Tanrı, olan her şey olduğu için, doğruda olduğu gibi yanlışta da, güzellikte olduğu gibi çirkinlikte de, yücelikte olduğu gibi alçaklıkta da vardır.

Tanrı, yaşadığınız hiçbir anda sizi asla yargılamamıştır. O, siz ve sizin üzerinde kendi tanrısal ve amaçlı benliğinizi ifade ettiğiniz yaşam sahnesi olmuştur. Size kendi ego'nuzun eşsizliğini, ve olmak istediğiniz şey olma ve O olan yaşamı istediğiniz gibi algılama irade özgürlüğünü vermiştir. Ve yaptığınız, düşündüğünüz her şey ne kadar kötü, alçakça ya da harika olursa olsun, o Tanrı tarafından, olmak' tan başka bir şey olarak asla görülmemiştir

Benim bildiğim Tanrı, sizi düşünebileceğinizden daha büyük, daha derin bir sevgiyle seviyor, çünkü O sizin hayatınızı arzu ettiğiniz gibi yaratmanıza izin vermiştir. Tanrı sizi daima sevmiştir. O sizi başka türlü de algılayamaz, çünkü siz O'sunuz.

Tanrı hiçbir yanlış görmez; O yalnızca kendini görür. Tanrı hiçbir başarısızlık görmez; yalnızca kendi Oluş'unun sonsuzluğa doğru sürüşünü görür. Yaşamın çiçeklerini de siz yaratırsınız, çirkinliğini de, ve Tanrı çirkinlik de olacaktır, çiçekler de, ama onları şu iyi, şu kötü diye yargılamayacaktır. O yalnızca olandır. O, onun vasıtasıyla kendinizi istediğiniz gibi ifade etmenize izin veren Oluş'tur. Ve onun böyle olması iyi bir şeydir, çünkü eğer O gerçekten insanın yarattığı Tanrı gibi olsaydı, hiçbiriniz -ama, hiçbiriniz- "cennetin kapılarını" göremezdiniz. Çünkü içinizden tek bir kişi bile, insanın yarattığı o Tanrı'nın beklentilerine göre yaşayamaz.

Yalnızca siz, tutumlarınızla ve başkalarının tutumlarını kabullenişinizle, kendi kendinizi yargıladınız. Başarısızlığı hissetmenize sadece siz neden oldunuz. Arzu ettiğiniz realiteyi Tanrı'dan yaratma yeteneğinizle, yaşamınızın tek yargıcı sizsiniz. Neyin iyi, neyin kötü, neyin doğru, neyin yanlış olduğunu sadece siz belirlediniz. Ancak, yaşam denen Oluş bunların hiçbiri değildir. Her şey, Tanrı denen Oluş'un bir parçasıdır sadece. Yargılarınız yalnızca, bu yaratıcı realiteler katında yaratmış olduğunuz bir illüzyondur.

Sınırlı düşünüşünüzle bazı şeylerin yanlış ya da kötü olduğunu düşündünüz. Ama, bu sizin seçtiğiniz gerçekti, ve Tanrı sizin ona sahip olmanıza izin verdi. O'nun gerçeğine Oluş denir. Ne yaparsanız yapın Tanrı sizi sever, çünkü yaptığınız ya da düşündüğünüz her şey ondan kazandığınız bilgelikle O olan yaşamı zenginleştirir. Tanrı sizin ebedi olduğunuzu ve yapabileceğiniz hiçbir şeyin sizden yaşam-gücünüzü alamayacağını bilir. Böylece, bu dünyadan ayrılıp da, hayatınız boyunca yaptıklarınızı düşündüğünüz zaman -ki düşüneceksiniz- Tanrı orada da olacak, O sizi tüm yarınlarınızda da sevecek, çünkü O sizin illüzyonlarınızı ve hayallerinizi yarattığınız sahnedir.

Tanrı'nın en yüksek biçimi nedir? Düşünce. Tanrı -yaşa-

mınızı yarattığınız platform, her şeyin özü ve yaşam gücü-daha büyük bir anlayışla, düşüncedir; çünkü düşünce var olan her şeyin esas yaratıcısıdır. Düşünce her şeyin ondan yaratıldığı özdür. Olan her şey önce düşünceden ortaya çıkmıştır, ki bu Tanrı zihni denen en yüksek zekâdır.

Her şeyi kendi özgün kalıp ve biçiminde bir arada tutan şeyin ne olduğunu hiç düşündünüz mü? O düşünce, yani sevgi denen kozmik zamktır. Tüm maddeyi bir arada tutan odur. Bu en büyük ölçekte sevgidir, çünkü Tanrı budur. Her şey -bedeniniz bile- düşünce tarafından bir arada tutulur, çünkü her şey Tanrı olan düşünceyle hayal edilmiştir, ve her şeyi yerli yerinde tutan Tanrı'nın kendisine olan sevgisidir.

Sizi bir arada tutan Tanrı'dır. Bedeninizin tüm moleküler ve hücresel yapısını bir arada tutan, Tanrı denen yüce düşüncenin sevgisidir. Düşünce olmasaydı bedeniniz var olamazdı, madde var olmazdı, hiçbir şey var olmazdı; çünkü düşünce tüm yaşamın yaratıcısı ve destekleyici unsurudur.

Tanrı'nın -her şeyi bir arada tutan düşüncenin- korkutucu bir varlık olduğunu mu sanıyorsunuz? Öyle değildir. Tanrı tümüyle mutluluk ve hazdır; çünkü o başka türlü olmayı bilmez. O, birbiriyle uyum içinde titreşen ve bir kahkaha tufanına benzer bir ses yayan tüm yaşam-formlarıdır. Eğer dikkatle dinlerseniz, Tanrı'nın müziğini, kahkahasını duyabilirsiniz. O en neşeli ve haz dolu kahkahadır. Ben O'nun bir kez bile ağladığını duymadım.

Öyleyse Tanrı, değerli varlığınızın nedeni, hepinizin içinden akan, sizi bir arada tutan, öbür dünyada ve ebediyette yaşam vaadi olan harika yaşam gücü nedir? O düşünce denen Oluş'tur. Devam eden yaşamın Oluşu'dur. Var olan her şeyi seven Oluş'tur. Sevgiyle yaşamın olmasına izin veren Oluş'tur. Tamamen mutluluk ve haz olan Oluş'tur. Bu sizin kökeniniz ve kaderinizdir.

Ramtha: (Tekerlekli sandalyede oturan yaşlı bir kadı-

na): Gümüş tekerlekler üzerindeki sevgili kadın, sen ne diyorsun?

Öğrenci: Tanrı'yı seviyorum, ama ölmekten korkuyorum.

Ramtha: Neden?

Öğrenci: Bilmiyorum. Korkumun özüne inemiyorum. Düşündüm, düşündüm ama...

Ramtha: Cehenneme inanıyor musun?

Öğrenci: Evet, inanıyorum.

Ramtha: Onun için ölmek istemiyorsun, çünkü ölünce oraya gideceğini sanıyorsun.

Öğrenci: Ah, şey, oraya gideceğimi sanmıyorum. Tanrı'nın beni oraya göndereceğini sanmıyorum, çünkü yaptığım tüm yanlışlar için bağışlanmayı diledim.

Ramtha: Sevgili kadın, Tanrı'nın sana olan sevgisinin, senin kendi çocuklarına duyduğun sevgiden daha mı az olduğuna inanıyorsun?

Öğrenci: Hayır. Şey, bazen onun beni sevmediğini hissediyorum. Belki de henüz bağışlanmamış olduğumu hissediyorum. Ama, yine de bağışlandığımı biliyorum.

Ramtha: Bu kadar yanlış olan ne yaptın ki?

Öğrenci: Şey, birkaç şey.

Ramtha: Bu birkaç şey seni yaşamaktan alıkoydu mu?

Öğrenci: Hayır. Yaşamaya çalıştım, ve yaşamak istiyorum ve doğru yaşamak istiyorum.

Ramtha: Ve bu ne anlama geliyor?

Öğrenci: Bu, şeytan beni avcunun içine alamayacak demek.

Ramtha: Gerçekten mi?

Öğrenci: Peki, ne olduğunu sen söyle bana, lütfen.

Ramtha: Söylersem inanacak mısın?

Öğrenci: Evet.

Ramtha: Sana cehennemin olmadığını söylersem ya?

Öğrenci: Ama, bana cehennemin olduğu öğretildi...

Ramtha: Ama, ben de sana olmadığını öğretiyorum. Bir cehennemin olduğuna inandığın kadar, aynı güçle bana da inanacak mısın?

Öğrenci: Şey, sana inanıyorum.

Ramtha: Öyleyse cehennemin olmadığını kabul et.

Cehennemin ne olduğunu biliyor musun? Bu, Roma İmparatorluğu döneminde Kudüs'te gömülmek için yeterli parası olmayan kişilerin konulduğu derin olmayan açık mezarları tanımlamak için kullanılan bir terimdi. Ve sığ bir mezarda yatmak lanetlenmek demekti, çünkü geceleri sırtlanlar ve vahşi köpekler bu cesetleri bulup yerlerdi. Ve ceset parçalanıp yendiği için de bu varlıkların cennete asla gidemeyeceklerine inanılırdı. İşte terimin gerçek anlamı buydu. Ancak, daha sonraları vaizler, rahipler ve din onun bir işkence yeri olduğuna karar verdi.

Öğrenci: Şey, ben İncil'imi sürekli okurum ve İncil cehennemi vurguluyor.

Ramtha: İncil'i kim yazdı?

Öğrenci: Değişik kişiler...

Ramtha: Onlar kimdi? İnsan mı?

Öğrenci: Bilmiyorum.

Ramtha: İnsandı.

Yanan bir ateş gölü bulmak için dünyanızın derinlerine, merkezine baktım, ve onu bulamadım. Bir işkence yeri bulmak için evreninizin en uzak köşelerine gittim, onu orada da bulamadım. Aynı yerlerde şeytanı da aradım, ama onu da bulamadım. Ve döndüğüm zaman, onu, ona ve cehenneme inananların kalplerinde buldum. Ama, böyle bir yer yoktur.

Öğrenci: İyi, böyle düşündüğüne sevindim.

Ramtha: Düşünmüyorum, böyle olduğunu biliyorum.

Öğrenci: Biliyor musun, bizi böylesine çok seven Tanrı, yaptığımız küçücük bir hata yüzünden bizi ateşte yanmak

üzere cehenneme gönderen aynı Tanrı olamaz.

Ramtha: Doğru. Tanrı hiç kimse için bir işkence yeri yaratmadı. Siz Tanrı tarafından yaratılmadınız mı?

Öğrenci: Evet.

Ramtha: Tanrı tarafından yaratıldığınıza göre, Tanrı sizin içinizde değil mi?

Öğrenci: Tanrı benim içimde. Tanrı'yı seviyorum.

Ramtha: Ama, sen Tanrı'nın bir parçası değil misin?

Öğrenci: Öyle miyim?

Ramtha: Elbette.

Öğrenci: Bu benim için çok şey ifade ediyor.

Ramtha: Sevgili kadın, Tanrı her şey olduğuna göre, eğer seni kendisinden yaratmasaydı, başka nereden yaratacaktı? Sen Tanrı'sın. Öyleyse, Tanrı kendini neden bir ateş çukuruna atsın ve kendisi olan yaşamın bir parçası olan ve yanlış denen bir şeyi yaptığı için kendini sevmesin?

Sana büyük bir gerçeği söyleyeceğim: İnsan, kardeşlerini yönetmek üzere kullanmak için Tanrı imajları yaratmıştır. Dinler; ordular yetmediği zaman, insanları ve ulusları yönetebilmek için yaratıldı, ve korku, onları hizaya getirmek için kullanılan araçtı. Eğer insanın tanrısallığını elinden alırsan, Tanrı'yı onun dışında gösterip ondan uzaklaştırırsan, o insanı kolayca yönetebilir ve kontrol edebilirsin.

Tanrı bir cehennem ya da şeytan yaratmadı. Onlar insanın kardeşlerine işkence yapmak için yarattığı korkunç kavramlardır. Onlar, kitleleri sindirip hükmedilebilir bir topluluk haline getirebilmek için dini dogmalarla yaratıldı. İşte, işin gerçeği bu.

Tanrı her şeydir, denizdeki her kum tanesi, baharda uçan her kelebek, uzayın enginliğindeki her yıldız. Her şey Tanrı'dır. Onun cehennem gibi bir yere sahip olması, bedeninde kanser oluşturması demektir ki bu da onu yiyip bitirecektir.

Sizi cennet âleminden alıkoyabilecek hiçbir şey yoktur, çünkü Tanrı'dan ve yaşamdan daha büyük hiçbir şey yoktur. Tanrı'nın size duyduğu sevgi ebedidir, çünkü O döndüğünüz her yön, benimsediğiniz her düşüncedir.

Öğrenci: Tanrı hepimizi seviyor. Sevdiğini biliyorum.

Ramtha: Gerçekten, çünkü o hepimizdir. Yaptığın yanlışlara gelince, sevgili kadın, şunu bil ki sen yanlış hiçbir şey yapmadın. Hiçbir şey.

Öğrenci: Ya, teşekkür ederim.

Ramtha: Çünkü, yaptığın herhangi bir şey yüzünden yaşam değişmedi. Yaptığın her şey ne kadar alçakça ya da kötü olursa olsun, onları yaparak kazandığın bilgelikten dolayı yaşamı zenginleştirdi.

Senden şunu anlamanı istiyorum: Dininiz ve inancınız yüzyıllardır uygarlıkların yok olmalarına yol açtı. Mayalar ve Aztekler kilisenin öğretisine inanmadıkları için katledilip yok edildiler. Karanlık Çağlar'daki tüm kutsal savaşlar, dini inançları daha yaygınlaştırmak için yapıldı. Ve Fransa denilen yerde, kilisenin öğretisine inanmadıkları için annelerin kucaklarından bebekleri çekilip alındı. Kadınların gözleri kızgın demirlerle dağlandı ve göğüsleri yine kızgın demirlerle damgalandı, ve sokaklarda kan gövdeyi götürdü; bunların hepsi de bir inanç yüzünden oldu.

Protestanlar, cehennem ateşi ve şeytan tehditleriyle küçük çocukların kalplerine korku salarak, onlara, istenilen şeyleri yapmaz ve kilise kurallarına uymazlarsa sonsuza dek cehennemde yanacaklarını söyleyerek dini örgütlerini bir arada tuttular.

Öğrenci: Ben de böyle yetiştirildim.

Ramtha: Sevgili kadın, sen gaddarca yetiştirildin. Peki, İncil'den önce var olan tüm o insanlara ne olduğunu hiç merak ettin mi?

Öğrenci: Hayır. Sadece, belki de cehennemin onları

mahvetttiğini düşündüm. Ah, çok özür dilerim...

Ramtha: Özür dileme. Bu inancın bir ürünüdür.

Şimdi, sen yaşlı bir kadınsın. Artık genç değilsin ve ölümden korkuyorsun. Ve yüzyıllardan beri programlandığın o uğursuz öğretiler tüm ağırlığıyla üzerine çöküyor: "Cehennem var mı? Oraya gidecek miyim? O kadar çok yanlış yaptım mı?" diye düşünüp duruyorsun.

Sana söyleyeyim, cehenneme gitmeyeceksin, çünkü öyle bir yer yok. Bedeninden ayrıldıktan sonra, kısa bir süre yukarıdan aşağıda yatan bedenini seyredeceksin. Ve bir kez daha saf ışık varlık olacaksın. Sonra büyük öğretmenler gelip seni öğrenimini sürdürebileceğin bir yere götürecekler, o zaman sana söylediklerimin büyük gerçekler olduğunu bizzat göreceksin.

Sizin Nasıralı İsa dediğiniz Yusuf oğlu İsa tıpkı sizin gibi büyük bir tanrıdır. Ancak o Tanrı'nın tek çocuğu değil, çocuklarından biridir yalnızca. Sizin de olacağınız gibi, o, Tanrı olan bir insandı.

Öğrenci: İsa'nın Tanrı'nın oğlu olduğuna inanıyor musun?

Ramtha: İnanmıyorum. Öyle olduğunu biliyorum. Senin de Tanrı'nın bir çocuğu olduğunu bildiğim gibi.

Öğrenci: Ama, bana böyle öğretilmedi.

Ramtha: Sevgili kadın, İsa ne öğretti? Tanrı'nın oğlu olduğunu, ve gerçekten de öyledir. Ama, o herkesin Tanrı'nın çocuğu olduğunu da bildirdi. O bundan başka bir şey öğretmedi. Herkes mükemmelliğini insan olarak ifade eden Tanrı' dır. Tanrı'nın çocuklarından yalnızca biri mükemmel, gerisi de budala olsaydı, bunun O'na ne yararı olurdu ki? Bu, Tanrı'nın tohumunun pek iyi bir yansıması olmazdı.

İsa sizin kardeşinizdir, kurtarıcınız değil. O da, sizin gibi, Tanrı'yı içinde taşıyan bir insandı.

Şimdi, şunu anlamanızı isterim: İsa, bu dünyada insa-

nın insanı sevmediği, insanın insanı esir ettiği, ve sevginin yüksek bir saygı görmediği bir zamanda yaşadı. Fakat İsa herkes için sevgi örneği oldu. İşte varlığını besleyen bu sevgi onun "dünyanın kurtarıcısı" olarak karşılanmasına neden oldu, çünkü o çok az insanın sevgiyi ifade ettiği bu dünyaya sevgiyi getirip onu herkese açıkça sundu. O ayrıca, Tanrı'nın yargılayıcı ve cezalandırıcı değil, herşeyi-seven, merhametli, inayetli ve şefkatli bir Tanrı olduğu öğretisini de getirdi. Tanrı'nın her şeyi, herkesi sevdiğini, bağışlayıcı, şefkatli ve yüce olduğunu öğretti. Ne yazık ki, bu anlayış tarih boyunca büyük ölçüde değiştirildi ve onun öğretilerini yazanlar bu kusursuz ruhun sade öğretisini anlayamadılar.

İsa sevdi. Bu onun insanlığa verdiği büyük bir armağandı. O, açıkça, bu sevginin kaynağının onun -ve tüm insanların- içinde yaşayan Tanrı olduğunu bildirdi. İsa'ya tüm insanlığı kucaklamak için gerekli gücü ve özgürlüğü veren şey kendisinin ve Tanrı'nın bir ve aynı olduğunu bilmesiydi. O, ikiyüzlülüğü yaşamasına neden olan tüm illüzyonlardan soyundu ve, böyle yaparak, içinde yaşayan Tanrı'yı tümüyle ifade etti. Böylece, İsa Tanrı'yı tümüyle ifade eden insan, Tanrı'nın kendisini insanda tümüyle ifade etmesi, yani bir Mesih oldu. İşte "Mesih" terimi bu anlama gelir: Tanrı/insan, insan/Tanrı. Bir Mesih, Tanrı olduğunu idrak eden ve sonra bu gerçeği yaşayan kişidir.

İsa ile senin arandaki tek fark, sevgili kadın, onun insanın içindeki Tanrı prensibini anlamış ve sonra bu prensibi tümüyle yaşamış olmasıdır. Bu yüzden, o gerçekten de yüce bir varlıktır. Ama, sen de onun gibi olmak için gerekli asaleti ve sevgiyi içinde taşıyan yüce bir varlıksın.

İsa seni ya da başka herhangi bir varlığı kurtarmaktan sorumlu değil. O kendisinin dünyada yaşayan Tanrı olduğunu idrak ederek kendisinin kurtarıcısı oldu, ve sonra diğerlerine, içlerindeki Tanrı'yla kendilerini nasıl kurtaracaklarını

öğretti. O herkese, "Benim yapabildiğim her şeyi hepiniz yapabilirsiniz, çünkü Tanrı ve siz birsiniz. Sizin âleminiz burası değildir. Cennet âlemi sizin içinizdedir," diye öğretti. Ve o cehennemden hiç söz etmedi; o yaşamdan ve onun güzelliğinden söz etti.

Sevgili kadın, olduğun güzel varlığı ve olduğun Tanrı'yı sev ve aldatıcı kitabını okumayı bırak. Tanrı'nın senin içinde yaşadığını ve senin sonsuza dek yaşayacağını bil, çünkü yaşayacaksın. Bu böyledir. Ve ayrıca, şeytan seni ele geçirseydi seninle ne yapacaktı ki?

Öğrenci: Bunu öğrenmek istemem.

Ramtha: Sevgili kadın, ne tür bir Tanrı böyle bir varlık, böyle bir yer ve böyle bir korku yaratıp da, seni onlara karşı böylesine aciz ve çaresiz bırakırdı? O benim varlığımın Tanrısı değil ve ben onu kabul etmiyorum. Ben yaşamı, olan her şeyin Oluşu'nu kabul ediyorum.

Tanrı her şeydir, çünkü eğer O olmayan bir şey varsa, kendine onu kimin yarattığını sormalısın. Her şey Tanrı'dır, çünkü her şey yaşamdır. Ve Tanrı yalnızca sevgiyi bilir. O seni ya da başka herhangi bir insanı asla yargılamadı -asla! O kendisini sevgi ya da yaşamdan daha az olan bir şeye dönüştürme yeteneğine sahip değildir.

Öğrenci: Pekâlâ, Tanrı sevgidir. Bunu anladım.

Ramtha: Ve o nefret midir?

Öğrenci: Hayır, sanmıyorum.

Ramtha: Peki, nefret kimdir?

Öğrenci: Eğer varsa, o kötü biridir.

Ramtha: Yoktur.

Öğrenci: Peki, öyleyse nasıl cezalandırılıyoruz?

Ramtha: Cezalandırılmaya ne gerek var, sevgili kadın? Sen tüm yaşamın boyunca kendi kendini cezalandırmışsın zaten. Günahkâr olduğuna ve cezalandırılacağına inanman senin kendi cehenneminde yaşamana neden olmuş, ve bunu

sen kendin yarattın.

Tanrı âleminde bir gardiyan yok. Onun âleminde bir cellat yok. Bir işkenceci yok. Eğer Tanrı sevgiyse, o zaman O açıkça odur ve ondan aşağı bir şey değildir.

Öğrenci: O kadar zaman sana bir şeytanın var olduğu öğretildikten sonra, olmadığına nasıl inanabilirsin?

Ramtha: Nasıl, biliyor musun? Olduğuna inandığın aynı yolla, yani olmadığını bilerek.

Benim güzel varlığım, seni çok seviyorum. Sana söylediklerimi derin bir biçimde düşün. Kendini sev ve içindeki Tanrı'yı tanı. Ve kendinle barış içinde ol, sevgili kadın, çünkü bu dünyayı terk ettiğin zaman yine, parlak bir biçimde yaşayacaksın.

Öğrenci: Amin

Ramtha: Öyle olsun.

BÖLÜM 5
TANRI'YI GÖR

"Ne kadar güzel olduğunuzu asla bilmediniz, çünkü kendinize asla gerçekten bakmadınız. Kim ve ne olduğunuza asla bakmadınız. Tanrı'nın neye benzediğini görmek istiyor musunuz? Gidip bir aynaya bakın. O'nunla yüzyüze geleceksiniz."

– Ramtha

Yüzyıllardır sizlere, Tanrı'nın sizin âleminizin dışında, uzayın derinliklerinde bir yerde olduğu öğretildi. Birçoğunuz buna inanıp bir gerçek olarak kabul ettiniz. Ancak Tanrı, tüm yaşamın asıl nedeni, asla sizin dışınızda olmadı. O sizsiniz. O, insanın içinde daima sessizce var olan harika düşünce süreçleri ve en yüksek zekâdır.

Size, zamanın kısa bir anında yaşamak, yaşlanmak ve sonra ölmek için doğmuş olduğunuz öğretildi. Bunun doğru olduğuna inandığınız için, o bu dünyadaki yaşamınızın realitesi haline geldi. Ama, ben sizlerin gerçekte Tanrı, yani düşüncenin bütünü kendisini düşünüp tasarlayarak ışığa yoğunlaştırdığı anda yaratılmış ve milyarlarca yıldan beri yaşayan sürekli, ölümsüz öz olduğunuzu idrak etmenize yardımcı olmak için buradayım. İşte o zaman her biriniz Tanrı zihninin eşsiz, egemen ve ebedi bir parçası olarak var olmuştunuz.

Sizlere, Tanrı'nın cenneti ve dünyayı ve sonra insan denen canlıyı yaratan tekil bir varlık olduğu öğretildi. Ancak, tüm yaşamın yaratıcıları tanrısal zekâya ve özgür iradeye sahip olan sizlersiniz. Sabah güneşini, akşam karanlığını ve var olan her şeyin güzelliğini yaratmış olan sizlersiniz. Uzay Boşluğu'ndaki parlak ışıklar olan sizler, kendi yarattığınız tüm harika formları deneyimleyebilmek için, insan denen harika varlığı yarattınız.

Sevgili kardeşlerim, her biriniz milyonlarca yıldır yaşadığınız illüzyonlar topluluğunun ürünü olan bir anlayışa sahipsiniz. Siz salt insanın çok ötesindesiniz. İnsan denen sınırlı yaratıktan çok daha büyüksünüz. Siz Tanrı'sınız. Daima öyleydiniz, daima öyle olacaksınız. Sizler, sizden alınmasına izin verdiğiniz bu büyük anlayışı yeniden idrak etmek için burada birçok yaşam geçiren ölümsüz varlıklarsınız.

Hepiniz Tanrı'nın kendisinden yarattığı tanrısınız. Siz tanrılar, Tanrı'nın, tüm yaşamın kaynağının ilk ve tek direkt

yaratımısınız. Yaşamı araştırıp keşfetme serüvenleriniz sırasında, yüce zekânızı hücresel maddeyle birleştirerek Tanrı /insan oldunuz. Bu, Tanrı zihninin kendini insan denen formda ifade etmesiydi; tanrıların kendi yarattıkları, insan denen harika içinde yaşamalarıydı. Erkeklik, kadınlık, insanlık: Bu, gerçekten, çok iyi bir biçimde sınırlı, zavallı varlıklar kılığına bürünmüş Tanrı'dır.

Siz kimsiniz? Neden buradasınız? Amacınız ve kaderiniz ne? Yalnızca bir rastlantı sonucu yaratılıp, zamanın kısa bir anında yaşamak için doğup, sonra da yok olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Neden daha önce yaşamamış olduğunuzu düşünüyorsunuz? Neden şimdi? Ve neden siz?

Bu dünyada binlerce hayat yaşadınız, ve rüzgâr gibi gelip geçtiniz. Her yüzü, her rengi, her inancı, her dini yaşadınız. Savaştınız ve sizinle de savaşıldı. Kral ve hizmetkâr oldunuz. Tayfa ve kaptan oldunuz. Fetheden ve fethedilen oldunuz. Tüm tarihi anlayışlarınızda var olan her şey oldunuz. Neden? Hissetmek amacıyla, bilgelik amacıyla, tüm zamanların en büyük gizemini -kendinizi- tanımlamak amacıyla.

Nereden geldiğinizi sanıyorsunuz? Sadece, tek bir hücreden evrimleşmiş zavallı bir hücresel kütle olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Öyleyse, gözlerinizin ardından öylesine derin ve kararlı bakan kim? Size benzersizliğinizi ve kişiliğinizi, karakterinizi ve hoşluğunuzu, sevme, kucaklama, umut etme, hayal kurma yeteneğini ve huşu verici yaratma gücünü veren öz nedir? Ve küçük bir çocuk olarak bile sergilediğiniz tüm zekâyı, tüm bilgiyi, tüm bilgeliği nerede kazanıp biriktirdiniz? Tüm bunları sonsuzlukta sadece bir an kadar kısa olan tek bir yaşamda mı kazandığınızı sanıyorsunuz?

Siz bugünkü halinize zamanın enginliğinde birçok hayat yaşayarak ulaştınız. Ve bu yaşam deneyimlerinin her birinden, siz denen benzersizliği ve güzelliği oluşturmanıza yardımcı olan bilgeliği edindiniz. Zamanın sonsuzluğunda

yalnızca bir an için yaratılmış olamayacak kadar çok değerli ve güzelsiniz.

Sizi anne ve babanızın mı yarattığını sanıyorsunuz? Onlar genetik ana-babanızdır, ama sizi onlar yaratmadılar. Daha büyük bir anlayışla, onlar sizin sevgili kardeşlerinizdir. Siz de onlar kadar yaşlısınız, çünkü tüm varlıklar aynı anda yaratılmışlardır. Herkes; Tanrı, yani yüce Düşünce kendisini düşünüp tasarlayıp ışığa genişlettiği anda doğmuştu. İşte siz o zaman oldunuz; işte siz o zaman doğdunuz. Sizin gerçek ana-babanız tüm yaşamın Ana-Baba Prensibi olan Tanrı'dır.

Sizin bedeniniz olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Öyle değildir. Bedeniniz yalnızca gerçek kimliğiniz olan görünmeyen özü temsil eden bir örtüdür: Gerçek kimliğiniz bu bedende yatan ve öz-kişilik denen his-tutumlarının toplamıdır.

Şunun üzerinde bir an düşünün: Bir varlığın neyini seversiniz? Bedenini mi? Hayır. Sevdiğiniz, o varlığın özü, gözlerinin ardında yatan, görünmeyen öz-kişiliğidir. Bir başka insanda sevdiğiniz şey, bedeni çalıştıran, gözleri parlaklaştıran, sesi melodileştiren, saçlara pırıltı, ellere dokunma isteği veren o görünmeyen özdür.

Bedeniniz gerçekten de harika, rafineleşmiş bir makine, ama onu çalıştıran varlık, yani siz olmadan o bir hiçtir. Siz bedeniniz değilsiniz, siz düşünce ya da his-tutumlarının toplamısınız, ki bu kendini benzersiz bir öz-kişilik olarak gösterir. Siz hiç düşüncelerinizi gördünüz mü? Hiç kişiliğinizi gördünüz mü? Peki, kahkahanız? Bedeniniz olmadan onu işitebilir misiniz? Gerçekte ne kadar görkemli olduğunuz konusunda hiçbir fikriniz yok, çünkü gerçek siz rüzgâr gibi görünmezdir. Benim sizin için bir gizem olduğum gibi, siz de kendiniz için gizemlerin en büyüğüsünüz.

Sahte görünüşünüz, taktığınız maskeler, kalbinizi katılaştıran zırh olmaksızın ne olduğunuzu biliyor musunuz? Varlığınızın özünde gerçekten Tanrı'sınız. İnsanlık için bü-

yük bir gizem olan Tanrı asla sizin dışınızda olmadı, çünkü yüzünüzün ardında, güzel giysilerinizin altında yatan şey Tanrı denen görünmeyen düşüncedir, o sizi siz yapan öz-kişiliktir. İçinizdeki Tanrı, size güven ve huşu verici bir yaratma gücü veren en yüce zekâdır. O, yaşamınızı ebediyen sürdüren harika yaşam gücüdür.

İçinde bulunduğunuz beden tanrıların, yani sizin ve sevgili kardeşlerinizin muhteşem bir yaratımıdır. O, düşünce ve duygunun görünmeyen özü olan sizlerin, bu gezegende yarattığınız yaşamla ilişkiye girebilmeniz için yaratıldı. İnsan denen yaratık -bu dünyadaki tüm yaratımlar, onları yaratan tanrılar tarafından, bedensel duyularla deneyimlenip anlaşılabilsinler diye- sadece bir ifade vasıtası olarak yaratıldı.

Beden, gerçek varlığı oluşturan ışık değişkenlerinin en karmaşık elektriksel sistemini barındırması için yaratılmıştır. Gerçek siz, bedeninizin ölçüsünde değilsiniz. Siz küçük bir ışık noktasısınız. Varlığınızın küçüklüğünde, Tanrı'dan doğduğunuzdan bu yana olageldiğiniz her şey toplanmıştır.

Siz, Tanrı prensibi, etten kemikten bir varlık değilsiniz. Siz, yaratıcı yaşamın duygu denen ödülünü kazanmak için bir bedende yaşayan saf-enerji, ışık prensibisiniz. Gerçek siz, bulunduğunuz beden değil, hissettiğinizdir. Duygularınızla tanınıyorsunuz, bedeninizle değil.

Siz gerçekte Öz (Spirit) ve ruh'sunuz (soul); yani bir ışık varlık ile bir duygusal varlığın birleşimisiniz. Öz'ünüz -bu küçük ışık noktası- bedeninizin tüm moleküler yapısını kuşatır; böylece bedeninizin kütlesini barındırır ve bir arada tutar. Ruhunuz, bedeninizde, kalbinizin yanında, göğüs kafesinizin altında, elektriksel enerjiden başka bir şeyin bulunmadığı boşlukta yer alır. Ruhunuz düşündüğünüz her düşünceyi duygu şeklinde kaydeder ve depolar. Ruhunuzda depolanmış benzersiz duygu birikimi nedeniyle hepiniz benzer-

siz bir ego kimliğine ya da öz-kişiliğe sahipsiniz. Bulunduğunuz beden, madde katında yaşamanızı ve oynamanızı sağlayan, seçilmiş ve rafineleşmiş bir taşıttır yalnızca. Ancak, bu taşıt yüzünden siz bedeninizin siz olduğu illüzyonuna gömüldünüz. Böyle değildir. Tanrı nasıl imajsızsa, siz de öylesiniz.

Büyük yaratıcı Tanrı olan siz, yaşamınızı kimin yarattığını sanıyorsunuz? Dışınızdaki yüksek bir varlığın ya da güçlerin yaşamınızı yönettiğine mi inanıyorsunuz? İnandığınız şey gerçek değil. Yaptığınız, olduğunuz ya da deneyimlediğiniz her şeyden tümüyle siz sorumlusunuz. Yıldızların ihtişamını yaratma gücüne sahip olan siz, yaşamınızın her anını ve her koşulunu yarattınız. Kimseniz, o olmayı siz seçtiniz. Görünümünüzü siz yarattınız. Yaşam koşullarınızı tümüyle siz tasarlayıp kaderinizi belirlediniz. Bu Tanrı/insan olma uygulaması ve ayrıcalığıdır.

Yaşamınızı düşüncelerinizle, düşünce süreçlerinizle yaratıyorsunuz. Düşündüğünüz her şeyi hissedersiniz; ve hissettiğiniz her şey tezahür ederek yaşam koşullarınızı yaratır.

Şunun üzerinde düşünün: Mutluluğu hayal etmek bir anınızı alır, ve tüm bedeniniz bu mutluluğu hisseder. Kimsenin dostluk etmediği sefil bir yaratık rolünü oynamak da bir anınızı alır, ve o anda üzüntü duyar, kendinize acırsınız. Bunu yapmak sadece bir an alır. Ağlamayı bırakıp neşeyle gülmek sadece bir an alır. Yargılamayı bırakıp her şeyin güzelliğini hissetmek bir anınızı alır. Şimdi, tüm bunları kim yapıyor? Siz. Varlığınızda bu hisleri yaratırken, çevrenizde herhangi bir şey değişti mi? Hayır. Ama, siz olan her şey değişti.

Siz ne düşünüyorsanız kesinlikle o'sunuz. Düşündüğünüz her şey yaşamınızda var olacaktır. Eğer cinsel ilişki kurduğunuzu düşlerseniz, varlığınız tahrik olacaktır. Eğer sefaleti düşünürseniz, sefil olacaksınız. Mutsuzluğu düşünürseniz, mutsuz olacaksınız. Sevinci düşünürseniz, sevinç duyacaksınız. Dehayı düşünürseniz, o zaten orada.

Geleceğiniz nasıl yaratılıyor? Düşünce yoluyla. Tüm yarınlarınız bugünkü düşünceleriniz tarafından tasarlanıyor, çünkü barındırdığınız her düşünce -hangi duygusal amaçla olursa olsun, hayal ettiğiniz her şey- bedeninizde bir his yaratır, ve bu his ruhunuza kaydolur. Bu his sonra yaşam koşullarınızı hazırlar; çünkü o, ruhunuza kaydedilmiş aynı hissi yaratacak ve ona uyacak koşulları size çekecektir. Ve söylediğiniz her sözcüğün gelecek günlerinizi yarattığını bilin, çünkü sözcükler düşüncenin ruhunuzda doğurduğu hisleri ifade eden seslerdir yalnızca.

Başınıza gelen olayların yalnızca birer rastlantı olduğunu mu sanıyorsunuz? Öyle değildir. Bu âlemde kaza ya da rastlantı diye bir şey yoktur. Ve hiç kimse bir başkasının iradesinin ya da amacının kurbanı değildir. Başınıza gelen her şeyi düşündünüz ve hissettiniz. Bunu "ya öyle olursa" diye ya da korkuyla hayal ettiniz, veya birisi size bir şeyin olacağını söyledi ve siz bunu bir gerçek olarak kabul ettiniz. Vuku bulan her şey, düşünce ve duyguyla mukadder kılınan bir eylem olarak vuku bulur. Her şey!

Düşündüğünüz her şey -hayal ettiğiniz, söylediğiniz her şey- ya olmuştur ya da olmayı beklemektedir. Her şeyin nasıl yaratıldığını sanıyorsunuz? Her şey düşünce yoluyla yaratılmıştır. Düşünce, asla ölmeyen, yok edilemeyen yaşamın gerçek vericisidir, ve siz onu kendinize yaşam vermek için kullandınız, çünkü o sizin Tanrı zihniyle olan bağınızdır.

Yüzyıllardır bilge varlıklar bilmecelerle, şarkılarla, yazılarla size bu gerçeği öğretmeye çalıştılar, ama çoğunuz bunu anlamayı reddettiniz, çünkü çok azınız yaşamının sorumluluğunu kendi omuzlarında taşımayı istedi. Ama, bu âlemin işleyiş biçimine göre, düşündüğünüz her şey -kendinize karşı takındığınız her tutum- sonunda gerçeğinizi yaratır. Bu düşündüğünüz en kötü ve çirkin şey ya da en güzel ve yüce şey de olsa, Tanrı-yaşam o olacaktır; çünkü aradaki farkı yalnız-

ca siz bilirsiniz. Tanrı yalnızca yaşamı bilir. Böylece, söylediğiniz şey başınıza gelir. Siz ne düşünüyorsanız, o'sunuz.

Kendinizi küçük gördükçe küçülecek, zeki olmadığınızı düşündükçe aptallaşacaksınız. Kendinizi çirkin buldukça çirkinleşecek, yoksul olduğunuzu düşündükçe yoksullaşacaksınız, çünkü böyle olmasını siz mukadder kıldınız.

Tanrı'nın sevgisinin ne kadar büyük olduğunu düşünün ki o size, istediğiniz her şeyi olma ve yaratma özgürlüğü veriyor, ancak sizi asla yargılamıyor. Onun size duyduğu, ve benimsediğiniz her düşünceyi ve söylediğiniz her sözü tezahür ettirmenizi sağlayan sevgiyi düşünün. Bunu düşünün.

Öyleyse, yaşamınızın yaratıcısı kim? Siz. Olduğunuz her şeyi ve deneyimlediğiniz her şeyi -Tanrı olan düşünceyle- kendi muhakemenizle yarattınız. Yaşamınıza tümüyle kabul etmeyi istediğiniz şeyleri kabul ettiniz, ve yaşamı kabullendiğiniz değerlerinize göre deneyimlediniz. Sizin için neyin iyi olduğunu, sizin tarafınızdan neyin kabullenileceğini, neyin deneyimleneceğini belirleyen sizsiniz. Kendi düşünüşünüzle, sizsiniz.

Yaşam mücadelenizi izleyen bir Tanrı'nın esiri ya da kuklası değilsiniz. Hayatın huşu vericiliğini tam bir özgürlükle yaşıyorsunuz. Her biriniz, seçtiğiniz düşünceleri kabullenme konusunda irade özgürlüğüne sahipsiniz ve, bu huşu verici güçle her şeyi kendiniz yarattınız. Her hissiniz yaşam yolunuzu yaratır. Neyi düşünüp hissediyorsanız, o hayatınızda var olacaktır; çünkü Tanrı her duyguya "olsun" der.

Siz kimsiniz? Varlığınızın sessizliğinde düşünme, yaratma ve neyi olmayı isterseniz o olma yeteneğine sahip olan Tanrı'sınız. Şu anda siz, kesinlikle olmayı seçtiğiniz sizsiniz, ve kimse sizi böyle olmaya zorlamadı. Siz yasa yapıcısı, yaşamınızın ve yaşam koşullarınızın yüce yaratıcısısınız. Siz bu ve diğer birçok yaşamınızda tam olarak idrak etmeyi başaramadığınız herşeyi-bilen bir zekânın en yüce hükmedenisiniz.

Bir zamanlar, bir çiçek yaratabilirdiniz. Ama, şimdi kendiniz için ne yaratıyorsunuz? En büyük yaratımlarınız mutsuzluk, endişe, sefalet, nefret, kavga, kendini-inkâr, yaşlılık, hastalık ve ölümdür. Sınırlayıcı inançları kabullenerek kendinize sınırlı bir yaşam yaratıyorsunuz, bu inançlar varlığınızda değişmez gerçekler haline gelerek yaşamınızın realitesini oluşturuyorlar. Her şeyi, her insanı, hatta kendinizi bile yargılayarak kendinizi yaşamdan ayırıyorsunuz. Güzellik denen moda ölçüsü içinde yaşıyor ve kendinizi, insanın -kendi erişilemez idealinden başka bir şey kabul etmeyen- sınırlı bilinci tarafından kabul edilmenize izin veren şeylerle çevreliyorsunuz. Sizler büyümek için doğan, bedeninin canlılığını yitiren, ve yok oluncaya dek kendini yaşlılığa inandıran bebeklersiniz.

Bir zamanlar özgürlük rüzgârları olan siz büyük yaratıcı tanrılar, büyük kentlerde kilitli kapılar ardında korkuyla yaşayan bir insan sürüsü haline geldiniz. Yükselen dağların ve harika rüzgârların yerini yükselen binalarınız ve korku dolu bilinciniz aldı. Nasıl düşüneceğinizi, neye inanacağınızı, nasıl davranacağınızı ve neye benzeyeceğinizi belirleyen bir toplum yarattınız.

Savaştan ve savaş söylentilerinden korkuyorsunuz. Hastalıklardan korkuyorsunuz. Kabullenilmemekten korkuyorsunuz. Sevgi açlığı çektiğiniz halde, başka bir insanın gözlerinin içine bakmaya korkuyorsunuz. Başınıza gelen her iyi şeyi sorguluyor ve aynı şeyin bir daha olup olmayacağı konusunda kuşkuya düşüyorsunuz. Piyasada başarı, ün ve para için sürünüp yaltaklanıyorsunuz, ve ah, hepsini bir parça mutluluk için yapıyorsunuz.

Düşüncenizle kendinizi umutsuzluğa düşürdünüz. Düşüncenizle kendinizi değersizliğe düşürdünüz. Düşüncenizle kendinizi başarısızlığa düşürdünüz. Düşüncenizle kendinizi hastalığa düşürdünüz. Düşüncenizle kendinizi ölüme sürük-

lediniz. Tüm bunları siz yarattınız, çünkü içinizdeki -bir düşünceyi alarak evrenler yaratma gücüne sahip olan- ateşli yaratıcı sınırlı düşünceyle kendini inanç, dogma, moda, gelenek ve sınırlı düşünce içine hapsetmiştir. Ve yaşamanıza izin vermemiş olan sizin kendi inançsızlığınızdır.

Neye inanmıyorsunuz? Bedensel duyularınızla algılayamadığınız her şeye; işitilmeyen, görülmeyen, dokunulamayan, tadılamayan ya da koklanamayan her şeye. Öyleyse bana bir inanç gösterin; onu avcuma koyun. Bana bir duygu gösterin; ona dokunmak istiyorum. Bana bir düşünce gösterin; o nerede? Bana tutumunuzu gösterin; o neye benziyor? Bana rüzgârın görüntüsünü gösterin. Ve bana, yaşamınızın değerli anlarını alıp götürmüş olan zamanı gösterin.

Hayatın en büyük armağanlarına inanmadınız ve bu yüzden, daha sınırsız bir anlayışın oluşmasına izin vermediniz. Yaşamlar, varoluşlar boyunca bu dünyanın illüzyonlarına öylesine gömüldünüz ki, içinizden akan harika ateşi unuttunuz. On-buçuk milyon yıl içinde, egemen ve herşeye-kâdir varlıklardan; tamamen maddede kaybolmuş; dogma, yasa, moda ve gelenek gibi kendi yaratımlarının esiri olmuş; ülkelere, inançlara, cinsiyete ve ırklara ayrılmış; kıskançlık, acı, suçluluk ve korkuya gömülmüş varlıklar haline geldiniz. Bedeninizle öylesine özdeşleştiniz ki, kendinizi hayatta kalma mücadelesinin kapanına kıstırdınız ve gerçekte olduğunuz görünmeyen özü, seçtiğiniz düşleri yaratmanızı sağlayan Tanrı'yı unuttunuz. Ölümsüzlüğü açıkça reddettiniz, bu yüzden ölecek ve buraya tekrar tekrar geri döneceksiniz. Böylece, burada on-buçuk milyon yıl yaşadıktan sonra yine buradasınız, ve hâlâ inançsızlığınızı sürdürüyorsunuz.

Tanrı, düşüncelerin bütünü, gerçekten de büyük bir sahnedir. Ve o sizin kendi oyununuzu yazıp onu bu sahnede bölüm bölüm oynamanıza izin verir. Ve perde inerken, son söz söylenip, son selam verildiğinde ölürsünüz. Neden? Çün-

kü yüce yasa-yapıcısı olan sizler, öleceğinize inanıyorsunuz.

Bu yaşam tümüyle bir oyun, bir illüzyondur. Fakat sizler, oyuncular, onun tek realite olduğuna inandınız. Ancak, daima var olan ve var olacak olan tek realite yaşamdır; onu nasıl oynamayı seçerseniz seçin, size kendi oyunlarınızı yaratma izni veren özgür, sürekli bir oluşun özü...

Kendinizi düşüncenizle cehalete, hastalığa ve ölüme mahkûm etme gücüne sahip olduğunuzu idrak ettiğinizde, kendinizi daha sınırsız düşünce akışına açarak, daha yüceleşme gücüne sahip olduğunuzu da anlayacaksınız, ki bu sizin daha büyük bir deha ve yaratıcılığa, ve sonsuz bir yaşama sahip olmanızı sağlayacaktır. İlk başta bedeni yaratan Tanrı'nın içinizde oturan güç olduğunu idrak ettiğinizde, bedeniniz asla yaşlanmayacak ve yok olmayacaktır. Ama, inançlarınıza sımsıkı sarıldığınız ve düşünüşünüzü sınırladığınız sürece, sabah güneşine parlaklık, akşam göğüne gizem veren sınırsızlığı asla deneyimleyemeyeceksiniz.

Bu dünyadan ayrılmaya karar verdiğiniz zaman ne olur? Evet, beden ölür, ama siz daima yaşarsınız. Eğer ölmeyi seçerseniz, bu dünyadan ayrıldığınızda, gerçek siz toprağın altına gömülüp sonunda bir toz yığınına dönüşmeyecektir. Siz rüzgâr gibi süreklisiniz. Gideceğiniz yer, geldiğiniz yerdir, ve orada gelecek serüveninizde ne yapmak istediğinize karar verirsiniz. Ve Tanrı kimliğine yeniden sahip çıkana dek buraya -dönmeyi istediğiniz sürece- birçok kez geri döneceksiniz. Tanrı kimliğinize sahip çıktıktan sonra, işte o zaman bir başka yerde, bir başka cennette daha büyük bir serüvene çıkacaksınız.

Düşündüğünüzün çok ötesinde seviliyorsunuz, ve ne yaparsanız yapın, yine de yaşayacaksınız. Öyleyse neden endişeleniyorsunuz? Neden savaşıyorsunuz? Neden kendinizi hasta ediyorsunuz? Neden kendinizi üzüyorsunuz? Neden kendinizi sınırlıyorsunuz? Neden gün doğumunun ihtişamı-

nın, rüzgârın özgürlüğünün, ve bir çocuğun kahkahasının tadını çıkarmıyorsunuz? Neden mücadele etmek yerine, yaşamıyorsunuz?

Tekrar tekrar yaşayacaksınız. Tohumunuz daimi ve ebedidir. Tüm inançsızlığınıza karşın -kendi âleminizi ne kadar çok sınırlandırırsanız sınırlandırın, ne kadar üzülüp umutsuzluğa kapılırsanız kapılın- asla yok edemeyeceğiniz bir şey vardır, ve ona yaşam denir. Ne kadar kör ve kabullenmez olursanız olun, daima yaşama sahip olacaksınız, çünkü bu Tanrı denilen değerdir, ve bu sizsiniz.

Yaşadığınız bu hayat bir rüya -büyük bir rüya- bir görünüm yalnızca. Bu, düşüncenin madde ile oynamasıdır, ve o duygularınızı bu dünyaya bağlayan derin realiteler yaratıyor. Ta ki siz, rüyayı gören varlık bu rüyadan uyanana dek...

Ne kadar güzel olduğunuzu asla bilemediniz, çünkü kendinize asla gerçekten bakmadınız. Kim olduğunuza, ne olduğunuza asla bakmadınız. Tanrı'nın neye benzediğini görmek istiyor musunuz? Gidip bir aynaya bakın. O zaman onunla yüzyüze geleceksiniz.

Değerli olduğunuzu bilin. Sizin değerinizi saptayabilecek hiçbir değer yok. Ve güzelliğinizi tasvir edecek hiçbir görüntü yok. Ve sizin âleminizin bir sonu yok.

Şimdiye dek verilmiş en büyük öğüt bir dağın tepesinde büyük bir üstat tarafından verildi. O, orada ayakta durmuş, kendisini dinlemeye gelen kitleye bakarak dedi ki, "Tanrı'yı gör." Söylemesi gereken tek şey buydu -Tanrı'yı gör- çünkü her biri kendi sınırlılığını, kendi arzularını ve hastalıklarını, kendi zenginliğini ve yoksulluğunu, kendi sevincini ve üzüntüsünü, kendi yaşamını ve ölümünü yaratmıştı.

Tanrı'yı gör. Bunu hatırlayın, çünkü siz her şeyin içinde yaşayan O'sunuz. Bir gün Tanrı'yı göreceksiniz. Kendinize dokunun; yapmanız gereken tek şey bu.

BÖLÜM 6
YAŞAMDAN SONRA YAŞAM

"Ölüm büyük bir illüzyondur, çünkü yaratılmış olan bir şey asla yok edilemez. Ölüm sadece bedene aittir. Bedende bulunan ve onu çalıştıran öz, eğer isterse, çok geçmeden geri gelip bir başka bedenle bütünleşecektir, çünkü bedenin içinde yaşayan yaşam-gücü süreklidir. Bunu hatırlayın."

– Ramtha

Siz çiçeklerden daha mı aşağısınız? Onların yaşamı nedir? Onlar gebe tomurcuklardan doğup güneşin sıcak ışınlarıyla iyice açarlar. Harika esansları havayı her şeyin yeni yaşam vaadiyle coşmasına neden olan bir kokuyla doldurur. Onlar kuşların uçuşunu, arıların bal yapışını, insanın neşesini ve sevgi arayışını güçlendirirler.

Ve bu güzel çiçek yeniden gelebilmek için bir tohum bırakır. Çiçekler açıp meyveler olgunlaşınca, ah, işte buna bilgelik denir. Bu, yaşamın ürünüdür. Ve bu meyve yendiği ve sonbaharın hasadı gelip çattığında, ağaç kuzey rüzgârıyla ürpermeye başlar, ve çırılçıplak kalana dek güzel yapraklarını döker.

Büyük beyaz sessizlik gelip ağaçların büyük dallarını kalın, parlak bir örtüyle örttüğünde, her şey soğuk ve çıplak olduğu zaman, o çiçek nerededir? O bellektedir. O bilgeliktedir. O geçen baharın yetiştirdiğindedir ve o yeniden gelmektedir, çünkü mevsim dönüp kış geçtiğinde, tomurcuklar yeniden açar, ve bir başka çiçek ortaya çıkar.

Eğer tek bir çiçekte dahi yaşamın sürekliliği görülebiliyorsa, siz neden sizin onun yaşamından daha aşağı olduğunuzu düşünüyorsunuz? Siz yalnızca baharda açıp, yazın meyve verip, sonbaharda yapraklarınızı döküp, kışın da öldüğünüzü mü sanıyorsunuz? Ama, siz en büyük çiçekten de daha büyük değil misiniz? Hayatınız ondan daha önemli değil mi? Elbette öyle. Çiçeklerin her bahar açmayı sürdürüşleri gibi, sizler de hayatlar boyunca tekrar tekrar yaşayacaksınız.

Çiçekleriniz, sizin görmüş olduğunuz tüm mevsimler hakkında kim bilir nasıl bir öykü anlatırlardı?

Öğrenci: Annem geçen yıl öldü ve ben onun hâlâ yaşayıp yaşamadığını ve, eğer yaşıyorsa, mutlu olup olmadığını bilmek istiyorum.

Ramtha: Ölüme inanıyor musun, üstat?

Öğrenci: Bazen inanıyorum. Ama, çoğu kez, her zaman yaşadığımız hissine kapılıyorum. Üç çocuğum var, ve doğdukları andan itibaren onlarda dikkatimi çeken şey, her birinin çok farklı bir kişiliğe sahip oluşu, ki bu onlar büyüdükçe çok fazla değişmedi. Hatta, kedilerimiz ve köpeklerimiz bile küçüklüklerinden beri çok farklı kişiliklere sahipler. Bazen onların kişiliklerinin yalnızca bu yaşamda gelişmiş olabileceğine inanamıyorum. Bu da bana, belki daha önce de yaşadığımızı ve yaşamayı sürdüreceğimizi düşündürüyor.

Ramtha: Çok akıllıca bir gözlem, sevgili varlık. Sana asla unutmamanı dilediğim büyük bir gerçeği söyleyeceğim: Yaşam asla sona ermez. Evet, bedeni yok edebilirsin -onun kafasını koparabilir, karnını deşebilir, ona her türlü kötülüğü yapabilirsin- ama bedenin içinde yaşayan öz-kişiliği asla yok edemezsin. Bir an, bir düşünceyi nasıl yok edebileceğini düşün. Yapamazsın. İnsan ya da hayvan, tüm yaratıkların yaşam gücü, beden maskesinin ardında yaşayan ve öz-kişilik denen görünmeyen düşünce ve duygu toplamıdır.

Bedene erdem, canlılık, ve karakter veren şey görünmeyen düşünce gücüdür, ki bu da enerjidir. İşte ağzı, gözleri, kolları bacakları çalıştıran, tüm küçük ipleri oynatan bu harika enerjidir. Enerjiyi hiçbir şey, asla yok edemez. Hiçbir şey, hiçbir şeyden yaşam gücünü alamaz.

Ölüm büyük bir illüzyondur, çünkü yaratılmış olan bir şey asla yok edilemez. Ölüm yalnızca bedene aittir. Bedende bulunan ve onu çalıştıran öz, eğer isterse, çok geçmeden geri gelip bir başka bedenle bütünleşecektir, çünkü bedenin içinde yaşayan yaşam-gücü süreklidir. Bunu hatırlayın.

Şimdi size, bu dünyadan ayrılan varlıklara ne olduğunu anlatacağım. Beden yaşamını yitirirken, enerji -ruh- varlığın Öz'ü tarafından geri çekilir. Her şey bir ruha sahiptir. Hayvanların bile bir Öz'ü ve ruhu vardır. Eğer olmasaydı, onlar yaşamlarını sürdürebilmek için gerekli enerji ve yaratıcılığa

sahip olamazlardı.

Öz, ruhu geri çağırıp, onu içinde bulunduğu boşluktan çekmeye başladığında huzur ve sükûnet başlar. Dininiz, "Tanrı'nın beşiğinde artık ıstırap, gözyaşları ve üzüntü yoktur," der. Bu bir gerçektir, çünkü bu dünyadan ayrıldığınız zaman, bedenin içgüdülerinden ve duyumlarından kurtulursunuz. Bu artık korku, ya da bedenin ağrılarını, sızılarını ve açlığını, veya endişeye neden olan zaman illüzyonunu hissetmeyeceğiniz anlamına gelir. Artık fiziksel bedenle ilişkili hiçbir şey yoktur, ve siz yeryüzü cenneti (ütopya) denen şeye girersiniz. Siz artık Tanrı'nın beşiğindesinizdir.

Bedenin ölümü uykuya dalmaya benzer. Öz, ruhu geri çağırdığında, o, bedenin mühür ya da çakra denen enerji merkezlerinden geçerek yukarıya çıkar. Ruh, yani duygu belleği, bedeni başın ortasında yer alan -hipofiz salgıbezi denen- yedinci ve son mühürden terk eder. Bu çıkış, rüzgâr sesinin eşliğinde bir tünelden geçiyormuş gibi algılanır. Tünelin sonunda görülen ışık kendi varlığınızın ışığı, varlığınızın Öz'üdür. Ruh bedeni terk ettiği anda beden ölür ve varlık özgür bir ruh olur. Her şey bir an sürer ve acı vermez.

Ölüm anında her şey aydınlanmaya ve huşu verici bir biçimde parlaklaşmaya başlar, çünkü bu dünyadan ayrıldığınız anda, madde yoğunluğundan çıkıp ışık varoluşuna girersiniz. Orada yalnızca güçlü bir zihin ve duygusunuzdur, ve bedeniniz, kabul ettiği düşüncelere göre elektriksel biçimini değiştiren bir ışık bedendir. Bu noktadan sonra, yedi cennetten birine gidersiniz. Hangi cennete gideceğinizi ise dünyada iken duygusal olarak ifade ettiğiniz tutumlarınız belirler.

Şimdi, sizin "cennet" dediğiniz şey, yalnızca yaşam ve onun değişik düzeyleri ya da katlarıdır. Yusuf oğlu İsa, yedi cennetten söz etmiştir. Evet, gerçekten de yedi cennet vardır; bunlar gerçekten var olan yerler ya da varoluş katlarıdır, ve dünyanız onlardan biridir. Ve bu katların hiçbirinde insanla-

ra işkence eden, onları cezalandıran cehennem diye bir yer yoktur. İnsan zaten kendisine yeterince işkence edip cezalandırıyor. Bedeninizi terk ettiğiniz zaman, bu dünyadayken ifade ettiğiniz bilinç anlayışınıza ya da duygusal tutumlarınıza uygun olan cennete ya da titreşim katına gidersiniz.

Yedi idrak ya da bilinç-anlayışı düzeyi vardır. Bu yedi anlayış şunlardır: Üreme, ve hayatta kalma mücadelesi; korku ve acı; güç; hissedilen sevgi; ifade edilen sevgi; Tanrı'yı tüm yaşamda görebilmek, ve Tanrı Ben'im.

Bunu daha iyi anlayabilmeniz için şöyle açıklayabilirim: Düşündüğünüz ve anlayış olarak benimsediğiniz her düşünce bir titreşim frekansına sahiptir, ve bu bir his olarak deneyimlenir. Böylece, eğer siz acı anlayışını öğreniyorsanız, acıyla ilişkili daha sınırlı düşünceleri düşünürsünüz, ve bu da duygusal olarak acı olarak deneyimlenen düşük titreşim frekanslarını doğurur. Eğer siz sevgi anlayışını ve onun ifadesini düşünüyor ve öğreniyorsanız, paylaşılan ve ifade edilen sevgi düşüncelerinin yüksek titreşim frekanslarının verdiği mutluluğu hissedersiniz. Bilinciniz en çok hangi anlayış üzerinde odaklanmışsa, o anlayışa uygun olan cennete gidersiniz, çünkü aura'nızın manyetik alanı, varlığınızın Öz'ü, sizi o katın titreşimine çekecektir.

Şimdi, annen bu kattan ayrılıp, çok arzu ettiği ve ihtiyaç duyduğu büyük bir huzur ve dinlenme hali içine girdi. O, kazandığı bilinç anlayışına uygun olan cennet düzeyine ya da katına çekildi. Tıpkı sizin şimdi burada bu katın bir hali içinde bulunmanız gibi, o da kendi bulunduğu düzeyin bir hali içindedir. Onun bulunduğu düzey, hissedilen, ama ifade edilmeyen sevgi duygusal tutumuyla uyumlu olan dördüncü düzeydir. Annen çok hisseden bir varlık ama o çoğunlukla hislerini ifade edemezdi. Hislerinin çoğunu ifade edemediği için de sen ve baban onu anlayamadınız.

Annen şimdi büyük bir düzeyde bulunuyor, ve dilediği

sürece de orada kalacak. Daha çok gelişmeyi düşündüğü zaman, bir ışık-düzeyi varoluşu içinde öteki düşünce boyutlarına genişlemeyi sürdürecek, ya da bu dünyaya, birinci kata geri gelebilir. Kendisine en uygun olduğunu hissettiği genetik kalıbı seçer ve bu katta, bu madde yoğunluğu katında tekâmülünü yedinci anlayış düzeyine dek sürdürebilir.

Bu dünya katına, bu cennete "gösteri katı" denir, çünkü burada varlıklar yaratıcı güçlerini ve duyguyla ifade ettikleri tutumlarını maddede görebilirler. Bu, yedi kat içinde, üzerinde karanlık bulunan ve ışığın müziğini işitemediğiniz tek kattır. Bu varlıkların büyük bir bilişle doğup, sonra toplumsal bilinç programlamasından geçip bildiklerini unuttukları bir kattır. İşte burada olan budur, ve bu yüzden bu dünyada tekâmül etmek genelde çok zordur.

Eğer annen buraya geri dönmek isterse, senin torunun ya da torunlarından birinin çocuğu olarak gelme seçeneğine sahip olacak. Eğer o sen yaşarken dönerse, kızın çocuk doğurmaya karar verdiğinde, onun bebeği olarak dönebilir. Ve o zaman, eğer kendine izin verirsen, anneni tanıyacaksın, çünkü o bebeğe baktığında, ortadaki görüntüyü aşan bir his duyacaksın. İşte onu böyle tanıyacaksın.

Annen senin farkında mı, seni algılıyor mu? Hem de çok fazla, çünkü bu dünyayı terk ettiğin zaman, bedendeyken olduğundan çok daha fazla farkında olursun. Farkında olduğun tüm düzeylere, tüm katlara uyumlanabilirsin, çünkü artık madde yoğunluğu seni meşgul ve zapt etmez. Orada daha hafif bir yoğunlukta, daha yüksek bir titreşimdesindir; böylece seninkine paralel bulunan ve düşünce formları, ışık formları olarak görünen diğer titreşim düzeylerini görme yeteneğine sahipsindir. Bu yüzden, annen eğer isterse seni algılar, ve sen de bu dünyadan ayrıldığın zaman, eğer istersen burada kalanları algılayacaksın.

Annen mutlu mu? Eğer buradayken mutlu değilsen,

göçtüğün zaman mutsuzluğun daha da çoğalır, çünkü bedenden ayrıldığında, saf his ve duygu hali içinde olursun, böylece duyguların daha da güçlenir ve yoğunlaşır. Ancak bu güçlenmeyle, mutluluk anlayışın içinde gelişmeyi sürdürmek için gerekli düzeyi oluşturmayı daha çabuk öğrenirsin.

Size, eğer görebilseniz çok üzüntü duyacağınız bir kattan söz edeceğim. Bu birinci ve ikinci bilinç düzeyini ifade eden birçok varlığın bulunduğu bir kattır. Bu bir ova gibi dümdüz uzanan bir yerdir. Peki, orada ne göreceksiniz? Işık formları halindeki dağları, nehirleri, çimenleri, çiçekleri ve gökyüzünü değil; milyarlarca varlığın ışık bedenleriyle, sonsuz sıralar halinde uzandığını göreceksiniz. Onlar orada uyku halinde uzanmış, ölmüş oldukları illüzyonunu yaşamaktadırlar, çünkü yaşamın mezarın ötesinde var olmadığına kesin bir biçimde inanmaktadırlar. Düşünceleri hâlâ canlı, manyetik, dürtücü ve değişken olmasına karşın, gerçekte hâlâ yaşamalarına karşın, enerji olarak ölmüş olduklarını düşünmektedirler. Unutmayın ki, sürekli olarak inandığımız, kendimizi doğru olduğuna ikna ettiğimiz ve gerçek olarak bildiğimiz her şey kendisini bir realiteye dönüştürecektir. İşte yaratıcılığımız ve irademiz bu kadar güçlüdür.

Oradaki birçok varlığa, öldüğünde, bir mesih gelip kendisini uyandırıncaya dek ölü olarak kalacağı öğretilmiştir ve, onlar, tanrısal sevgiden yoksun kalacakları korkusuyla, bu öğretiyi doğru olarak kabul etmişlerdir. Böylece, öldükten sonra gittikleri yerde yeniden dirilecekleri günü bekleyeceklerine inanmışlardır. İşte bu düzeyde, kendilerinden daha büyük ve yüce olduğuna inandıkları biri tarafından yeniden diriltilmeyi bekleyen sıralar dolusu varlık vardır. Onları uyandırmaya çalışsak da -ki çok azı uyanıp kalkmıştır- çoğu, şeytan ya da benzeri bir varlığın belirip, uyanmaları için onları ayartmaya çalışacağı öğretisine inandığı için, uyanmayı reddediyor. Ve onların yaşadıklarını idrak edip uykudan

uyanmaları binlerce yıl alabilir. Ne kadar talihsiz bir öğreti.

Var olan tek acı verici kat, böyle anlayışlara inanıp mutlak bir bilişe dönüştürmüş varlıkların bulunduğu bu kattır. Orada göz alabildiğine sıralar halinde uzanan, uyuyan kardeşlerinizi görebilirdiniz. Diğer tüm katlar ise muhteşem bir yaşam içerirler.

Öğrenci: Ramtha, ölenleri görebilmek ya da onlarla iletişim kurabilmek mümkün müdür?

Ramtha: Anneni mi görmek istiyorsun?

Öğrenci: Evet, hem de çok.

Ramtha: Pekâlâ. Önce onun da görüşünü alıp, eğer istiyorsa, onu görmeni sağlayabiliriz. Ama, bu senin hiç beklemediğin bir anda olacak, böylece bunu senin hayal etmediğini bileceksin.

Şimdi, şunu da bil ki, anneni ışık olarak görmenin nedeni onun senden daha yüce olması değildir. Işık onun özünün titreştiği ışık-yayan hızdır; o ışığı yayan hızdır. Ancak sen de aynı şeye sahipsin. O varlığın ışığını gördüğünde, bu onun daha düşük titreşimli bir katla ilişkiye giren daha hızlı bir titreşimde bulunmasından kaynaklanır.

Şu anda bu toplantıda beşinci kattan birçok varlık var; bunlar, aranızda bulunan bazı dinleyicilerin yakınları. Onlar göz ucuyla görebileceğiniz parıldayan ışıklar. Göz kürenizle direkt olarak bakarsanız onları göremezsiniz, fakat buradalar. Anlıyor musun?

Öğrenci: Evet, hem de çok iyi. Teşekkür ederim.

Ramtha: İyi. Bilmen gereken bir şey daha: Bir şeye asla inanma. Asla! İnanmak, bir şeyi deneyim yoluyla bilip anlamadan, kendini onun doğruluğuna ikna etmektir. Ve inanç çok tehlikelidir, çünkü bir şeye inanmak, yaşamını, tutumlarını ve güvenini varlığında bir gerçek olarak hissetmediğin bir şeye teslim etmek demektir, ve bu seni çok savunmasız kılar. Ve bu savunmasız hal içinde şartlandırılabilir, kurnaz-

ca yönlendirilebilir, ve yaşamını yitirebilirsin -hepsi de bir inanç yüzünden.

Her neyi bilmek istiyorsan, onu bil, ve bunu içine dönüp o konuda bir anlayış isteyerek ve hislerinden gelen yanıtı dinleyerek yapabilirsin. Daima hislerinin bilgeliğine güven. Onlara asla karşı çıkma ve kendini doğruluğunu hissetmediğin bir şeye inanmaya zorlama.

Bir şey daha: Katillere ve canilere karşı şefkat duymayı öğren, çünkü onlar işledikleri cinayetten sonra korkunç bir duygu mücadelesiyle başa çıkmak zorunda kalırlar, ve bu çoğunlukla binlerce yıl sürer. Öldürülen, hemen yeniden bedenlenir. Ama, katil asla unutmaz.

Öğrenci: Bir insan dünyadan göçtüğü zaman, o yaşamını gözden geçirip değerlendirmek ve gelecek yaşamında ne yapacağına karar vermek için nereye gider?

Ramtha: Anlama sürecinde olduğu tutumlarının bütününe uygun olan kata ya da cennete gider.

Örneğin sen, sevgili varlık, sınırlılık içinde hayatta kalmanın, acının, gücün, ifade edilmeyen sevginin anlayışlarını öğrenmişsin, ve şimdi kendini beşinci bilinç katında ifade ediyorsun. Bu idrak edilen, ifade edilen sevgi katıdır. Eğer şu anda ölmüş olsaydın, "yeryüzü cenneti" denen beşinci kata gidecektin, çünkü bu şu anda farkında olabileceğin en büyük anlayıştır.

Başka bir deyişle, üstat, çok şeyi kapsayan bir bilgi ve anlayışa ulaşmışsın, çünkü kendi değerini, değerliliğini, gerçeğinin egemenliğini, ve kendi düşünce süreçlerinin gücünü anlayıp idrak etmeye başlıyorsun. Çevrendeki yaşamda kendi güzelliğini görmeye başlıyorsun, ve başkalarına gösterdiğin şefkat ve tüm yaşamın değerliliğine gösterdiğin saygı artıyor. Tüm bu gerçekleri ifade ediyorsun, çünkü, deneyimlerin ve derin düşünce süreçlerin sonucunda, bunları varoluşun idealleri olarak, kendi âlemin içinde idrak edilecek ger-

çekler olarak benimsemişsin. Ve bu bilinçli anlayışında ne kadar çok yol aldığını gösteriyor. Ancak, hâlâ görülecek, deneyimlenecek ve anlaşılacak daha büyük anlayışlar, daha sınırsız varoluş halleri var. Ama, önce şimdi ifade etmekte olduğun şeyi bilip anlamadan, bu daha büyük anlayışları idrak edemez ve onları idealler olarak benimseyemezsin, çünkü bilgelik birikerek daha büyük anlayışları kapsar.

Örneğin, kendi yüce güzelliğini görmeden, kendine sevgi ve şefkat göstermeden, tüm yaşamın güzelliğini gerçekten göremez ve başkalarına derin bir sevgi ve şefkat gösteremezsin. Kendini sevme anlayışını gerçekten kazandığında, o zaman anlayışını kendi dışındaki yaşamı da kucaklayacak kadar genişletecek bir temele sahip olacaksın. Ve bir kez bu anlayışı idrak ettiğinde, kendi dışında olarak algıladığın yaşamın da sen olduğunu idrak etmeye başlayacaksın.

Böylece, bu dünyadan göçtüğünde, düşünce süreçlerinle ve ifade ettiğin duygusal tutumlarla uyumlu olan bir bilinç anlayışı katına gideceksin. Daha sınırsız bir anlayış katına gidemezsin, çünkü böyle bir anlayışın var olduğunu henüz algılayamazsın, çünkü o henüz senin realiten olmamıştır.

Öğrenci: Öyleyse ister bu katta, ister buradan ayrıldığımızda gideceğimiz diğer katlarda olsun, yaşamımız tamamen düşüncelerimiz doğrultusunda olacak.

Ramtha: Evet, doğru. İşte bu yüzden size düşünce süreçlerinizde nasıl daha sınırsız olacağınızı öğretiyorum, çünkü düşünüşünüz daha sınırsız hale geldikçe, her nerede olursanız olun, yaşamınız da daha sınırsız olacak. Burada, düşünce ve duygu âleminizde ne kadar büyük bir cennet yaratırsanız, bu kattan ayrıldığınızda ya da, eğer isterseniz, buraya geri döndüğünüzde daha büyük bir cenneti deneyimleyeceksiniz. Düşünceleriyle kendilerini suçlayanlar, kendilerini ve başkalarını yargılayanlar, kardeşlerine karşı öfke ve nefret besleyenler, bu dünyadan ayrıldıklarında da bu tu-

tumları deneyimlemeyi sürdürecekler; ta ki onlardan öğrenene, ta ki onlarla tamamen dolup, olmanın daha harika yollarının bulunduğunu ve deneyimlenecek daha büyük cennetlerin olduğunu idrak edene dek...

Öğrenci: Yedi kat bulunduğunu söylüyorsun. Bu katları, özellikle yedinci katı tarif edebilir misin?

Ramtha: Şu anda üzerinde bulunduğunuz dünya, yani birinci kat, üç-boyutlu algılama katıdır. Bu, varlıkların Tanrı anlayışını madde denen formda kazandıkları kattır. Ve burada yaşamak büyük bir ustalık gerektirir, çünkü bu kata doğum süreciyle girmek, ve bedenin sınırlamalarına ve içgüdülerine dayanmak zorundasınızdır.

Bu katta tüm bilinç anlayışı düzeyleri mevcuttur, çünkü bu "ifade edilen Tanrı" katı ya da gösteri katıdır. Bu, duygusal anlayışınızı genişletmek için bilinci maddesel formda gösterebileceğiniz ve görebileceğiniz kattır. Ve şunu bilmenizi isterim ki, Dünya denilen bu yer, bir varlığın gösteri katında deneyim geçirebileceği ve kendini ifade edebileceği sayısız yerden sadece biridir.

İkinci kat; acı, pişmanlık ve suçluluk duygusu anlayışını deneyimlemekte olanların katıdır. Üçüncü kata, güç katı denir. Bu, başkalarını yönetmek ve kendilerine esir etmek isteyenlerin katıdır; onlar -fiziksel vasıtaya sahip olmadıkları için- bunu düşünce gücüyle, herkesi kendileri gibi düşünmeye zorlayarak gerçekleştirmeye çalışırlar. Dördüncü kat, sevgi katıdır. Bu kattakiler derin bir biçimde sever ama, ne yazık ki, bu derinliği ifade edemezler. Böylece, onlar büyük sevgiyi deneyimledikleri bir ışık-düzeyinde yaşamalarına karşın, bu sevgiyi ifade etme yeteneğinden yoksundur.

Beşinci kata "cennet" katı denir. Bu, altın ışık denilen şeyin vecit halini içeren ilk kattır. Güneş ışığına benzeyen, ama altın olan bir ışığı hayal edin. Beşinci katta, bu renk her şeyi sarar, ancak her şey aynı zamanda kendi özgün ren-

ginin canlılığını korur. Ve orada, gece yoktur, yalnızca altın ışık vardır. Ve müzik -harika bir müzik- işitilir, çünkü her şeyi saran ışık harikulade uyumlu bir devinimle kendi renginin tonunda titreşir. Orada, hava değil, bu uyumlu devinim yaşam soluğudur. Böylece, bu cennet katında varlıklar ses ve müzik soluyup, ışıkta yaşarlar.

Bildiğiniz gibi, dünyanızda, yani birinci katta cinsel ilişkiyi, acıyı, ve gücü anlayıp iyice öğrenmiş ve sevgiyi realitede ifade edebilen varlıklar vardır. Onlar bunu burada daha kolay bir biçimde başarmışlardır. Altıncı ve yedinci anlayış düzeyleri ise gösteri katında o kadar kolayca kazanılamaz, çünkü bu anlayışlar gösterinin ötesindedir. Ama, birinci katta yaşayan ve sevenler -sevgilerini sözlerle, amaçlarla ve eylemlerle dışsal olarak ifade edenler, ve hayatlarını sevgiyle yaşamayı arzu edenler- bu kattan ayrıldıklarında beşinci kata giderler. Ve bu cennet katında milyarlarca yıldır yaşayan, bu cenneti çok harika bir yer olarak gördükleri için daha üst katların var olduğunu fark edemeyen varlıklar vardır.

Beşinci katta sevginizi ifade etme ve tezahür ettirme gücüne sahipsiniz. Ve istediğiniz her şey, istediğiniz anda gerçekleşecektir. Eğer bir balıkçı balık tutmak isterse, onun önünde hemen bir göl belirecektir. Bu göl uzun selvilerle, kavaklarla ve onun sevdiği öteki ağaçlarla çevrili olacaktır. Eğer o, gölün güz görünümünü seviyorsa, kavaklar tarçın renginde olacak ve selviler zümrüt yeşilliklerini koruyacaktır. Ve o, oltasını suya atmak için oturduğunda, eğer serin bir rüzgârın çıkmasını arzu ediyorsa, gölün üzerinde hafifçe serin bir rüzgâr esecektir. Ve varlık, küçük bir solucanı bu harika gölün ortasına fırlatıp, yakalamak istediği balığı hayal ettiği anda, evet, onu yakalayacaktır. Sonra o -bu dünyadaki balıklara benzeyen- o balığı rüyalarının evine götürüp onu yiyecektir, çünkü bu onu mutlu etmektedir, çünkü o yaptığı şeyi sevmektedir.

Oradaki varlıklar, ondan daha harika bir yerin olabileceğini hayal edemezler. İşte bu yüzden oraya cennet denir. Ve o, sevgiyi idrak ve ifade edemeyenler için ulaşılması zor bir kattır.

Beşinci katta bir süre kalan varlık, eninde sonunda, her şeyi saran ışığın özünü ve orada olmayı neden hak ettiğini sorgulayacaktır. Birçok varlık cennette olmayı neden hak ettiğini sorgulamaz, bunu öylece kabul eder. Fakat eninde sonunda o, ışığın ve müziğin nereden geldiğini düşünmeye başlayacaktır. O zaman o, ışıkla, çiçeklerle, balıklarla, gölle, güzün büründükleri tarçın renkleri içindeki kavaklarla bir eşitliğe sahip muhteşem bir yaşam gücü enerjisini görmeye başlayacaktır. Ve o her şeyin eşitliğini derin derin düşünmeye başlayacaktır. Bunu yaptığında, hiçbir şeyin ayrı olmadığını, her şeyin bir bir'lik akımı içinde olduğunu görmeye başlayacaktır. O bunu görmeye başladığında -ifade edilerek anlaşılmış ve idrak edilmiş tüm sevgiyi alıp, her şeyin, tüm varlıkların bir'liğini düşünmeye başladığında- o zaman altıncı anlayış katına doğru ilerleyecektir.

Altıncı cennet katı sözcüklerin ötesindedir, çünkü sözcükler -kendisinin bitkiden ve rüzgârdan ve yanında oturan kişiden ayrı olduğuna inanan- sizin nasıl oluyor da hem bir şeyle tamamen bir olup, hem de bu bir'lik içinde ayrı ve benzersiz olabileceğinizi ifade edemez. Altıncı kat, yedinci katın kapısıdır; çünkü varlık her neyi bir realite olarak algılar ve bilirse, o daima, tamamen o olacaktır. Böylece, varlık bir bir'lik içinde yalnızca Tanrı'yı gördüğünde ve o bir'lik küresi içinde yaşadığında, gördüğü ve birlikte olduğu o şey olacaktır. Ve bu oluşun en üstün derecesi ve en yükseği yedinci cennettir. Bu cennete açılan kapı altıncı kat anlayışıdır, ki bu, ne olduğunu görmektir: saf Tanrı, saf mantık, saf düşünce, saf yaşam, saf ışık, olan her şeyin bütününün özü ve temeli.

Şimdi, yedinci kat: En parlaktan daha parlak olan bir parlaklığı hayal edin, ve bu parlaklığın gelişen özü öyle bir renk ki, bu renk artık parlaklığa sahip değil, ama parlaklık yayıyor. Bu parlaklığın özünde, böyle bir harikalığın parlak ışıkları var. Ve özün içinde olduğu deniz deviniyor, genişliyor ve yükselerek dönüyor. Ve bu öz dönerek yükselirken, özün parlaklığı görkemli bir ışık gösterisi yapıyor. Ve bu gösteri parlaklık boyutlarını genişletirken; öz, genişlemeyi, olmayı sürdürüyor.

Bu özden çıkan sensin. Özden dışarı yayılıp parlaklığın görkemini artıran sen, özü derin bir biçimde düşünmüş ve eşsiz ve sürekli bir biçimde o olmuş olansın.

Özü derin bir biçimde düşünmüş ve o olmuş olan sen şimdi tüm yaşamın kendisinden kaynaklandığı platform haline gelmişsindir, çünkü bu özün yaydığı parlaklık düşüncedir. Ve sen, sürekli, benzersiz biçimi olduğun düşünceden, tüm yaşamın bilincini besleyecek, büyütecek ve genişletecek-sin.

Sözcüklerim çok yetersiz, çünkü bu vizyon uzay, zaman, ölçü sınırlarını -konuşma sınırlılığını- aşıp, duygusal bir anlayışa ulaşmak zorunda. Ama, seni temin ederim, üstat, sen tekâmül edip -anbean, adım adım idrak ederek- anlayışını genişlettikçe, bakış açın öyle genişleyecek ki en sonunda duygun tüm var olanı kapsayacak. İşte o zaman sen mutluluk ve haz olacaksın. İşte bu yedinci kattır. Bu Tanrı'dır. Bu her şeyin eninde sonunda olacağı şeydir.

Öğrenci: İnsanların bu dünyaya neden geri geldiklerini bilmek istiyorum.

Ramtha: Bunun bu dünyadaki varlık sayısı kadar çok nedeni vardır, üstat. Ancak, çoğu varlık bu dünyaya burada birçok hayat yaşamış olduğu ve bu onlara aşina geldiği için gelip durur; bu onların yuvasıdır. Onların kökleri buradadır. Ve onlar buradan ayrıldıkları zaman, geride, sevgiden oldu-

ğu gibi, suçluluk duygusu ya da nefretten de kaynaklanan büyük duygusal bağları olan birçok varlık bırakırlar. Böylece onlar bu kattan göçtüklerinde, bu yere ve diğer varlıklara duydukları bağlılık, onları yaşamlar boyunca tekrar tekrar buraya çeken duygusal bir bağ yaratır.

Bir de, diğer birçok yere gidip, deneyimlerden geçen ve kazandıkları anlayış ve deneyimleri bu dünyaya getiren serüvenciler vardır. Bazı varlıklar da bu katın deneyimlerini tamamladıktan sonra asla buraya dönmez, başka yerlere giderler.

Öğrenci: Bir insanın öldükten sonra, tutumlarına uygun olan katlardan ya da cennetlerden birine gittiğini ve orada, buraya tekrar gelip gelmemeye karar verdiğini söyledin.

Ramtha: Evet, doğru.

Öğrenci: Bu karar nasıl verilir? Bu kararı veren kim? Her birey kararını kendisi mi verir?

Ramtha: Varlık kendisini bir önceki yaşamında nasıl ifade etmiş olursa olsun, üstat, yukarıda oturup onu yöneten ve belirli bir ifade katını ya da yerini seçmeye yönlendiren kimse yoktur.

Sorunu yanıtlamak için, sizin zamanınıza göre çok uzun yıllar önce dünyanızda yaşamış bir varlıktan söz edeceğim. Bu varlık dünyadan göçtüğü zaman acıyı ve gücü deneyimleyip anlamış, ve sevginin tatlılığını, duyarlılığını ve şefkatini ifade etmişti. Bu onun anlayışının beşinci cennet katıyla uyumlu olduğu anlamına geliyordu. Böylece, o bu dünyadan ayrıldığında, arzu ettiği sürece kalabileceği bir tatil yeri gibi, oraya gitti.

Şimdi, beşinci kat, varlıkların düşünceleriyle -ki bu onların sesidir- hayal ettikleri, arzu ettikleri her şeyi anında kolayca tezahür ettirdikleri bir kattır. Onlar hayattaki her şeyi, her rengi, biçimi ve illüzyonu deneyimlerler. Ve arzu et-

tikleri sürece, tüm düşlerini deneyimlemeye devam ederler - daha fazla bir şeylerin olup olmadığını düşündükleri bir zaman gelene dek. Ve daha fazla bir şeyler vardır, çünkü ötelerinde göremedikleri iki cennet daha vardır, çünkü bu anlayışlara düşünce süreçlerinde ulaşamamış ve onları yaşamlarında ifade etmemişlerdir. O katları deneyimlemek için, Tanrı'yı her şeyde görebilmeleri ve Tanrı'nın olduğu gibi olmaları gerekir. Sevgiyi alçak gönüllülükle ifade edebilmiş oldukları halde, henüz Tanrı'yla ve tüm yaşamla bir olduklarını idrak etmemişlerdir.

Bu cennette kısa bir süre kaldıktan sonra, bu üstat daha fazla bir şeylerin olup olmadığını düşünmeye başladı ve yardım istedi. Ve daima yardım vardır. Anında, onun karşısında göz kamaştırıcı parlaklıkta, harika bir varlık belirdi. Ve o bu varlığa şöyle dedi: "Ah, üstat, sıkıntıdayım. Bu cennette her şeye sahibim. Burada denizden, her zaman tutmak isteyip de tutamadığım balıkları tutabiliyorum. Burada, her zaman sahip olmayı hayal edip de asla olamadığım bir evim var. Ve bir bahçıvanın bakımına ihtiyaç duymayan güzel çiçeklerim var. Burası çok harika bir yer. Ve giysilerime bir bak. Daha önce asla böyle giysilerim olmamıştı, ama şimdi onlara sahibim. Ama, hâlâ sıkıntıdayım. Burada birçok arkadaşım olmasına karşın, sevdiğim kadın benimle birlikte değil. Ve beni rahatsız eden yalnızca bu değil. Tanrı nerede? Tüm bu harika şeyleri görüyorum. Tüm bu harika şeylere sahibim. Ama, Tanrı nerede?"

Bilge varlık ona dedi ki: "Her şey için şükranını gösteren, ama yine de, daha fazla bir şeylerin olup olmadığını, seni bu kadar iyi bir biçimde donatan Tanrı'nın nerede olduğunu sorgulayan sana ne mutlu."

"Evet, işte en büyük sıkıntım bu. Bana tüm bu harika şeyleri verdiği için Tanrı'ya teşekkür etmek istiyorum. Her zaman Tanrı'dan biraz korkmuş olmama karşın, eğer müm-

künse, O'na saygılarımı sunmak istiyorum."

Bilge varlık ona dedi ki: "Üstat, gel benimle. Seni götürmek istediğim bir yer var."

Göz açıp kapayıncaya dek kendilerini bir göletin kıyısında buldular; ancak yerlerinden kıpırdamamışlardı bile. Bilge varlık dedi ki: "Üstat, yanıma otur ve suya bak."

Varlık suya bakınca ne gördü? Dünyada geçirdiği son yaşamı gözlerinin önüne serilmişti: bebekliği, annesinin sütünü emişi, altının değiştirilişi... çocukluğu, dizlerinin yara bere oluşu, misketlerini yitirişi... delikanlılığı ve bir kızı baştan çıkarışı... yetişkinlik dönemi, evliliği ve sonsuz sevgisi... çocukları, önüne çıkan fırsatlar, çalışmaları, arkadaşları ve maddi kazançları...

Şaşırmıştı, çünkü kendisini daha önce hiç görmemiş olduğu bir biçimde görüyordu. O yaşamda, o Tanrı'nın varlığına inanan iyi bir insandı. Güçlü bir adamdı, fakat gücüyle kimseyi esir etmemişti. Karısını ve çocuklarını içten sevmiş ve bu sevgisini göstermekten, sözlerle ifade etmekten de geri kalmamıştı. Böylece, o yaşamında o öğreten ve öğrenen, seven ve Öz'ünde alçak gönüllü ve saf olan biri olarak tanınmıştı.

Yaşamı, o gölette gözlerinin önüne serilip, gördükleri üzerinde düşününce, varlık, bilge varlığa döndü ve, "Başarılıymışım" dedi.

Bilge varlık şöyle karşılık verdi: "Evet, başarılıydın. Gerçekten çok başarılıydın -bir şey dışında: Tanrı'nın kim olduğunu bilmeye hiç çalışmadın, ve O'nu daima kendinden ve tüm yaşamdan ayrı gördün.

Şimdi eşine bakalım. Eşine duyduğun sevginin en büyük ifadesi, ona istediği her şeyi vermekti. Bu bakımdan çok iyiydin -bir şey dışında: Ona bunca şey vermene karşın, onun da seni sevmesine, bu sevgiyi göstermesine izin verecek kadar kendini yeterince sevmedin. Tüm o şeyleri veren sen,

gerçekte ne kadar yüce olduğunu asla gerçekten takdir etmedin.

Sıkıntını hafifletmek için sana şunu önereceğim: Geri dön. Şimdiye dek ifade etmiş ve kazanmış olduğun her şey seninle. Ve bu sefer, kendini sevmeyi, içindeki sevgiyi ifade etmeyi ve her şeyin güzelliğinde Tanrı'yı görmeyi öğreneceksin.

Eğer dönmeye karar verirsen, kim olacağını dikkatle seçmeni öneririm. Seçeceğin rol sana, kimsen o olma ve henüz anlamadığın şeyi anlama fırsatı vermelidir.

Seni bir süre yalnız bırakacağım. Tüm bunlar üzerinde düşün. Düşünmek için kendine istediğin kadar zaman tanı. Ve eğer dönmeye karar verirsen, bana bildir ki sana en iyi yolu gösterebileyim."

Varlık orada biraz yorgun bir halde oturup düşündü. Daha önce asla sahip olamadığı her şeye sahipti; eğer geri dönerse bunları yitirecekti. Ama, hâlâ huzursuzdu, çünkü kendisine bu cenneti bağışlayan Tanrı'yı bulmak istiyordu. Sonunda bilge varlığı çağırıp ona şöyle dedi: "Tanrı'yı görmek istiyorum. Ama, bunu nasıl yapacağımı bilemiyorum."

Bilge varlık dedi ki: "Yapman gereken tek şey, üstat, ne zaman enkarne olmak istediğine karar vermendir. Herhangi bir zamanı ve yeri seçebilirsin, çünkü hangi zamanı ve yeri seçersen seç, arzularınla harekete geçireceğin şey ihtiyaç duyduğun deneyimleri sağlayacaktır. Ancak, yeniden ailene katılmak gibi bir arzun varsa, bunu yapmanı öneririm -ve bu yalnızca bir öneridir- çünkü bu noktaya kadar öğrendiklerinin çoğunu onlarla birlikteyken öğrendin."

Varlık bunu bir an düşünüp, sonra, "Ah bilge varlık, sana bir soru daha sormak istiyorum" dedi,"Tanrı'yı gördüğüm zaman, O'nu nasıl tanıyacağım?" Bilge varlık onu şöyle yanıtladı: "Kendini bildiğin zaman, Tanrı'yı da bileceksin..."

Bu sözler varlığın yüreğini çok hafifletti. Tüm varoluşu

boyunca ilk kez Tanrı ile olan bağını ve O'nun belki de kendisi olabileceğini sezinledi. Böylece, bilge varlığa dedi ki: "Geri dönmeyi ve Tanrı'yı görmeyi arzu ediyorum. Ve yeniden ailemle birlikte olmak istiyorum."

Bilge varlık ona, "Gölete bak" dedi, "Ne görüyorsun?" Varlık gölete bakınca gördü ki, ardında çocuk olarak bırakmış olduğu oğlu şimdi genç bir adam. Hoş bir dilberle birlikte ve ona kur yapmakta. Birbirlerine aşık olmuşlar ve cinsel yaşamları başlamış bile...

Bilge varlık şöyle dedi: "İşte geri dönmen için iyi bir fırsat, üstat ; oğlunun çocuğu olarak dönebilirsin."

"Oğlumun mu? Oğlumun oğlu mu olacağım? Ben, babası, oğlumun oğlu olacağım ve o benim babam olacak, öyle mi?"

"Elbette. Daha önceki bir yaşamında da yine onun oğlu olmuştun. Böylece, görüyorsun ki, bunu bir kez daha yineliyoruz yalnızca."

Varlık bu sözler üzerine bir süre düşündükten sonra dedi ki: "Ama, ben eşimi seviyorum. Öyleyken nasıl onun torunu olabilirim?"

"Daha küçük bir çocukken babaannene karşı büyük bir sevgi duyacaksın. Erkeklik çağına geldiğinde, o dünyadan ayrılmış olacak. Böylece yüreğindeki sevgiyi dile getirmene yardımcı olan kişi görevini bitirmiş olacak; o zaman Tanrı'yı güzelliği içinde görebilmenle ilgili yeni meselelerin ortaya çıkma zamanı gelecek."

Varlık söylenenleri düşündü ve dedi ki: "Bana bu kadar yardımcı olan sevgili varlık, her şey hazır olduğunda, oğlumun çocuğu olmayı istiyorum."

Bilge varlık, "Tohum çok yakında geliyor" dedi, "Onu gördüğün zaman, kendini oğlunun ışığının bir parçası haline getir."

"Bunu nasıl yapacağım?" Varlık çevresine baktığında,

bilge varlığın gitmiş olduğunu gördü şaşkınlıkla. Sonra kendini oğluna bakıyor buldu, çünkü artık oğlunun ışığının bir parçası olmuştu. Oğlu onun orada olduğunu bilmese de, artık sık sık, "Keşke babam şimdi beni görebilseydi" diye onu düşünmekteydi. Ama, kuşkusuz, babası onu görmekteydi...

Bir zaman sonra bebek ana rahmine düştü. Enkarne olan varlık, düşüncelerine ve hayatının nasıl olmasını istiyorsa ona göre, bu bebeğin şekillenmesine yardımcı olacaktı. Bedene girmek için isterse döllenme anını seçebilir, isterse bebek bir yaşına gelene dek bekleyebilirdi.

Varlık çok heyecanlıydı, çünkü kendisine çok aşina olan şeyleri bulmaktaydı. Bu yüzden, hemen o bebek olmayı, onunla bir olmayı seçti. Böylece harekete geçti ve, göz açıp kapayıncaya dek, olan oldu; o artık kim olduğunu unutmuştu. Ve bildiği ilk şey, boğazındaki öksürük, birinin onun gözlerini silişi ve küçük bir örtüyle kundaklayışıydı.

Size anlattığım bu öykü gerçek bir öyküdür. O ışık dolu bilge varlık bu üstadın yaşam ifadesini seçmedi. O sadece onu bir yere, sihirli bir gölete götürerek görmesine yardım etti. Varlık, kendisi, ruhunun tüm çıplaklığıyla yaşamını gözden geçirerek hangi deneyimlere ihtiyacı olduğunu belirledi.

Yeni yaşamında, henüz bir bebekken dahi bu varlık sevmeyi biliyordu. Öğrenmesi gereken şey, Tanrı'yı kendisinde görmek ve O olmaktı. Ve de oldu. Bu varlığın ismi "Buda" idi.

Daima siz seçtiniz. Daima seçme iradesine sahipsiniz. Kimse sizin için seçmez. Eğer cennette yaşayan bu varlık, daha fazla olmak ve Tanrı'yı bu dünyanın güzelliğinde görmek için çaba göstermeseydi, hâlâ beşinci katta olacaktı, ve dünyanız onun büyük bilgeliği ve ışığı ile kutsanmış olmayacaktı.

BÖLÜM 7
ÖLÜM ya da YÜKSELİŞ

"Ölüm bu âlemde gerekli bir kural değildir. Bedeninizi birlikte götürmek çok daha kolaydır. O zaman buraya dönebilmek için yeniden doğmanız, ve belleğinizi kabul etmeyen bir bilince girmeniz gerekmez."

– Ramtha

Öğrenci: Bir süre önce, bir çocuğumun olacağını öğrendim ve her şeyden önce şunu bilmek istiyorum: Bu bebek neden bana gelmeyi seçti? Ve bizler ana-babalarımızı nasıl seçeriz?

Ramtha: Bir varlık, bir ifade vasıtasına sahip olmak için ana-babasını nasıl seçer? Birçok neden ve birçok yanıt var. Ama, bu dünyadan ayrılmış ve yine bu kata dönmek isteyen herkes çocuk doğuracak varlıkları bekliyor. Geçmiş yaşamlarında çocuk sahibi olmuş olanlar, daima, onlar vasıtasıyla dönebilecekleri -sizin ana-baba dediğiniz- genetik yaşam kalıplarına sahiptirler.

Çoğunluk, tanıdıklarını, başka yaşamlarda çocukları ya da ana-babaları olmuş varlıkları ana-baba olarak seçer. Ancak, tanımadıkları ana-babaları seçen varlıklar da vardır, çünkü onlar, enkarne olan varlıkların kendilerini bu dünyada ifade edebilecekleri bir vasıta sağlarlar. Bazıları ise geri dönmek istediklerinde hiçbir vasıta bulamaz, ve kendilerine uygun bir beden bulabilmek için bazen yüzlerce yıl beklemek zorunda kalabilirler.

Hiç kimse, hiç kimsenin gerçekten anne ya da babası değildir. Herkes, Tanrı denen yaşamın Ana-Baba Prensibi'nin oğlu ve kızıdır. Burada herkes birbirinin kardeşidir. Çocuklarınız ve ana-babalarınız gerçekte sizin kardeşlerinizdir, ve Tanrı zihninin eşit parçalarıdır.

Buraya gelmeden önce her varlık, şahane bir güzel, zengin bir insan ya da yoksul bir varlık olmak için geri gelmediğini bilir. O buraya gelir çünkü, burada yaşayarak bu kattaki duygusal öğrenimi sürdürmek, varlığında doyuma ulaştırmak istediği duygusal anlayışı kazanmak ister. İster burada, ister diğer katlarda ya da boyutlarda olsun, yaşam deneyimlerinizin gerçek hazinesi budur, çünkü bu sizde sonsuza dek kalan tek şeydir.

Seni seçmiş olan varlık, üstat, senin dedenin babasıydı.

O, yüzyıl önce başlatılmış olan soy yoluyla geri geliyor. Senin çocuk doğurma arzun onun dönüşünü mümkün kılıyor, çünkü şimdi o geri dönebileceği bir vasıtaya sahip. Varlık, sizin ortaya çıkaracağınız meyveyi beklemekte. Buradaki seyircilerin birçoğunun ışık alanını çevreleyen birçok varlık var, onlar da döllenmenin gerçekleşmesi için sırada bekliyorlar.

Öğrenci: Eğer o dedemin babasıysa, bu gelenin bir oğlan olduğu anlamına mı geliyor?

Ramtha: Öyle. Onaylıyor musun?

Öğrenci: Ah, evet, hem de çok. Ramtha, bir sorum daha var: Buraya daima doğum yoluyla mı geri gelmek zorundayız?

Ramtha: Sorunu yanıtlayabilmek için, üstat, önce bunun üç-boyutlu algılama katı olduğunu anlamanı isterim. Bu, düşüncenin madde denen üç-boyutlu formda göründüğü kattır. Bu kat madde yoğunluğundadır, çünkü düşünce ışık denilen bir titreşim frekansına genişlemiş, ışık titreşim frekansını yavaşlatarak elektruma dönüşmüş, elektrum titreşimini yavaşlatarak kaba maddeye dönüşmüş ve bu kaba madde de bu katın katılığını ve somutluğunu oluşturmuştur. Böylece, bu katın maddesi, titreşim frekansı yavaşlatılarak en yoğun şeklini almış ışıktır.

Burada her şeyin aynı yoğunluğa sahip olabilmesi için her şeyin aynı frekansta titreşmesi gerekir. Böylece, bedeniniz, oturduğunuz sandalye ile aynı frekansta titreşmektedir. Bu kat size göre var, çünkü bedeninizin duyuları ışığın en yavaş frekansı olan maddeyi algılayacak şekilde tasarlanmıştır.

Çünkü sen, özünde, madde yoğunluğundan daha yüksek bir titreşim frekansındaki bir ışık enerjisisin, eğer maddesel bir bedene sahip olmasaydın, bu dünyanın maddesinin içinden geçip giderdin. Böylece, bedenin, yoğunluğuyla ve duyu organlarıyla bu katın maddesini algılamanı, deneyim-

lemeni ve onunla etkileşimini sağlıyor.

Bu yüzden, eğer bu frekansın bir parçası olmak istiyorsan, burada tezahür etmiş bir bedende yaşamak zorundasın. Bir bedene sahip olmanın bir yolu, rahim yolu ile doğmaktır. Bu katı deneyimlemek için bir bedene sahip olmanın diğer yolu, yine doğum yoluyla doğmak, benliğin bütünlüğünü korumak, ve beyin denilen organın tümünü aktive etmektir. Bir kez beyin kapasitenizi tam kullanıma açtığınızda, istediğiniz zaman bedeninize, titreşim frekansını yükselterek, madde frekansından ışık titreşim frekansına dönüştürmesini emredebilirsiniz. İşte buna "yükseliş" denir.

Yükseliş, basitçe, varlığınızın tümünü alarak, bilincinizin kabullendiği bir başka boyuta götürmektir. Ölüm de oraya gitmenin bir yoludur, ama bu bedenin yaşlanmasına, çürüyüp yok olmasına izin vermek demektir. Ölüme bedensiz olarak gidersiniz. Yükseliş, bedeninizi de beraberinizde götürmektir.

Bu kattan yükselmiş olanlar ölüm denen sonu yenmişlerdir. Onlar düşünce gücüyle bedenin moleküler yapısının titreşim frekansını yükseltmeyi öğrenmiş, böylece bedenlerini kendileriyle birlikte bir ışık varoluşuna götürmüş, sonuçta ölümü ebediyen aşmışlardır.

Öğrenci: Yükselişin bu kata geri gelmenizi nasıl sağladığını pek anlayamadım

Ramtha: Bak, üstat, bedenini birlikte götürdüğünde, bedenin titreşimini, seçtiğin herhangi bir frekans düzeyine yükseltip alçaltabilirsin. Böylece, eğer bu frekansa geri gelmeyi seçersen, başka bir ülkede, başka bir aileyle, başka bir yaşamda var olabilmek için başka bir ego'ya sahip başka bir beden aramak zorunda kalmazsın. Artık, bu sınırlı düşünme katına doğmak, toplumsal bilinç programlamasından geçmek ve bilişini yeniden kazanmak üzere kendini ifade etmek için mücadele etmek zorunda kalmazsın. Bedenin, geldiği

kaynağa, yani en saf ışık formuna dönüştürülebileceğini yeniden öğrenmek zorunda olmazsın. Bunun sadece bir illüzyon ve oyun olduğunu yeniden öğrenmek zorunda kalmazsın.

Bir kez yükselmeyi başardığında, bedenini sonsuza dek koruyabilir ve o bedenle istediğin zaman gelip gidebilirsin. O zaman yeniden bu katın bir parçası olmayı istediğin anda, yapman gereken tek şey bedensel titreşimini bu katın frekansına düşürmektir, ve burada olursun.

Buradaki herkes yükselmeye muktedir, çünkü beden illüzyonunun ardında gizlenen şey tüm evrenlerin yaratıcısıdır. Ve siz kendi seçiminizle, sınırsız düşünerek, bunu tezahür ettirebilirsiniz. Düşüncelerinizi yargılamamayı öğrendiğiniz ve kendinize tüm düşünceyi alma iznini verdiğiniz zaman, hayal ettiğiniz her ideal olmak için gerekli güce ve yeteneğe sahip olursunuz. O zaman düşünce yoluyla her şeyi yapabilir ya da her şey olabilirsiniz. Düşüncenizi bedende yoğunlaştırarak, bedene daha hızlı titreşmesini emredebilirsiniz. O zaman beden, düşüncenin onun için sabit tuttuğu ideale doğru yükselecektir. Tüm beden daha büyük bir hızla titreşmeye başlayacaktır. O böyle yaparken, bedenin ısısı yükselecek ve beden parlaklaşmaya başlayacaktır. O daha hızlı titreşmeyi sürdürdükçe, bedenin maddesi önce saf ışığa, sonra saf düşünceye dönüşecektir. O zaman, görünen artık görünmez olacaktır.

Öğrenci: Yükseliş başarılması zor bir şey gibi görünüyor, çünkü insanların yükseldiklerini pek işitmiyoruz.

Ramtha: Tam tersine, üstat, yükseliş başarılması çok kolay bir şeydir. Gerçekte, ölmekten daha basittir. Başarılması zor olan şey düşüncelerinizi yargılamayı aşmaktır. Başarılması gerçekten zor olan şey, bunu yapacak sabrı göstermek için zaman illüzyonunu yenmektir. Ama, bir kez bunu yaptığınızda, yükseliş yalnızca bir düşünce uzaklığındadır.

O zaman bedeniniz daima beraberinizde olduğu için, istediğiniz anda her kata gidebilirsiniz.

Öğrenci: Ve ölümü asla deneyimlemeyiz, öyle mi?

Ramtha: Asla! Ölümün ötesindeyken, onu nasıl deneyimleyebilirsin ki?

Biliyor musunuz, ölüm büyük bir illüzyondur. Ölüm bu katta kabul edilen bir realitedir, herkes ölmek zorunda olduğunu düşünüyor; böylece o bir realite haline gelmiş. Sevgili varlık, tek realite yaşamdır; onun dışında her şey bir illüzyondur. İllüzyonlar ise realite haline gelen düşüncelerdir.

Ölüm bu âlemde gerekli bir kural değildir. Bedeninizi birlikte götürmek çok daha kolaydır. O zaman buraya dönebilmek için yeniden doğmanız, ve belleğinizi kabul etmeyen bir bilince girmeniz gerekmez.

Öğrenci: Yani, ölmek zorunda değiliz, öyle mi?

Ramtha: Kimse ölmek zorunda değil. Eğer öleceğine inanıyorsan, öleceksin. Ama, beden asla ölmek zorunda değil. Bedeni tasarlayan tanrılar, onu zamanda yalnızca kısa bir an dayanacak şekilde tasarlamadılar. Onlar bedeni organlarıyla değil, salgıbezleriyle yaşayacak şekilde tasarladılar. Ve salgıbezlerinin salgıladığı hormonlarla, beden hiç yaşlanmadan yüz binlerce yıl yaşayabilecek şekilde tasarlandı. Bedenin hücresel yapısı böyle programlandı. Tarihinizde, kısa bir zaman öncesine dek varlıklar binlerce yıl yaşıyordu.

Ölüm yalnızca bedenin sonu, öz-kişiliğin değil. Ama, bu öz-kişiliğin tutumları, bedenin yaşam gücünü azaltarak ölüme yol açıyor.

Bedeniniz sadece kendisine söyleneni yapar. Kalbinizin yanında oturan ruhunuz, duygusal yapısıyla tüm bedeni yönetir. Bedenin yaşamını sürdürebilmesi için hormonları salgılayıp dağıtan ruhtur. Ruh bu işi kendi başına değil, tutumlarınızın ve düşünce süreçlerinizin yönetimi altında yapar. Buradaki tutumlarınız yüzünden, ergenlik çağından sonra

bedende hormon üretimi durur. Onlar artık üretilmediklerinde, bedende ölüm hormonu aktive olur ve tüm beden bozulmaya, yaşlanmaya ve ölmeye başlar. Bedende ölüm hormonu aktive olur, çünkü siz suçluluk duygusu içinde, kendinizi yargılayarak ve ölüm korkusuyla yaşıyorsunuz. Ve size göre, güzellik insanın karakterine değil, tamamen ne kadar genç göründüğünüze bağlıdır. Ölüm sigortası satın alarak ölümü bekliyorsunuz. Hastalandığınızda maddi varlığınızı korumak için hastalık sigortası satın alıyorsunuz. Bedeninizin yaşlanmasını ve ölümünü hızlandırmak için ne mümkünse onu yapıyorsunuz, çünkü bunları kesinlikle bekliyorsunuz.

Beden yalnızca bir hizmetkârdır, toplu düşüncenin bir aletidir. O muhteşem bir yaratımdır, var olan en rafine alettir. Ama, o kendine ait bir zihne sahip olacak şekilde yaratılmadı. O özellikle bir hizmetkâr olması için yaratıldı, ve o sadece sizin yaşamasına izin verdiğiniz kadar uzun yaşayacaktır. Yaşlılık düşüncesini kabullenip bedenin çökmesini ve ölmesini beklerseniz, ya da kendinize sevgi, mutluluk ve hazzı çok görürseniz bedeniniz yavaş yavaş ölecektir.

Biliyor musun, üstat, eğer isterseniz zamanı şu anda tümüyle durdurabilir ve Şimdi'nin sonsuzluğunda yaşayabilirsiniz. Zaman bir illüzyon değil mi? Onu kim görmüş? Burada büyük bir ikiyüzlülük var, çünkü hem görmediğiniz şeye inanmayı reddediyor, hem de tümüyle zamana tapınıyor ve onun esiri oluyorsunuz.

Siz bedensel yaşınızı tekrar gençliğe döndürme ve sürekli yaşama gücüne sahipsiniz. Nasıl mı? Yalnızca tutumunuzla. Eğer bedeninizin yaşlanmasını ve ölmesini istemiyorsanız tutumunuzu değiştirin. Tutumunuz bedenin sonsuza dek yaşayacağını söylesin, ve o yaşayacaktır. Yaşamınızdan yaşamın sonunu kabul ve tasdik eden her şeyi çıkarın, ve o asla sona ermeyecektir. Sözcük dağarcığınızdan "yaşlı" söz-

cüğünü çıkarıp, "ebedi"yi koyun onun yerine. Doğum günlerinizi kutlamayı bırakın, çünkü bu sadece yaşlanma sürecine inanılırlık verir, onu doğruymuş gibi kabullenmenize neden olur. Eğer doğumunuzu kabul ve tasdik etmek sizi hoşnut ediyorsa, yılları geriye çevirerek kutlayın bu günleri, ve giderek gençleşin. Ölümü beklemediğiniz zaman, onu asla tanımayacaksınız.

Daima içinde bulunduğunuz anda yaşayın. Bu Şimdi' den başka herhangi bir geleceği kabul ve tasdik etmeyin. Eğer öyle olmasına izin verirseniz Şimdi'niz sonsuzluk olacaktır. Ne kadar uzun yaşayacağınızı da asla düşünmeyin, çünkü daima yaşayacaksınız. Bedeninizin ebediliğini düşünün, ve o öyle olacaktır. Bu, bu kadar basittir.

Kendini sev, üstat. Bedenini kutsa. Varlığının efendisi olan ruhunla konuş ve ona gençlik enzimleri salgılamasını emret, ve o bunu yapacaktır. Bedeninin sonsuza dek yaşayabileceğini bil. O sonsuza dek nasıl yaşar? Ona bunu yapmasını söyleyerek.

Ölümsüzlük ancak ölümlülük anlayışını ortadan kaldırarak başarılabilir. Eğer tüm insanlık geçmiş ya da gelecekte değil de Şimdi'nin sürekliliği içinde yaşasaydı ve yaşama tutumu ölüm beklentisinden daha büyük olsaydı, ölüm denen bu parodi ortadan kalkabilirdi. Gelecek yıllarda ortadan kalkacak, çünkü artık zaman olmayacak ve bu anlayış dünyadaki herkes için yaşanan bir realite haline gelecek. O zaman ölüm anlamsız bir hiç olacak.

Öğrenci: Yükseliş hakkında bir sorum daha var. İsa bedenini diriltip yeniden göründüğünde, onun yaptığı şey de yükseliş miydi?

Ramtha: Evet, Yusuf oğlu İsa'nın yaptığı buydu. Benim yaptığım buydu. Buda'nın yaptığı buydu. Osiris'in, Omeka' nın, Yukad'ın ve Raskabya'nın yaptığı buydu. Ve daha bilmediğiniz binlercesi var.

Öğrenci: Sence, bu yaşamda birçoğumuz yükselmeyi başarabilecek miyiz?

Ramtha: Bu yaşamda çok az kişi yükselecek, çünkü çok az kişi burada öğretileni gerçekten idrak ve takdir edecek. Çoğunluk ölecek, çünkü onlar yaşlanmayı ve yıpranmayı kabul ve tasdik ediyor, ve kendilerini taşıyan bu harika makineyi güzel göründüğü sürece önemsiyorlar. Bu yüzden yaşlanacaklar, bedenleri bozulacak ve ölecek. O zaman Öz ve ruh bedene bağlılıktan kurtulacak. Ancak, bu madde yoğunluğu katına geri gelebilmek için, onlar kendilerini ifade edebilecekleri bir vasıtaya ihtiyaç duyacaklar; böylece üstatların tekrardoğuşu gerçekleşecek.

Buradakilerin çoğu ölecek. Ama, bu onların sonu demek değil. Bu sadece bir beden maskesini atıp, bir başkasını almak demek. Ancak, eğer onlar buraya dönmeyi seçerlerse, yükselişi kolaylaştıran bir bilince dönecekler, çünkü çok yakında bu anlaşılan ve kabul edilen bir realite olacaktır.

Öğrenci: Bebeğime yardım etmek için bedensel olarak yapabileceğim bir şey var mı?

Ramtha: Bedeninle ilgili olarak yapman gereken tek şey, üstat, onun nasıl göründüğüne aldırmamaktır. Bedeninin her zaman güzel olduğunu bil, ve bebeğin de ortaya çıktığında aynı şeyi hissedecektir. Ne kadar şişmanlamış olursan ol, o mutlu bir ruh olacaktır. Anlıyor musun?

Öğrenci: Evet. Teşekkür ederim.

Ramtha: Ve, üstat, çocuğunu yetiştirirken asla ona, büyüdüğü zaman hayatın daha güzel olacağını söyleme. Bu bir başka varlığa yapılabilecek çok sınırlayıcı bir şeydir. Çocuğunda yaşamın her anının önemli olduğu anlayışını yarat. Çocuğun yavaş yavaş büyümesine ve arzu ettiği sürece çocuk olarak kalmasına izin ver. O zaman sevgili kardeşlerinden biri için harika bir yol gösterici olacak ve onun bu dünyadaki mutluluğunu paylaşabileceksin.

BÖLÜM 8
YARADILIŞ ve TEKÂMÜL

"Tanrı, yaşam denen içten gelen, tasarlayıcı düşüncedir, düşünceleriniz gibi o da asla dur durak bilmeyen bir sürekliliktir. Düşünce ya da yaşam, sonsuzluğa dek sürekli genişleyebilmek için, devam etmek için bir nedene sahip olmalıdır. Bu neden sizsiniz. Her biriniz Tanrı zihninin bir parçası oldunuz, böylece, sizin vasıtanızla yaşam kendisini sonsuza dek genişletmeyi sürdürecektir. Sonsuzluğun bir zaman ölçüsü olmadığından, o bu andadır; o Şimdi'nin sürekliliği ve sonsuzluğudur."

– Ramtha

Gökyüzüne yıldızları kim yerleştirdi? Çiçeklerin güzelliğini ve ağaçların ihtişamını kim tasarladı? İnsan denen gizemi ve harikayı kim yarattı? Yaşamın bütünü olan Tanrı değil. Her şeyi seven Tanrı'nın harika çocukları olan siz tanrılar yarattınız her şeyi -var olan her şeyi! Tanrı, her şeyin ondan kaynaklandığı özdür, düşünce kütlesidir. Ama, düşünme ve hissetme kapasitesine ve özgür irade denen tanrısal öze sahip olan sizler hayatın yüce yaratıcılarısınız.

Tanrı, gerçekten de düşüncenin bütünü ve var olan her şeyin kaynağıdır. Ama, Tanrı olan düşünceden alıp tüm şekilleri, onların güzelliğini ve ihtişamını yaratmış olan sizlersiniz. Yaratıcı gücünüz ve egemen tanrılığınızla, düşünceyi alıp tutabilme ve tasarlama yeteneğine sahipsiniz. Ve var olan her şeyi bu zekâ ile yarattınız.

Bir an durup bir şeyi düşünün. Sizin için heyecan verici olan bir şeyi düşünün. Şimdi, bu hayalin tüm duygularını hissedin. İşte, evreniniz böyle yaratıldı. İşte, insan böyle yaratıldı. İşte, her şey böyle yaratıldı.

Sevgili üstatlar, sizler gerçekten de tüm yaşamın yaratıcılarısınız. Gökyüzünde gördüğünüz görkemli yıldızları siz oluşturdunuz. Renk, desen, doku ve koku realitelerini siz yarattınız. Sizler var olan her şey olan muhteşem bir Tanrı'nın, gerçekten de muhteşem yaratımlarısınız. Siz evrenin yaratıkları değil, onun yaratıcılarısınız. Sizler kendisini kendi yaratımınız olan insanda ifade eden Tanrı'nın yüce zekâsısınız, ve tüm yaşam sizin mevcudiyetinizi, sizin düşüncenizi, sizin hissinizi bekleyerek durur.

Sizler, saygıdeğer kardeşlerim, varlığınızda her şeyi yaratacak zekâyı ve gücü barındıran tanrısal boyutlarda seçkin yaratıklarsınız, ama henüz bunu idrak edemiyorsunuz. Sizler etten kemikten yaratıklardan daha öteye bir şeysiniz. Sizler içinizdeki yaratıcı yetenekleri sürdürmek için kendini form vasıtasıyla ifade eden huşu verici varlıklarsınız.

Yaratıcı düşünce süreçleriniz, yüce zekânız ve ruhunuzdaki derin duygu -size ait görünmeyen her şey- olmasaydı, siz bir hiç olurdunuz. Ve sizin yaratıcı yetenekleriniz olmasaydı, yaşam bir hiç olurdu, çünkü siz olmadan düşünce kendini üretip aktaramaz ve böylece yaşam değerleri ya da henüz yaşanmamış sonsuzluk haline gelemezdi.

Sizin yaratıcı değeriniz olmasaydı, hiçbir şeyin ne olduğu tanınıp bilinemezdi. Eğer onun güzelliğini takdir edecek kimse olmasaydı, yaşamın ve bir çiçeğin güzelliğinin bir nedeni ve anlamı olur muydu? Sizsiz hiçbir şeyin bir anlamı olmazdı.

Siz olmasaydınız, dünyanız sadece yaratıcılık spermleri içinde yuvarlanan şekilsiz bir gezegen olurdu. Siz olmasaydınız, mevsimler olmazdı, çiçekler açmazdı, güneş doğmazdı ve rüzgârlar esmezdi; çünkü kendi amaçlı tasarımlarınıza göre bu âlemi siz yarattınız, ve her şey içinizdeki Tanrı'yı yüceltmek için seve seve ortaya çıktı.

Üzerinde yaşamanız için bu muhteşem dünyayı kim tasarladı? Yalnızca siz. Sizler en yüce zekânın yaratımları değil misiniz? Gerçekten de öylesiniz. Siz buna tekâmül ederek ulaşmadınız. Siz her zaman buydunuz.

Şimdi, ben gerçekten size sınırsız olmayı öğretmek için buradayım, ama önce size kendi değerinizi öğretmem gerekiyor. Tanrısal olduğunuzu bilmeniz, en yüce zekâya ve huşu verici bir güce sahip olduğunuzu anlamanız için, önce kökeninizi anlamanız gerekiyor. Başlangıcınızda nasıl bu sonsuz güce sahip ışık olduğunuzu ve nasıl tekâmül edip insan denen gizem haline geldiğinizi anlamanız önemlidir. Şimdi bunu açıklayacağım.

Kutsal kitabınızda, "Başlangıçta Söz (Kelam) vardı ve her şey Sözle oldu" der. Bu doğru değil. Söz, düşünce olmadan bir hiçti, çünkü düşünce var olan her şeyin temeli ve yaratıcısıdır.

Başlangıçta -sizin başlangıç dediğinizde- yalnızca düşüncenin sonsuzluğu vardı. Şimdi, bu düşüncenin sonsuzluğunu ben Tanrı olarak adlandıracağım. Sizin Tanrı dediğiniz, daha sınırsız bir anlayışla, düşüncedir, tüm yaşamın asıl nedeni ve temelidir. Olmuş, olan, ve olacak olan her şey düşünceden, Tanrı zihni olan zekâdan çıkmıştır.

Böylece, başlangıçta düşüncenin sonsuz boşluğu vardı. Ve eğer Tanrı içine dönüp kendisi olan düşünceyi tasarlamasaydı, hep "şekli olmayan düşünce" olarak kalacaktı. Tanrı kendisi olan düşünceyi düşünüp tasarladığında, kendisini yine kendisinin benzersiz bir formuna genişletti, çünkü bir düşünce düşünülüp tasarlandığında, saf muhakeme eylemi düşünceyi genişletir. Düşünce daha fazla, daha büyük bir şey olur. Böylece, varlığını daha önce genişletmemiş olan Tanrı, kendisini düşünüp daha büyüklüğe tasarladı.

Tanrı'ya, kendisini daha büyük bir varoluş içinde anlama arzusu veren neydi? Sevgi. Tasarlanan düşüncenin asıl özü ve amacı sevgidir. İşte, Tanrı'ya kendini düşünüp daha genişlemiş bir forma doğru tasarlama arzusu veren şey, O'nun kendisine olan sevgisiydi.

Hepiniz bu sevgi deviniminden doğdunuz, çünkü Tanrı kendisini kucaklayıp severek daha büyüklüğe genişlettiği zaman, hepiniz Tanrı'nın kendisini genişlettiği şey oldunuz. Her biriniz, ilk tasarlanmış, genişlemiş düşüncenin görkemli bir parçası olarak, aynı harika anda oldunuz.

Tanrı'nın ilk yaratılmış birimi olarak, her biriniz Tanrı'dan gelen bir tanrı, Baba'nın bir çocuğu, Tanrı zihni denen ilahi zekânın bir parçası oldunuz. Siz tanrılar, Tanrı'nın direkt olarak yarattığı tek yaratımsınız. Tanrı'nın genişlemiş bir biçimi olduğunuz için, Tanrı'nın aynen kopyası olan tek yaratım sizsiniz. Böylece Tanrı, sevgili çocuklarının mayasında sonsuza dek var olacaktır.

Tanrı, yaşam denen içten gelen, tasarlayıcı düşüncedir,

düşünceleriniz gibi o da asla dur durak bilmeyen bir sürekliliktir. Düşünce ya da yaşam, sonsuzluğa dek sürekli genişleyebilmek için bir nedene sahip olmalıdır. Bu neden sizsiniz. Her biriniz Tanrı zihninin bir parçası oldunuz, böylece, sizin vasıtanızla yaşam kendisini sonsuza dek genişletmeyi sürdürecek. Sonsuzluğun bir zaman ölçüsü olmadığından, o bu andadır; o Şimdi'nin sürekliliği ve sonsuzluğudur.

İlerleyebilmek amacıyla, Tanrı her birinize her zaman var olan ve var olacak olan tek şeyi verdi: O'nun bütünü olan düşüncenin bütününü. Tanrı tarafından, Tanrı için, her birinize sizi siz yapan her şey verildi: tanrısal bir zekâ ve özgür bir yaratıcı irade. Bu zekâ ve irade özgürlüğüyle, size, Tanrı olan düşünceden alıp kendinizi, kendi tasarlayıcı düşünce süreçlerinize göre genişletme gücü verildi.

Tanrı, ilahi zihin, her biriniz vasıtanızla kendisini sürekli genişletiyor ve oluyor. Siz kendi genişlemenizde her ne oluyorsanız, O da o oluyor. Ve O -tüm sevgili çocuklarının genişlemesiyle- her ne oluyorsa, siz de o olabilirsiniz, çünkü her bir çocuk Baba her ne ise onun alıcısı olabilir. Böylece, tasarlayıcı düşüncelerinizle, daima Tanrı'nın olduğu olabilirsiniz: sürekli, genişleyen, olağanüstü harika bir âlem.

Başlangıcınızda, düşünce kendisini düşünüp tasarladığı zaman, kendisini ışık denen düşünce prensibine genişletti. Önce ışık yaratıldı, çünkü düşünce tasarlanıp genişlediği zaman daima ışık yayan bir titreşim frekansına düşürülür. Yani ışık, tasarlanmış, genişlemiş düşüncenin frekansı düşürülmüş ilk biçimidir.

Sizin asıl kökeniniz ışığın doğuşuna dayanır, çünkü ilk tasarlanmış düşünceden doğan her ışık parçacığı bir birey, bir tanrı, bir evlat oldu. Böylece, yaradılışın başlangıcında hepiniz ışık varlıklar oldunuz.

Herkes o aynı anda yaratıldı. Daima var olmuş ve daima var olacak tüm varlıklar, Tanrı'nın kendisini tasarladığı

anda, düşüncenin ışığa dönüşmesiyle yaratıldı. Düşünce uzayından yayılan ışık Tanrı zihninin, düşünce ırmağı denen tüm düşünce akımının bir parçası oldu.

Sizin her birinizin oluştuğu ışık zekâdır, o Tanrı'nın ışık olarak genişlemiş halidir. Sizin asıl ve kalıcı bedeniniz olan bu tanrısal ışık varlığınızın Öz'ü (Spirit) ya da Tanrısı'dır. Çünkü sizin Öz'ünüz Tanrı'dır, tekil haldeki Tanrı zihnidir. Bugün de siz hâlâ, sevgili Baba'nızın kendisini tasarlayıp ışığa genişlettiği an tüm ihtişamınızla olduğunuz asli Öz'e, asli Tanrısal-benliğinize, asli ışık bedeninize sahipsiniz.

Başlangıcınızda, düşünce ya da Tanrı, varlığınızın Öz'ünden geçerken bir duygu yaratılmıştı, ama bu duygu geçiciydi, henüz kanalize olmamıştı. Böylece, Tanrı Baba'dan yayılan sevgi ırmağını akıp giderken tutabilmek için, yaratıcı gücünüzle ruhunuzu yarattınız. Ruh, düşünce ırmağından akan düşünceleri yakalayıp duygu şeklinde bellekte tutabilmek amacıyla yaratıldı.

Öz'ünüzde yer alan ruhunuz, sizin yaratıcı bir prensip olmanızı sağladı. Çünkü, yaratabilmek için, bir düşüncenin imgesini net ve sürekli biçimde belleğinizde tutabilme yeteneğine sahip olmanız gerekir. Bunu yaparak, düşünceyi tasarlayabilir ve onu realite dediğiniz yaratıcı değerlere genişletebilirsiniz.

Örneğin, yeni ve benzersiz bir çiçek yaratabilmek için önce bir çiçeği düşünmelisiniz. Çiçek düşüncesi, varlığınızın Öz'ünün ya da ışığının bir olduğu düşünce ırmağından alınır. Sonra düşüncenizin imgesi ruhunuzda bir duygu olarak tutulur. Arzuyla, siz şimdi "çiçek" düşüncesinin imgesini gözünüzde canlandırabilir, onu tasarlayabilir ve istediğiniz biçim, renk ve büyüklüğe genişletebilirsiniz. Şimdi siz istediğiniz anda istediğiniz gibi bir çiçeği, benzersiz bir biçimde yaratabilirsiniz. Düşünceyi bellekte tamamen sabit tutarak, onun resmini kusursuz bir biçimde yapabilirsiniz.

Ruhunuz olmasaydı, Tanrı'yı yaratılmış forma genişletemezdiniz, çünkü düşünceyi tasarlayıp yaratabilmek için, onu akıp gitmeden sabit tutabilme yeteneğine sahip olamazdınız.

Sizin yaradılış dediğiniz şey gerçekte yaşamın daima var olan değeridir. Yaradılışın bir başlangıcı ve bir sonu yoktur. Ve düşünce cevherinden gelen yaratıcılar, siz ışık varlıklar, tanrılarsınız. Her şey Tanrı'nın çocukları tarafından Tanrı olan düşünceden yaratıldı, ve çocukların yarattığı her şey Baba'nın genişlemiş benliği olur.

Çevrenizde gördüğünüz her şeye madde denir. Her şey Tanrı olduğuna göre, madde de Tanrı'dır. Ama, maddenin yaratıcıları ve tasarımcıları olan sanatçılar siz tanrılarsınız, çünkü siz başlangıcınızdan itibaren düşünceyle hayal edebildiğiniz her ideali maddede yaratacak zekâya sahiptiniz.

Her şey düşünceden doğar -her şey! Maddi her şey duyguyla kucaklanan düşünceden yaratıldı. Herhangi bir şey yaratılmadan önce, onun düşüncesi ruh vasıtasıyla bir ideal olarak hayal edildi. Maddi her şey tanrılar tarafından hayal edilen bir düşünce idealinden yaratıldı ve onlar tarafından Tanrı olan maddeden bir araya getirildi.

Tüm madde ışıkla çevrilidir. Bilim adamlarınız nihayet ışığın titreşim frekansını düşürürseniz onun kaba maddeye dönüştüğünden kuşkulanmaya başlıyorlar -ve bu kuşkularında haklılar. Ve ışık nereden geldi? Düşünce, Tanrı.

Düşünceyi tasarlayıp onu duygusal olarak kucakladığınızda, onu hissettiğinizde, düşünce ışık titreşim frekansına genişler. Eğer ışık parçacıklarının devinimini yavaşlatıp yoğunlaştırırsanız, elektrumu -sizin elektrik dediğiniz, pozitif-negatif kutupları olan elektromanyetik alanı- yaratırsınız. Eğer düşünceyi daha da yavaşlatıp yoğunlaştırırsanız, elektrum kaba, şekilsiz maddeye dönüşür. Kaba madde de, sonra form denen moleküler ve hücresel yapılara dönüşür. Ve form

ruhun bir yaratım ideali olarak hayal ettiği düşünce tarafından bir arada tutulur.

İşte her şey, hızı olmayan düşünceyi alıp, onu hızı olan ışığa genişleterek ve sonra ışığın frekansını yavaşlatıp maddeye dönüştürerek yaratıldı.

Sevgili üstatlar, var olan her şeyin güzelliğini ve ihtişamını kendi düşünce süreçlerinizle yarattınız. Her şeyi siz, sadece düşünerek ve var olduğunu hissederek -düşünceden ışığa, elektruma, maddeye, forma- dönüştürerek yarattınız, çünkü ışığa dönüştürülmüş düşünce olan siz, olduğunuz ışığı düşünüp tasarladınız ve böyle yaparak, ışığı bir basamak daha düşürerek elektrumu yarattınız. Sizin düşünce süreçlerinizle Tanrı'nın dönüştüğü elektrumu düşünüp tasarladığınızda, elektrumu kaba maddeye, ya da yoğunlaşmış düşünceye, yani, en düşük düşünce formuna, yani Tanrı'nın bir başka boyutuna düşürdünüz.

Böylece yaptığınız ilk şey, düşüncenin maddeye dönüşümünün bilimini tanımaktı. Ve bu bilim size asla öğretilmedi; o sadece anlaşıldı, çünkü o katıldığınız bir yaşam süreciydi. İşte bu bilimle, bu anlayışla tüm formlar yaratıldı.

Formların yaratılışının başlangıcında, tanrılar kendilerini, yani oldukları ışığı düşünüp tasarlayıp, güneş denen formları yaratarak ışık idealini maddeye dönüştürdüler. Sonsuz sayıda güneş yarattılar. Tüm güneşler elektrumun frekansının düşürülmesi sonucunda ortaya çıkan gazımsı maddenin füzyonundan yaratıldı. Ve merkezî yaşam kıvılcımları olan büyük güneşlerden, gezegen denen dönen küreler yaratıldı ve yörüngelerine sokuldu. Ve bu gezegenlerin üzerinde tanrılar taslaklar, modeller yarattılar. Ve sizin model vermeyi öğrenmeniz binlerce yıl aldı.

Bu evreni ve daha da büyük bir güneş devresini çevreleyen tüm evrenleri kim yarattı? Siz yarattınız. Siz tasarladınız. Tasarlanmış düşünceyle yarattığınız her bir şey deneyi-

minizi genişletti, ki bu da düşüncenin en gerçek hazinesi olan hislerin ruhunuzda oluşmasını sağladı. Ve işte bu hislerle madde katı yaratıldı.

Sizin tanrısallığınız gerçekten başlangıçtaki ışık kıvılcımları olmanızda yatar, ve sizler var olan her şeyi özgür iradenizle Tanrı olan düşünceden yarattınız. Tanrı evrenleri yaratmadı; O evrenlerdir. Siz onları kendi düşüncelerinizle, düşüncelerinizi ruhunuzda hissederek yarattınız.

Çoğunuz çok uzun zaman önce Dünya denen bu gezegene gelen tanrılar arasındaydınız, ve burada tüm yaşamı yaratıp geliştirdiniz. Sizin zaman ölçünüzle milyonlarca yıl önce siz Tanrı olan düşünceden alıp, yüce zekânız ve yaratıcı gücünüzle yaratım ideallerinizi tasarladınız.

Siz ışık varlıklar, burada, sudaki gazımsı maddenin reaksiyonu ile oluşan bakterilerden canlı organizmaları formüle ettiniz. Bu sizin farklı yaşam değerlerini yarattığınız kildi. Başlangıçta yaratımlarınız sadece gruplandırılmış şekilsiz maddeydi. Yaratıcılığınız çok basitti, çünkü madde realitesini ve onu nasıl yaratacağınızı daha yeni yeni anlamaya başlıyordunuz. Bitkileri, hayvanları ve bu kattaki tüm canlıları yaratmanız çok çok uzun bir zaman aldı.

Yaratımlarınız sizin tarafınızdan yaratıcı duygunuzun bir ifadesi olarak, yaratıcı yaşamın bir ifadesi olarak, hareket edebilen ve kendilerini ifade edebilen yaşam formları olarak tasarlandılar. Çiçek sizden bir grup tarafından yaratıldı. Renk ortaya çıkarıldı. Buna koku eklendi. Daha sonra çiçeğin çeşitli veçheleri değişik tasarımlarda ortaya çıktı.

Şunu anlamalısınız ki, siz bu şeyleri yaratmak için çalışıp çabalamadınız, çünkü ışık varlıklar olarak bunu yapacak bir bedene sahip değildiniz. Bu yüzden, her neyi yaratmayı arzu ettiyseniz, o şey oldunuz. Maddeye kişilik, zekâ ve şekil verebilmek için yarattığınız her şeyin bir parçası oldunuz. Bir kez her bir yaratım yaratıcısının zekâsının canlı bir par-

çası olduğunda, kendinizi yarattığınız o şeyden çektiniz, ve daima daha büyük yaratımların peşindeydiniz.

Yarattığınız her şeyde yaratıcının yaşam soluğu olmasaydı, o bu kadar güzel, yüce ve amaçlı bir anlama sahip olmazdı. Yaratımlarınıza zekâ, yani içgüdü denen genetik bellek kalıpları verdiniz. İşte bu, yaratımlarınıza var olma amacı ve -üreme süreci ve genlerin paylaşılmasıyla- yeni türlerin gelişmesi olanağını verdi. Ancak, bu yeni türler de başlangıçta evrim kalıplarını harekete geçirmiş olan büyük yaratıcı tanrıların içgüdü zekâsını, yaşam soluğunu taşıyacaktı. İşte bu yüzden tüm canlılarda onların yaratıcıları olan siz tanrıların yaşam kıvılcımı olan tanrısal öz bulunur.

Tanrılar yaratımları vasıtasıyla değil, bizzat kendileri olarak yaratımlarını deneyimleyebilecekleri ve yaratıcılıklarını ifade edecekleri maddesel bir taşıt yaratmaya karar verdiklerinde burada bir beslenme zinciri açıkça oluştu. Bu kararın sonucunda onlar insan denen bedeni yarattılar.

Düşünce, yüksek titreşim frekanslı olduğu için maddenin içinden geçebilen bir özdür. Böylece, ışık formunda düşünce olan tanrılar, örneğin çiçek olabilir, ama onu asla koklayamaz, onun esansını bilemezlerdi. Onlar, ağaçların arasından esen rüzgâr gibiydi, ağacı asla hissedip kucaklayamazlardı. Bir taşın içinden geçebilir, ama onu hissedemezlerdi, çünkü düşünce taşın maddesinden etkilenmez; çünkü düşünce, daha düşük bir titreşimin özünü hissedecek duyarlılıktan yoksundur.

Tanrılar çiçeği koklayabilmek, tutabilmek, takabilmek için -onun güzelliğini bilebilmek ve canlılığını hissedebilmek için- çiçekle aynı hızda titreşen bir maddi taşıt yaratmak zorundaydılar. Böylece, diğer her şey yaratıldıktan sonra insan denen beden yaratıldı. Böylece tanrılar, yaratımlarını hissedip deneyimleyebilir ve yaratıcı yeteneklerini -en düşük formuna indirgenmiş düşünce olan- maddede ifade edebilirlerdi.

İnsan, tanrıların içinde dolaşabileceği bir taşıt olması için bir düşünce ideali yoluyla yaratıldı. O bir tanrı için mükemmel bir bedendi, çünkü ruhu içinde tutabiliyor ve çevresi tanrının Öz'ü tarafından sarılabiliyordu. Şimdi bir bedenle tanrılar çiçeğe dokunabilir ve onun kokusunu koklayabilirlerdi, ve bu deneyim ruhlarında sonsuza dek -yaptıkları şeyin hazinesi olan- hisler olarak kaydedilebilirdi. Şimdi onlar bir ağaca bakıp onu koklayabilir, ve onun güzelliğine dokunabilirlerdi. Şimdi tanrılar birbirlerini görebilir, birbirlerine dokunabilir, birbirleriyle kucaklaşıp konuşabilirlerdi. Şimdi onlar birbirlerini gözlemleyebilirlerdi. Ve şimdi tanrılar, insan olarak, madde dünyasında -hisler denen görünmez özü elde etmek için- bütünüyle yeni bir serüvene girişebilirlerdi.

Böylece, kütle yoğunluğundan yoksun ışık varlıklar olan tanrılar, kendi ideallerine uygun olan bir yoğunluk yarattılar. Beden kütlesiyle kendilerini bir başka realitede -madde denen formda tezahür etmiş düşünce olarak- ifade edebilirlerdi. Böylece, onlar insanlık denen hücresel kütlenin zekâsında tezahür eden Tanrı, tanrısal düşünce oldular. Böylece, Tanrı/insan, insan/Tanrı oldular: Kendini insan formunda ifade eden Tanrı; Baba'sının sonsuza dek genişlemesini sürdürebilmek için, içindeki Tanrı'yı ifade eden insan.

İlk insanlar, bir grup tanrı tarafından yapılan birçok deneyden sonra ortaya çıktılar. Önce erkekler yaratıldı, ancak onların cinsel organları dışarıda değil, içerideydi. Böylece onlar kopyalama (klonlama) denen işlemle ürüyorlardı. Bu yüzden, ilk yaratılan insan bedenleri birbirlerine çok benziyorlardı. Ve onlar bugünün ölçülerine göre garip ve biçimsiz bulunabilecek yaratıklardı. Ama, yaratıcıları olan tanrılar onları çok güzel buluyordu. Ne yazık ki ilk insanlar pek çevik hareket edemiyor, bu yüzden de sürekli olarak çevredeki hayvanlara yem oluyorlardı. Böylece tanrılar, uzun bir süre boyunca onları denediler, test ettiler, düzelttiler ve

sahip olunmaya değer hale getirdiler. Beden kusursuz hale getirildikten sonra, birçok tanrı yaşamın keşfinde yeni bir serüvene girişmek için sevinçle bu bedenleri sahiplendi.

Tanrıların içinde bulunduğu bedenler, ışık varlıkların sürekli gelişmelerini ve böylece çok tehlikeli bir çevrede yaşayabilmelerini sağlayacak bir enerji yapısını barındıracak şekilde tasarlanmıştı. Beden öyle tasarlanmıştı ki, tanrının duygu olarak benimsediği her düşüncenin anısı her hücreye kaydolacak ve kuşaktan kuşağa aktarılacaktı.

"Erkeğin rahmi" ya da kadın -erkeğin daha mükemmelleşmiş bir formu olarak- çok daha sonra yaratıldığında, bu, genlerin paylaşımı yoluyla bedeni daha da benzersizleştirdi ve rafineleştirdi. Erkek o noktaya dek kazandığı anlayışın kalıplarını tohumunda, kadın da yumurtasında taşıyacaktı. Cinsel birleşme yoluyla, ikisinin genetik kalıpları bir araya gelip ana-babasının öğrenim ve idraklerine dayanan daha gelişkin bir varlık yaratacaktı. Ancak, bu işlemle onlar yalnızca daha iyi bir beden yaratıyorlardı, daha iyi bir Öz değil.

Tanrıların insan olarak yaşama anlayışı geliştikçe -hayatta kalabilmeleri bunu gerektirmişti- beden de sürekli olarak evrimleşti; bu süreç sizin zaman ölçünüzle on-buçuk milyon yıl sürdü. Sizin bu hali almanız bu kadar uzun sürdü.

Bedeniniz genç. İki ayak üzerinde yürüyebilen insan yalnızca on-buçuk milyon yaşında. Ama, siz ışık varlıklar daima vardınız, çünkü zaman denen şey yokken, tasarlanan düşüncenin başlangıcını zamana dayanarak nasıl belirleyebilirsiniz ki? Kısacası, siz çok kadimsiniz. Sadece elektrumu yaratmanız sizin zaman ölçünüzle milyarlarca yıl aldı. Sonra elektrumun titreşimini düşürüp onu kaba maddeye dönüştürmek yeni ve farklı bir serüven oldu. Böylece milyarlarca yıl süren tasarım ve araştırma sonucunda insan yoğunlaşmış düşünce ve katı maddeden oluşan, yaşayan, soluk alan bir yaratık haline geldi.

Tüm bu katı, bu gezegeni siz yarattınız. İşte bu yüzden eğer sizler olmasaydınız bu realite de olmazdı. Hayvanlar çok sevilirler, çünkü onlara yaratıcıları olan sizler tarafından yaşam soluğu verilmiştir. Çiçekler çok sevilirler, çünkü onlar sizin güzelliğinizin kalıplarını taşırlar. Tüm yaşam bu kalıpları taşır, ve bu tümüyle sizden kaynaklanır.

Siz kimsiniz? Siz ışık tanrılar, tüm yaşamın büyük yaratıcılarısınız. Sizler frekansı düşerek yaratıcı maddeye dönüşen muhteşem, sonsuz düşüncesiniz. Sizler, insanlık denen formu deneyimleyen sonsuz düşüncesiniz, Tanrı'sınız. Sizler, düşüncenin sonsuza dek genişlemesini sürdürmek için insan olarak tezahür eden Tanrı'sınız.

Öğrenci: Ramtha, söylediğin her şey hoşuma gidiyor, ama onların doğruluğundan biraz kuşku duyuyorum. Beni söylediklerinin doğru olduğuna ikna etmek için söyleyebileceğin ya da yapabileceğin bir şey var mı?

Ramtha: Hayır. Ama, sana şunu soracağım: Sence doğru olmayan ne?

Öğrenci: Doğru olmayan ne? Örneğin geçenlerde, yaradılışın nasıl başladığını çok güzel bir biçimde anlattığın bir kaset dinledim. Özellikle bu konuda daha önce duyduğum versiyonlara kıyasla senin anlattıkların çok güzel ve ayrıntılıydı. Yaradılışın tam senin anlattığın gibi gerçekleştiğine inanmak isterim. Ama, söylediklerinin doğru olduğundan emin olamıyorum.

Ramtha: Peki, öyleyse sence yaradılış nasıl oldu?

Öğrenci: Bu konuda herhangi bir açıklamam yok. Sadece daha iyi bir anlayışı arıyorum.

Ramtha: Yaradılışın nasıl meydana geldiğine dair birçok açıklama duydun. Hangisini yeğliyorsun?

Öğrenci: Aslında iki-üç açıklama işittim. Ama, seninki en hoşuma gideni.

Ramtha: Neden?

Öğrenci: Çünkü daha ayrıntılı.

Ramtha: Peki, nasıl bu kadar ayrıntılı olabilir? İnsan anlattığı şeyin bilgisini nasıl edinir?

Öğrenci: Deneyim.

Ramtha: Ah, gerçekten de öyle. Bu yaradılışın nasıl olduğuyla ilgili benim deneyimimdi. Ben böyle hatırlıyorum.

Öğrenci: Ama, benim kuşkularımı da anlayabiliyor musun?

Ramtha: Evet, çünkü sen kendine hatırlamak için izin vermedin. Ama, sana şunu söyleyeceğim: Kaseti yeniden dinle. Daha önce dinlediğin şeyler her şeyi açıklamaya yetmedi. Ama, benim açıklamamda bir eksiklik yok ve her şey birbirini takip ediyor.

Seni ikna etmeye gelince, bunu yapamam, çünkü seni asla ikna edemem. Ancak sen ikna olmana izin verebilirsin.

Öğrenci: Peki, daha açıklık kazanabilmesi için birkaç soru sorabilir miyim?

Ramtha: Tabii.

Öğrenci: Tanrı'nın bizim vasıtamızla genişlediğini söyledin. Bu tanrısal zihnin bizimle, bizim yaratımlarımızla büyüdüğü anlamına mı geliyor?

Ramtha: Evet. Çünkü başlangıcınızda, Tanrı form'suz Boşluk, ışıksız uzaydı. Ve eğer O kendini düşünüp tasarlayıp, kendisi olan düşünceyi kucaklamasaydı, daima da öyle kalacaktı. Ama, kendisini tasarlayıp kucaklayınca, kendisini ışığa genişletti; bu, düşüncenin ilk genişlemesiydi. İşte hepimiz bu ışıktan yaratıldık. Neden? Tanrı'nın sonsuza dek genişlemesini sürdürmek için. Nasıl? Tanrı'nın bizim ışık formlarımızı yarattığı aynı düşünüp tasarlama süreciyle.

Ruhumuzun doğduğu o muhteşem andan itibaren her birimiz tekâmül etmeye ve kendimizi genişletmeye başladık. Ruhumuz düşünceyi yakalayıp duygu şeklinde tutmamızı sağladı. Böylece içimize dönüp, düşünceyi tasarlayıp, onu ya-

ratıcılığa genişletebilirdik. İşte, dünyanın var olmasını, tohumların çiçek açmasını, hayvanların dolaşmasını sağlayan budur.

Düşünce, yani sevgili Tanrı'nız, kendi başına, tezahür etmemiş duygudur. Düşünce, ruhta duygu olarak tezahür edene dek bir varlığa sahip değildir. Düşünce kucaklanıp ruha kaydolduğu zaman gerçek hale gelir. O zaman bir tasarıma, bir yapıya, bir uygunluğa sahip olur.

Burada gördüğünüz her şeyi kim yarattı? Tanrı, yani düşünce değil. Siz tanrılar -yani duygu- düşünceyi alıp onu hissederek en düşük frekanslı madde formlarına dönüştürdünüz. Sizin realite dediğiniz şey, bir düşünce ruhta duygu olarak kucaklanıp, bir yaratım ideali oluşturup ve sonra yaratılmış form olarak ifade edilene dek bir realite olmaz. Düşünceye realite dediğiniz inanılırlığı ve formu veren şey hisler ve duygu değerleridir. İşte, Tanrı anbean böyle büyür.

Böylece, yaratılmış form düşüncenin duyguya tekâmülüdür. Maddenin yaratılmasını sağlayan şey budur. Sizin yaratmanızı, tekâmül etmenizi, olmanızı, ifade etmenizi, istediğiniz her şeyi yapmanızı sağlayan şey budur. Ve siz, neyseniz o olmanızı sağlayan yaşam gücü tarafından asla yargılanmadınız, çünkü siz her neyseniz o olarak Tanrı zihnini genişletir ve ona inanılırlık verirsiniz.

Tanrı sadece sizin vasıtanızla iş görmez, O sizin vasıtanızla hisseder, sizin vasıtanızla var olur. Siz O'sunuz, ve bu realite her an yeniden yaratılmaktadır. İşte bu yüzden yaptığınız ve yapmış olduğunuz her şey Tanrı'nın gözünde daima kabul görür.

Buradaki, düşünce ve ışıktan doğmuş her şeyi siz yarattınız. Böylece cennet âlemi, Tanrı âlemi, Tanrı'nın kendisi olan siz sevgili çocukları vasıtasıyla genişlemiştir. Bu yüzden, her neyseniz onu muazzam bir biçimde sevin, çünkü siz her şeyi yalnızca yaratmanın verdiği mutluluk ve haz için

yaratmış olan güzel varlıklarsınız.

Öğrenci: Teşekkür ederim, Ramtha. Bir sorum daha var: İnsanın yeryüzünde on-buçuk milyon yıldır var olduğunu söyledin. Ancak, bilim adamlarının ellerindeki kanıta göre insan dünyada bir milyon, en fazla iki milyon yıldır var.

Ramtha: Arkeologlarınız bulgularının tarihini radyoaktivitesine göre belirliyorlar. O şeylere radyoaktiviteyi veren, güneş denilen ışık prensibidir. Fakat bilim adamlarınızın sandıkları gibi, güneş ışığı dünyanıza başından beri direkt olarak ulaşmadı, çünkü dünyanız çok uzun bir süre tamamen suyla kuşatılmıştı. Bugün okyanuslarınızı oluşturan su o sırada henüz atmosferdeydi. Güneş ışığı atmosferdeki bu suya vurduğunda, su ışığı yaydı; bu yüzden her yerde yayılmış ışık vardı. Dolayısıyla, her şey radyasyona bugünkü gibi maruz kalmıyordu. Ancak, bilim adamlarınız, güneş ışınlarının dünyanıza hep direkt olarak geldiğini sandıkları için, insanın yaşını da, buldukları radyoaktiviteye göre saptıyorlar.

Tanrılar -kusursuzlaştırmaya çalıştıkları bedenin birçok formuyla- insan olarak yeryüzünde on-buçuk milyon yıldır bulunmaktalar. Size verdiğim bu ipucunu düşünün ve kendi mantığınızla karar verin.

Şimdi bu yaradılış öyküsünü ötekilere neden yeğlediğini söyle bana, üstat. Bunun nedenini biliyor musun?

Öğrenci: Çünkü bu açıklama beni hoşnut ediyor.

Ramtha: Ama, seni neden hoşnut ediyor?

Öğrenci: Çünkü söylediğine göre hepimiz kusursuzuz, kimse kimseden aşağı değil, ve yaşam sürekli.

Ramtha: Elbette! Bu ayrıca dinlerinizin size öğretmiş oldukları birçok şeyin yanlış olabileceği anlamına da gelebilir. Bu konuda harika olan nedir biliyor musun? Bu belki de şeytan, cehennem, günah, lanetlenme ve korkulacak bir Tanrı olmadığı, bunların hepsinin yanlış olabileceği anlamına gelir. Ve de öyledir.

BÖLÜM 9
MELEKLERDEN DAHA YÜKSEK

"İnsanlığın bir parçası olmak kutsal bir deneyimdir, çünkü insan olduğunuzda, Tanrı'yı bütünüyle deneyimlersiniz. Ancak insan olduğunuz zaman cennet âlemini tümüyle kapsayan alana yolculuk yapmış olursunuz."

–Ramtha

Her biriniz harikasınız; çünkü her biriniz değişken, yaratıcı, benzersiz ve gerçekten tanrısalsınız. Size, zavallı yaratıklar olduğunuz öğretilmesine karşın, asıl önemli olan, yaşam denilen anlayışta nasıl bilindiğinizdir. Ve bu anlayışta siz Tanrı'nın sevgilisi olarak biliniyorsunuz, çünkü siz Tanrı zihninin ebedi bir parçasısınız. Gerçekte ne kadar değerli olduğunuzu henüz idrak etmediniz, ama edeceksiniz.

Sizler yalnızca benim değil, tüm evrenlerdeki ve tüm yaşam katlarındaki görülen ve görülmeyen tüm varlıkların sevgili kardeşlerisiniz; çünkü hepimiz birbirimize Tanrı'nın inayetiyle, zekâsıyla, ve çok daha önemlisi, sevgisiyle -ne denli çılgınca şeyler yaparsanız yapın, sizi sonsuza dek destekleyen ve bir arada tutan harika düşünceyle- bağlıyız.

Bildiğinizden çok daha büyük bir hazinesiniz, çünkü biriniz dahi olmasaydınız, yaşam, evrenler ve moleküler yapılar asla var olmayacaktı. Sizin için ve sizin yüzünüzden yaşam zekânın, dramanın, düşünce kalıplarının parlak realite renklerine dönüşmesinin coşkun bir gösterisi oldu. Gerçekten değerlisiniz, çünkü kendiniz hakkında ne düşünürseniz düşünün, olan her şeyin bütününün görkemli gösterisine katkıda bulundunuz.

Muhteşemsiniz, insanlığı oluşturan kendinize bir bakın. Görünüşünüz birbirine benzese de, hiçbiriniz bir diğerinin aynısı değilsiniz. Muhteşem bir bahçenin -tohumları çok daha güzel ve daha derin renkli yeni çiçekler dölleyip yaratan- çiçekleri gibisiniz. Her biriniz güzel, ancak farklısınız, çünkü her biriniz iradenizin ve yaratıcı tasarımlarınızın eşsizliğiyle kendini ifade eden Tanrı'sınız.

Hepiniz bir zamanlar ışık yayan düşünce demetleriydiniz, Tanrı'nın sonsuzluğun sürekliliğine doğru devamı oldunuz. Araştırabilmek için daha büyük bir âlem kurmak üzere, büyük bir dikkat ve birçok deneyle maddesel bedenleri, yani yoğunlaşmış düşünceyi tasarlayıp biçimlendirdiniz. Bedenlerinizle

kendinizi bir başka varoluş katında ifade edebilir ve böylece Tanrı denen bütün düşünce kalıplarını araştırabilirdiniz. Böylece, bir zamanlar form'suz ışık olan sizler, sonsuz yaratıcılığa doğru serüvenlerinizde, kendinizi insanlık denen hücresel maddeye dönüştürdünüz. Bunu yaparak, Tanrı/insan oldunuz: Tanrı zihni denen zekânın kendisini insan denen canlı organizmayla ifade etmesi...

İnsanlık olarak olağanüstü bir zekâsınız. Kendi hücresel yapınıza yalnızca yaşam soluğunu ve hayatta kalmanızı sağlayacak içgüdüyü üflemekle kalmadınız; aynı zamanda, tanrısal amaçlarla, beden maddesini rafineleştirmek ve evrimleştirmek amacıyla yüce zekânızı onunla bütünleştirdiniz. Kendi tasarladığınız bir evrim bilimiyle kendinizi Neanderthal'den Homosapiens insanlığa evrimleştirdiniz. Böylece insanlık bu dünyada milyonlarca yıl içinde birçok deney, evrim ve birçok travma sonucunda şimdi karşımda oturan dik varlıklar haline geldi.

Hepiniz gösteri katı denen bu yerde, bu yaşam katında yaratıcı zekânızın gücünü sergilemek için bulunuyorsunuz. Bu büyük bir yaşam katıdır, çünkü burada düşünce, yani sevgili Tanrı'nız -ışıktan madde yoğunluğuna dek- tüm tezahür formlarıyla mevcuttur.

Zekânın her yerde geliştiğini biliyor musunuz? Gerçekten de öyledir. Ama burada, Dünya denilen bu yerde, düşüncenin maddeyle evliliği olan insanlık, evriminin doruğundadır.

Siz insanlar, az gelişmiş, geri kalmış olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Görünmeyen âlemdeki varlıklardan daha mı aşağı olduğunuzu düşünüyorsunuz? Öyle değilsiniz. Sizler sonsuz düşünce süreçlerinizin bütününün anlayışına doğru büyük bir serüvendesiniz. İnsanlık denen formda Tanrı olmadan, Tanrı'nın ne olduğunu anlayamazdınız -hiç kimse anlayamazdı- çünkü Tanrı'nın âlemi ışıktan elektruma, maddeye ve forma doğru genişleyicidir. Böylece, Tanrı yalnızca yüksek düşünce frekansları değil, aynı zamanda kaba madde denen en yoğun ve

en düşük düşünce frekansıdır.

Ancak insan olduğunuz zaman Tanrı'yı tüm düşünce formlarında ifade edebilirsiniz, çünkü Tanrı/erkek, Tanrı/kadın olduğunuzda, siz yalnızca düşünce, duygu ve tekâmül eden irade değil, aynı zamanda ışık, elektrum ve et-kemik biçimindeki maddesiniz. Hiç kimse insan denen formda Tanrı olmadan, Tanrı'nın âleminin bütününü ifade edemez.

Düşünce süreçlerinizin bütününü anlamak için -tüm benliğinizi, tanrılığınızı kucaklayabilmek için- bu dahil tüm varoluş katlarına girebilmek için yeterince esnek olmalı ve kendinizi yeterince sevebilmelisiniz. Ancak madde katında yaşayıp kendinizi ifade ettikten sonra, madde denen formda Tanrı anlayışına sahip olacaksınız.

Henüz Tanrı/insan olmayanlar, tüm yaşamın bilgeliğini ve anlayışını kazanmak için Tanrı'nın üzerinde düşünülecek tüm deneyimine sahip değildirler. Yalnızca, bu katın ihtişamının bir parçası olmak için -onu tekâmül ettirmek, dağları yerinden oynatmak, rengi yaratmak, onur anıtları yaratmak için- bu kata gelenler, yalnızca onlar sevginin, mutluluğun, yaratmanın karmaşıklığını anlarlar. Yalnızca onlar -yani sizsonsuzluk anlayışını ve onu arama arzusunu kazanmış olanlardır, çünkü tüm yaşam için sonsuza dek yaratan onlardır, çünkü bir madde dünyası olduğu sürece, o yaşamın sürekliliğinin sonsuz yaratıcılığa uzanmasını sağlar. Böylece, erkek ve kadın olmak, tüm insanlık olmak gerçekten bir ayrıcalıktır. Bir onurdur. O gerçekten tanrısal yaşamdır.

"Melekler" diye kullandığınız bir terim var, ve aranızda öyle tanrısal bir yaratık olmayı arzulayan birçok kişi var. Ama, melek olmakta büyük bir engel ve kısıtlılık vardır, çünkü onlar henüz insan olarak yaşamadıkları için, muhakeme dengesine sahip değildirler. Onlar sadece enerjidir, eninde sonunda Tanrı/insan olacak olan tanrılardır, ama onlar insanlığa karşı sempati ya da şefkat duymazlar. Görünmeyen âlemdeki herhangi

bir varlık sizin yerinizde olmadan sizi tam olarak nasıl anlayabilir ki? İnsanlık, meleklerden çok daha ileridedir, çünkü onlar henüz, insan denen sınırlı formda yaşayan Tanrı anlayışına sahip değiller; bu yüzden onlar insanlığı, onun sevinçlerini ve üzüntülerini sınırlı bir biçimde anlayabilirler.

Size söylüyorum, insanlığın bir parçası olmak kutsal bir deneyimdir, çünkü insan olduğunuzda, Tanrı'yı bütünüyle deneyimlersiniz. Ancak insan olduğunuz zaman cennet âlemini tümüyle kapsayan alana yolculuk yapmış olursunuz.

Böylece, insan olmakla kendinizi alçaltmadığınızı anlamalısınız, çünkü insan olmadan, cennet âlemine asla tam olarak giremezsiniz. Eğer yaşama asla inmemişseniz, cennete nasıl yükselebilirsiniz ki?

Bu değerlidir, buna değer. İçinizde yaşayan Herşeye Kâdir Tanrı denen bu ateşi anlamak için insan olmak akıllılıktır. Tüm yaşam bu ateşten oluşmuştur, ve onu maddenin -insanlık denen- yüce zekâsıyla deneyimlemek size Tanrı'nın ne olduğunun tüm anlayışını verir. Ve Tanrı'nın olduğu her şeyi -içsel ve dışsal uzayı, maddeyi, et ve kemiği, sevgi, mutluluk ve üzüntüyü- bütünüyle anladığınızda, o zaman Tanrı'nın olduğu her şey olacaksınız.

Şimdi, bu katta olmanızın nedeni, yaşadığınız beden yoğunluğu içinde Tanrı'yı araştırıp keşfetmeyi sürdürmektir. Yaratıcı tekâmülünüzü destekleyen şeye yaşam denir, o bir atomu yörüngesinde ve dünyanızı uzayda tutan aynı yaşam gücüdür. Ve bu yaşam gücünün bir evrensel prensibi vardır: sürekli tekâmül etmek, sürekli genişlemek, sürekli olmak. Yaşamınızın amacı her zaman için, yaşamı deneyimlemek ve ondan öğrenmek ve öğrenmiş olduğunuz şeyi rafineleştirerek tekrar yaşam denen prensiple bütünleştirmek olmuştur.

Yaşadığınız bu şeye "yaratmak" denir. Bilgelik, anlayış kazanmak, ve kendi büyük gizeminizi tanımlamak amacıyla yaratıcı düşünceyle oynuyor ve onu maddede ifade ediyorsu-

nuz. Ancak, tüm bu kat büyük bir illüzyondur. Herkes bu üçboyutlu katın realite olduğunu sanıyor, ama öyle değil. İnsanlığın oynadığı tüm oyunlar illüzyonlardır -onlar rüyalardır- çünkü bu realitede rüyalara dalınabilir. Gerçek dünya içinizde yatandır, o her an hissettiğiniz duyguyla karşı karşıya gelmektir. Gerçek dünya sadece duygu bakış açısından vardır, ve o mantık değil, devinim içindeki sevgi tarafından yönetilir.

Realite dediğiniz bu dünya, onu ruhunuzda devinen duyguyla algılayacak gözlere sahip olmasaydınız asla var olmayacaktı, çünkü o zaman o bir hiç olacaktı. Tüm bu madde cenneti, bu yaratıcılık harikasına katılanların ruhlarında duyguyu uyandırmak için yaratıldı. Neden mi? Yaşamın, bilgelik denen en büyük ödülü için. Ve bilgelik akli bir anlayış değildir; o gerçekten de deneyimden kazanılan duygusal bir anlayıştır.

Yaşam, bu büyük sahne, sizin âleminizdir. O üzerinde illüzyonlarınızı yarattığınız platformdur. Bu harika sahne size arzu ettiğiniz herhangi bir realiteyi düşleyerek var etme fırsatı sağlıyor. Çünkü siz olan Tanrı herhangi bir düşünceyi düşleme, duygusunu hissetme, ve bu düşü bir realite olarak tezahür ettirme özgürlüğüne sahiptir. Ve arada herhangi bir yerde fikrinizi değiştirebilirsiniz.

Bir yoğunluk katındaki yaşamın nedeni, ona katılanlara -ve bu yalnızca insanlığa has bir deneyimdir- duyguyla kucaklanan her düşüncenin realiteye dönüşeceğini kanıtlamaktır. Ve bu anlayış kavrandığında, bu huşu verici yaratıcılık gücü idrak edildiğinde, o içinizdeki uyumlanışı hızlandırır ve böylece Tanrı olduğunuzu bilmeniz çabuklaşır. Ancak, insan deneyimi olmadan, bunu asla bilemezdiniz.

Bu yaşam sizin kucaklamanız içindir. O serüven ve mücadele coşkusuyla dolu ve zengindir. O size olmanız için tüm çevrenizde açık kapılar ve fırsatlar sağlar. Ne olmak için? Tüm deneyimlerin birikimsel toplamı olmanız, yani Tanrı olmanız için; çünkü yalnızca bir Tanrı maddede kendi ihtişamına ta-

nıklık edecek anıtlar yaratma yeteneğine sahiptir.

Tanrı/erkek, Tanrı/kadın olduğunuz için takdir ediliyorsunuz, çünkü ancak Tanrı insan olduğu zaman bu katta yaşam yaratılabilir ve geliştirilebilir. Gerçekten muhteşemsiniz. Bildiğinizden çok daha güçlüsünüz. Her duygunuz, her düşünceniz yaşamı yaratıyor. Yaşama mevcudiyet vermek, gelecekteki tüm yaşamı desteklemek size bağlıdır. O, görünmeyen âlemdeki varlıklara bağlı değildir. Görünmeyen âlemdeki varlıklar bu anlayışla gelişmeyi sürdürürler. Ama, tüm âlemlerin zümrütü olan bu madde âlemini destekleyen kimdir? Siz, onu düşünerek ve düşüncenizi duyguyla kucaklayarak...

Her şeye inanılırlık veren sizlersiniz. Yaşam denen bu sahneye katkıda bulunan sizlersiniz. Bu Tanrı âlemini yükselten ve yücelten sizlersiniz. Bunu bilmiyorsunuz, çünkü hep meleklerden daha aşağı olduğunuzu düşündünüz. Hiç de değil. Bunu henüz bilmiyorsunuz, ama bileceksiniz; çünkü yakında yaşam, gökkuşakları, renkler ve ışıklar size gerçekte kim olduğunuzu hatırlatacak. Buna Aydınlanma Çağı deniyor; peki, o zaman buradaki yaşam nasıl olacak? O, insanın gerçekten Tanrı zihninin bir parçası olduğunu idrak etmesi için gerekli bir deneyim olarak anlaşılacaktır. Bir kez bunu bildiğinizde, o zaman sizi hangi serüvenler bekliyor olacak? Oynamak için sonsuzluğun tümüne sahip olacaksınız. Madde, zaman, uzay, mesafe gibi unsurları yeniden değerlendirmek ve oluşturmak için düşüncenin tüm sonsuzluğuna sahip olacaksınız.

Gerçekten muhteşemsiniz, çünkü şimdiki halinize gelebilmek için bu gezegene uzun bir yolculuk yaptınız. Ve bu yolculuğun amacı Tanrı'yı her şekliyle bilebilmekti: düşünceden ışığa, elektrumun kutuplaşmasına, kaba maddeye ve bu kata... Hepiniz bu yolculuğu yaptınız. Siz yalnızca muhteşem değil aynı zamanda cesursunuz da, çünkü bu biraz riskli bir iş. Büyük ölümsüz benliği madde katına aktardığınızda, varlığın kimliğini yitirip tümüyle hayatta kalma mücadelesine kapıl-

ma olasılığı da var. Ve ne yazık ki insanlığın çoğunun yapmış olduğu şey bu.

Sizler için bir gizem olduğum halde neden beni dinlediğinizi biliyor musunuz? Çünkü az önce size söylediklerimin doğru olduğunu biliyor, ve sizi tüm bunları başlatan o ilk tanrısal bilişe geri götürecek yolu arıyorsunuz. İçinizin derinliğinde, yalnızca maddeden, et ve kemikten ibaret olmadığınızı, gerçekten tanrısal olduğunuzu biliyorsunuz. Ve öylesiniz. Siz bunu idrak etmek, siz olan tanrısal prensibi kucaklamak, içinizdeki başlangıç ışığını, başlangıcınızda size yaşam vermiş olan düşünce soluğunu bulmak için buradasınız.

Benim güzel üstatlarım, rüzgâra siz yaşam verdiniz. Güneşe orada olması için siz bir neden verdiniz. Fırtına bulutlarına toprağı beslemek ve onun susuzluğunu gidermek için güçlerini toplama nedenini siz verdiniz. Bunu bilmiyorsunuz, çünkü daima kendinizi Tanrı olan yaşam sevgisinden daha aşağı gördünüz. Size hayranım, çünkü ben de sizin gibiydim. İllüzyonlarınızı yaşadım ve düşleriniz oldum. Ve gittiğim yere bir gün siz de gideceksiniz; ama, kendinizi kucaklayarak bu yaşamı ve Tanrı'yı kucaklamadıkça oraya asla gidemeyeceksiniz.

Sizleri varlığımın derinliğinden selamlıyorum. Gerçekten büyüksünüz. Gerçekten seviliyorsunuz. Gerçekten gereklisiniz. Gerçekten aziz tutuluyorsunuz. Sizler sonsuzluğun nedenisiniz. Sizler, gerçekten, yaşamın nedenisiniz.

BÖLÜM 10
TANIMLANABİLİR TANRI

"Tanrı, asla sizin harika varlığınızın dışında tanımlanamaz. Buna kalkışmak bile kendinize karşı haksızlık olur, çünkü bu durumda, içinizden yayılan bir şeyi tarif etmek için kendi dışınıza çıkmış olursunuz. Tanrı'yı tanımlayabilmenizin tek yolu, içinizdeki Tanrı'yı gözlemlemektir."

– Ramtha

Hepiniz birçok nedenle bu dünyadasınız, ama en büyük ve en önemli neden, en büyük gizemi, benlik denen noktayı anlamak ve sevmektir. Ve sözünü ettiğim bu nokta, başlangıcınızda size inanç vermiş olan, onun vasıtasıyla yarattığınız ve tekâmül ettiğiniz, ve bir kez daha o olacağınız içinizdeki Tanrı'dır.

Tanrı'nın olduğu gibi olacağınıza -içinizdeki Tanrı'yı tümüyle ifade edeceğinize göre- peki olacağınız ne? Olmak için çalıştığınız Tanrı'nın kimliği ne? Şimdi bunu görelim.

Benim sevdiğim, hizmetkârı olduğum, tüm harikaların onun vasıtasıyla yaratıldığı bu Tanrı, yaşamın bütününün sürekliliğidir. Yaşam âleminin sürekliliği içinde -ki o sonsuzluğun sürekliliğidir- "Şimdi" var olan her şeydir. Bu Şimdi'de, bu anda her şey olduğu gibi, olduğu şekilde Tanrı'dır. Böylece, bu Şimdi'de Tanrı, var olan her şeyin Oluşu'dur. Ve gelecek Şimdiler'de, Tanrı, süren tüm yaşamın -yaşayan, hisseden, genişleyen, tekâmül eden, kendi oluşunu ifade eden yaşamın- nabız atışıdır.

Tanrı, olan her şeyin kesinliğidir, ama onun sınırları, başı ve sonu yoktur. O, hiçbir paraleli olmayan sonsuzluktur. Tanrı'nın Oluşu realite üzerindeki realite, boyut üzerindeki boyut, evren üzerindeki evrendir.

Sizin küçük bir galaksiniz var. Ve eğer onun içinde var olan tek yaşamın sizinki olduğunu sanıyorsanız çok küstahsınız demektir. Yalnızca sizin Samanyolu'nuzda on milyar güneş var, ve her güneşin çevresinde de üzerinde yaşam bulunan gezegenler yer alır.

Size kaç tane güneş sisteminin var olduğunu bildirebilecek bir sayı yok. Size, üzerinde yaşamın var olduğu büyük ya da küçük kaç gezegenin bulunduğunu bildirebilecek bir sayı yok. Böyle bir sayı yok! Ve eğer sonsuzluğu kavramak istiyorsanız, düşünüşünüzü zamanın, mesafenin ve ölçünün ötesini algılamak üzere yeniden programlamanız gerekir, çünkü

daha büyük bir realitede bunların hiçbiri mevcut değildir.

Tanrı olan'dır. Başlangıç ne zamandı? Asla bir başlangıç olmadı. Tanrı daima düşünce, uzay, Telstarları destekleyen ve onlara yaşam veren Boşluk'tu. Telstar nedir biliyor musunuz? O, ışığı maddeye dönüştürür ve yıldız sistemlerini yaratmak için evrene dağıtır. Telstar nereden geldi? Düşünce, Tanrı, uzay, baktığınızda yıldızları ve sonsuzluğu gördüğünüz büyük Boşluk. Tanrı'yı kusursuz ve sonsuz varlığıyla gözünüzde canlandırmak isterseniz, uzay denen sonsuzluğu gözünüzün önüne getirin, çünkü uzay gördüğünüz her şeyi kuşatan, olan her şeyi destekleyen ve ona gerçeklik veren düşünce ırmağıdır.

Herkes uzaydan sanki o bir hiçmiş gibi söz ediyor. Ama, her şeyin yörünge sistemlerine bağlı kalmasını sağlayan güç nedir? Dünyanızı Boşluk'ta tutan nedir? İçinde on milyar güneş bulunan Samanyolunuz'u bir arada tutan nedir? Onu ne bir arada tutuyor? Güneşinizi bulunduğu konumda ne tutuyor? Tüm maddeye geçit veren ne? Işığın üzerinde yolculuk ettiği anayol gerçekte ne? "Hiçbir şey" mi diyorsunuz? On milyar güneşi ve onların güneş sistemlerini bir arada tutabilen hiçbir şeyi gösterin bana!

Tanrı, bir yandan her şeyin cevherini, özünü oluşturan maddedir. Öte yandan, o değişik boyutların zaman akışıdır; paralel evrenleri yaratan zaman eğrisidir. Diğer yandan, o maddenin kaynaklandığı ışık tayfıdır. Ve hepsinin üzerinde, o sizi bulunduğunuz konumda tutan hiçbir şeydir: düşünce, uzayın sonsuzluğu.

Tanrı, nabız gibi atan, genişleyen, tekâmül eden, sonsuzluğa doğru devam eden yaşamın bütünüdür. O, olmuş olana olma izni verendir, olanı işleyendir ve olacağın vaadidir. O yaşam bahşeden devinimdir, hiçbir hedefe ya da ideale ulaşıp durmayan, ama sürekli olarak -düşünceden, ışığa, maddeye- yaşamı yaratan sınırsız düşünce sürecidir. Tanrı,

her şeyin özüdür; o daima değişen, daima yaratan, daima genişleyen ve daima olan dürtüsel güçtür.

Her şeyi kapsayan, her şeye kâdir, daima tekâmül eden, daima devinim halinde olan, daima izin veren, daima "olan" bir gücü nasıl tanımlayabilirsiniz? Şimdiki Tanrı bir sonraki Şimdi'de aynı olmayacağına göre, nasıl "Tanrı budur" diyebilirsiniz? Sonu olmayan bir evreni nasıl algılayabilirsiniz?

Sınırlı düşünen zihinle zamanın, mesafenin, uzayın ve maddenin ötesindeki bir şeyi tanımlayamazsınız, çünkü sınırlı bir zihinle bu kadar uzağa tanımlamayla erişemezsiniz. Tanrı ve Baba terimlerinin kullanılmış olmalarına karşın, bunlar sadece -olmuş olanın Oluşu'ndan olanın Oluşu'na, ve sonsuzluğun sınırsız Oluşu'na dek- var olmuşu, var olanı ve var olacak olanı belirtmek için kullanılan sözcüklerdir.

Öyleyse, Tanrı olabilmek için başvuru noktasını nerede bulursunuz? İçinizde, çünkü siz Tanrı'nın imgesisiniz, Baba'nın kopyasısınız. Siz olan öz, sürekli gelişen, daima değişen, daima yaratan, daima olan'dır. Siz düşüncesiniz; ışıksınız; elektrumsunuz; formsunuz. Siz saf enerjisiniz, huşu verici güçsünüz, nabız gibi atan duygusunuz, yüksek düşüncesiniz. En yüksek düzeyde zekâ, güç, asalet, kutsallık ve yücelik olarak algıladığınız her şey sizsiniz. Siz kimsiniz? Siz tanımlanabilen Tanrı'sınız.

Tanrı, asla sizin harika varlığınızın dışında tanımlanamaz. Buna kalkışmak bile kendinize karşı haksızlık olur, çünkü bu durumda, içinizden yayılan bir şeyi tarif etmek için kendi dışınıza çıkmış olursunuz. Tanrı'yı tanımlayabilmenizin tek yolu, içinizdeki Tanrı'yı gözlemlemektir. Ve bunca şeyden sonra bu iyi bir şey değil mi? Bu sizi sonsuz yaradılışı kavramaya çalışmanın karmaşıklığından kurtarır ve kendi yaşamınızın, düşünce süreçlerinizin, kendi Oluşunuz'un "burada-ve-şimdi"sine getirir.

Tanrı'yı algılayabilmenin, anlamanın ve duygusal ola-

rak bilmenin tek yolu, sizin kim olduğununuzu anlamanız ve duygusal olarak bilmenizdir; o zaman Tanrı'yı bileceksiniz. O zaman, "Tanrı'nın kim olduğunu biliyorum, çünkü Tanrı ve ben bir'im, ve Ben'im kim olduğumu biliyorum" diyebilirsiniz.

Tanrı gibi olmak, kendiniz gibi olmaktır. Sadece kendinin Oluşu olduğun zaman, sonu olmayan, sınırsız, yaratıcı ve seçeneklisindir. İzin verensindir; devinimsindir; sakinsindir; sevinçsindir. Saf enerji, güçlü yön, tüm hisler ve düşüncelersindir. Tüm varlığınla ve tüm soluğunla kendin olmak ve kendini sevmek ve erdemini yaşama katmak Tanrı gibi olmaktır.

Sadece olmana, bir Oluş olmana izin ver. Olmak'ta, sen her şeysin. Tanrı olmak, "BEN'İM" diyebilmektir.

BÖLÜM 11
SEVGİNİN ARMAĞANI

"Sevgi, en yüce biçimiyle, Tanrı'nın kendisi olan yaşamı sizler vasıtasıyla sürekli kılma arzusudur. Sevginin en saf biçimi, Tanrı'nın her birinize verdiği irade özgürlüğüdür; böylece, bu iradeyi kullanarak düşünce boyutlarını araştırabilir ve kendinizi daha büyüklüğe genişletebilirsiniz, ki bu Tanrı zihnini de genişletir."

– Ramtha

Kendi tanrısal iradenizden ayrı, "Tanrı'nın iradesi" diye bir şey yoktur. Eğer Tanrı yaşamın tekil bir ifadenin sıradanlığı olmasını isteseydi, ne sizi var ederdi, ne de size kendi amaçlı benzersizliğinizi ifade etme iradesini verirdi.

Tanrı iradesi denilen şey, kardeşlerine hükmedebilmek ve onları yönetebilmek için insan tarafından yaratıldı. Ancak, eğer bu öğretiye inanıp Tanrı'nın iradesini kendi iradenizden ayrı görürseniz, daima "O'nun iradesi karşısında sizin iradeniz" savaşı içinde olacaksınız. Çünkü siz belli şeyleri yapmak isteyecek ve yapmanız gerektiğini hissedeceksiniz, ama Tanrı'nın iradesi yapmamalısın diyecek.

Tanrı sizden ayrı değil. Siz ve O bir ve aynısınız. Sizin isteğiniz O'nun isteğidir. Siz her ne yapmak istiyorsanız, o ilahi takdir dediğiniz tanrısal iradedir. Böylece siz asla kaderle çatışma içinde değilsiniz, çünkü kader önceden çizilmemiştir; o bütünüyle sizin tarafınızdan çizilir. Düşündüğünüz her şey gelecek anlarınızı yaratır. İçinde bulunduğunuz şu an, geçmiş anlardaki düşüncelerinizin ürünüdür yalnızca. Bu Tanrı'nın bilimidir. Tanrı'nın sizin için istediği tek şey, ruhunuzdaki hislere göre, O olan yaşamın bütününü deneyimlemenizdir. Neden? Çünkü böylece mutluluğun ne olduğunu, ve Tanrı'nın size ve tüm yaşama duyduğu koşulsuz sevgiyi anlayabilirsiniz.

Eğer Tanrı'yla çelişkide olduğunuzu hissediyorsanız, belki de Tanrı'nın ne olduğuyla ilgili fikrinizi yeniden oluşturmalısınız, çünkü eğer O'nunla savaşmak zorundaysanız, O her şeyi-seven olamaz.

Başlangıçta Tanrı kendi muhteşem benliğini düşünüp tasarladığında, kendisini ışığın ihtişamına genişletti. İşte bu ışığa genişlemeden, her biriniz eşsiz, tekil bir devinim formunda Tanrı oldunuz; böylece, düşüncenin genişlemesini sonsuza dek sürdürecektiniz.

Tanrı'nın sizin tasarlayıcı düşüncelerinizle daima geniş-

leyebilmesi için, her birinize O olan düşünceden benzersiz bir biçimde yaratma gücünün verilmesi gerekiyordu. Ve o bunu size özgür irade vererek yaptı. İrade prensibi her birinize benzersiz ve egemen olmanız, kendi gerçeğinizin yaratıcısı olmanız, kendi anlayışınızda özgür olmanız için verildi.

Size tanrısal özünüzü veren şey, arzu ettiğiniz her düşünceyi benimseme ve deneyimleme özgürlüğüne sahip olmanızdır. Ve özgür irade denilen bu tanrısal öz, sevgidir. Bu, Tanrı'nın her birinize olan sevgisinin armağanıdır. Her biriniz tanrısal iradeye sahipsiniz, böylece düşünce yoluyla hayal ettiğiniz her ideali benzersiz bir biçimde yaratma özgürlüğüne sahipsiniz.

Sevgi, en yüce biçimiyle, Tanrı'nın kendisi olan yaşamı sizler vasıtasıyla sürekli kılma arzusudur. Sevginin en saf biçimi, Tanrı'nın her birinize verdiği irade özgürlüğüdür; böylece, bu iradeyi kullanarak düşünce boyutlarını araştırabilir ve kendinizi daha büyüklüğe genişletebilirsiniz, ki bu Tanrı zihnini de genişletir.

Özgür irade size düşünce süreçlerinizin kendi yaratıcı akışına sahip olmasını sağlayan bir kendine özgülük, benzersizlik -ama aynı zamanda, Tanrı'yla bir'lik- verir. Ve kendi düşüncelerinizi tasarlayarak ve genişleterek yarattığınız her an, Tanrı'nın sizi yarattığında kendisine duyduğu sevginin aynısını taklit edersiniz. Çünkü yaratma, içinizdeki sevgiyi alıp onu benzersiz, özgür-devinimli, yaratıcı bir forma sokma eylemidir, ve yarattığınız her şey sonsuza dek yaşayacaktır.

O muhteşem doğum anınızdan itibaren Tanrı her birinize saf, koşulsuz bir sevgiyle şu sözü verdi: Her ne düşünürseniz, her ne arzularsanız, Tanrı o olacaktır. Hâlâ geçerli olan ve daima geçerli olacak olan bu sözle hepiniz Tanrı'nın bütünlüğünün vârisi oldunuz. Böylece Tanrı, O olan yaşamın bütününü deneyimleyip anlayabilmeniz için, daima,

kendisinin olmuş olduğu her şeyi size sunar. Düşlerinizin gerçekleşmesinin nedeni O'dur. Peki, düşü yaratan kimdir? Sizsiniz. Düşleriniz neden yapılmıştır? Düşünce, Tanrı, yaşam.

Tanrı olan düşüncenin bütününden alıp, dilediğiniz her realiteyi, her tutumu, her arzuyu yaratabilirsiniz. Düşünce süreçlerinizde hangi realiteyi ya da tutumu yaratırsanız, Tanrı, yaşam hemen o olur. Ve hangi düşünce idealini arzu ediyorsanız, Tanrı onu kendisi olan maddeyle tezahür ettirir ki onun deneyimleyebilesiniz.

Tanrı'nın size duyduğu sevgiye bir örnek vermek için yılan denen yaratığa bakalım. Yılan, bir tanrı tarafından, yaşam zincirinde yaşamın genişlemesi için yaratılmış bir idealdir. Bu yaratığın birçok kas ve kemikten oluşan uzun, ince bir bedeni vardır. Çok hızlı hareket eder ve kendini savunmak için sivri dişleriyle sizi ısırabilir. Isırdığında iri bir adamı bir anda yere serebilmesine karşın, bir insan onu parça parça edebilir ya da kolayca ezebilir. Şimdi iki tanrıyı ele alalım. Bilimsel bir kafaya sahip olan birincisi, yılanı, ayakları olmadığı halde çok hızlı hareket edebilen, güzel renkli ve desenli bir deriye ve nefis bir iskelete sahip harika bir yaratık olarak görür. İkinci tanrı, yılanı, ısırması tehlikeli ve bir insanı öldürebileceği için korkunç, iğrenç ve çirkin bir yaratık olarak görür.

Tanrı'ya, tüm yaşamın Oluşu'na göre ise, her şey varoluş hali içinde saftır. Her şey O olan yaşamı ifade edişinde masumdur. Sadece, her varlığın herhangi bir şeye karşı tutumu, bakış açısı onu güzel ya da çirkin bir şey yapar. Gerçekte saf ve masum olan bir şeyi olduğundan farklı bir şey olarak yargılayan -Tanrı olan düşünceden alıp onu tasarlayıp değiştirme yeteneğine sahip olan- biz tanrılarız.

Tanrı'nın sevgisi ne kadar büyük ki, yılanın da ondan olduğu yaşam özü, en büyük yaratımı olan size, yılana karşı

istediğiniz tutumu seçme hakkını veriyor. Bu yaşam kaynağının size sevgisi o kadar büyük ki, O, düşünceyle arzu ettiğiniz her şey olacaktır. Tanrı, O'nun olmasını istediğiniz her şey olacaktır. Sizin kendisini istediğiniz biçimde değiştirmenize izin verecektir. O olan yaşam çirkin, kaba ya da güzelliğin doruğu olacaktır; O'nu nasıl görmeyi istiyorsanız, O öyle olacaktır.

Şimdi, Tanrı'nın sadece düşünce süreçlerinizin kapris-lerine göre O'nu nasıl algılıyorsanız ve O'nun nasıl olmasını istiyorsanız öyle olması harika bir şey değil mi? Gerçekten öyle. Bu sevgidir.

Düşünce ile her ne istiyorsanız onu yapabilirsiniz, çünkü Tanrı'nın size duyduğu sevgi değişmez. Tanrı olan yaşamı ne kadar çirkin ya da kötü olarak algılarsanız algılayın, O'na göre bu yaşam yine O'dur. O hâlâ Tanrı'dır. O hâlâ saftır, ve hâlâ sevilmektedir. Verilen bu söz asla değişmez, çünkü Tanrı hiçbir tutum olmadan, sadece kendisidir; O sadece olan'dır.

Sizinle Tanrı arasındaki sevginin hiçbir koşulu yoktur. Eğer Tanrı herhangi bir biçimde düşüncelerinizi sansürleseydi ya da O olan yaşamın bütününü deneyimlemenizi engelleseydi, o zaman O'nun sonsuzluğa genişlemesini sürdürme özgürlüğüne sahip olamayacaktınız. Ve Tanrı'nın en yüksek varoluş hali içinde sevgi ve mutluluk olduğunu anlamak için düşüncedeki serüvenlerinizden bilgelik kazanamayacaktınız.

Tanrı, istediğiniz şeyi yapmanız için sizi tam bir özgürlükle seviyor, çünkü sizin iradeniz O'nun iradesidir. Bu, Baba ile çocukları, yani Tanrı ile kendisi arasında yapılmış bir anlaşmadır. Siz her ne yaparsanız yapın, hangi serüvenlere girişirseniz girişin, daima seviliyorsunuz. O, sizin istediğiniz her şeyi yapmanıza izin verir, çünkü sizin sürekli olduğunuzu ve hiçbir şeyin sizi O'ndan alamayacağını bilir. Tanrı, ya-

şam gücünü sizden alabilecek, kendisinden daha üstün bir şey yaratmadı, böylece siz daima var olacaksınız. Ve buradaki yaşamınızı tamamladığınızda -onu istediğiniz gibi yaratma özgürlüğü ile- bir başka yaşamınız olacak...

Bu yaşamı ve gelecek tüm yaşamları kendi iradeniz doğrultusunda yaşayacaksınız. Ve size bunu yapma özgürlüğünü vermiş olan, sizi ve her şeyi seven Herşeye Kâdir Tanrı' dır.

Sizler özgür varlıklarsınız. Nasıl? İrade denen güç ve sevgi denen yetenekle.

BÖLÜM 12
YALNIZCA GERÇEK

"Her şeyde gerçek vardır, üstat, ama her şeyde bir rafineleşme de vardır, çünkü geçen her an gerçeği rafineleştirir. İşte bu yüzden Tanrı bir mükemmellik hali içinde değil, bir oluşum hali içindedir. Her varlık sürekli olarak anlayışında daha sınırsız bir gerçeği kapsayacak şekilde ilerler. Ve onun anlayışı anbean her ne ise, bu onun gördüğü, onun bildiği gerçek olacaktır."

– Ramtha

Öğrenci: Tüm yaşamımı bir dinden diğerine, son zamanlarda da, bir öğretmenden diğerine giderek, yaşamın ve Tanrı 'nın ne olduğunu anlamaya çalışarak harcamış gibi hissediyorum. Gerçekten karışıklık içindeyim Ramtha, çünkü herkes farklı bir şey söylüyor. Birçok şey aynı olsa da, hepsi farklı şeyler öğretiyor, hatta bazıları birbirinin tamamen zıddı.

Örneğin, sen doğru ya da yanlışın olmadığını ve her ne yaparsak yapalım Tanrı'nın bizi sevdiğini söylüyorsun. Bir bakıma, öğretin aklıma yatıyor, ama o diğerlerinin öğretilerinden çok farklı. Ve bazı öğretilerin bana biraz aşırı, yani çok ileri geliyor, çünkü onlar hayatım boyunca bana öğretilmiş olanlardan çok farklı.

Kafam karışmış durumda, Ramtha. Kime inanacağımı bilemiyorum. Neyin gerçekten doğru olduğunu nasıl saptayabilirim, gerçek ne?

Ramtha: Önce, üstat, "aşırı ya da çok ileri" demekle neyi kastediyorsun?

Öğrenci: Şunu demek istiyorum: Söylediğin bazı şeyleri anlamak ya da kabullenmek için insan düşüncelerini çok esnetmek zorunda.

Ramtha: Sınırsızlığın ve sonsuzluğun "aşırı ya da çok ileri" olduğunu söyleyebilir misin?

Öğrenci: Bir bakıma, evet.

Ramtha: O halde benim öğretilerim gerçekten "çok ileri," çünkü onlar sizi çok ileriye, sonsuzluğa dek götürecekler.

Şimdi, söyle bana, üstat, doğru olmayan ne?

Öğrenci: Örneğin hayal, fantezi, realiteye uymayan şeyler.

Ramtha: Öyle mi? Hayal ve fantezi nedir?

Öğrenci: Zihninizde tuttuğunuz düşünceler; düşüncelerinizle kurduğunuz şeyler...

Ramtha: Bu düşünceleri düşünürken, onlar gerçek değil

mi? Onlar bilincinde bir realite değil mi? Onlar düşüncede bir gerçek değil mi?

Öğrenci: Evet, ama onlar yalnızca benim kafamda doğru olabilir. Onlar realiteye uymayabilirler.

Ramtha: Biliyor musun, üstat, herkes gerçeğin ne olduğunu bilmek istiyor. Ama, eğer tek bir gerçek olsaydı, onun dışındaki, bilinçteki diğer realiteler ne olacaktı?

Gerçek nedir, biliyor musun? Gerçek diye bir şey yoktur. Gerçek diye bir şeyin olmaması her şeyin gerçek olması anlamına gelir.

Her şey doğrudur, üstat. Doğru olmayan hiçbir şey yoktur, çünkü her şey Tanrı olan düşünceden gelir. Ve Tanrı formüle edilmiş tek bir düşünce değildir; o tüm düşüncelerin realitesidir.

Her şey gerçektir, çünkü her şey düşünceden kaynaklandığı için var olma amacına sahiptir. Sizin hayal ve fantezi dediğiniz şey kesinlikle gerçektir; çünkü onlar amaçlı düşünceden oluşurlar.

Öğrenci: Dışarıdaki gerçek dünyaya uymasalar bile mi?

Ramtha: Sizin "gerçek dünya" dediğiniz, üstat, yalnızca, düşünce ve duygu denen görünmeyen realitenin, o en büyük realitenin bir illüzyonu ve yaratımıdır. "Gerçek dünya"nın nasıl var olduğunu sanıyorsunuz? O hayal gücüyle ve fantezi ile yaratıldı. Ve o maddesel formda bir realite haline gelince, başka hayal ve fantezileri teşvik etti, çünkü her biri bir diğerine yol açar ve her ikisi de gerçektir.

Düşüncede yaratılmış her şey, bilinçte var olan her şey - maddesel realite denen formda tezahür etsin etmesin- gerçektir, üstat.

Öğrenci: Ne kadar garip olursa olsun?

Ramtha: Evet, çünkü yalnızca bakış açılarımız, tutumlarımız garipliği belirler. Zihninizde barındırdığınız her düşünce doğrudur, çünkü o bilinçte canlıdır; böylece o tüm yaşamın on-

dan kaynaklandığı platform olan ve Tanrı zihni denen en büyük realitenin bir parçasıdır.

Şimdi, içinde bulunduğun karışıklıktan kurtulmana yardım edip edemeyeceğimizi görelim, üstat. Tanrı, düşüncedir, tüm düşüncenin gerçeğidir. Ve Tanrı'nın harika olan yanı, O'nun gerçekten yasasız olmasıdır, çünkü eğer Tanrı'nın yasaları olsaydı, O sınırlı olacaktı. Ama, Tanrı sınırsız olduğu için, kendi sınırsız gerçeğine, sınırsız düşüncesine seçenekler tanır. Tanrı her birinize, düşünceden kendi bireyselliğinize katkıda bulunacak gerçeği kabul etme ve yaratma, gerçeği kendi istediğiniz gibi ve bilgeliğe kendi benzersiz ilerleyişinize göre algılama iradesi vermiştir. Ve düşüncede hangi gerçeği yaratırsanız yaratın, Tanrı, yaşam o olacaktır ki o gerçeği, Tanrı denen düşüncenin o boyutunu deneyimleyip anlayabilesiniz.

Gerçek, yalnızca bir birey gerçeği ne olarak algılıyorsa odur. Gerçek, yaratıcı düşüncede kesin hale gelmiş bir şeyle ilgili bir kanı, bir tutum, bir inançtır. Ancak herkesin, herhangi bir şey hakkındaki kanısı genellikle çok farklı olacaktır, çünkü her biri o kanıyı, yalnızca bu yaşamının değil, önceki tüm yaşamlarının ruhuna kazandırdığı benzersiz deneyimlerine, anlayışına ya da yanlış anlayışına dayanarak edinmiştir. Böylece, bir varlık bir şeyin doğru olduğuna inanabilir, ama bir başkası inanmayabilir. İkisi de birbirini anlayamaz, çünkü birbirleri olmamış ve aynı deneyim birikimini paylaşmamışlardır.

Kimin gerçeği doğrudur? Her ikisinin de. Her ikisi de haklıdır, çünkü her biri kendi deneyim ve anlayışının algılamasına izin verdiği gerçeği ifade etmektedir. Ama, eğer kişinin gerçeği yalnızca kendi gerçeğinin doğru olduğu şeklindeyse, o zaman o kişi sınırlı bir anlayışa sahiptir.

Bu rüyada her bir varlık -kendi deneyimine, ihtiyacına ve benliğini doyuma uğratma amacına göre- bilgeliğe tekâmülü için deneyimlemek istediği gerçekleri kabul edecek ve yaratacaktır. Ve o deneyimin amacı doğrultusunda, her biri inanmak

istediği şeyi destekleyen gerçek kaynaklarını arayacaktır. Bu yüzden, bu dünyada ne kadar çok tanrı bulunuyorsa, o kadar çok özgün gerçek topluluğu olacaktır, çünkü her varlık gerçeği farklı bir biçimde yaratma iradesine, hakkına ve ihtiyacına sahiptir.

Böylece, bir öğretmenden duyduğun ya da okuduğun her şey onun algıladığı gerçektir: onun o gerçeği nasıl gördüğü, onu nasıl öğrenmiş ve yaratmış olduğu, nasıl deneyimlemekte olduğudur. Bu yüzden, eğer on öğretmenin eğitimi altında çalışmışsan, kesinlikle büyük bir karışıklık içinde olursun; çünkü her birinin gerçeği farklı olacaktır. Ve kesinlikle, birinin ya da diğerinin gerçek algısının o andaki ihtiyacına uygun olduğunu bulabilirsin. Ama, eğer hepsine bakıp hangisinin gerçeği söylediğini ayırt etmeye çalışıyorsan, hepsinin gerçeği söylediğini fark edeceksin. Senin karar vermen gereken şey, ne ölçüde belirli bir gerçek olmak istediğindir, çünkü hangi gerçeği kabul edersen, o yaşamında deneyimlenen bir realite olacaktır.

Dünyanızda büyük öğretmenler var, üstat, ve onlar bir tür sihirbazlar, çünkü harika ve mucizevi şeyler yapıp tezahür ettirebiliyorlar. Ama, hâlâ ölüme inanıyorlar, ve bu yüzden ölecekler. Öğrenimlerinde çok ilerlemiş olmalarına karşın, henüz anlayışlarını ölümün sınırlılığının ötesine, yaşamın gerçekte kesintisiz bir süreklilik olduğu anlayışına ulaştıramamışlar. Böylece, eğer onların gerçeklerini gerçek olarak kabul edersen, sen de bir sihirbaz olabilirsin, ama sen de öleceksin demektir bu. Anlıyor musun?

Her şeyde gerçek vardır, üstat, ama her şeyde bir rafineleşme de vardır, çünkü geçen her an gerçeği rafineleştirip saflaştırır. İşte bu yüzden Tanrı bir mükemmellik hali içinde değil, bir oluşum hali içindedir. Her varlık, sürekli olarak, anlayışında daha sınırsız bir gerçeği kapsayacak şekilde ilerler. Ve onun anlayışı anbean her ne ise, bu onun gördüğü, onun bil-

diği gerçek olacaktır.

Bir çiçeği örnek olarak alalım. Bu çiçeğin bir tomurcuk olduğu doğru mu? Elbette. Bu tomurcuk açtığında, artık bir tomurcuk olmadığı için bir yalancı mı? Hayır. O gelişen bir gerçek hali içinde. Peki, çiçek yapraklarını döküp yok olduğu zaman bir yalancı mı? O zaman o nedir? O, kendi gerçeğinin daha ileri bir halindedir.

Bir kaynaktan işitip okuduğunuz ve yasaları öğreten - ya da insanı sınırlayan, Oluş'u iyi ve kötü diye ayıran, Tanrı'nın var olan her şeyin Oluşu değil de, tekil bir varlık olduğunu söyleyen- öğretiler, bunları kendi gerçekleri olarak kabul eden ve tüm dünyaya yaymak isteyen varlıklardan kaynaklanmaktadır. Bu onların gerçeği, üstat, ve onlar yanlış değiller. Ama, daha büyük, daha rafineleşmiş bir gerçek şu ki, yaşamın herhangi bir biçimde sınırlı olduğunu öğreten kişinin anlayışı henüz diğerlerininki kadar çok gelişmemiş demektir. Tanrı sınırlı mıdır? Eğer öyle olsaydı, üstat, yaşam sürekli olmazdı ve sen karışıklık içinde olma seçeneğine dahi sahip olamazdın.

Benim öğrettiğim gerçekten harika bir gerçek, çünkü bu gerçek Tanrı'yı yasasız olarak nitelendirmeye cüret ediyor, ve onunla Tanrı başkalarını yönetmek ve köleleştirmek için kullanılamaz. Tanrı, en yüksek bilinç, gerçekten de yasaların, yargıların ve sonların sınırlılığından yoksundur. Kendi gerçeğinde bu sınırsız anlayışı benimseyecek kadar ilerleme kaydettiğinde, o zaman Tanrı olan sevgiyi, mutluluğu ve sürekliliği deneyimleyip gerçekten anlayacaksın.

Herkes yalnızca istediği ve bilmesine izin verdiği ölçüde bilir, üstat. Ve dünyanızdaki bilginin çoğu korku, yaşam mücadelesi ve anlayış kutuplaşması üzerine kuruludur. Yargılama ve insanların ayrılığı üzerine kuruludur. İnsanın tanrısallığa sahip olmayan "düşmüş" bir yaratık olduğu anlayışı üzerine kuruludur. Ama insan, Tanrı'dır, üstat; bu yüzden, insanı yargılamak Tanrı'yı yargılamaktır. İnsanı sınırlamak Tanrı'yı

sınırlamaktır. İnsanı tanrısallığından ayırmak, Tanrı'dan tanrısallığını almaktır.

Eğer bir öğretmenden duyduğunuz ya da okuduğunuz şeyler düşünce süreçlerinizi sınırlıyorsa, o Tanrı'nın da düşünce süreçlerini sınırlar. Ne söylendiğini ve onun nasıl söylendiğini dinle. Eğer o sınırlıyor, ayırıyor, bölüyorsa, o zaman o henüz daha sınırsız bir anlayışa ulaşamamış bir varlığın sınırlayan bir gerçeğidir.

Tüm bu öğretmenlerden kaçınılmaz biçimde öğreneceğin şey, üstat, yalnızca kendinin senin en büyük öğretmenin olduğundur, çünkü yalnızca sen senin için en iyisinin ne olduğunu bilebilirsin. Başka biri, kendi yaşamını yaşamakla meşgulken ve gerçeği kendi bakış açısından değerlendirirken, senin için en iyisinin ne olduğunu nasıl bilebilir? Yalnızca sen, kendi doyumun için ruhuna hangi deneyimin gerekli olduğunu bilebilirsin. Yalnızca sen, kendi gerçeğini koyabilirsin; çünkü gerçek kendi tayin ettiğin ve oluşturduğun şeydir. Ve bu gerçek bilimsel ya da akli anlayışlarla değil, duygusal bir anlayışla bulunabilir, çünkü gerçek bir histir, bir biliştir; o akli bir şey değildir. Senin için gerçeğin ne olduğunu bilmek, gerçeğin ne olduğunu hissederek bilmektir.

Öğrenci: Ama, Ramtha, bir şey eğer olgularla desteklenmiyorsa ya da bilimin keşfettiği doğruya ters düşüyorsa, onun doğru olduğunu nasıl hissedebilirsin ki?

Ramtha: Üstat, hiçbir şey olgularla kanıtlanamaz, çünkü insanlığın anlayışı gelişip değiştikçe, olgular da değişecektir. Her şey varsayımdır, çünkü realite sürekli olarak düşünce ve duyguyla gelişir ve yaratılır. Olgular sadece tüm insanlık tarafından duyguyla kucaklanmış düşünceler topluluğunun, ortak bilincin maddesel tezahürleridir.

Kanıt histedir, duygudadır, çünkü olguya öncelikle realite kazandırmış olan odur.

En büyük realite, en büyük gerçek nedir? Olgular değil,

üstat. O, olguları realite olarak, düşüncede gerçekler olarak kabul ederek duyduğunuz hislerdir. Gerçek olgu budur. En büyük realite duygudur. Tüm gerçek orada yatar.

Her neye inanmayı seçersen, üstat, öyle olacaktır. Böylece, şimdi senin için uygun olanı, inanmak istediğin şeyi seç.

Öğrenci: Ama, Ramtha, bunun nasıl böyle olabileceğini anlamıyorum. Örneğin, bir zamanlar insanların çoğu, dünyanın düz olduğuna inanıyordu. Eğer denizde yol alan bir gemideki gemicilerin yarısı dünyanın yuvarlak, yarısı da düz olduğuna inanıyorsa, o gemiye ne olur?

Ramtha: Dünyanın düz olduğuna inananlar, kendilerini gemiden atarlar. (Tanrı onları yanıldıklarını görmekten korusun.) Dünyanın yuvarlak olduğunu düşünenler ise yola devam ederler.

Dünyanın düz olduğuna kesinlikle inananlar, inançlarından farklı bir şeyi bulmak için yeterince uzağa gitmediler, çünkü dünyanın düz olduğundan emindiler. Yuvarlak olduğuna inananlar ise dünyanın çevresinde yelken açtılar. Ve onlar dünyanın yuvarlak olduğuna ikna olmuşlardı. Ama, dünyanın yuvarlak da olmadığını bilmiyorlardı. Dünya üstten-alttan yassıltılmış bir görünümdedir ve içi boştur. Ama, içinin katı olduğuna kesinlikle inananlar, bunun böyle olmadığını asla bilmeyecekler, çünkü dünyanın içinin boş olduğunu görmek için onun içine girmeyi asla düşünmeyecekler. Çünkü sınırlı bir anlayışa sahipler, ve her şeye karşın bu anlayış da doğru.

Gerçeğinde sınırsız ol, üstat. Dünyanın yuvarlak olduğunu bil. Ama, gerçeğinde daha da sınırsız olmak istersen, onun üstünün ve altının yassı olduğunu da bil. Ve daha da sınırsız olmak istersen, onun içinin boş olduğunu da bil. Bundan da sınırsız olmak istersen, dünyanın merkezinde de bir yaşamın bulunduğunu, orada da birçok varlığın yaşadığını bil. Ama, gel de bunu bilim adamlarınıza anlatmaya çalış...

Eğer inandığın sınırlı bir düşünceyse, o zaman o senin

gerçeğindir ve o da kesin ve doğrudur. Eğer daha sınırsız bir düşünceye inanıyorsan, o zaman da o senin gerçeğindir, o da kesin ve doğrudur. Ama, inanmak için bir şey arıyorsan, hiçbirine inanma. Kendine inan. Senden daha büyük hiçbir varlık, hiçbir şey, hiçbir realite yok; çünkü kendi âlemin içinde tüm gerçekleri belirleyen, tüm realiteleri yaratan, tüm yasaları oluşturan sensin.

Şimdi, hepinize söyleyeceğim şey şudur: Gidin, öğretmenlerinizden ya da dinlerinizden, canınız sıkılıncaya ya da o öğretiler sizin için artık bir anlam ifade etmeyinceye dek öğrenin. Sonra ruhunuza doğru gelen, doğruluğunu ruhunuzda hissettiğiniz yanıtı arayın. Ruhunuz gerçeğin ne olduğunu bilir, ve bunu size hisleriniz vasıtasıyla söyleyecektir. Gerçek size his olarak doğru geldiğinde, ruhunuz bunun coşkusunu hissedecektir, çünkü en büyük gerçek sınırsız özgürlüktür, istediğiniz gerçeği deneyimlemenize izin veren özgürlük.

Gerçek bir sınırlamadır, üstat. Bir şeyin gerçek olduğunu söylemek, gerçek-olmayanın var olduğunu gösterir. Ama, daha büyük bir anlayışla, ne gerçek ne de gerçek-olmayan vardır; yalnızca süren ve gelişen yaşamın Oluşu vardır. Yaşam tek realitedir ve tüm gerçek ondan kaynaklanır, çünkü gerçek her an sizin düşünceleriniz tarafından geliştirilir ve yaratılır. Böylece, her an fikrinizi değiştirebilir ve başka bir şey düşünebilirsiniz, ama her ikisi de doğrudur, gerçektir. Her ikisi de gerçek prensiplerdir, çünkü her ikisi de duygusal anlayış için seçeneklerdir.

Yaşamdan ve seçeneklerden başka bir realite yoktur. Her şeyin gerçek olduğunu ve hiçbir şeyin gerçek olmadığını -yalnızca Oluş'un var olduğunu- anladığın zaman, gerçeği olmasını istediğin gibi algılayabilirsin, ve onu gerçek olarak tanıdığın sürece o değişmez ve kesin olacaktır. O gerçeği artık tanımadığın ve ona inanmadığın anda, o artık gerçek değildir. İşte bu yüzden bu dünya yaratıcı realiteler katıdır.

Yaşamında hangi gerçeği yaratırsan yarat, onu değiştirebileceğini de bil. Sizin özgür ve egemen olmanızı sağlayan şey istediğiniz şeyi yapabileceğinizi ve olabileceğinizi, ve istediğiniz zaman fikrinizi değiştirebileceğinizi bilmenizdir.

Mutlu olmanız ne kadar zaman alır? Yalnızca mutluluğu düşünmeniz için gereken zaman kadar, ve mutluluktan ışıldamaya başlarsınız. Umutsuzluğa kapılmanız ne kadar zaman alır? Umutsuzluğu düşünmek için gerekli zaman kadar, ve umutsuz olursunuz. Bunun altında yatan gerçek ne? İstediğiniz anda ikisinden biri olabilme seçeneğine sahip olduğunuz, ve istediğiniz anda ifadenizi değiştirebileceğiniz. İşte Tanrı sizi bu özgürlükle seviyor. Bu gerçeği içinizde hissettiğinizde ve bildiğinizde, sınırlılığınızı aşarak tanrısallığınıza ulaşacaksınız. Ve başkaları yasalarla, törelerle, ideallerle yönetilmelerine izin verirken, siz özgür bir varlık olacaksınız, çünkü siz kendinizinkinden başka bir gerçeğe ait olmayacaksınız.

Yalnızca şunu hatırla: Ne olmayı düşünüyorsan, o'sun. Herhangi bir şeye inandığın zaman, o içindeki duygusal realitede bir gerçek haline gelir. İşte bu yüzden, bakış açıları her ne olursa olsun, herkes her zaman gerçeğin doruğundadır. Sizin yaratıcı realiteniz daima başkasınınkinden farklı olacaktır. Ve başkaları sizin realitenizi göremediklerinde, bunun nedeni sadece onların kendi realitelerinin illüzyonuna gömülmüş olmalarıdır.

Gerçeğin her şey olduğunu ve olabileceğini anladığınız zaman, artık kendinizi her şeyi deneyimlemekten alıkoymazsınız. O zaman tüm deneyimlere katılabilir ve onların bilgisini alabilirsiniz. O zaman özgür olursunuz, çünkü artık "bu böyledir" diyen kavramların ya da akli anlayışların esiri değilsinizdir, çünkü "bu böyle olan"ın düşüncede tanımlanabilen her şey olduğunu bilirsiniz.

Size sunduğum bu gerçek, üstat, size daha büyük bir varoluş sınırsızlığı sağlar, çünkü o erdemi ve çerçevesiyle herke-

sin gerçeğini kucaklar ve tüm gerçeklerin uyum içinde bir arada var olmasına izin verir. Bu anlayışı benimsediğiniz zaman, kendinize şunu söyleyebilirsiniz: "İfade ettiğim gerçekte, kendi gerçeğimde çok yönlüyüm. Ben tek bir gerçek değil, tüm gerçeğim." O zaman yaratıcı akışınızda kısıtlı, ya da yaşamanın ve olmanın tek biçimine hapsolmuş olmazsınız.

Ramtha, Buda, İsa ya da başka bir öğretmenin gösterdiği yolda değil, olduğun gibi ol, çünkü hiçbiri sana senin tanrısallığını öğretemez; onlar sana yalnızca kendi tanrısallıklarını öğretebilirler. Kaderini gerçekleştirmek için, kendine özgü bir biçimde kim ve neysen o olmalısın. Eğer bir başkasının yaşam plânına göre yaşamaya çalışıyorsan, asla böyle olamayacaksın. Kim olduğunu ve içinde yaşayan ateşin ne olduğunu anlamanın tek yolu, kendi duygusal anlayışının gerçeğinden geçer.

Ne olursan ol, kendini kesinlikle sev ve içinde çok süptil bir tonda konuşan Tanrı'yı dinle. Ona hisler denir. Hisler, eğer onları dinlersen, sana gerçeği ve aydınlanma yolunu bildireceklerdir.

İçinde hissettiğin gerçeği yaşa. Onu yaşa ve tezahür ettir ki senin ihtişamını açıkça göstersin. Bunu yaptığında, o zaman hayatı kendi bakış açından değerlendirecek, yaşayacak ve anlayacaksın. Ve onu nasıl algılarsan algıla, o tümüyle doğru olacaktır. Kendi kendinin öğretmeni, kurtarıcısı, üstadı, Tanrı'sı ol.

Bunun basitliğini düşündüğünde, o seni anlaman için özgürleştirecektir. O zaman neyin doğru olduğunu neyin olmadığını, neyin gerçek neyin illüzyon olduğunu saptamaya çalışma kısırdöngüsüne yakalanmayacaksın. Kendini dini dogma ve inancın kurallarından kurtarmaya başladığın ve bir başkasının gerçeğinin ardından gitmeyi bıraktığın zaman, kendini ifade etmekte ve ruhunun istediği şeyleri deneyimlemekte özgür olursun, böylece yoksun olduğun her bilgi ve anlayışa ulaşabilirsin. O zaman, deneyimi yaşayarak, duyguyu hissederek

kendi bireysel adımlarınla anbean Tanrı olacaksın. Ve sonsuzluğun nerede bitecek? Hiçbir yerde, çünkü sen sonsuzluk içinde süreklisin.

Yaşadığın her an sabit fikirli benliğini rafineleştirdiğini öğrendiğinde -ve bunu suçluluk duymadan ve kendini yargılamadan yapmana izin verdiğinde- bir gün tüm düşüncenin gerçeği, tüm yaşamın kaynaklandığı platform haline gelirsin. Ama, insanın ortak bilincinden -bu bilincin yasalarından, ideallerinden ve kitle kimliğinden- sıyrılana, ve kendi gerçeğinin, kendi amaçlı benliğinin Oluşu olmana izin verene dek bunu yapamazsın.

İnsan, uzun zamandır, tüm seçeneklerini yok edip, onların yerine yasalar koyarak kendini tanrısallığından ayırdı. Ama, değişim rüzgârları dünyanıza bir yenilik getirmek üzere artık; bu herkesin her şeyi yeniden gözden geçireceği, kendisiyle hesaplaşacağı, kesin gerçek olarak kabul edilenin sarsılacağı bir dönem. Bunun bir parçası olduğunuz için çok memnunum, çünkü yaşamınız bu günden sonra çok daha mutlu ve keyifli olacaktır. Kime hesap vermek zorundasınız? Kendinizden başka hiç kimseye. Ve gerçek nedir? Kendiniz neyi buyuruyorsanız, odur; çünkü her neye inanıyorsanız, o öyledir; ve her neye inanıyorsanız, öyle olacaksınız. Bunu bilin, ve yalnızca yaşam biçiminizle bunu başkalarına öğretin.

Gerçeği asla arama. Sadece ol. Olarak sonsuz evrenlerle bir olursun.

Öğrenci: Benim için üzerinde düşünülecek çok şey var.

Ramtha: Evet, öyle, üstat. Olmak.

Bir başka öğrenci: Yıllardır astrolojiyle uğraşıyorum. Müşterilerimle daha etkin çalışabilmeme yardımcı olabilecek bir şeyler söyleyebilir misin bana?

Ramtha: Önce, üstat, bana bu işten neden zevk aldığını söyle.

Öğrenci: Çünkü yıldızların ve gezegenlerin hayatımızı et-

kilediklerine, ve onları inceleyerek kendimizi ve kaderimizi daha iyi bilip anlayabileceğimize inanıyorum.

Ramtha: Biliyor musun, üstat, insan hep göklerdeki yıldızların sessiz gizemine bakarak kendi anayurdunu aramıştır, çünkü o içgüdüsel olarak, doğduğu kulübeden çok daha büyük bir yerden geldiğini bilir. İnsan geceleri gökyüzünde ışıkları aramaya başladığında, onların hareket halinde olduklarını şaşırarak fark etti. Onlar hareket ederken, mevsimler de onlarla birlikte değişiyordu. Ve insan onlarda kontrol edemediği bir güç olduğunu gözlemlediğinde, onların devinimlerinin insanın iyi ve kötü talihinden de sorumlu olması gerektiğini düşündü.

Tarihte, imparatorlukları yönetmek ve insanlara hükmetmek için yıldızlara olan güçlü inancı kullanmış olan birçok kâhin, peygamber ya da bilge vardır. Ve onların tehlike kehanetleri gerçekleştiğinde, bundan kim sorumlu olabilirdi? Elbette kâhin değildi onlara göre sorumlu olan. O halde buna "şu lanet olası yıldızlar" neden oluyor olmalıydı. Ancak, yıldızlar o sessizlikleriyle kendilerini savunup masumiyetlerini dile getiremezlerdi.

Sana şunu söyleyeceğim, üstat: Burada herkes, özgür iradeyle yaratılmış bir tanrıdır. Ve başlangıcınızda, siz ışık varlıklar, özgür ve egemen varlıklar olarak, bu irade özgürlüğünü yıldızları, gezegenleri ve görülen-görülmeyen tüm evrenleri yaratmak için kullandınız. Daha sonra, herhangi bir evrenden çok daha büyük olan şu bedenlerinizi yaratan da siz tanrılarsınız. Şu anda da, hâlâ başlangıcınızdaki aynı güçlü yaratıcılığa sahip aynı tanrılarsınız. Ve bu milyonlarca yıl içinde asla sizi yönetecek bir şey yaratmadınız -yönetildiğinize inanmadıkça... Bu durumda da yaşamınızı yöneten hâlâ sizsiniz, çünkü sizin dışınızdaki bir şey tarafından yönetildiğiniz inancını kabullenmiş, böylece bunun öyle olmasına izin vermişsinizdir.

Astrolojiye inanan çok insan var. Ve o da kendi gerçekli-

ğine sahip, çünkü onun bir gerçek olduğuna inanılıyor. Ama, onu bir adım daha ileri götürüp, bu gerçeği kimin koyduğunu ve yıldızların, gezegenlerin devinimlerinin, onları yaratan tanrılardan nasıl daha etkin olabileceğini sor.

Sizin kim olduğunuz, üstat, göklerinizdeki devinimle asla keşfedilemez. Ve gezegenlerin, yıldızların devinimleri bir insanın kaderini belirleyemez; çünkü eğer bu gerçek olsaydı, düşler, hayal gücü, yaratıcılık ya da yaşam gibi şeylere sahip olamazdık.

Bu dünyadaki yaşamlarınızın her birinde, hepsi o sırada parlayan birçok yıldızın altında doğdunuz. Kaderinizin içlerinden seçilmiş birkaçı tarafından yönetildiğini ya da etkilendiğini söylemek yalnızca mantıksızca değil, aynı zamanda yaşamınızı ve siz olan Tanrı'yı ifade etme özgürlüğünüzü ve masumiyetinizi elinizden almak olur.

Tanrılar birçok oyun yarattılar, ve astroloji de onlardan biridir. Ama, kimi zaman çok tehlikeli bir oyundur bu, çünkü insanda gelecek korkusu yaratır ve gelecek günlerin duygusunu önceden belirler. Astrologların her şeyi bilen bir zekâya sahip olduklarını sananlar değerli yaşamlarını bir başkasının ellerine bırakmaktadırlar.

Astrolojiniz bir oyun olduğu gibi, dini dogmalarınız, politikanız, ticari yaşamınız, hayatta kalma oyununu oynayabilmek için sizi tutsak etmesine izin verdiğiniz her şey bir oyundur.

Astrologların başkalarına karşı duydukları içten ilgi ve yardım etme arzuları güzel bir şey. Ve yıldızları incelemek harika bir şey, çünkü devinimleri güzel ve büyüleyici bir gizeme sahipler. Ama, hayatını onların üzerine kurarsan, üstat, onları oluşturan gazlardan daha büyük değilsin demektir.

Astroloji sadece bir araçtır, yalnızca bir oyundur. Asıl gerçek "Geleceğin sana ne getireceğini biliyorum" diyen kişi kanalıyla gelir, çünkü o karşısındaki varlığı çevreleyen duygusal,

manyetik, elektriksel alandaki mesajı algılamıştır. Eğer oyunu bir yana bırakıp müşterinize aynı şeyleri söyleseniz, onu yine şaşırtırsınız. Ama, elbette bu, kabahatin bir yıldızdan kaynaklandığını ve o kişinin ilahi, kozmik plânın bir parçası olduğunu söylemek kadar ilgi ve merak uyandırıcı olmazdı. Böylece, eski çağların bilgeleri gerçeği daha kabul edilebilir bir biçimde aktarabilmek için kristal kürelere, suya baktılar, ateşler yaktılar, patlamalar yaptılar, şaraplar ve iksirler içtiler.

İnsan kaderi kısmeti konusunda yanıtlar ve nedenler bulabilmek için hep kendi dışına bakmıştır. Her zaman sessiz yıldızları, kralların yönetimini ya da "Tanrı'nın takdiri"ni suçlamak, içinize, evrenlerin yaratıcısına bakmaktan daha rahatlatıcı olmuştur. Daima, rehberlik için rahiplere, peygamberlere ve kâhinlere başvurmak, insanın kendisinin bu rehberliği sunabilecek kadar bilge olduğuna inanmaktan daha kolay olmuştur. Nedenler ve yanıtlar için kendi dışınıza baktığınız sürece, içinizdeki sesi -tüm gerçeği sunanı ve her şeyi yaratanı- asla işitemeyeceksiniz. Bu batıl inançlar sizi körleştirerek tutsak edecek ve içinizdeki müthiş gücü ve sonsuz anlayışı görmenizi engelleyecektir.

Nedenleri ve yanıtları kendi dışınızda aradığınız sürece, asla içinizdeki sesi, tüm gerçeği ve var olan her şeyi yaratanı işitmeyeceksiniz. Daima, gerçekte sahip olduğunuz huşu verici gücü ve sonsuz anlayışı görmenizi engelleyen batıl inançların ve kötü muhakemelerin ellerinde olacaksınız.

Sen, üstat, istediği gerçeği kabul edip yaratabilen özgür ve egemen bir varlıksın. Kendi âleminin efendisi olabilirsin ya da tutsak olmana izin verirsin -hangisini deneyimlemeyi istiyorsan... Her varlığın kendi yaşamının gerçek yaratıcısı ve yöneticisi, kendi kaderinin tasarımcısı olduğunu idrak ettiğin zaman, belki bu idrakle kendine daha sınırsız bir yaşam yaratacaksın. Ve bu, varlığın için çok muazzam bir şey olacak.

Oyunlarını oynarken, onları kimin yarattığını hatırla. Ve bu aynı yaratıcının istediği herhangi bir şeye açık olabileceğini, bir anda da hoşlanmadığı bir şeyi değiştirip yaşamının dizginlerini ellerine alabileceğini hatırla.

Şimdi, astroloji oyunu konusunda size bir şey söylemek istiyorum: Astrologlar haritalarını on-iki "eve" dayandırıyorlar, oysa aslında on-dört ev var. Bunlardan biri, bir yıldız sayılan ama aslında nebula olan bir gezegen. Bu uzun zamandır var olan parlak ve güzel bir gezegendir. Bu bir ev sayılır. Ve şu anda güneşinizin ekseninin beşiğinde oluşmakta olan ikinci bir gezegen var, o binlerce yıl önce güneşin kıvılcımları büyükken oluşmaya başlamıştı. Böylece on-dört ev vardır. Astrologların bu iki evi katmadan yaptıkları haritalar nasıl doğru ve kesin olabilir ki?

Astroloji haritalarını hazırlarken, üstat, senden şunu yapmanı rica ediyorum: Her şeyi yazıp çizip, söyledikten sonra karşındaki varlıklara, evrenlerin onlarsız bir hiç olduklarını, onlar olmasaydı yıldızlar ve gezegenler gibi şeylerin de olmayacağını söyle. Söylemen gereken tek şey bu. Söylediğin şeyi asla unutmayacaklar, çünkü sözlerin onları tedirgin edecek, yükseltecek ve küstahlaştıracaktır.

Buraya geldiğin için çok mutluyum. Bu dinleyici grubundan çok derin şeyler öğreneceksin. Buraya gelenlerin içinde, öğrettiğim sınırsız gerçekleri benimsemeyecek birçok kişi var; çünkü hepsi özgürlüğü arzulamıyor. Ama, bu da pekâlâ. Onlar da hâlâ seviliyorlar, hâlâ doğrular ve hâlâ -tüm realitelerin yaratıcısı olan- Tanrı'lar.

BÖLÜM 13
SEV, ve İSTEDİĞİN ŞEYİ YAP

"İnsan kendisini bu kısıtlayıcı bilinçten, onun yasalarından, plânlarından ve kurallarından kurtardığında, kendini ve tüm insanlığı sevmesini ve herkesin kendi irade özgürlüğünü kullanmasına izin vermesini sağlayacak varoluş mutluluğunu ve huzurunu bulacaktır. O zaman, Tanrı'nın sevdiği gibi sevecektir. O zaman tüm yaşamı besleyen ve destekleyen platform gibi, yani Tanrı'nın olduğu gibi olacaktır."

– Ramtha

Öğrenci: Ramtha, Tanrı'nın plânında senin nasıl bir yerin var?

Ramtha: Tanrı'nın plânı mı? Tanrı'nın bir plânı olduğunu sana düşündürten ne, sevgili varlık?

Öğrenci: Çünkü her şeyin oluş biçiminin iyi bir nedeni olmalı...

Ramtha: Tanrı'nın tek plânı, olmaktır, böylece her şey O olan yaşamı ifade edebilir. Eğer O'nun bir plânı olsaydı, bu sizi içinizdeki Tanrı'yı ifade etme özgürlüğünden yoksun bırakırdı, ki bu da tekâmül etme ve Tanrı denen yaşam prensibini genişletme yeteneğinizi ve özgünlüğünüzü elinizden alırdı.

Tanrı'nın tek plânı, olmaktır. O, önce düşünceye dayanan, düşünceden maddeye dönüşen bir tonda kendisiyle uyum içinde titreşen -bilinçten alıp bilince veren, genişleten- yaşamın bir başka anını ifade eden her şeydir. O, her şeyi yan yana, birlikte ifade ederek sonsuzluğun bir sonraki anına uzanır. Eğer Tanrı plân yapabilseydi, bu, gelecekteki her şeyi sınırlardı.

Üzerine bastığın şu tüylü halının burada olmasının nedeni ne? Çünkü orada. Bu nedenle o Tanrı'nın plânına uyuyor, her şeyin uyduğu gibi... Peki, bu sevgili üstadın burada olmasının nedeni ne? Çünkü burada. Ve bu sevgili üstat Tanrı'nın plânına nasıl uyuyor? Yalnızca olduğu için, tıpkı sizin olduğunuz gibi. Ve ben nasıl uyuyorum? Çünkü bu tüylü halının olduğu kadar, ben de O'yum, sevgili varlık.

Ben Tanrı'nın plânına nasıl uyuyorum? Sizi bir kimsenin en fazla sevebileceği kadar seviyorum, çünkü bunu yapma kapasitesine sahibim, çünkü sevgimin ya da ifademin hayali bir ilahi plâna uyup uymadığını düşünmüyorum.

Ben yaşamın genel Oluşu'na nasıl katkıda bulunuyorum? Tanrı'nın gerçekte ne olduğunu ve -nasıl olursanız olun- sizi sevdiğini anlamanıza yardım ederek, ve her şeyin var

oluş nedeninin -bir plâna ya da uzak bir amaca göre değil, yalnızca yaşadığı için- ifade etmek olduğunu anlayabilmeniz için tüm yaşamın nasıl birbirine uyduğunu göstererek.

Bu neden önemli? Yaşamın yalnızca olduğunu anladığınızda, bu size yaşamınızı tüm yeteneğinizle yaratma özgürlüğünü ve gücünü sağlayacaktır. Ve bir sonraki anda ne yaparsanız yapın, tüm yaşamın arasında titreştiğinizden ve bunu sonraki anlarda da yapmayı sürdüreceğinizden emin olabilirsiniz.

Yaşamın bir plânı yok, üstat. Yalnızca Oluş var. Oluş halinde olmak var olan en büyük ifadedir. Önemli olan sevgili varlık, senin var olmandır. Önemli olan tüm şey budur.

Öğrenci: Anladığıma göre, sen insanın yaşaması gereken belli bir yaşam biçimi olmadığını, istediğin her şeyi olabileceğini ve yapabileceğini söylüyorsun.

Ramtha: Öyle. Bu Tanrı'nın size duyduğu sevgidir.

Öğrenci: Peki, öyleyse yaşamın amacı nedir?

Ramtha: Yaşamın amacı, üstat, içinde barındırdığın düşünceleri yaşam sahnesinde ifade etmektir. Ve bu ifade seni her nereye götürürse götürsün, daima, onu istediğin anda değiştirebilme seçeneğine sahip olduğunu da bil.

Yaşamın amacı, onun bir parçası olmak, onun yaratıcısı olmak, onu aydınlatmaktır. Yaşam anbean içinde açılıp gelişirken yaşamaktan ve her ne olmak istiyorsan onu olmana izin vermekten başka bir kader yoktur. Ve bu amacı gerçekleştirirken, istediğin her şey olmak ve her şeyi yapmak için sınırsız bir özgürlüğe sahip olduğunu da bil.

Öğrenci: Ama, istediğin her şeyi yapabilirsen, belirli şeyler İncil'de sözü edilen Tanrı yasasına ters düşmez mi?

Ramtha: Benim güzel üstadım, sevgili Tanrı'nız bir yasa dışında hiçbir yasa koymadı, ve bu yasa, yaşamını kendi özgür iradene göre ifade etmektir. Çünkü ancak özgür iradeni kullanarak -Tanrı olan- tüm yaşamın bilincini genişletebi-

lirsin. Eğer Tanrı yasalar koyan bir varlık olsaydı, seni -yani, kendisini- yaşamın kendisini geliştirmesini ve sürdürmesini sağlayan ifade özgürlüğünden yoksun bırakmış olacaktı. O zaman, Tanrı sınırlı, sonlu bir kaynak olacaktı. Oysa sonsuzluğun bir sonu yoktur, üstat.

Kutsal kitabınızda yazan Tanrı yasası birçok yasadan oluşur, çünkü her peygamber yasaya yeni ilavelerde bulunmuştur. Gerçekten de, Tanrı yasasının şunu ya da bunu söylediğini, kısıtladığını ya da emrettiğini bildirmek güçlü bir etki yaratmıştır. Ve Tanrı yasası dediğiniz bu şey yüzünden insanlar Tanrı'dan korkmayı öğrenmişlerdir. Oysa çocuklar ana-babalarından korkmamalı, onlar gibi olmalılar.

Tek yasa, Tanrı'nın, tüm yaşamın Kaynağı'nın her şeye kendini istediği gibi ifade etmesine izin vermesidir, çünkü yalnız bu özgürlükle Tanrı'yı bilecek ve yeniden O'nunla bir olacaksınız. Ve siz Tanrı'ya döndüğünüzde, O kendisinin yuvaya dönüşünü gerçekleştirdiğinde, bu gerçekten büyük bir gün, büyük bir sonsuzluk olacaktır, çünkü siz yuvaya döndüğünüzde O'nun gibi olacaksınız. Ve O'nun gibi olmakta, daima sınırsız sevgi, sınırsız mutluluk ve varoluş sonsuzluğu içeren bir yaşam vardır.

Tanrı yasasızdır. Yasaları yaratan insandır, Tanrı değil. Tanrı insana kendi âleminin özgür yasa-koyucusu olma, tüm yaşam anlayışının gelişiminde kendi âlemine hangi inanç, gerçek ya da tutum uyuyorsa, düşünceden onu yaratma özgür iradesini vermiştir. İnsan bu özgürlüğü toplumda yaşamak için gerekli addedilen yasaları yaratmakta kullanmıştır. Ne yazık ki yasaların çoğu acımasızca, insanları sindirmek ve tutsak etmek amacıyla yaratılmıştır. Özgürlüğü yüceltmek için değil, sınırlamak için yaratılmıştır. İnsan kendisinin yasasız bir hal içinde yaşamasına izin veremez; çünkü o kendi varlığından duyduğu dehşetle, varlığını yönetecek yasaların olması gerektiğini düşünür. Bu onun kendi sonsuzluğunu ve

tanrısallığını anlamamasından kaynaklanır.

Öğrenci: Ama Ramtha, eğer yasalar olmasaydı, bir insanın kendi içindeki kötülüğü ifade etmesini, kötü şeyler yapmasını nasıl önleyebilirdin?

Ramtha: Sana şunu söyleyeyim, üstat: Var olan her şeyin kozmik oluşumunda kötülük diye bir şey yoktur. Kitaplarınızda insanın ruhen kötü olduğunun yazılmasına karşın, o öyle değildir. O ruhen tanrısaldır, çünkü onun ruhu ve her şeyi Tanrı'dır. Eğer o Tanrı değilse, o zaman nereden geldi?

Tanrı'nın yetkisi dışında, varlığı dışında hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey! Bir kimsenin kötülük, kötü ya da yanlış diye yargıladığı bir düşünce ya da eylem bilinçte canlıdır. Ve eğer o bilinçte mevcutsa, o zaman kesinlikle Tanrı zihninin bir parçasıdır. Ve her şey Tanrı'nın bir parçası olduğudan, bir şeyin kötü olduğunu söylediğinizde, Tanrı'nın da kötü olduğunu söylüyor olursunuz, ve O kötü değildir. Tanrı iyi de değildir, çünkü "iyi"yi tanımlayabilmek için, onu "kötü" ya da "kötülük" denen anlayış karşısında tartmak gerekir.

Tanrı ne iyi ne de kötüdür, çünkü o kötüye göre iyi olan bir şey değildir. Tanrı mükemmellik de değildir. Tanrı yalnızca olandır, tüm yaşamın Oluşu'dur, kendini bilmek amacıyla, mutlu olmanın mutluluğu için yaşayan bir Şimdi ifadesidir. Ve bu yaşam özü bir parçasını iyi ya da kötü, şeytani ya da tanrısal, kusursuz ya da kusurlu olarak yargılayarak Oluş halini değiştirme kapasitesine sahip değildir.

Eğer Tanrı aşağıya bakıp, "Bu kötüdür" deseydi, ne olurdu biliyor musunuz? İfade etmeye ihtiyaç duyduğu bir şeyi ifade eden o bilincin bütünü, yaşam gücünün dışına atılmış olurdu. Ve eğer bu olabilseydi, o zaman yaşam ve onun sürekli genişlemesi sona ererdi, çünkü yaratmayı sağlayan özgür irade artık var olmazdı. Ama, Tanrı tümüyle sınırsızdır, Oluş'un bölünmemiş bütünüdür. Böylece, Tanrı kendisine sınırlı, kısıtlayıcı bir görüşle bakamaz. Eğer bakabilseydi,

sen kendini ya da kardeşlerini yargılama seçeneğini ifade etmek için burada olamazdın.

İyi ya da kötü yok, üstat; yalnızca Oluş var. Oluş'ta her şey yalnızca doyum bakımından, ruhun bilgeleşmek için ihtiyaç duyduğu duygusal deneyim bakımından ölçülür. Yapmış olduğunuz her şeyi, yargılarınıza göre ne denli güzel ya da çirkin olursa olsun, yalnızca bilmek uğruna yaptınız. Öğrenmek için, onu yapmaya ruhunuz ve tutkularınız tarafından zorlandınız. Yalnızca onu yaparak, o yapışın değerini idrak edip öğrendiniz ve böylece deneyim kazandınız. Bu ne kötü ne de şeytani bir şeydir; bu, Tanrı olabilmek için gerekli olan bir şeydir yalnızca.

İnsanı yargılayan insandır, Tanrı değil. Ve insan, kardeşlerinin ifade özgürlüğünü ellerinden almak için, yaratıcılığını kullanarak iyi-kötü dengesini icat etti. Dini dogmaya ya da hükümetlerin yasalarına uyulmadığı zaman cezalandırılma korkusu, yüzyıllarca ulusları yöneten ve onlara hükmeden bir kılıç olarak kullanıldı. Ve eğer "kötü" denebilecek bir şey olsaydı, bu ancak bir varlığın içindeki Tanrı'yı ifade etme özgürlüğünü elinden alan şey olurdu. Ve bunu bir başkasına yaptığın her seferinde onu çok daha derin bir biçimde kendine de yapmış olursun, çünkü başkasına her ne yargı ya da sınırlama koyarsan, o kendi bilincinde bir yasa haline gelir. Ve bu yasayla sen kendini sınırlamış ve yargılamış olursun.

İnsan ruhen kötü değil. Onun böyle bir zanla yaşamasına karşın, daha büyük bir anlayışta kötü diye bir şey yoktur. Yalnızca insana istediği şeyi düşünüp yaratma seçeneği sağlayan yaşam sahnesi vardır. İşte var olan tek realite budur. Bu realitede, Tanrı, insanlığın batıl, dogmatik inançları ve çok sınırlı tutumlarıyla "kötü" illüzyonunun yaratılmasına da izin verir. Ve kötünün sürekli olarak gözlemlenmesi, yargılanması ve beklenmesiyle, kötü, kişinin realitesinde gerçekten de var olur, ama yalnızca onun realitesinde, çünkü insan

neye inanıyorsa realitesi de öyledir.

Var olan yasalar, yaşamınızı etkilemesi için yarattığınız yasalardır. Eğer iyinin ve kötünün olduğuna inanmayı seçiyorsanız, bu sizin gerçeğinizdir, ve hiç de yanlış değilsiniz. Ama, unutmayın, bu benim ya da bir başkasının değil, sizin gerçeğinizdir. Ve eğer o gerçekten sizinse, bir bütün olarak size aittir, çünkü o sizin düşüncenizde oluşmuştur. O düşünceye sahip olduğunuz sürece de, o kesinlikle gerçek olacaktır. Ona artık inanmadığınız zaman, o artık bir realite olmayacaktır. İşte basitçe bu böyledir.

Şimdi, üstat, kötü hakkında ne düşündüğünü söyle bana. Sence kötü nedir?

Öğrenci: Şey, o iyinin zıddıdır diyebilirim. Ama, genelde kötü olduğunu düşündüğüm şey, bir başkasına zarar vermektir.

Ramtha: Öyle mi? Peki, bu neden kötüdür?

Öğrenci: Şey, örneğin, biri çocuğuma zarar verirse, bu kötüdür, çünkü çocuğum ölebilir.

Ramtha: Bu "kötü"yle ilgili senin yargın. Ama, ölmekte kötü olan ne?

Öğrenci: Yani, birisini öldürmenin bile kötü olmadığını mı düşünüyorsun?

Ramtha: Evet, çünkü kendimi herhangi bir şeyin sona ereceğine inanarak sınırlamadım, çünkü hiçbir şey, asla yok edilemez -asla! Öyleyse bir varlık öldüğünde, ölümle yitirilen nedir?

Tanrı, kendi Oluşu ve süregelen yaşamın sonsuzluğu içinde, tüm varoluşun güvencesini bozacak, kendisinden daha büyük bir şey yaratmamıştır. Tanrı'nın yarattığını, üstat, hiçbir şey yok edemez; o sonsuza dek yaşayacaktır. Bu nedenle çocuğun yok edilmiş olmayacak, çünkü hiçbir şey Tanrı'nın yaşamını yok edemez.

Öğrenci: Yani, cinayetin bile yanlış ya da kötü olmadı-

ğını söylüyorsun, öyle mi?

Ramtha: Sana yaşamın sürekli olduğunu söylüyorum, üstat. O hep sürecek, sürecek ve sürecektir. Ve anbean, yaşam sahnesinde kendimizi ifade ederken, yaşamın her anında mutluluk doyumuna ulaşmak için sınırsız fırsatımız vardır. Ama, kişi anlarını nasıl gerçekleştirmeyi seçerse seçsin, bu daima kendi irade ve isteğine, ve kendisi için neyin iyi olduğunu algılamasına göre olacaktır. Ve eğer o anda bir varlık bir başkasını öldürmeyi seçerse, hemen sonra korkunç bir suçluluk duygusu, kendini yargılama ve yaptığı şeyin bir biçimde kendisine geri döneceği korkusuyla yaşamaya başlayacaktır. Böylece, gelecek anlarda -yaptığı şeyden dolayı kendisini bağışlamadıkça- hep endişe içinde olacaktır.

Birçok kişi dehşete düşecek, katili yargılayıp lanetleyecektir. Ama, ben birisini öldürmüş olan varlığı da seviyorum, çünkü nasıl sevemem? O Tanrı'nın inayetinin, yaşamının ve harikalığının dışında mı? Hayır, değil, üstat.

Öldürülen tekrar tekrar geri gelecektir, çünkü yaşam süreklidir. O süreklidir! O sürekli olan tek şeydir, ve o her şeydir. Eğer ben yapılandan nefret edip katili yargılarsam, kendimi yargılamış olurum. Katil, kendi yargısını çoktan yaratmıştır, çünkü o artık eylemiyle ilgili kendi tutumlarının pençesinde olacak, ve onlarla kendi düşünce ve duygu âleminde başa çıkmak zorunda kalacaktır.

Yapılandan nefret etmiyorum. Onu muhakeme ettim. Anladım. Onun ötesindeyim. Eğer eyleminden ötürü katili yargılarsam, yeterince olgunlaşmamışım demektir, ve sizi temin ederim ki, benim yaşamım da bu yargıdan etkilenecektir. Çünkü ben Tanrı olduğum için, kendimden bir parçayı alıp ayırmış olacağım. O zaman artık bütün olamam. Anlıyor musunuz?

Böyle şeyleri gördüğünüz zaman, onların oluşan doyumlar olduklarını bilin. Her an, itildiğimizi hissettiğimiz ya da

bilgisini alıp aydınlanmayı istediğimiz durumlarda, kendimizi doyuma ulaştırma seçeneğimiz vardır. Bu bizim seçimimizdir. Bu insanın sahip olduğu tek cumhuriyettir, bu insanın içinin derinliğindeki cumhuriyettir. Hükümetleriniz kitleleri yasalara, kurallara ve düzenlemelere göre yönetmeye çalışırlar, ama bir varlığın kendi düşünce süreçlerinin sessizliğinde çalışan iradesini asla yönetemeyeceklerdir. Yalnızca varlığın kendisi bunu yapabilir. Ve o yaşadığı her an, o anı kendi duygusal varlığına göre dengeler.

Size sizden daha büyük bir öğretmen olmadığını ve yaşamınızın gidişatından tümüyle kendiniz sorumlu olduğunuzu söylüyorum. Çünkü biz düşüncelerimizle yaratırız ve yarattığımız şeyin tezahürü o düşünceleri daha da rafineleştirir.

Bir insanı alıp en karanlık, küçük, pis deliğe hapsedebilirsiniz, ama onun zihnini ve düşüncelerini asla hapsedemezsiniz. İnsan, bedeni kaskatı kesildiğinde bile düşüncede aktiftir hâlâ. Ve o, tasarlayıcı düşünceyle kendi kendine muhakeme yapacak, kendine öğretecek ve kendini yargılayacaktır.

Ben iyiyi ya da kötüyü değil, yalnızca yaşamı kabul ve tasdik ediyorum. Eğer yaşam bir varlığı bir başka varlığı öldürmeye itmişse -ya da o yalnızca öldürmeyi düşünerek bunu ruhunda gerçekleştirmişsi (biri öbüründen daha önemli değildir, çünkü düşüncelerinizde yaptığınız şeyi zaten yapmışsınız demektir; ve aranızda, bir başkasını düşüncesinde öldürmemiş tek bir kişi bile yoktur)- bu varlık her iki durumda da, bir anlayış kazanmak amacıyla bunu ifade etmeye ihtiyaç duyar. Ve şunu anlamanızı istiyorum ki, katilin ifadesine katılan kişi (öldürülen) katilin kurbanı değildir, çünkü o belki de öldürülme, yakılma, parçalanma ya da tecavüze uğrama olasılığını düşünüp tasarlamıştır. Ve bunu düşünüp korktuğu için de olayı kendine çekmiştir. Böylece, tecavüz etme ihtiyacında olanla, tecavüz edilme ihtiyacında olan -çünkü bu-

nu anlamaya ihtiyaçları vardır- deneyim için bir araya getirilirler.

Tanrı denilen anlayışta hiçbir şey kötü değildir. Her şey bilgelik sağlayan bir deneyimdir. Benim sana yanıtım bu. İnsan artık kardeşleri tarafından suçlanmadığında, ve özünde kötü olmadığını -Tanrı olduğunu- idrak ettiğinde ve Tanrı denen yaşam gücü tarafından bütünüyle sevilip desteklendiğini anladığında, onun artık kendi değerini anlamak için savaşı, tecavüzü, cinayeti ve benzeri olayları deneyimlemesi gerekmeyecektir. Ve insan kendini bu kısıtlayıcı bilinçten, onun yasalarından, plânlarından ve kurallarından kurtardığında, kendini ve tüm insanlığı sevmesini ve herkesin kendi irade özgürlüğünü kullanmasına izin vermesini sağlayacak varoluş mutluluğunu ve huzurunu bulacaktır. O zaman o, Tanrı'nın sevdiği gibi sevecektir. O zaman o, tüm yaşamı besleyen ve destekleyen platform gibi, yani Tanrı'nın olduğu gibi olacaktır.

Bir başka öğrenci: Kısa bir süre önce hayatıma iki kişi girdi. Onların benim hayatımda olma amaçlarını ve onlarla daha önceki yaşamlarımda birlikte olup olmadığımı bilmek istiyorum.

Ramtha: Onların senin hayatında olmalarının nedeni, sevgili varlık, çünkü sen onları orada istiyorsun ve onlar da orada olmak istiyorlar. Bundan daha büyük bir amaç ne olabilir?

Öğrenci: Ama, onların hayatımda olmalarını istediğimden emin değilim. Ben onların belki aramızdaki bir karmik bağ yüzünden orada olduklarını ve birbirimizden öğrenmemiz gereken bir şeyler olabileceğini düşündüm.

Ramtha: Biliyor musun, üstat, eğer ilişkide bir şeyler eksikse, belki geçmiş yaşamlarda birlikte olmuş olma romantizmi, genelde o ilişkiyi olduğundan daha çekici hale getirir. Ancak "karmik bağ" denilen şey, sadece, "ihtiyaç" denen çok

basit bir sözcüğün dini bir açıklamasıdır. Tüm yaşamlarınız boyunca birçok insanla birlikte olmaya ihtiyaç duyacak, bundan zevk alacak ve bunu isteyeceksiniz. Ama, hayatlar boyunca hep aynı arkadaşlar olsaydı, yaşam çok sıradan, yavan ve sıkıcı olurdu. Onlar şimdi hayatındalarsa, belki de bundan alınacak tek ders, üstat, sadece tekrar ayrılmanız gerektiğini idrak etmek için bir kez daha bir araya geldiğinizdir.

Öğrenci: Evet. Ne dediğini anladığımı sanıyorum, ama karma hakkında bir sorum daha var. Bana, insanların başına -cinayet, soygun ya da kaza gibi şeylerin- gelmesinin nedeninin, onların geçmiş yaşamlarında yaptıkları bir şeyin dengelenmesi için gereken karmik durumlar olduğu öğretildi. Karma yasası hakkında senin ne düşündüğünü bilmek isterim.

Ramtha: Senin bilmen ve herkesin anlaması için: Karma dediğiniz şey, Tanrı yasası değildir. O, ona inananların yasasıdır. Ne yazık ki, bu doktrine inanan birçok kişi var, ve onlar mükemmellik denen illüzyoni bir anlayışa erişmek için çetin bir mücadele veriyorlar. Ve onlar bu yaşamda her ne yaptılarsa, bir sonraki yaşamda geri gelip onun cezasını çekmeleri gerektiğine inanıyorlar. Başlarına gelen her şeyin nedenini hep "karmik ödeme"ye bağlıyorlar. Ama bu, yaşam için çok zayıf bir açıklama, üstat. Yaşam bundan çok daha fazlasını hak ediyor.

Karma yasası, yalnızca ona inananlar için bir realitedir. Var olan yasalar, yalnızca sizin kendi âleminizde etkili olmalarına izin verdiklerinizdir. Gerçek yasa koyucu, her bir özgür varlıktır; çünkü her varlık, istediği gerçeği kabul eden bir ego'ya sahiptir. Ve bir varlık her neye gerçek diyorsa, varlığında her neyi bir yasa olarak yaratırsa, öyle olacaktır. Böylece, inanç ve çarpık bir anlayışla birçok kişi kendisi için denge ve mükemmellik yasaları oluşturmuştur.

Eğer karma'ya inanmayı seçerseniz, kesinlikle kendi ya-

rattığınız bu şeyin pençesinde olacaksınız; çünkü bu inanca güç vermiş olacaksınız. O zaman, elbette o yaşamınızda etkili olacaktır. O zaman, kesinlikle, bir önceki yaşamınızda yaptıklarınızın karşılığını ödemek ya da ödüllendirilmek için tekrar tekrar geri geleceksiniz.

Ben karma'yı ya da mükemmelliği tanımıyorum, çünkü onları ödül değil, sınırlandırma olarak görüyorum. Karma'nın kısıtlayıcılığıyla mükemmelliğe erişmeye çabalayanlar, istedikleri şeye asla erişemeyecekler, çünkü bir karma'yı öderken, bir başka karma yaratıyor olacaklar. Ve kaç yaşam yaşarlarsa yaşasınlar, asla Oluş haline, Tanrı haline erişemeyecekler; çünkü sürekli, alacaklı olmak yerine, borçluluğa gömülecekler. Ve mükemmellik diye bir şey yoktur; sadece Oluş vardır. Yaşamın Oluşu içinde, her şey her an değişir ve gelişir; böylece bir mükemmellik hali asla kurulamaz.

Ben sadece, Tanrı olmayı engelleyen yasalardan ve ideallerden tümüyle yoksun olan Oluş halini tanıyorum. Oluş anlayışında, hayatta istediğini yapmaktan başka hiçbir şey yapman gerekmez. Eğer karma öğretisini kabullenmek istiyorsan, o zaman bu -deneyimin için- kendi seçimin ve kendi yaratımındır. Ama, şunu idrak etmelisin ki, üstat, böylece kendine sınırlı güç ve ödül-ceza illüzyonunu yaratmış olursun. Karma denilen şeyi kabullenerek, kendi sınırlı düşünüşünün mahkûmu olmuş olursun.

Sen özgür bir ruh ve Öz'sün, üstat. Seçtiğin gerçeği, realiteyi, illüzyonu anında yaratmakta ve deneyimlemekte özgürsün. Ve istediğin anda bu düşü yeniden yaratabilirsin, çünkü bunu yapmak için sınırsız güce sahipsin.

Karma yoktur; istek vardır. Ve istek çok değişken ve dönektir. İstediği anda, istediği şeyi yapabilir ve istediği şey olabilir, ve işin tam ortasında fikrini değiştirebilir.

Cinayet, kaza ve soygun gibi şeyler ceza değildir, üstat; onlar daha önce yapmış olduğun şeylerin karşılığı değildir.

Onlar sizin tarafınızdan, tasarlanmış düşüncelerin, deneyimlerin bir sonucu olarak yaratılırlar. Onlar sonsuza dek kalıcı durumlar da değildir. Böylece, daha büyük bir anlayışla, onlar korkunç şeyler değildir. Geriye bakıldığında, onların büyük öğretmenler oldukları görülebilir.

On-bin masumun katledildiğini görebilir, ve diyebilirsiniz ki, "Bu ne ıstırap. Neden melekler bu gaddarlık karşısında ağlamıyorlar? Neden hâlâ Tanrı'yı öven ve O'na şükreden ilahiler söylüyorlar?" Çünkü onlar yaşamın sona ereceğine inanarak kendilerini sınırlamıyorlar. Katledilenlerin daha büyük bir öğrenim, daha fazla deneyim ve serüven için, sizin deyiminizle, cennete gideceklerini biliyorlar. Ve siz on-bin cesedi gömüp onların başında ağlarken, Tanrı ağlamaz. İşte bu yüzden yarın daima gelir.

Kaderinizi kimin oluşturduğunu düşünüyorsunuz? Birçok kişi bunun herkesi yönlendiren ve her şeyin olmasına neden olan yüce bir varlık olduğuna inanır, çünkü böylece kendi yaşamlarının sorumluluğunu sırtlarından atmış olurlar. Ama, kendi kaderinizi kendiniz yönetiyorsunuz. Bu anda düşünüp hissettiğinizle yaşamınızın her anının yaratıcısı sizsiniz. Öğrenmeniz gereken şey, bu anın, bu Şimdi'nin gerçekten sonsuz, sürekli olduğudur. Ve bu Şimdi'nin sürekliliği içinde her an yepyenidir. O yepyenidir, üstat. O dünün tutsağı değildir. Şimdi düşlediğiniz şey yarının realitesini oluşturur; böylece, bu anda istediğinizi yapmakta özgürsünüz. Bu Tanrı'nın size olan sevgisidir: her anı yeniden, yeni ve farklı bir biçimde yaratmanız için size verdiği özgürlük ve güç.

Hiç kimse geçmiş tarafından yönetilmez. Bir an önce ya da bin yıl önce her ne yapmış olursan ol, hiçbir zaman karşılığını ödemek zorunda değilsin. Çünkü o anda, onu yaparak anlayış kazandın ve amaçlı bir yarar sağladın.

Geçmiş yalnızca deneyimlenmiş ve artık olmayan bir Şimdi anıydı. Onun şimdiki an üzerindeki tek etkisi, ondan

öğrenebileceğin her şeyi öğrenmiş olmandır. Böylece, o sana, kendi düşünce süreçlerine ve amaçlı tasarımlarına göre, bu anı en büyük yeteneğinle yaratma bilgeliğini kazandırmıştır.

Geçmiş sona erdi, üstat, o artık yok. Geçmiş şimdi senin içinde sadece bilgelik olarak yaşıyor. Onun sana kazandırdığı bu. İşte bu yüzden Şimdi tüm geçmiş yaşamlarında olduğundan daha büyüksün, çünkü Şimdi dünkünden daha ileri bir bilişe erişmiş durumdasın. Bu anda tüm bilginin -deneyimle kazanılan bilginin- ve yaşamdan kazanılan deneyimin birikimsel bütünüsün. Ve ifade ettiğin her an, duyguyla yeni bir serüven ve bilgelik denen deneyim incileri yaratıyorsun.

Sadece bu Şimdi'nin Oluşu var, üstat. Önemli olan Şimdi'dir. Sen Şimdi'nin ürünüsün. Hayatını Şimdi'de yaşıyorsun. Geleceğin Şimdi'de yaratılıyor. Bu Şimdi'de gerçekten bir Oluş olarak yaşamak, benliğin ifadesini ve genişlemesini engelleyen yasalar ve kurallar olmadan yaşamaktır. Bir Oluş olarak yaşadığında, önemli olan tek şey şimdi'dir -geçmiş ve gelecek değil, şimdi- çünkü Tanrı'nın yaşadığı yer kesinlikle orasıdır.

Var olanın yalnızca şimdi olduğunu idrak ettiğinde, kaçınılmaz biçimde, hayatını, her an ruhundaki hislerin seni ittiği serüveni yaşayacak, daha da büyük bir bilgeliğe genişlemek için daha önce asla deneyimlemediğin şeyleri deneyimleyecek şekilde yaşamayı seçeceksin.

Bu dünyaya, ne olduğunu bile anımsayamadığın belli şeyleri halletmek, ya da yapman "gereken" belli şeyleri yapmak için -ki onların ne olduğunu kimse sana söyleyemez- geri gelmedin. Ancak, size mükemmelliğe erişmek için çabalamanız gerektiği söyleniyor. Sürekli böyle bir karışıklık içindeyken, herhangi bir şeyi nasıl başarabilirsiniz?

Buraya tamamen kendi seçtiğin bir bedenle ve kendi seçiminle geldin. Bu yaratıcı illüzyon katında kendini ifade edebilmek amacıyla, annenin yumurtasından ve babanın sper-

minden bedenini yarattın. Buraya daha önce yaptığın bir şeyi karmik olarak dengelemek için değil, kendini madde yoluyla geliştirmek ve bu katı deneyimlemekten kazanılan duyguları tamamlamak istediğin için geldin.

Her neredeysen, orada olmak istediğin için orada olduğunu öğrenmek için buradasın. Orada olmak senin isteğin ve iradendir. Sen bilgelik kazanmak ve onu yaşam sahnesinde uygulamak için buradasın. Sen bu yaşamda bu illüzyonu oynamak ve ruhunun tam bir bilgelik kazanmak için ihtiyaç duyduğu her şeyi deneyimlemek üzere bulunuyorsun; ve burada olmayı istediğin sürece, burada daha birçok yaşam geçirebilirsin. Bu dünyadaki deneyimlerinden zengin duygu birikimini kazandığın zaman, artık buraya dönme ihtiyacı ya da arzusu duymayacaksın. Ve burada işinin bittiğine başkası değil, yalnızca sen karar verebilirsin.

Sen Tanrı olmak için buradasın, üstat. Ve Tanrı olabilmek için varlığından her yasayı, her dogmatik inancı, her ritüelistik uygulamayı atmalı ve düşünce süreçlerinde sınırsız olmalısın. Eğer sınırsız ifade özgürlüğünü -ölümsüz bir bedeni ve varoluş huzur ve mutluluğunu- arzu ediyorsan, yaşadığın hayatın tümüyle sınırsız olduğunu bil. Bunu bildiğinde, öyle olacaktır, çünkü her neyi arzuluyor ve her neyi içinde bir gerçek olarak biliyorsan, öyle olacaktır. İşte, kendi âleminde kabul etmen gereken tek yasa budur.

Eğer kendini o konuda bağışlamışsan, bu ya da herhangi bir yaşamda düşündüğün veya yaptığın herhangi bir şeyin cezasını asla çekmek zorunda kalmayacağını bil. Kendini bağışlamak, ruhundan, sen olan Tanrı'nın ifadesini sınırlayan suçluluk duygusunu ve kendini yargılamayı kaldıran ilahi bir seçimdir. Kendini bağışladığında, bu ve gelecek yaşamlarının, sadece, var olan her şeyin geleceği olan Şimdi'nin bir parçası olma deneyimi için yaşandığını bil.

Ebedi olduğunu, asla başarısızlığa uğramadığını, ve tek

yanlışının yanlış bir şey yapmış olduğuna inanmak olduğunu bil.

Kendini sev, üstat, kendini dinle, ve neyi hissetmeye ihtiyaç duyuyorsan, tüm kalbinle onun ardından git -ta ki ondan sıkılana dek. Sıkılmak, ruhunuzdan gelen ve bir deneyimden öğrenilecek her şeyi öğrendiğinizi ve artık başka bir serüvene gitme zamanının geldiğini gösteren bir işarettir. Yalnızca içindeki hisleri dinlediğinde, o zaman bu anda ne olmayı seçiyorsan o olmakta özgür olursun. Ve hiçbir yasaya, hiçbir öğretiye ya da hiçbir varlığa hesap vermek zorunda olmadığını bil. Önemli olan tek şey, Şimdi, ve ondan kazandığın hislerdir.

Yasasız ol, üstat. Bu umursamaz, kayıtsız, pervasız olmak demek değildir. Bu, celladın, boynundaki ipi çıkarıp soluk almana izin vermesi demektir. Kendini yasalardan, dogmadan ve sınırlı inançlardan kurtardığında, Tanrı olan özgürlük ve sınırsızlık olmana izin vermiş olursun. O zaman kendini ve hayatı yaratan ve yenileyen güç olabilirsin. O zaman her kime, her ne yapmışsan onu düzeltmek için değil, burada yaşamak istediğin için burada olacaksın. Ve bu serüven anbean açılıp gelişecektir.

Yaşa ve mutlu ol. Tanrı'nın yapmanızı istediği tek şey budur.

Bölüm 14
En Büyük Varoluş Hali: Mutluluk

"Mutlulukla dolup taşarken çevrenizdeki her şeyle barış içindesinizdir. Yaşamdan mutluluk duyarken, pişmanlık, güvensizlik, korku, öfke ya da yoksunluk hissedemezsiniz. Mutluyken doyum ve bütünlük içinde olursunuz, ve yaşam, bilgelik ve yaratıcılık içinizden güçlü bir nehir gibi akar. Mutluyken, hissetmenin doruklarına çıkar ve derinliklerine inersiniz."

– Ramtha

Bu dünyadaki her bir yaşamınızda, burada olmanızın amacı nedir? Birçok kişi, amacın belirli bir kişi olmak ya da belirli bir mesleğe sahip olmak olduğunu düşünecek şekilde yetiştirilir ve bu amaca ulaşması için de ailesi ve toplum tarafından dikkatle izlenir. Ne kadar acı... Bir de insanlığa büyük bir öğretmen, kurtarıcı ya da şifacı olarak gönderildiklerini hayal edenler vardır. Ne kadar asil... Bazıları ise dikkatle çizilmiş, dar ve kutsal bir yoldan çaba ve sebatla Tanrı'ya ulaşmak için burada bulunduklarını düşünürler. Ne kadar sıkıcı...

Bu dünyaya hiç kimse bir amaçla gelmez. Tanrı -bir şey dışında- size ya da herhangi bir kimseye yaşamının nasıl olması gerektiği konusunda bir direktif vermemiştir. Onun sizden tek isteği, var olmanın doruğuna erişmenizdir, ve bu sizin -büyük mutluluk sizin için ne anlama geliyorsa- büyük bir mutluluk içinde olmanızdır. Çünkü değerli ve tanrısal benliğiniz içinde ne kadar mutlu ve haz doluysanız, Tanrı'ya o kadar benzer ve tüm yaşamla uyum içinde olursunuz.

Tanrı'nın sizin için tek arzusu mutlu ve haz dolu olmanızdır. Bu gerçekten de var olan en büyük duygusal değerdir. Hayattaki en büyük başarıdır. Mutluluğu anlamak ve mutluluk olmak, Tanrı'nın -hangi katta bulunuyorlarsa bulunsunlar, hangi anlayış düzeyine erişmiş olurlarsa olsunlar- tüm insanlığa sunduğu tek kaderdir; çünkü mutluluk ve haz haline ulaştığınız zaman, Tanrı haline de ulaşırsınız, çünkü Tanrı büyük mutluluktur. O her zaman mutluluk ve haz içinde bulunan bir Oluş'tur.

Tanrı size, en çirkininden en güzeline, istediğiniz şeyi yaratma gücünü vermiştir. O sizin mutluluğu anlama arayışınızda olmasını istediğiniz her şey olacaktır. Peki, O sizin eylemlerinizi ya da arzularınızın gerçekleşmesini yargılayacak mıdır? Hayır, bunu asla yapmayacaktır. Bu Baba'nın

çocuğuna, yaşam gücünün yaşam gücüne olan sevgisidir. Onun yapmanızı istediği tek şey, mutlu olmak için ne gerekiyorsa onu yapmanızdır, çünkü ancak bu yolla Tanrı'yı bilebilir ve onun gibi olabilirsiniz.

Mutluluk nedir? Mutluluk, engelsiz hareket özgürlüğüdür. Yargısız ifade etme özgürlüğüdür. Korku ve suçluluk duymadan var olma özgürlüğüdür. Mutluluk, yaşamı kendi istediğiniz gibi yaratmakta olduğunuzu bilmektir. İçinizden geldiği gibi davranmanıza izin vermektir. Mutluluk budur.

Mutluluk neden en büyük var olma halidir? Çünkü mutlu olduğunuzda Tanrısal akış içinde bulunursunuz ve bu akışta kıskançlığa, öfkeye, burukluğa, nefrete ya da savaşa yer yoktur. Mutlu olduğunuzda insanlardan nefret etmek, onları suçlamak ya da incitmek zordur. Mutlu ve haz dolu olduğunuzda, her şeyde Tanrı'yı görür, her şeyi seversiniz.

Mutlulukla dolup taşarken çevrenizdeki her şeyle barış içindesinizdir. Yaşamdan mutluluk duyarken, pişmanlık, güvensizlik, korku, öfke ya da yoksunluk hissedemezsiniz. Mutluyken doyum ve bütünlük içinde olursunuz, ve yaşam, bilgelik ve yaratıcılık içinizden güçlü bir nehir gibi akar. Mutluyken, hissetmenin doruklarına çıkar ve derinliklerine inersiniz.

Mutluyken, yaşam -gökyüzünün en güzel gül rengine büründüğü, bulutların ateşli bir kızıla çaldığı, ve ağaçlarda kuşların şakıdıkları- bir şafak vaktinin coşku ve yoğunluğuna dönüşür. Mutluluk içinde, yaşlanmazsınız ve sonsuza dek yaşayabilirsiniz, çünkü hayat artık yavan, tekdüze bir şey değil, yaşamaya doyamadığınız harika bir serüvendir. Mutluyken, kendi âleminizde bir olursunuz. Böyle bir hal içinde yaşamak, yeryüzü cennetini, ütopya'yı bulmak demektir.

Nasıl mutluluk ve haz dolu olabilirsiniz? Yaşamınızın her anının size -eğer arzu ediyorsanız- mutluluğu ifade etme özgürlüğü ve fırsatı verdiğini bilerek, ve hiçbir şeyin -hiçbir

şeyin- kendinizi mutluluktan ve Tanrı'dan ayırmaya değmediğini bilerek ve kendinizi -yani, Tanrı'yı- tümüyle severek.

Hayatta, benlik sevgisinden daha büyük bir sevgi yoktur. Bundan daha büyük bir sevgi yoktur, çünkü özgürlük bu sevgiyle var olur. Ve bu özgürlükten mutluluk doğar. İşte bu doğumla Tanrı görülür, bilinir ve kucaklanır. En büyük, en derin, en anlamlı sevgi, bedende barınıp hareket eden, düşünen, yaratan, izin veren ve olan bu harika yaratığa, bu saf ve masum benliğe duyulan sevgidir. Ve -her nasıl olursanız olun- kendinizi sevdiğinizde, o zaman benim sevdiğim -her yüzün ardında ve şeyin içinde olan- bu muhteşem özü siz de bileceksiniz. O zaman Tanrı'nın sevdiği gibi seveceksiniz. O zaman sevmek kolaydır. O zaman bağışlamak kolaydır. O zaman Tanrı'yı tüm yaşamda görmek kolaydır.

Kendinizi sevdiğiniz zaman, fethedilemez, erişilemez hiçbir şey olamaz. Kendinizi gerçekten sevdiğinizde, yalnızca kendi kahkahanızın ışığında yaşar ve yalnızca mutluluk yolunda ilerlersiniz. Kendinizi sevdiğinizde, o ışık -o birleşik güç, o mutluluk, o neşe, o haz dolu varoluş hali- tüm insanlığa yayılır. Ve sevgi harika varlığınızı doldurduğu zaman, dünya tüm sorunlarına karşın güzelleşir, yaşam anlam kazanır, mutluluk dolar; ve bu mutluluk, varlığınızın coşkusuyla, tüm yaşamı yükseltir, onurlandırır ve varlığınızı saflaştırır.

Hayatta kendinizi sevmek ve doyuma ulaştırmak için yaşamaktan daha büyük bir amaç yoktur, ve bu ancak bu hayata katılarak ve size mutluluk veren şeyleri yaparak başarılabilir. Size mutluluk veren şey her ne olursa olsun, çünkü onun yanlış ya da sizin için iyi olmadığını kim söyleyebilir ki? Tanrı bunu asla söylemez, çünkü O, döndüğünüz her yön, ve deneyimlediğiniz her şeyin sonucu olacaktır. Ve başkalarına ne düşündüklerini sormayın. Hayatları sizin hayatınızı da istilâ eden aynı sınırlamalarla doluyken onlar mutluluk hakkında ne bilebilirler ki?

Tanrı sürekli size mutluluk aktarır. O daima orada, sizin onu almak üzere açılmanızı bekler. Kutsal kitabınızdaki, "İsteyin, o size verilecektir" sözüyle kastedilen budur. Her zaman mutlu olmak oldukça kolaydır, yeter ki buna değdiğinizi, bunu hak ettiğinizi bilin.

Mutluluk mutluluğu doğurur, çünkü size aktarılan mutluluğu kabul ettiğinizde, bu mutluluk yarınlarınızın mutluluğunu da artırır ve sizi daha güçlü bir alıcılığa açar. İşte bu yüzden kendini her an sevmek önemlidir, çünkü her anınız gelecek anları hazırlar. Daima kendinize, sizi neyin mutlu ettiğini sorup, sonra da hislerinizin söylediğini yaparak, yalnızca kendinizi sevmek ve mutluluk için yaşadığınız zaman, bu vecit ve coşku anları ruhunuza kaydolur, bu da gelecek anların mutluluk ve sevincini yaratır.

Ne kadar çok an'ı mutlu, kendinizi severek ve olmanıza izin vererek geçirirseniz, tüm yaşamın Tanrı gücü olmaya o kadar yaklaşırsınız. Sizi mutlu edecek şeylerin ardından koşarsanız, hayatınızı en büyük kaderinize göre yaşarsınız. O zaman mucizevi şeyler başarırsınız. Kendini ve Tanrı'yı sevmenin harika bir örneği olursunuz. Büyük güzelliğinizi ve harika gizeminizi deneyimleyip anlarsınız. Ve son analizde, onun kendi yüzünüz olduğunu idrak ederek, Tanrı'nın yüzünü görürsünüz. O zaman yeni ve daha büyük bir anlayışla, başka bir yaşam deneyimi sonsuzluğuna hazırsınız demektir.

Biliyor musunuz, benim zamanımda bizler Atlantisliler tarafından "ruhsuz" olarak adlandırılırdık. O zaman bizim neyin arayışında olduğumuzu biliyor musunuz? Biz sahip olmadığımız söylenen ruhumuzu arıyorduk. Ben mutsuz, zavallı bir barbardım ve insanlardan nefret ediyordum. Ama, mutluluğun ne olduğunu ve onu hak ettiğimi öğrendiğimde, tüm yaşam olan, tüm yaşamı destekleyen ve besleyen öz oldum.

Tanrı'ya giden tek yol, size mutluluk veren her şeydir. Oraya ulaşmanın tek yolu budur. Yuvaya, Tanrı'ya geri dönmek için gereken tek şey budur.

Öğrenci: Tekrar bedenlenmeyi bizim seçtiğimiz doğru mu?

Ramtha: Başka kim seçecek ki?

Öğrenci: Öyleyse, geri gelmek için neden bu zamanı ve yeri seçtiğimi söyleyebilir misin bana?

Ramtha: Hayatı bu zamanda ve bu yerde deneyimlemek için.

Öğrenci: Peki, buraya geri gelişimin, bir şeyi başarmak gibi özel bir amacı var mı?

Ramtha: Bu özel amaç, üstat, hayatı deneyimleme ayrıcalığını yaşamaktır.

Öğrenci: Öyleyse, bu herhangi bir şey olabilir, öyle mi?

Ramtha: Bu her şey olabilir. Ama, belirli bir şey değil. Sen buraya yalnızca hayatı deneyimlemek için geri döndün. "Sen"i sen seçtin, ve neden seçen sen olmayasın ki? Bu zamanı sen seçtin, ve neden bu zaman olmasın ki. Bu harika bir zaman. Yaşam şimdi gelişip çiçek açıyor. Sen şimdi gelişip çiçek açıyorsun.

Biliyor musunuz, yaşamak öylesine önem verilmeyen ve takdir edilmeyen bir deneyim haline geldi ki herkes yaşamaktan başka bir şeyi arıyor. Ancak, burada olmanızın birinci ve en önemli nedeni, yalnızca yaşamaktır. Bu hayatta başarabileceğin en muhteşem şey, üstat, hayatı her anıyla yaşamaktır. Bu bir gerçek değil mi? Büyük bir kral, eğer hayata gelmeseydi, nasıl büyük bir kral olabilirdi ki? Onun amacı kral olmak değildi. O bunu sadece bunun çok iyi bir şey olacağına karar verdiği için yaptı. En önemlisi de, bir kral olabilecek noktaya gelene dek yaşadı.

Hayattaki en büyük başarınız, hayatı her anıyla yaşamak olacaktır. Bu belki tam olarak senin şu anda duymak is-

tediğin anlayış değil, ama seni temin ederim üstat, ölüme yaklaştığın zaman bu yanıtın değerini anlayacaksın.

Herkes yaşamı için bir neden bulması gerektiğini sanıyor. "Ah, üstat" diyorlar bana, "bu hayattaki kaderim ve amacım nedir? Burada olmamın bir nedeni olduğunu biliyorum." Benim onlara yanıtım, "Yaşamak" oluyor. O zaman çok şaşırıyor ve mutsuz oluyorlar, çünkü onlar, "Bir dağın tepesine altın işlemeli giysilerle yükseleceksin, başının üstünde kuşlar şakıyacak, ve insanlığın kurtarıcısı olacaksın," gibi süslü bir plânı duymayı bekliyorlar.

Senin amacın, üstat, sadece yaşamaktır. Daha sonra yapacağın her şey, güzelliğinin bir uzantısı ve yaşamın genel genişlemesine bir katkı olacaktır. Yaşamanın en önemli şey olduğunu, puanlarını böyle kazandığını, burada olmayı istediğin için burada olduğunu, buradan zevk aldığın için geri döndüğünü idrak ettiğin zaman, diğer her şey anlaşılmış olacaktır.

Herkes buraya, burada yaşamak ve kendisini ifade etmek istediği için gelir. Bu tüm insanlığın önceliğidir. Bu, içinizde yaşayan Tanrı'nın önceliğidir. Siz belli bir şey olmakla yükümlü değilsiniz, siz yaşamın her anında olabileceğiniz kadar olmak durumundasınız. Buna yaratım denir, ve bunu yapmak zorundasınız, çünkü içinizdeki Tanrı sizi yaratmaya zorlar.

Siz herhangi bir kaderi yaşamak için burada değilsiniz; siz yaşamak ve hayatınızın her anında yaratıcı benliğinizin -ruhunuzun- sizi yapmaya ittiği şeyi yapmak için buradasınız. Yaratım âlemleri içinde her şey mümkündür. İstediğiniz âlemleri, istediğiniz yaşamları yaratabilirsiniz. Kendinizi gerçek doyuma ulaştırabilirsiniz. Kendinize bu açık özgürlüğü tanıdığınızda, ne olmak istiyorsanız o olabilirsiniz. Ve her şeyi denemeye değer olduğunuzu anladığınızda, istediğiniz her an ışığınızı hoşunuza giden herhangi bir doyum için kul-

lanabilirsiniz.

Dünyanızdaki en aydınlanmış varlıklardan bazılarının neden "avarece" yaşadıklarını biliyor musunuz? Çünkü onlar anda yaşıyor ve sadece yaşamak ve bir sonraki yere gitmek için gereken şeyi yapıyorlar. Böylece, onlar birçok yerde bulunmuş, birçok şey görmüş ve yapmış, ve birçok insan tanımışlardır. Böylece, birçok yönden insan ruhunun büyük bilgi ve anlayışını kazanmışlardır. Kendilerine, istedikleri gibi yaşama özgürlüğü verdikleri için çok aydınlanmış ve çok mutludurlar. Siz bana,"Ama, üstat, onların hiçbir amacı yok" diyebilirsiniz. Onların amacı anda yaşamak ve istedikleri zaman yeni serüvenlere dalıp eğlenmektir.

Bu hayat, üstat, bir hapishane olarak yaratılmadı. Bu renkli ve meydan okuyucu yaratıcılık ve ifade için tasarlanmış bir sahnedir. Bu sahnede birçok serüven ve perde arası yaşayabilirsiniz, ama bunlar daima size mutluluk getirmesi içindir.

Öğrenci: Ama, Ramtha, küçüklüğümden beri buradan gitmek istediğimi, burasının benim yuvam olmadığını, başka bir yer olduğunu hissediyorum.

Ramtha: Gerçekten de başka bir yer var. Yaşam birçok katta ve birçok yerde sürüyor. Bu bir gerçek. Ama, sana başka bir gerçeği söyleyeceğim: Eğer gerçekten burada olmak istemeseydin, geri gelmezdin. İçindeki yaşam gücü ondan bir şeyler öğrenmek ve mutlu olmak amacıyla bu yaşamı deneyimlemek için burada. Sen kendini, istemeden sefil ve berbat bir yere gelmiş yüksek bir varlık olarak mı görüyorsun? Yüksek bir varlık mutluluğu her yerde bulur.

Bu dünyada yaşam zorlaştığında, başka yerlere gitmeyi düşünmek belki iyidir, çünkü bu yaşamınızı biraz daha katlanılabilir kılar. Fakat eninde sonunda, yaşamı iyi ya da kötü, mutlu ya da mutsuz, heyecan verici ya da sıradan kılmayı bizim seçtiğimizi idrak ederiz. Yaşam deneyimlerimizi belir-

leyen şey yalnızca tutumlarımız ve yargılarımızdır.

Burası da harika bir yer. Tanrı her yer olduğundan, o her yerde geliştiği gibi burada da gelişir. Bunu öğrendiğin zaman, üstat, bilge bir kadın olacaksın. Başka bir yerin olduğunu bilmekten daha büyük bir erdem, bu hayatı elinden geldiğince büyük kılmak, bu hayatı her şeyiyle deneyimlemek ve sevmektir. O zaman bu yaşamla dolu olacaksınız. O zaman deneyimlemek için bu dünyaya dönmenizi gerektiren hiçbir şey kalmayacak.

Yalnızca toplum tarafından kabul edilme kaygısıyla yaşayıp kendini sınırlayanlar ölüm anında, "Keşke bunu yapsaydım, keşke şunu yapsaydım, keşke bunu sevseydim, keşke şununla evlenseydim" diye pişmanlık ve üzüntü duyarlar. Tüm bu keşke'ler, onları, bu keşke'leri gerçekleştirmek üzere dünyaya geri döndürecektir; ta ki tüm keşke'leri deneyimleyip, geri gelmek için bir nedenleri kalmayıncaya dek...

Öğrenci: Öyleyse, ben de bir keşke'm olduğu için geri gelmiş olmalıyım, ama onun ne olduğunu bilmiyorum.

Ramtha: Üstat, bu yaşamaktır. Eğer bu neden anlaşılamayacak kadar basitse, o zaman kendine bir yaşam nedeni yarat ve tüm kalbinle onun ardından git. Ama, onu gerçekleştirdikten sonra ne için yaşayacaksın? Başka bir neden, sonra başka bir neden, ve sonra başka bir neden mi yaratacaksın?

Öğrenci: O halde, bu dünyaya geri gelişimin belirli bir nedeni, başarmam gereken belirli bir şey yok, öyle mi?

Ramtha: Benim sevgili üstadım, bilgelik duyguların birikimidir. Bu dünyaya gelen her varlığı birbirinden farklı kılan budur. Daha önce deneyimleyip anladığın şeyleri yeniden deneyimlemeyeceksin, çünkü bunu yapmayı arzulamayacaksın. Daima, henüz anlamadığın şeylere, sana doyum ve bilgelik vaat eden serüvenlere doğru çekileceksin, çünkü onlar sana heyecan verici, çekici, merak uyandırıcı ve şaşırtıcı

gelecek. Eğer sadece olmana izin verir ve içindeki dürtüleri, hisleri dinlersen, daima, harika benliğini daha büyük bir bilgeliğe ve sürekli bir mutluluğa doğru genişletmek için en çok ihtiyaç duyduğun şeyleri deneyimleyeceksin.

Şimdi, üstat, içinde bulunduğun karışıklığı giderebilmek için sana şu anlayışı sunacağım: Varoluşun için bir nedene ihtiyacın varsa, bırak bu sonsuza dek seninle olacak bir neden olsun. Bu neden, kendini sevmektir. Şu ya da bu varoluş amacı gerçekleştiğinde, onun yerini daima başka amaçlar alırken, kendinize duyduğunuz sevgi sonsuza dek sürecektir. Daima seninle olacak olan tek şey nedir? Kendine katabildiğin ve seni daha büyük bir bilgeliğe ve kendine karşı daha derin bir sevgiye genişletecek her şey, ve bu seni kendi gözünde -o en ayırt edici gözlerde- en büyük kılacak her şeyi yapmaktır. Bu sonsuza dek sürecektir. Hayatının amacı, üstat, sensin.

Herkes, bunu ya da şunu yapması gerektiğini ya da kaderinin şu ya da bu olduğunu düşünmeyi aşıp, yalnızca anda yaşamayı öğrendiğinde, daha önce hiç bilmediği daha büyük bir mutluluğu ve özgürlüğü bulacak, kendini yaşama bırakacak ve onu gerçekten yaşayacaktır.

BÖLÜM 15
UNUTULAN TANRISALLIK

"Enkarnasyonun bir kapana-kısılma olması asla murat edilmemişti. Sürekli tekrarlanması da asla murat edilmemişti. O, yaratıcılığın ve yaşamın keşfinde yeni bir serüven, katılacak bir oyundu yalnızca. Fakat siz kendinizi bedenin duyularında çabucak yitirdiniz ve bedeniniz tüm kimliğiniz haline geldi. Bu katın maddesine o kadar gömüldünüz ki, sonunda güvensiz insan, korkak insan, savunmasız insan, ölümlü insan haline geldiniz, çünkü içinizdeki güçlü özü unuttunuz."

– Ramtha

Bir zamanlar insan kökenini ve soyunu biliyordu. Bir zamanlar insan Tanrı'yı kendinden ayrı bir öz olarak değil, kendi tanrısal ve ebedi benliğinin yaşam gücü olan, süregelen yaşamın ve düşüncenin yüce Oluşu olarak biliyordu. Bir zamanlar insan bunu biliyordu. O, insanlığa içindeki ateşi, içindeki Tanrı'yı hatırlatmaları için, yüzlerce yıldır ayakta kalabilmiş büyük piramitler yaptı. Tarihiniz boyunca olup biten her şeye karşın, bu piramitler insanın büyüklüğünün ve tanrısallığının simgeleri olarak hâlâ ayaktalar.

Bu dünyadaki başlangıcında insan, Tanrı olduğunun henüz bilincindeyken, aynı bedende binlerce yıl yaşayabiliyordu, çünkü bedene ölümsüzlük veren güç, insanın "olma hali"nde ifade ettiği sınırsız düşüncenin saflığıydı.

İnsan, Tanrı/insan, bu dünyadaki ilk yaşam deneyiminde Tanrı olduğunu unutmaya başladı. Neden? Çünkü o bu harika madde oyun-alanını sevdi, ve burada deneyimlemek ve yaratmak onun için en önemli şey haline geldi. Ve sınırsız düşünce süreçlerinin muhteşem yaratığı olan insan, yaratıcılığını burada ifade etmeye -ve bunu yapmasını sağlayan bedenini korumaya- çalışırken, hayatta kalma mücadelesi, kıskançlık ve mülkiyetçilik gibi sınırlı düşünceleri deneyimlemeye başladı.

İnsanın varlığı -ruhu ve Öz'ü- ebedidir. Bunu hiçbir şey değiştiremez. Ama, tanrıların kendileri için dünyanın kilinden yarattıkları beden, kendisini işgal eden ölümsüz varlığın düşüncelerinden etkilenir. İnsanın kabullendiği ve hissettiği her düşünce bedende tezahür edecektir, çünkü beden, insanın âleminin son parçasıdır ve içinde barınan tanrının düşünce süreçleri tarafından desteklenir.

Tanrı/insan, hayatta kalabilme mücadelesini, bu tutumu deneyimlemeye başladığında, bedendeki ebedi yaşam gücünü tutuşturan düşünce gücünü azaltmaya başladı. Böylece beden teklemeye başladı. Böylece, beden aksamaya, gücünü

yitirmeye başladı. Bu, insanın beyniyle muhakeme etme yeteneğini azalttı. İnsan muhakeme etme gücünü yitirmeye başladığında, bilincini korku kaplamaya başladı. Korku unsuru, insanın düşünce süreçlerinde bir tutum haline gelince, beden korkunun gücüne ve sonuçlarına maruz kalmaya başladı: rahatsızlık, hastalık ve ölüm.

Dünyadaki ilk uygarlıklara büyük bir aydınlanma bahşedilmiş olmasına karşın, onların sınırsız düşünce süreçleri, ölüm beklentisi ve hayatta kalabilme mücadelesi gibi tutumlarla sınırlanmaya başladı. Ölüm korkusundan kaynaklanan hayatta kalma mücadelesi tutumları, sonraki kuşaklara hayatta kalma içgüdüleri olarak aktarıldı, çünkü insan her ne düşünürse o onun hücresel ve genetik yapılarında bir kalıp haline gelir.

Tanrılar, yaratıcılıklarını bedensel formla deneyimleme arzusuyla maddenin sınırlılığına girdiler. Fakat tanrılar, insan olarak, bu dünyada sınırlılık tutumlarını deneyimlediklerinde, farkında olmadan bedensel deneyime hapsoldular, çünkü her tanrı ilk bedeninin ölümünü deneyimlediğinde, Boşluk denen şeye girdi. Bu Boşluk bir ışık boyutuydu, ve tanrılar oradan ne "herşeyi-bilen Tanrı" bilincine, ne de madde katına geri dönebiliyorlardı. Tanrı artık sınırsız düşünce katına dönemiyordu, çünkü artık düşünce süreçlerinde sınırlılık tutumlarının çarpıklığını sürdürüyordu.

Tanrı, yaşamda ilerlemeyi sürdürmek üzere -ve bu madde oyun-alanını harika bir deneyim olarak gördüğünden- buraya dönmek için sabırsızlanıyordu. Böylece, tanrı, kendini maddede ifade etmeyi sürdürmek ve önceki yaşamında düşünce süreçlerini çarpıtmasına izin verdiği tüm sınırlı düşünceleri aşabilmek için -kendi çocuğunun tohumundan- yeni bir bedenle dünyaya geldi. Ama, bu katın maddesel veçhelerini daha çok deneyimlemeye başladıkça, tanrı, düşüncelerini daha da çarpıttı ve sınırlılığa daha derin bir

biçimde düştü. Böylece, gösteri katında "tekrardoğuş" döngüsü başladı.

Tanrılar, yaşam serüvenlerini sürdürmek için insan olarak tekrar tekrar buraya döndükçe, bu kat yavaş yavaş onların tüm yaşam kavramları oldu ve sonuçta kökenlerini ve tanrısallıklarını unuttular. Artık Tanrı'yı tüm düşüncelerin bütünü olarak kavrayamıyorlardı. Artık, eğer isterseler, başlangıçlarından beri ifade etmiş oldukları bilinç katına, saf düşünce katına, sınırsız varoluşa dönebileceklerini bilemiyorlardı. Sadece sınırlı dünyaları ve sınırlı düşünceleri deneyimleyebileceklerine inandılar. Böylece, diğer ifade edilen bilinç katları sınırlı cennetler, sınırlı dünyalar olarak ortaya çıktılar. Orada, bedenin ölümünden sonra, tüm katların en büyüğünü ve en basitini unutmuş olan varlıklar, yaşamı kendi mutluluklarına, tutumlarına ve düşünüşlerine göre deneyimleyebilirlerdi.

Tanrılar, insan olarak, tanrısal ve ölümsüz olduklarını ve tüm-gücün ve tüm-bilişin kendi içlerinde olduğunu unuttuklarında, çevrelerindeki varlıkların ego'larından etkilenmeye başladılar. Çok geçmeden, bazı varlıklar ortaya çıkıp, mistik güçleri ve ölçüsüz bilgi kaynaklarıyla yalnızca kendilerinin Tanrı anlayışına sahip olduklarını söyleyerek ötekilere üstün çıkmaya çalıştılar. İnsanlar artık korku dolu bir sürü haline geldiklerinden, bu kâhinler ve din kurucuları güçlerini tehlike ve korkunç akıbet kehanetleriyle artırmaya çalıştılar. Halk onların sözlerine kulak asmadığında ise, halkı bela ve lanetleme tehditleriyle korkuttular.

Böylece insanı içsel güzelliğinden, ebedi tanrılığından daha da çok ayıran din bu dünyada doğdu. Ve din çok kurnazdı, çünkü insanları kılıçla yönetmek, onlara zorla hükmetmek zorunda kalmadı. Onun yalnızca, insanların Tanrı'ya erişemeyecekleri; tüm-bilişin ve tüm-gücün onların içlerinde olmadığı öğretisini sürdürmesi yeterliydi.

Ruh sonsuz bellektir. O tüm yaşamların tüm deneyimlerini hatırlar. İnsana yeterince sık söylenen bir şey -ne kadar çarpık bir anlayış olursa olsun- eninde sonunda sarsılmaz bir realite haline gelir; çünkü gerçeği ürkekçe arayan insan, kabul edilmeyi umarsızca istediğinden, her masalı dinleyecektir. Böylece, eğer insana sürekli olarak Tanrı'nın onun dışında olduğunu, ruhen sefil ve kötü olduğunu söylerseniz, bu düşünceler onun ruh belleğinde değişmez anlayışlar haline gelir, ve onları değiştirmek çok zor olur. İşte binlerce yıldır dünyanızda vuku bulmuş olan şey budur. Bir yaşamdan diğerine geçen bu basit varlıklar, sürekli olarak bu öğretilerin etkisi altına girdiler. Ve kötü oldukları -Tanrı'nın onların dışında olduğu- anlayışıyla öylesine koşullandılar ki, sonunda asla tanrısal olmadıklarına, Tanrı'yı bilmenin, O'na ulaşmanın ancak peygamberlerin, rahiplerin ve dini örgütlerin yönetiminde olabileceğine kesin biçimde inandılar.

İnsan, artık kendi bilişini gerçeğin özü olarak kabul etmediğinde, kendi egemenliğini ve gücünü teslim ederek toplu kitlenin bir parçası haline geldi; ki bu da dinlerin ve hükümetlerin çağlar boyunca halkları tek bir varlıkmışçasına yönetmelerine olanak verdi. Ama, onlar tek bir varlık değil. Hepsi, gerçekleştirecekleri benzersiz kaderleri ve deneyimleyecekleri benzersiz serüvenleri olan eşsiz tanrılar. İnsan kendi serüvenlerini yaşama hakkına sahiptir.

İnsan, kötü ve günahkâr olduğu ve Tanrı'nın onun dışında olduğu öğretisini kabul ettiğinde, kendisini Tanrı'dan tamamen ayırmış oldu. İşte bu anlayış ve inanç kabulü insanı tekrar tekrar bedene geri döndürdü, çünkü insan tanrısal olmadığını, Tanrı'nın onun içinde olmadığını düşündüğü sürece binlerce kez doğmaya mahkûmdur -ta ki tanrısallığını idrak edene ve bir kez daha olma halinde yaşayana dek...

Enkarnasyonun bir kapana-kısılma olması asla murat edilmemişti. Sürekli tekrarlanması da asla murat edilme-

mişti. O, yaratıcılığın ve yaşamın keşfinde yeni bir serüven, katılacak bir oyundu yalnızca. Ama, siz kendinizi bedenin duyularında çabucak yitirdiniz ve bedeniniz tüm kimliğiniz haline geldi. Bu katın maddesine o kadar gömüldünüz ki, sonunda güvensiz insan, korkak insan, savunmasız insan, ölümlü insan haline geldiniz, çünkü içinizdeki güçlü özü unuttunuz. Böylece, ölümü öğrendiniz, ama yaşamı unuttunuz. Üzüntüyü öğrendiniz, ama sevinci unuttunuz. İnsanı öğrendiniz, ama seçtiğiniz illüzyonları yaratmanızı sağlayan yüce zekânızı, yani Tanrı'yı unuttunuz.

Hepiniz bu dünyada birçok hayat yaşadınız: bazılarınız otuz-bin hayat; bazılarınız on-bin, bazılarınız da yalnızca iki. İşte bunca kez yaşadınız ve öldünüz. Ve bu kattaki hayatlarınız yaşam serüveninde yalnızca bir düş, bir oyun, bir illüzyon olduğu halde, onlar sizi büyük ölçüde yozlaştırdı. Aile, toplum, din ve hükümet güçleri tarafından size, zavallı ve sefil olduğunuzun ve Tanrı'ya erişemeyeceğinizin hatırlatıldığı birçok hayat yaşadınız, ve bu düşünce süreçlerinizin değişmez realitesi haline geldi.

Bugün bile çoğunuz, hâlâ Tanrı'nın kendisi olduğunu, her şeyi bilme ve her şey olma gücüne sahip olduğunu bilmiyor. Böylece, öğretmenlerin, dinlerin ve başka herkesin hayatınızı yönetmesine ve gerçeği sizin için yorumlamasına izin veriyorsunuz. Binlerce yıldır söylenen basit gerçeği, yani Tanrı'nın ve cennet âleminin sizin içinizde olduğu gerçeğini başkalarının anlayışının karmaşık hale getirmesine izin veriyorsunuz. Tanrı da, cennet de sizin içinizdedir. Bundan daha büyük bir gerçek yazılabilir mi? Ama, bunu bilmeyen birçoğunuz hâlâ Tanrı'yla bağ kurup aydınlanabilmek için dogmadan ve -ritüeller, ayinler, dualar, oruçlar, meditasyonlar gibi- belli mekaniklerden geçmeniz gerektiğini sanıyorsunuz. Ama, bu şeyleri ne kadar çok yaparsanız, ruhunuzu, olmaya çalıştığınız şey olmadığınıza, Tanrı sevgisinden ve aradığı-

nız anlayıştan çok uzak olduğunuza o kadar çok ikna ediyorsunuz, çünkü bu sevgi ve anlayışı kazanabilmek için zor şeyler yapmanız gerekiyor.

Şimdi, din yanlış değil. Dini öğretileri oluşturup geliştirmiş olanlar kendi tanrısallıklarını, değerlerini ve güçlerini anlama arayışı içinde kardeşlerini tutsak etmiş, böylece kendilerini tutsak etmiş olan sevgili kardeşlerinizdir. Yapmış oldukları şey zarar verici olsa da, kendi deneyim ve anlayışları sonucunda elde ettikleri kendi gerçekleridir. Ben tüm insanları olduğu gibi, rahipleri ve kâhinleri de seviyorum; çünkü onlar da Tanrı.

Ritüeller yapmak ve dogmanın takipçisi olmak da yanlış değil, ama bu asla tamamen doğru gelmeyecektir; çünkü içinizdeki ses -ki o Tanrı'dır- erişmeye çalıştığınız şeye zaten sahip olduğunuzu söyleyecektir.

Size, daha iyi bir yolun var olduğunu, sizin zaten Tanrı olduğunuzu, asla başarısız olmadığınızı, asla yanlış bir şey yapmadığınızı, sefil, zavallı ve günahkâr yaratıklar olmadığınızı, şeytan denen masalın aslında var olmadığını söylemek için buraya geri döndüm. Bunları idrak ettiğinizde, ancak o zaman mutlu olabilirsiniz, ki Tanrı budur. Tanrı öfkeli, yaslı, sofu bir yaratık değildir. O tam ve sonsuz mutluluk olan özdür.

Size söylüyorum, Tanrı sizin içinizdedir. Tüm yaşamlarınızda da oradaydı. Siz zaten Tanrı'sınız, o içinizdeki tanrısal, yaratıcı zekâdır; o sizi sınırlılığı deneyimlerken de seven, ve bir kez daha sınırsızlığa dönerken de sevecek olan özdür.

Sınırlılık bir serüven oldu. O bir deneyim oldu, ve bu dünyadaki çoğu kişi onu büyük ölçüde deneyimliyor. Ne yazık ki, daha iyi bir şeyin var olduğunu unuttunuz, ve sınırlılığı bir yaşam biçimi haline getirdiniz. Eğer sınırsız düşünme yoluyla bedeni, ve tüm evrenleri ve katları aşabileceğini-

zi bilseydiniz, tekrar sınırlı olmayı asla seçmezdiniz. Eğer bunu bilseydiniz ve tüm düşünceleri alıp kucaklamanıza izin verseydiniz, hayatta en büyük düşlerinizi bile aşan bir mutluluk ve huzura erişebilirdiniz.

Düşünce en yüksek yaratıcıdır. Her neyi düşünür ve sonra onu hissederseniz, o yaşamınızın realitesi haline gelir. Benimsediğiniz ve sınırlı düşünme tayfını aşan her düşünce, yaşamınızın genişlemesi olarak tezahür edecektir. Sınırlı insanı aşıp sınırsız Tanrı'ya geçebilmek için gereken tek şey, düşünce süreçlerinizi daha sınırsız düşünceleri kabul edecek şekilde açmaktır.

Sefil olduğunuzu öğrendiğiniz gibi, Tanrı olduğunuzu öğrenirseniz, tüm varlığınızla Tanrı olacaksınız. Saf düşünce anlayışı olan yedinci kata -en yüksek olma haline, her şeyin en yüksek gücü olduğunuz hale- geri dönebilmek için ihtiyacınız olan tek şey yalnızca Tanrı'nın içinizde olduğunu bilmektir, çünkü ruhunuz sizin Tanrı olduğunuzu hatırlamaktadır. Ruhunuzda saklı duran bu hatıra sizin tarafınızdan tanınmayı ve deneyimlenen bir realite olmayı bekliyor. Ve bu ancak bilmekle olur. Tanrı olduğunuzu bildiğinizde, bu kesin hissediş, bilişinizin gerçek olduğunu size öğretecek deneyimleri ve anlayışı yaratacaktır. Bu bilişi size hiç kimse veremez. Bu anlayışı ancak siz kendi düşünce süreçleriniz ve duygusal varlığınız vasıtasıyla kazanabilirsiniz.

Tanrı'nın ve sizin bir olduğunuzu bildiğinizde, düşünce süreçlerinizden ayrılık tutumlarını çıkarır ve tanrılığınızla yeniden birleşirsiniz. Tanrı'nın herşeyi-bilen zekâsının düşüncenin bütünü -var olan her şeyin esası- olduğunu idrak ettiğinizde, ve tüm düşünceler olmanıza izin verdiğinizde, o zaman Tanrı'nın olduğu her şey olursunuz -her şey! O zaman özgürlüğünüze, büyüklüğünüze ve ihtişamınıza geri dönersiniz. O zaman bu kata, bu cennete tekrar tekrar geri dönmek zorunda kalmaz, sizleri bekleyen daha büyük cennetlere ve

daha büyük serüvenlere gidebilirsiniz.

Size söylüyorum, bu dünyada kim ve neyseniz o olmaktan başka başarmanız gereken hiçbir şey yok, çünkü Tanrı olduğunuzu bilmek, olmakla başarılır; çünkü Tanrı, olmaktır. O tüm yaşamın Oluşu'dur. Olma hali içinde olmak -ki bu, nasıl ifade ediyor olursanız olun, sadece kimseniz o olmanıza izin vermektir- Tanrı gibi olmaktır, ve bunu bir anda başarabilirsiniz. Bu bir anda gerçekleştirilebilir.

Tanrı bu andır, Şimdi'dir. Sonsuzluk bu andır. Sonsuz Tanrı olmak, Şimdi'nin sonsuzluğunda bütünüyle yaşamaktır, çünkü Tanrı böyle yaşar. Yalnızca ol. O zaman tüm yaşamın Oluşu ve sürekliliğiyle bir olursun, ve bedenin de kendini bu sürekliliğe yükseltir. O zaman artık ölmek zorunda olmaz, tüm katları aşıp yedinci kata ulaşabilirsin, ki o her şeyin ulaşacağı yerdir: düşünce. Bu bir gerçektir.

İnsan sınırlılıktan çıkmaya başlıyor, çünkü dünyanızda, yaşamlarını, neden hükümetlerin ikiyüzlülüklerinin, dogmanın, toplumun esiri olduklarını ve tüm bunların kendilerini nereye götürdüğünü sorgulayan birçok insan var. Onlar, sınırlı bilinç filminin ötesini görebilecek ve onun üzerine yükselebilecek kadar kendilerini ve başkalarını sevmeye başlıyorlar. Kendilerinde ve tüm insanlarda şefkatli, sevecen ve bilge bir özün bulunduğu anlayışına uyanıyorlar. Uzun zamandır insanlığı yöneten tüm kehanetlerin -tüm masalların ve korkuların- gerçek olmadığını anlamaya başlıyorlar. Kim olduklarını, ve eğer Tanrı'yı seviyorlarsa ondan neden korkmaları gerektiğini sorguluyorlar.

Bu dünyada bilinç değişiyor. İnsanoğlunun kuşaklar boyunca hayvani bir yaratık gibi olmasına yol açan anlayış sınırlılıkları artık kalkarak insanın tekrar yüce Tanrı özü olmasına izin veriyor.

Hiç de yeni olmayan yeni bir öğrenimin gerçekleşmesinin zamanı geldi. Ruhunuzun derinliğinde, gerçeğin ne oldu-

ğunu bileceksiniz, çünkü gerçek sizin dogmatik inançların atıllığının ötesini, her zaman orada olan düşünce ve anlayış cennetini görmenizi sağlayacak. Boğazınızı sıkan ipten kurtulurken, ve mutluluk hissi yüzeye çıkıp ruhunuzu kaplarken, olma hali içinde, bu muhteşem Tanrı olmaya başlayacaksınız.

Çağınız sona eriyor. Bu Beden ve Nefs Çağı idi. Yeni çağ ufukta göründü bile, ve ona Işık Çağı, Saf Ruh Çağı, Tanrı Çağı deniyor. Bu, insanın, herkesin eşit olduğunu ve cennet âleminin daima onun içinde bulunduğunu bildiği çağdır. Işık Çağı, insanı yeniden sınırsız düşünceye, yüce sevgi, mutluluk ve özgürlük âlemine götürecek. Bu yeni âlemde diktatörlere ve zorba hükümdarlara yer yok; bu dünyaya artık, sınırlılığın ataletini aşıp, "Ben Tanrı'yım, ve gördüğüm her şeyi seviyorum, çünkü gördüğüm her şey Ben'im ve kendimi seviyorum," diyen barış habercileri hâkim olacak. Bu anlayışa ulaşan her bir kişi kendi ışığıyla bilincin bütününü yükseltecek. Ve birer birer sizler gelecek sonsuzlukta daha akıllıca yaratmanızı sağlayacak bilgelik incileriyle dolu bir sınırsızlık haline geri döneceksiniz.

Bu dünyadaki yaşamlarınız büyük bir illüzyondu. Onlar büyük bir rüyaydı. Bu rüyadan Tanrı'yı öğrenerek, anlayarak uyanacaksınız. Herkes uyanacak. Bir gün, çok bulutlu bir gökyüzüne bakacak ve her yanda yanıp sönen parlak ışıklar göreceksiniz, ve yıldızların gelip bulutların içinde yuva kurduklarını sanacaksınız. Sizin gördüğünüz şeyi tüm insanlık görecek. Bu, uykudan uyanıp, size öğrettiğim her şeyin büyük bir gerçek ve harika bir realite olduğunu idrak etmenize yardımcı olacak.

Öğrenci: Tanrı'dan ve başlangıcımızda bizi birleştiren şeylerden nasıl ayrıldığımızı bilmek istiyorum. Bu nasıl oldu?

Ramtha: Ta başlangıcınızda, Tanrı ile bir olduğunuzu

bildiğiniz günlerde, ego'nuz -kimliğiniz- "bireyselleşmiş Tanrı" idi ve yaşam tüm düşünceleri deneyimlemeye doğru bir duygusal serüvendi, çünkü Tanrı tüm düşüncelerdir. Ego'nuz saf ve değişmemişti; çünkü içinizde henüz düşünceleri ya da Tanrı'yı varlığınıza kabullenmenizi sınırlayacak tutumları barındırmıyordunuz. İçinde bulunduğunuz anda, Şimdi'de ebedi olduğunuzu ve Tanrı'dan düşünceyi alıp, duyguya dönüştürerek tezahür ettirme yeteneğinizin sınırsız olduğunu biliyordunuz.

Hepiniz küçük çocuklar gibiydiniz, çünkü varlığınızın saflığını bozacak ya da ifadenizi sınırlayacak hiçbir tutuma sahip değildiniz. Korkuyu bilmiyordunuz. "Daha büyük", "daha küçük" gibi yargılara sahip değildiniz. Rekabeti, kıskançlığı, mülkiyetçiliği bilmiyordunuz. Ölümü bilmiyordunuz. Küçük çocuklar gibiydiniz, çünkü bu tutumların hiçbirini deneyimlememiştiniz.

Siz tanrılar, ta başlangıcınızdan itibaren güçlü bir yaratıcılık dürtüsüne, düşüncenin duygusunu yaratıcı formlarda ifade etme dürtüsüne sahiptiniz. Ve bunu yapma gücü kimine biraz daha fazla, kimine biraz daha az verilmedi. Herkes eşitti. Ama, yaratmaya başlar başlamaz, içinizde rekabetçi bir ruh da doğdu; bu, bir başkasının yaratıcılığının düşüncesini alıp onu daha genişletip büyütme, daha fazla yaratma dürtüsüydü. Neden dünyanızda bu kadar çok çiçek türü var sanıyorsunuz? Bir gül yeterli olabilirdi. Daha ne kadar çok kelebek türü olabilir ki?

Tanrılar neden rekabetçi bir ırk haline geldiler? Çünkü yaratma dürtüleri içinde, kendi yaratıcılıklarının belki de başkalarınınki kadar büyük olmadığını düşünmeye başladılar. Bu, kendilerini küçük görmelerine neden oldu. Ve bu aşağılık hissini telâfi edebilmek için, tanrılar birbirlerinin yaratımlarını geçmeye, daha iyisini yapmaya çalıştılar. Ve düşünce süreçlerini rekabetçi yaratıcılığa daha fazla soktuk-

ça, kendilerini Oluş'un mükemmelliğinden o kadar daha az, her şeyin eşitliği olan Tanrı'dan o kadar ayrı olarak gördüler.

Gördüğünüz gibi, yaşamdan ayrılık ve "kusurluluk" anlayışı bir şey bir başka şeyden "daha iyi, daha büyük" olarak görüldüğü zaman ortaya çıkar. Oysa yaşam realitesinde hiçbir şey hiçbir şeyden daha büyük ya da daha küçük değildir. Her şey, bir Oluş eşitliği içinde vardır yalnızca. Böylece, her şey kusursuzluk halindedir ya da, daha uygun bir ifadeyle, Oluş halindedir. Bir şeyi, Oluş'un kusursuzluğundan daha aşağı gören yalnızca tutumlar ve düşüncelerdir.

Sizin en büyük ayrılığınız insan bedenine girdiğiniz zaman vuku buldu. O noktaya kadar, kendinizi her şeyden ayırmaya başlamış olmanıza karşın, hâlâ tanrılığınızın ve ölümsüzlüğünüzün farkındaydınız. Ama, bedene girip de hücresel maddenin realitelerini deneyimlemeye başladınızda açlık, soğuk, ve hayatta kalma mücadelesi denen kütle işlevlerinin kapanına kısıldınız. Artık, yaratılışında kütlenin varlığını sürdürebilmesini sağlayacak şekilde programlanan hücresel maddeyle birbirinize örülmüştünüz. Büyük ölümsüz varlığın, kendi yapısını yaşatmaya programlanmış kütle mekanizmasıyla bu evliliği ego'nuzun varoluş halini büyük ölçüde değiştirmişti. İşte "bilgi ağacı", değişmiş-ego böyle doğdu. Ve ruhunuza kaydolan ve bedeninizin hücresel yapısına programlanan korku, rekabet ve kıskançlık duygularının deneyimi değişmiş-ego'nuzu daha da güçlendirdi; tanrısal, ölümsüz ve tüm yaşamla bir olduğunuz bilişini daha da azalttı.

Öğrenci: Ölümsüz olduklarını bilen tanrıların sonunda öleceklerine inanır hale neden geldiklerini hâlâ anlamıyorum. Onlar ilk başta ölüm fikrini nasıl kabul ettiler?

Ramtha: Kendi yarattıkları şeyleri gözlemleyerek -sizin ölüm dediğiniz- değişim sürecini kabullendiler ve anladılar.

Gördüğünüz gibi, bu dünyada yaratılmış birçok şey birbirinden beslenecek şekilde tasarlanmıştı, çünkü her yaratılanın varlığını sürdürebilmek için gereksindiği madde kendisiyle aynı maddeden olmalıydı. Bu sizin "beslenme zinciri" dediğiniz şeydir.

Böylece bitkiler, tanrıların yarattıkları hayvanlara yem oldular. Ve hayvanlar bitkileri yediklerinde, bitkileri yaratmış olan tanrılar dehşet içinde, yaratımlarının çözülüp bir başka enerjiye dönüştüğünü gördüler. Hayvanlar da yine başka bir tanrının yarattığı daha büyük hayvanlara yem oluyorlardı. Bu, tanrıların birbirleriyle rekabet etmek için seçtikleri yollardan biriydi. Ve sizin yaratımınızın bir başka tanrının yaratımı tarafından yenilip yutulması ise çok onur kırıcı bir durumdu.

Ölüm, insan bedeninin tasarımı ve evrimi sürecinde daha iyi anlaşıldı. İnsan denen yaratığı kusursuzlaştırmak için, tanrılar -yarattıkları her şeyin bir parçası oldukları gibi- onun da bir parçası oldular. İnsanın ilk yaratılan biçimleri pek çevik olmadığından, hayvanlar onları da sürekli olarak yiyor ve pek de lezzetli buluyorlardı. İşte böylece, tanrılar ölüm deneyiminden geçerek ölümü anladılar. Bu anlayış onların, kendi yarattıkları hayvanların elinde ölmemek için, bedeni daha geliştirip güçlendirmelerini sağladı.

Şimdi, insanın kendi varlığı dışındaki bir tanrıyla aşk ilişkisi, tanrılar bu dünyayla bir aşk ilişkisi kurduklarında, burada yarattıkları her şeyi deneyimleme ve onlarla ilişki ve etkileşime girme arzusu duyduklarında başladı. Tanrılar bitki olmuş, hayvan olmuş, böcek olmuşlardı. Her şey olmuşlardı. Ama, her şeye hükmedebilecek bir forma sahip olmak, işte bu onların en büyük sevgi ve yaratımlarıydı.

Tanrılar en sonunda kendilerini erkek ve kadın olarak biçimlendirdiklerinde -ve tüm dikkatleri, kendi yaratımlarına üstün gelip onlardan kaçmaya odaklandığında- değişmiş

bir yaşam hali içine girdiler. İroni şuydu ki, kendilerini avlamaya çalışan hayvanlardan kaçabildiyseler de, bilinçlerini kaplamaya başlayan hayatta kalabilme mücadelesi tutumlarından kaçamadılar. İşte bu, hayatta kalabilme mücadelesi tutumları ve ölüm korkuları en sonunda bedenlerini çökertti; çünkü korkulan şey gerçekleşir.

Biliyor musunuz, tanrıların yarattıkları tüm şeyler içinde, hiçbir şey korku denen yaratımdan daha yıkıcı değildir, çünkü hiçbir şey korkunun gölgesinde yaşamı ifade edemez.

Tanrılar, insan olarak, ölümü deneyimleyince, tek realiteleri ve tek arzuları bu madde cennetini deneyimlemeyi sürdürebilmek ve bu âlemde bir başarı olarak daha fazla şey yaratmak oldu, çünkü tanrıların ego'ları büyüktü. Böylece tanrılar daha, daha, daha da iyi olabilmek, kendilerinde algıladıkları eksikliği "daha çok" yaratarak telâfi etmek için büyük bir hevesle geri geldiler. "Daha iyi" olma tutumu ve arzusuyla, bu dünyanın maddesine öylesine gömüldüler ki sonunda tanrısal ve ölümsüz olduklarını unuttular ve ölümlü nesneler haline geldiler. Ancak, tüm yaşamla bir olma anlayışı, tanrıların bu dünyaya aşık olmalarından çok önce, rekabetin yarattığı "daha büyük," "daha çok" düşünceleriyle kaybolmaya başlamıştı.

Sana şunu söyleyeyim, üstat: Her şeyle bir olman, o birlik hali yalnızca bir an, bir soluk uzaklıktadır. Varlığının derinliğinde artık hiçbir şeyden ayrı olmayı istemediğinde, ayrı olmayacaksın. Seni tüm düşünceden ayırmış olan sadece senin tutumun, sınırlı düşünüşün, değişmiş kimliğindir. Düşünceyi yargılamaktan kurtulup tüm düşünceye döndüğünde, bir daha asla kaybolmayacak ya da ayrılmayacaksın. İşte o zaman, Tanrı'yla bir olmanın yolunu arayanlara bir ışık olacaksın.

Öğrenci: Ramtha, hepimizin aslında mükemmel olduğumuzu, Tanrı olduğumuzu, ve ebediyen yaşadığımızı anlaya-

biliyorum. Ama, bu zaman zaman hissettiğim dikkatli olmam ve kendimi korumam gerektiği duygusunu azaltmıyor. Kendimle ilgili bu illüzyonu, gerçek kimliğimi özgürce ifade etmemi engelleyen bu, dikkatli olmam gerektiği hissini nasıl yenebilirim?

Ramtha: Biliyorsun, üstat, hayvanlar harika bir kendini koruma içgüdüsüne sahiptir; hücresel yapılarına programlanmış bu ilkel içgüdü sayesinde yaşayabilir, deneyimler geçirebilir ve tekâmül edebilirler. İnsanlık da doğuştan ilkel içgüdülere sahiptir, ki bunlar tohumdan tohuma genlerle geçmiştir. İnsanoğlu çıplak doğduğu için, onun kendini koruyabilmesini sağlayan hayatta kalma içgüdüleri bedenin hücresel yapısına işlenmiştir. İnsan çıplak doğmuştur, yani o sivri dişlerden, boynuzlardan, hızlı ve çevik ayaklardan yoksundur; keskin işitme ve görme duyusuna da sahip değildir. O, en büyük korunma içgüdüleri tedbirli davranmak ve kendini inzivaya çekmek olan çok rafineleşmiş, olağanüstü, kendi kendine yeten bir varlıktır. İnsanoğlu bu içgüdülere sahiptir; eğer olmasaydı, sonunda harika, düşünen, tekâmül eden, yaratıcı kütle haline gelebilmek üzere varlığını sürdüremezdi.

Sen de herkes gibi madde yoğunluğunu deneyimlemek için ruh özgürlüğünü bırakmayı seçtiğinde, genetik, içgüdüsel kalıpları da aldın, ki bu madde dünyasında kendini ifade edebilmek için gerekli koşullardan biridir. Böylece, insan olmak demek, korku dolu, güdülen, kuşkucu ve çok tedbirli olmak demektir. Bu büyük bir gerçektir.

Tedbirli olmak bir illüzyon değildir; o burada insan olarak yaşamanın bir koşuludur. Onun bedeninizin korunması için gerekli bir içgüdü olarak kabul edilmesi gerekir. Ama, bu anlayışı bir adım daha ileri götürün. Özünüzü oluşturan o minicik, harika yaratıcı kıvılcımın burada tekâmül edebilmesini sağlamak için bedeninizin sizi koruduğunu anladığı-

nıza göre, şimdi bu etten kemikten bedenin ötesine, Öz'ünüzün ve ruhunuzun ölümsüz veçhelerine geçmenin zamanı gelmiştir. Artık varlığınızın Öz'ünün bedeninizi ele geçirmesinin ve onu düşünce sınırsızlığı anlayışıyla korumasının zamanı gelmiştir.

Şimdi yapmanız gereken şey, kendiniz, yani Tanrı olmaktır: sürekli, emin, egemen, BEN'İM. Yenmeniz gereken tek illüzyon, O olma yeteneğinizin olmadığı illüzyonudur. Bu illüzyondan nasıl kurtulabilirsiniz? Sadece onu düşünce süreçlerinizden çıkarıp atarak. Düşüncede ve histe yaptığınız her şey -bu boyutun realitesinde asla tezahür etmese bile- realitedir. Bir kez, Tanrı, BEN'İM prensibi olduğun düşüncesini benimsediğinde, zaten o olmuşsun demektir.

Neysen onu sev, üstat. Kendini sev! Sonsuz olduğunu, Tanrı olduğunu bil. Bunu hisset. Sizi binlerce yıldır koruyan içgüdüsel kökeniniz, ölümlü değil ölümsüz olduğunuz, sınırlı insan değil sınırsız Tanrı olduğunuz bilişiyle karşılaştığında, ruhunuz bu sınırsız düşünceyi bedeninizin hücresel kütlesine aktaracaktır. O zaman bedeniniz içinde bulunan büyük Tanrı'nın sınırsız düşüncelerine mutlulukla uyum sağlayacaktır. İçgüdüsel varoluşu yüzünden kuşkucu ve tedbirli olmak zorunda olan bedeninizin hücreleri artık Tanrı ile sınırsız biçimde dolacaktır, öyle ki bedeninin maddesi de Tanrı'nın bütünü ile uyum içinde birleşebilecektir.

Daha çok "sen" olmak, üstat, kuşkunun sınırlarını aşmaktır. Ve bedenin tarafından korunan sen, anlayışın dahilindeki her şeyin üzerindeki hâkimiyetine sahip çıktığında, beden de bunu mutlulukla takip edecektir.

Kendini tümüyle sev, üstat. Yaşamı tümüyle sev! Bunu yaptığında, birliğe geri döneceksin. Seni temin ederim, yalnızca bir tutum değişikliğiyle ve bir anda. Yapılması gereken tek şey bu. Sadece bil.

BÖLÜM 16
TEKRARDOĞUŞ

"Buraya Tanrı'yı deneyimlemek, kendinizi anlamak, BEN'İM prensiplerini yaşamak için geri geldiniz. Ve BEN'İM prensipleri herkesi, her tutumu, her duyguyu, her karakteri, Tanrı denen düşünce âlemlerinde yaratılan her illüzyoni durumu kapsar. "

– Ramtha

Öğrenci: Benim soracak belirli bir sorum yok. Çünkü söylediğin her şeyin hepimiz için geçerli olduğunu hissediyorum.

Ramtha: Öyle, ve hep öyle olmuştur.

Öğrenci: Ancak, sana iki genel soru sormak istiyorum. Bu dünyadan ayrıldığımız zaman daima daha iyi bir yere gittiğimizi söyledin.

Ramtha: Doğru. Ama, bu salondan ayrıldıktan sonraki anın da daha büyük olacak, çünkü yaşamınız her an gelişir ve bir önceki andan daha büyük olur.

Öğrenci: Pekâlâ, bize tekrardoğuşun işleyiş biçimi hakkında bir şeyler söyleyebilir misin? Yani, buradan ayrıldığımızda daha iyi bir yere gidiyorsak, neden buraya tekrar dönüyoruz? Buraya bir şey öğrenmek için mi geri gönderiliyoruz?

Ramtha: Önce, üstat, gelecekte seni burada daha iyi bir şeyin beklemediğini nereden biliyorsun?

Öğrenci: Çünkü burada yaşamak bir mücadele gibi görünüyor, ve bir hayli acı ve üzüntüyle başa çıkılması gerekiyor. Kendimiz çok acı çekmesek bile, tüm çevremizde görüyoruz. Burasının ıstıraplı bir yer olduğu açık, ve yakın geleceğin daha iyi olacağını hayal etmek de zor.

Ramtha: Biliyor musun, buradaki son "ıstırap" açlıktı, ve herkes açlık çekiyordu. O zamanlar insanlar binbir güçlükle bir somun ekmek, bir parça peynir ve ekşimiş şarap için üç kuruş para kazanmaya çalışıyorlardı. Şimdi insanlara baktığında, bu kez de şişmanlıkla savaştıklarını görüyorsun. Şimdi herkes besili, tombul, ve biri çıkıp, "Cık cık cık, bu güzel değil," diyor. Böylece, şimdi herkes yeniden aç kalabilmek için mücadele ediyor. Yaşam bir serüven değil mi?

Buradaki "ıstıraba," üstat, ego denir.

Öğrenci: Söylemek istediğini anladığımdan emin değilim. Yaşamın dairesel olduğunu söylüyorsun galiba. Bu dairenin bir sonu yok mu?

Ramtha: Yaşam bir daire içinde gitmez, üstat, ve kendini

de asla tekrarlamaz. Daima değişir, ancak her an sürekli olarak tekâmül eder. Yaşam her şeyi kapsar ve kendi varlığı, kendi Oluşu'yla bir sonraki anı yaratır. O, her bir varlık tarafından, kendi tutumuna göre anda yaratılır. Değişim devrelerinin dairesel görünmesini sağlayan şey, yaşama karşı benimsenen tutumdur.

Tekrardoğuş bir gerçektir. Yalnızca bir bedeni bırakıp - çünkü tutumunuz onun ölmesine olanak vermiştir- ya bu dünyada ya da yine madde katında başka bir yerde bir diğerini almaktır.

Neden buraya geri geliyorsunuz? Çünkü istiyorsunuz. Rahim kanalından geçip, tamamen çevrenizdeki ego'lara bağımlı olmak üzere buraya zorla gönderildiğinizi, bulunduğunuz kattan kovularak bir bedene sokulduğunuzu mu sanıyorsunuz?

Sizi hiç kimse buraya zorla göndermedi, üstat, çünkü hiç kimse size iradenize karşı bir şey yaptıramaz. Buraya geri gelmeye karar veren sizsiniz. Bu dünyada kendini tekrar ifade etmek isteyen sizsiniz. Eğer mutsuzluğunuz için suçlayacak birini arıyorsanız, kendi gözlerinize bakın. Güzelliğinizden, varlığınızdan, üzüntü ya da mutuluk dolu yaşamınızdan tümüyle siz sorumlusunuz. Ve artık bunun böyle bilinmesinin zamanı gelmiştir.

Kimse bu dünyada yeniden enkarne olmaya zorlanmaz. Ancak, binlerce yıldır burada yaşadıktan sonra, insan her şeyin buradan ibaret olduğunu sanmaya başlar. Ve bedenini yitirdiğinde, duygusal bağlarından ve buradaki oyuncaklardan uzaklaştığında, buraya tekrar geri gelmek için acele eder, çünkü var olan tek cennetin bu olduğunu sanır. Ve onun için öyledir.

Burada olmanızın tek nedeni, burada olmak istemenizdir, çünkü varlığınızın burada doyuma ulaştırılacak bir ihtiyacı vardır. Ve bu ihtiyaç mutluluğu, kederi, merhameti, kız-

ginlığı, ıstırabı, ya da bu illüzyon katında deneyimlemek istediğiniz başka herhangi bir şeyi ifade etmektir, böylece o duyguyu dilediğiniz kadar yaşarsınız. Sonra, ondan bıktığınızda ya da sıkıldığınızda, tutumunuzu değiştirebilir ve bir başka duyguyu deneyimleyebilirsiniz. Bu, bu kadar basittir.

Yeryüzü cenneti acı, ıstırap ve cehennemi durumların hemen yanı başında olabilir mi? Evet, olabilir. O sadece bir tutum uzaklıktadır.

Buraya Tanrı'yı deneyimlemek, kendinizi anlamak, BEN' İM prensiplerini yaşamak için geri geldiniz. Ve BEN'İM prensipleri herkesi, her tutumu, her duyguyu, her karakteri, Tanrı denen düşünce âlemlerinde yaratılan her illüzyoni durumu kapsar.

Neden şimdiki kimliğinde olduğunu biliyor musun, üstat? Çünkü daha önce öteki rollerin birçoğunu oynadın ve şimdi de bu rolü deneyimliyorsun. Neden açlık çeken bir çocuk olarak değil de, zengin bir varlık olarak doğdun? Çünkü zengin bir varlık olmak isteyen açlık çeken bir çocuk olmuştun, ve şimdi, olmak istediğin kimliktesin. Neden ailesini beslemek için ekmek yapan bir fırıncı değilsin? Çünkü, üstat, ailesini beslemek için ekmek yapan bir fırıncı olmuştun. Şimdi ekmeği fırından alan bir insansın.

Bu âlemin en harika yanı, sürekli ve değişken oluşudur, ve olmayı istediğiniz herhangi bir oyuncu olabilirsiniz. Ve yaşam platformunda ilerlerken, size en büyük öğrenimi sağlayacak illüzyonları oynayabileceğiniz bir sahne sunan yüksekliklere erişirsiniz. Ve o sahnede kral ya da yoksul, seven ya da sevilen, köle ya da efendi olma özgürlüğüne -yani, size ruhunuzun doyuma ulaşmak için ihtiyaç duyduğu anlayışı sağlayacak herhangi bir illüzyonu yaratma özgürlüğüne- sahipsinizdir.

Daha hiç yaşamadığın birçok deneyim var, üstat, çünkü asla yapmamış olduğun şeyler ve asla oynamamış olduğun rol-

ler var. Bu dünyada yüce bir huzur içinde yaşayan, ve sade ihtiyaçlara sahip varlıklar var. Ve onlar her neye ihtiyaç duyar, her neyi isterlerse, onu tezahür ettirirler. Onlar mutluluk ve haz içinde yaşarlar, üstat, düşüncede -senin henüz deneyimlemeyi seçmediğin- tutumlar ve serüvenler yaşarlar.

Henüz yaşamamış olduğunuz birçok anlayış var. Onların en büyüğü nedir, biliyor musun? Sadece yaşamak için yaşamak. Sadece yaşamak için yaşamak hayat anlayışında en büyük kazanımdır, çünkü ancak o zaman huzuru tanıyıp bileceksin. İşte o zaman gerçek mutluluğu tanıyıp bileceksin. İşte o zaman, üstat, bütünüyle yeniden Tanrı olacaksın.

Bu yaşam anlayışını henüz deneyimlemedin, çünkü gözünün korkutulup destekleyici bir role sokulmana, güçlükle ilerleme rolüne, rekabetçi bir role, idealist rolüne, acı çeken rolüne, nevrotik bir role girmene izin verdin. Bunları kendi kaderin kısmetin olarak kabullendin, ve öyle oldu. Ama, eğer diğer seçenekleri görmene izin verseydin, bunların yaşam seçeneklerinin sadece ufacık parçacıkları olduklarını anlayacaktın.

Bu hayat, insanlık tarihinizde vuku bulmuş olan her şeye rağmen, gerçekten oldukça güzeldir. Ne yazık ki, kentlerde -toplumsal bilincin durgunluğu ve yoğunluğu içinde- yaşayanlar, yaşadıkları bu dünyanın sefil ve kötü bir yer olduğunu düşünürler. Ama içinde, insanın ideallerinden, sindirmesinden ve sınırlı bilincinden uzaklaşıp doğada -içindeki Tanrı'yla bir olarak- yaşama cesaretini bulursan, hayatın gerçekten muhteşem olduğunu, sürekli, sınırsız ve güzel olduğunu göreceksin.

Buraya geri gelmenin nedeni, üstat, yaşamaktır. Ama, henüz seni bu dünyaya bağlayan şeylerden kopup Tanrı'nın ve hayatın ihtişamını deneyimleyemedin. Henüz bir buzulun üzerinde yürümedin, bir taş köprü altında saklanmadın, kışın pencereden bakıp karın üzerinde tüm parlaklığıyla oturan kı-

zıl kuşu seyretmedin. Derin mağaralarda bulunmadın, çölde yürümedin ve av peşinde koşan bir yılanı izlemedin. Ve büyük bir piramitte tek başına uyumadın, hiç kimsenin ayak basmadığı yerleri keşfetmeye gitmedin. Ve böyle birçok yer var. Okyanusta bir yelkenliyle dolaşmadın ve koca bir balığın zıplayışını izlemedin, ya da alacalı ışıklı bir ormana dalan bir geyiğin peşine düşmedin.

Senin için heyecan ve coşku verici ve harika olan birçok şeyi yapmadın. Ve bunların hiçbiri senin işini, eğitim durumunu, toplumsal statünü ya da otomobilinin yaşını umursamaz.

Hayatın henüz deneyimlemediğin birçok yüzü var. Bunları deneyimlediğinde, nevrozların, korkuların, tuzakların ve endişelerin dağılacak. Sevinçle coşup taşıyormuşsun gibi hissettiğin anlar olacak, birinin orada olup senin bu halini görmesini isteyeceksin, ama görürlerse de rahatsız olacaksın. Bu senin doğan, ama bunda yanlış olan bir şey yok. Sen sadece buradaki tüm seçeneklerini deneyimlemene izin vermedin, çünkü yaşamın mutluluk ve özgürlüğüne tümüyle yabancı olan illüzyoni bir ideal olmaya aşırı zorlandın.

Şimdi, eğer buraya geri dönmek istemiyorsan, dönme. Asla geri dönmek zorunda değilsin. Ben asla geri dönmedim, çünkü ben olan her şeyi beraberimde alıp rüzgârla yükseldim. Ve bunu yaparak, özgür bir varlık oldum -özgür bir varlık! Çünkü buradaki hayatımda yapmış olduğum her şeyi aştım. Kendimi bağışladım ve bu yaşamı kucakladım ve bu Tanrı olma işini sürdürdüm. Eğer cahil ve sefil bir barbar bunu yapabildiyse, üstat, sen de kesinlikle yapabilirsin.

Birinin buradaki hayatını tamamlayabilmesinin yolu, bu hayatı yaşamak, sevmek, sade ve basit şeylerin bir parçası olmaktır. Kendini korkutucu, sınırlayıcı ve yaşam özgürlüğünü kısıtlayıcı ideallerden kurtarmaktır. Ve kendi özgürlüğü içinde yaşamak, kendini sevmek ve kendini başkalarıyla kıyaslamayı bırakmaktır.

Toplumsal imajlar için yaşamayı bırakıp -o her neyse- kendi idealin, kendi gerçeğin için yaşadığında, ve ebedi varlığını sevdiğinde, o zaman çiçeklerle, balıklarla ve tüm yaşamla bir olursun. O zaman, "Bu deneyimi bitirdim. Buradaki tüm yaşamı sevdim ve, bunu yaptığım için, yeni bir serüvene hazırım. Uzaktaki bir âlem için, yeni bir anlayış için ve tümüyle farklı bir varoluş biçimi için hazırım," diyebilirsin. Bunları yaptığında, üstat, bu dünyadan görkemli bir biçimde ayrılacaksın. Ben böyle ayrıldım.

Bu dünyayı seviyorum. Vadilerinde sık sık dolaşırım. Ağaçlarda eser ve çocukların kahkahalarının bir parçası olurum. Bu yaşamın ne olduğunu biliyorum, çünkü buradaki değerleri unutmadım. Ama, daha da önemlisi, her şeyin üstünde sevdiğim kardeşlerimin çektiği acıları biliyorum. Ve ben yanıtlara sahibim, ama onlar uygulanmadıkları sürece pek işe yaramazlar.

Hepiniz istediğiniz için buradasınız. Bu tekrardoğuştur.

Öğrenci: Teşekkür ederim. Sözlerinin üzerinde düşünmem gerekiyor.

Ramtha: Düşün. Düşündüğün zaman belki kendine karşı daha şefkatli olmayı seçecek ve daha kolay soluk alma özgürlüğünü vereceksin.

Öğrenci: Bu dünyada olmadığın zamanlar ne yaptığını söyleyebilir misin?

Ramtha: Sizin yaptığınızı yapıyorum: kendimi ifade ediyorum. Aradaki tek fark, sizinkinin sınırlı bir ifade olması, benimkinin ise olmaması. Sonsuza dek uzanıyorum, çünkü kendimin sonunu asla düşünmüyorum, çünkü öyle bir şey yok. Ve gerçekten rüzgârla gidiyorum, çünkü bu benim en büyük arzumdu.

Mutlu oluyorum. Senin, onun, ötekinin yaşamını izliyorum. İllüzyonlarınıza bakıyorum. Size çok ciddi görünen ve korkunç-renkli bir suyla dolu illüzyonlarınıza bakıp gülüyo-

rum; gülüyorum, çünkü yapmanız gereken tek şey daha fazlasını görebilmek. Ve daha fazlası var.

Ben ifade ediyorum, üstat, ve neysem onunla mutluyum. Ve burada beni gördüğünüz kimlik olmadığım zaman, ben, Olan'ım: her şeyin ondan kaynaklandığı platform. Çünkü yedinci kat düşüncenin bütünüdür; gezegenlerinizi yörüngelerinde, hücrelerinizi bir arada tutan, ve her şeyi sonsuzluğun sınırlarına dek kapsayan büyük Boşluk'tur. Ve sen yedinci katın varlığı olduğunda, artık katlar diye bir şey kalmaz. Sadece olan vardır. Bu olmakta her şeyin, tüm bilişin, tüm düşüncenin tüm hissi olursunuz.

Düşünce olmanın nasıl bir şey olacağını düşün. Düşünce ne kadar uzağa gidebilir? Bir düşünceyi güneşin üzerine, ayın karanlık tarafına, ya da göklerinizdeki yıldızların üzerine serebilir misin? Bir başka kattaki bir başka varlığa bir düşünce gönderebilir misin? Bunu bir anda yapabilirsin. Bunu yapabilecek yeteneğin var. Ama, bu ifade edişi istemeyen sensin. Sen şimdiki ifadeni istiyorsun, onun için de o böyle.

Öğrenci: Neden geri gelip durduğumuzu idrak ettiğimiz bir nokta olmalı.

Ramtha: Var. Ona mutluluk denir. Ve bu noktaya kendinden başka hiçbir varlığın yerinde olmak istemediğin, bulunduğun yerden başka bir yerde olmak istemediğin zaman erişilir. İşte bu idrak noktasıdır.

Bir şey daha, üstat: Senin için üzüntü, mutsuzluk ve acı olan şey, bazen bir başka varlığın mutluluğu olabilir. Aslında buradaki herkes yaşamından hoşnut. Bunun farkında değiller, çünkü onların mutluluk ideali her şeyi mavi, eflâtun ve pembeye dönüştürerek ortada koşuşturan bir palyaço gibi.

Burada herkes mutlu, çünkü herkes yapmak istediği şeyi, kendi iradesi doğrultusunda yapıyor. Eğer hasta olmak istiyorlarsa, hasta oluyorlar. Mutsuz olmak istiyorlarsa, mutsuz oluyorlar, çünkü olmak istiyorlar, çünkü bu onları mutlu edi-

yor. Biliyor musun, bazı varlıkları gülmeye zorladığında, duyguları boşanıp ağlamaya başlayacaklardır.

Burada herkes yaşamdan zevk alıyor. Öyle olmasalardı, bir anda ölürlerdi. Ve zamanları geldiğinde ölüyorlar, çünkü ölmek zorunda olduklarını sanıyorlar. Bir gün, üstat, varoluş mutluluğu ve huzuru içinde, sadece çevrendeki herkesi izleyerek herkesin -bunu nasıl ifade ediyor olursa olsunlar- mutlu olduğunu idrak edeceksin.

Öğrenci: Bir soru daha sorabilir miyim? Daha önceki yaşamlarımda değişik kişiler olduğumu söyledin. Merak ediyorum, geçmiş yaşamlarımda kim olduğumu söyleyebilir misin bana?

Ramtha: Üstat, eğer tüm "kayıtlarını" ayrıntılarıyla burada anlatmaya kalkarsak, tüm dinleyicileri senin gelecek yaşamına kadar burada tutmak zorunda kalırız. Sen bugüne dek 20346 kez yaşadın. Bu nedenle, sana geçmişinden söz edebilmem için hangi zamanı, ülkeyi ve hangi illüzyonu bilmek istediğine karar vermek zorundasın.

Biliyor musun, üstat, bu yaşamı sıradan ya da acımasız bulan birçok kişinin sık sık geçmişe daldığını gördüm, çünkü onlar geçmişte belki daha canlı bir yaşamlarının ya da bugün yoksun olduklarını hissettikleri bir itibarlarının olduğunu düşünürler. Ve geçmişleri hakkında en romantik ve kahramanca hayali kurarlar; burada yaşam yavan ve sıkıcı olduğunda, hep bir savaşta kahraman olduklarını ve arkalarında onlar için ağlayan birçok kadın bıraktıklarını düşünürler. Ve geri döndüklerinde, kasaba halkı çok uzun süren bir kutlama yapmıştır. Ya da o dünyanın en güzel kadınıdır ve her erkek onun peşinden koşmuştur.

Şunu hepinizin anlaması için söylüyorum: Hepiniz birçok hayat yaşadınız, ve bu hayatlar ünlü da ünsüz de, romantik de, sefilce ve barbarca da oldu. Ama, geçmiş yaşamlarınızın hiçbirinde şimdi olduğunuz kadar büyük değildiniz. Şimdi,

tüm olduklarının en büyüğüsün, üstat, çünkü yaşadığın tüm hayatların birikmiş bilgi ve deneyimisin. Tüm geçmişin amacı Şimdi'dir, üstat.

İçinde bulunduğun kılık, illüzyon, deneyim her ne olursa olsun, asla şimdi olduğundan daha iyi olmadın, çünkü sahip olduğun bilgelik, biliş ve sevgi şimdi tüm geçmiştekinden daha büyük. Eğer seni bu hayattan beş hayat öncesine götürseydim, kim olduğunu bilemezdin bile, çünkü benliğini o zamanki benliğini tanımayacak şekilde rafineleştirmiş bulunuyorsun. Bir zamanlar yaşamış olduğun o hayatlardan bugünkü sana bakabilselerdi, seni cesur, dahi, ya da din-karşıtı diye nitelendirebilirlerdi. Onlar seni cin çarpmış diye de nitelendirebilirlerdi, çünkü şimdiki anlayışın o zamanki anlayışından çok daha büyük.

Geçmişte kim olduğunu araştırmak akıllıca değil. Yanıtları geçmişte aradığında, hayatın bu anını ve onun geleceğin için içerdiği yanıtları asla deneyimleyemezsin, çünkü Şimdi'yi göremeyecek kadar geçmişle meşgulsündür. Daha önce kim olduğunu merak ediyorsun, üstat, ama şimdi kim olduğunu bile bilmiyorsun.

Daha önce yaşadığımızı bilmek iyidir, çünkü bu bize yarınlarımız için umut verir. Ama, tüm o deneyimleri yaşamış olan asıl güzellik hâlâ sessizce otururarak uyandırılmayı bekliyor: hayatını yaratma ve seçtiği biçimde doyuma ulaşma gücüne ve seçeneğine sahip olan büyük bir tanrı olduğu idrakine uyandırılmayı.

Şimdi'de yaşamayı öğren. Şimdi'ler bakirdir. Onlar izin veren anlardır. Bakir bir anı tutumunla istediğin gibi oluşturabilirsin. Hoşnutsuz, ıstıraplı, üzgün, sefil olabilirsin; hepsi bir anda olur. Ya da bir sonraki anda tutumunu değiştirerek hoş, özgür, çekici, mutlu, neşe ve coşku dolu olabilirsin. Ve ondan sonraki anda, önceki iki andan etkilenmeden kasvetli, parlak zekâlı, kendini adamış, pişman ya da ne arzu ediyor-

san o olabilirsin.

Önemli olan, üstat, şimdi kim olduğunu bilmek ve bu hayatta mutlu olmak için bir şeyler yapmaktır. Eğer gelecek hayatında, bu hayatını hatırlama yeteneğine sahip olmak istiyorsan, her anını hatırlanmaya değer şekilde yaşa, ve bu ruhunda daima canlı kalacaktır. Eğer sonsuza dek yaşamak istiyorsan, önce her anı dolu dolu yaşamayı öğrenmelisin.

Öğrenci: Peki, bana geleceğimde ne gördüğünü söyleyebilir misin?

Ramtha: Gelecekte kim olacaksın? Sen her zaman sen olacaksın. Gözlerinin ve teninin rengi ve masken değişse de, sen daima sen olacaksın. Daima aynı ruha ve aynı Tanrı Öz'üne sahip olacaksın. Gelecek yaşamında, hangi illüzyoni karakteri oynamaya karar verirsen o olacaksın. Eğer bu katta yaşayacaksan, doğum sürecinden geçecek, rahmin meyvesini kendi tasarımına göre yaratacak, ve o varoluşta kendin için mukadder kıldığın oyunu ve illüzyonu gerçekleştireceksin. Ya da bir illüzyon olmaksızın, daha büyük bir anlayış katında devam edebilirsin.

Şimdi'de yaşamayı öğren, üstat. Bu hayatta büyük ol ve sen'i deneyimle. Rüzgârla dolaş. Bir düşünceyle aya git. Güneşin üzerine harika bir düşünce ser ki senin kim olduğunu bilsin. Bir yıldızın üzerinde otur. Suyla konuş. Hepsi sensin. Hepsi Tanrı'dır. Hepsi yaşamdır.

Öğrenci: Teşekkür ederim. Son bir sorum var: Hangi kata doğru tekâmül ettiğimi söyleyebilir misin bana?

Ramtha: Tanrı'ya, üstat. Tanrılığına doğru ilerliyorsun. Tanrılığını rafineleştiriyorsun. Buraya bir tanrı olarak geldin, kendini bedene -açlığa, sıcağa, soğuğa ve bölgesel sınırlara- soktun ve sen olan tanrısallığı, gücü, herşeyi-kapsayan, her şeyi bilen zekâyı unuttun. Bu seni -kendisi de yedinci kata doğru gelişen- bu dünyaya bağladı.

Yedinci kat anlayışına doğru ilerliyorsun, ki bu Tanrı'yı

her şeyde bilmektir. Ve bu bilişin yüksekliği, bu bilişi verendir, ki o tümüyle sensin.

Öğrenci: Öyle de olsun.

Ramtha: Öyle de olacaktır.

BÖLÜM 17
BİLMENİN BİLİMİ

"Bilinebilecek her şeyi bilme yeteneğiniz var. Beyniniz bunun için tasarlanmıştır: fiziksel dünyada, fiziksel bedende yaşayan bir tanrının, Tanrı'nın hangi boyutunu isterse onu üç boyutlu formlarla görülecek şekilde deneyimleyip anlayabilmesi için."

– Ramtha

Kutsanmış dünyanızda birçok insan aydınlanmak için zorlu bir çaba gösteriyor, bunu yapılmaya en değer şey olarak görüyor. Ancak, bu terimin ne anlama geldiğini çok az kişi gerçekten anlıyor. Aydınlanmak sadece -onu seçtiğiniz biçimde uygulayabilmeniz için- bilginin ışığında olmak, bilgisine sahip olmak, bilgiye ulaşabilmek demektir.

Nasıl aydınlanırsınız? Meshedilerek değil. Aydınlanmanın tek yolu, düşüncenin sizin düşünce süreçlerinize girmesine izin vermek, onu duyguyla kucaklamak, ve deneyimleyerek bilgeliğe dönüştürmektir.

Bilgi neden önemlidir? O sizin en büyük hazinenizdir, çünkü, her şey sizden alındığında, sizden asla alınamayan tek şey, size yeniden yaratma yeteneği veren bilgidir. Bilginiz olduğunda, özgürlüğe sahipsinizdir; seçeneklere sahipsinizdir. Bilgiye sahip olduğunuzda, sınırsız âlemler yaratabilirsiniz. Bilginiz varsa korkacak hiçbir şey yoktur; çünkü o zaman hiçbir unsur, hiçbir prensip, hiçbir anlayış sizi tehdit edemez, tutsak edemez ya da korkutamaz. Korku bilgilendirildiğinde, buna aydınlanma denir.

Bilgi, zihninizin -bildiklerinizin ötesinde- muhakeme edip düşünmesini sağlar. Anlayışınızın gelişip, var olan her şeyi bilmeye doğru ilerlemenizi ve kapasitenizi daha da büyük bilgiyi alacak şekilde geliştirmenizi sağlar. Bilgi sizi genişlemeye, sürekli-genişleyen bir kimlik aramaya, "olmaya" zorlar. Böylece, sizi sınırlı yaşamın sınırlarından çıkarıp daha sınırsız bir alana sokar. Bilgi ve öğrenme serüveniyle sadeliğiniz artar, ve bu sadelik içinde varoluş huzurunu ve yaşam mutluluğunu bulursunuz.

Şimdi size bilmenin biliminin, her şeyi bilme yeteneğine nasıl sahip olduğunuzun bir anlayışını vermek istiyorum. Bu neden önemlidir? Çünkü her neyi bilirseniz o olacaksınız. Ve olan her şeyi nasıl bileceğinizi öğrendiğinizde, olan her şey -yani, Tanrı- olursunuz: Sınırsız biliş, sınırsız yaşam, düşünce-

nin bütünü. Ve böylece, bir kez daha, sınırsız özgürlük ve varoluş mutluluğu olursunuz.

Olan her şeyi nasıl bilebileceğinizi anlamak için, önce şunu anlamalısınız ki her şey Tanrı zihni olan düşünceden kaynaklanarak var olmakla kalmaz, ama her şey kendi varlığının düşüncesini tekrar Tanrı zihnine gönderir.

Her şeyin çevresinde bir ışık alanı vardır. Bir ışık hâlesiyle çevrelenmemiş hiçbir şey mevcut değildir, çünkü o düşüncenin imgesini tutar ve düşünülen ideali madde formunda yaratır. Bu ışık alanı vasıtasıyla her şey varlığının düşüncesini Tanrı zihni olan bilinç akımına, ya da düşünce ırmağına geri gönderir.

Halıya, bitkiye, ışığa, ayakkabınızın derisine bakın. Ellerinize ya da bir başka varlığa bakın. Bunların ortak noktası nedir? Hepsi var olmaktadır. Ve varoluşlarından dolayı, her biri varlığından sadece kendi varlığının düşüncesini değil, ayrıca çevresindeki her şeyle ilgili farkındalığını da yayar. Buna toplu algılama denir. Halı, içindeki renklerin ya da üzerinde kimin oturduğunun farkındadır, bitki içinde bulunduğu odanın farkındadır; ve bu farkındalık, onu kuşatan ışık vasıtasıyla bilinç akımına gönderilir. Ve her an bu farkındalık değişecektir, çünkü her şeyin onun içinde var olduğu düşünce ırmağı, yani Tanrı daima genişler ve daima devinim halindedir.

Bu ve tüm diğer evrenlerdeki her yıldız sistemi, her toz zerreciği, görünen görünmeyen her varlık, varlığının düşüncesini Tanrı zihnine -yani, çıktığı yere- geri gönderir. Her şey düşünceye geri yayılır. İşte her şey böyle bilinir.

Bilinebilecek her şeyi bilme yeteneğine nasıl sahipsiniz? Fiziksel bedeniniz aura denen harika bir ışık alanıyla çevrilidir. Aura, bedeninizin maddesini kuşatan ve onu bir arada tutan ışık alanıdır. Kirlian fotoğraf tekniğiyle, bilim adamlarınız aura'nın ilk ışık alanının fotoğrafını çekmeyi başardılar. Ancak, bedeninizi çevreleyen daha büyük elektromanyetik

alanlar vardır; çünkü aura elektrik yoğunluğundan -yani, bedeni çevreleyen mavi ışıktan- düşünce sonsuzluğuna dek uzanır.

Aura, varlığınızın Öz'üdür. Varlığınızın Tanrısı olan Öz'ünüz, Tanrı zihnine, yani her şeyin bilindiği bilinç akımına doğrudan bağlıdır. Aura'nın bir bölümü, pozitif ve negatif elektrumun oluşturduğu güçlü bir elektromanyetik alandır. Elektromanyetik alanın ötesinde, elektrum artık bölünmez. O artık saf enerji olan bölünmemiş ışık alanıdır. Bu ışık alanı tüm düşüncelerin biliş ırmağından bu büyük ve güçlü alana akmasını sağlar. Hangi düşünceleri bileceğinizi sizin düşünce süreçleriniz belirler, çünkü aura'nızın elektromanyetik bölümü düşünüşünüze uygun olan düşünceleri size çeker.

Öz'ünüz, daima hareket halinde olan ve daima değişen düşünce ırmağının kıyısındaki bir elek gibidir. Çevrenizdeki bu ışık vasıtasıyla Tanrı zihninin, yani tüm bilginin bulunduğu düşünce akımının alıcısı durumunda olursunuz. Böylece, tüm bilinç akımının, tüm bilgi ırmağının içinde bulunduğunuzdan, bilinebilecek her şeyi bilme yeteneğine sahipsiniz.

Bilinç bir ırmak gibidir, ve -bedeninizin hücreleri de dahil- bütün benliğiniz sürekli olarak bu ırmaktan beslenir, çünkü düşünce yaşamınızı destekler ve ona inanılırlık verir. Siz bilinç akımından gelen düşünceyle yaşarsınız. Tıpkı bedeninizin besinlerin özünü her hücreye taşıyan kan dolaşımıyla yaşaması gibi, tüm varlığınız da bilinç akımından yayılan düşünce cevheriyle varlığını sürdürür.

Varoluşunuzun her anını bilinç akımından gelen düşünceyle yaratırsınız. Sürekli olarak düşünceyi düşünce ırmağından alır, ruhunuzda hisseder, tüm varlığınızı bu duyguyla besler ve genişletir, ve genişlemiş benliğinizin düşüncesini yeniden ırmağa gönderirsiniz, ki bu da tüm hayatın bilincini genişletir. Yaratıcı bir düşünceyi tasarladığınız anda, düşünce hissedilir, ruhunuzda elektriksel bir frekans olarak kaydedi-

lir, ve bu aynı frekans, bedeninizden ayrılarak, başkasının da alıp yaratabilmesi için bilinç akımına gider. Düşündüğünüz ve hissettiğiniz her şeye herkes erişip onu alabilir. Siz onların, onlar sizin düşüncelerinizden beslenirler.

Bilinç akımı, tüm varlıklardan ve her şeyden yayılan tüm düşüncelerden oluşur. Bu bilinci oluşturan düşünceler farklı elektriksel frekanslardadır. Bazıları çok düşük ya da yavaş frekanslı düşüncelerdir, bunlar dünyanızda toplumsal bilinçte ağır basarlar. Yüksek frekanslı düşünceler ise süperbilincin daha sınırsız düşünceleridir. Bilinç, tüm farklı düşünce frekans değerlerinin toplamıdır, her düşünce değeri her yerden kendisine benzer değeri çeker.

Toplumsal bilinç -havadan daha hafif olan- bir elektriksel düşünce frekansları yoğunluğudur. Toplumsal bilincin yoğunluğu, ifade edilmiş düşüncelerden, her varlık tarafından duyguyla ifade edilmiş düşüncelerden oluşur; yani, o idrak edilmiş düşünceden, her varlığın kabul edip ruhunda hissettiği ve -aura alanı vasıtasıyla- herkesin beslendiği düşünce ırmağına geri gönderdiği düşüncelerden oluşur.

Dünyanız, toplumsal bilincin sınırlı, düşük frekanslı düşünceleriyle besleniyor şu anda. Bu düşünceler çok kısıtlayıcı, çok yargılayıcı, çok sert; çünkü yaşamınız hayatta kalma mücadelesi ya da ölüm korkusuyla -bedenin ya da ego'nun ölümüyle- ilişkili tutumlar tarafından yönetiliyor. Bu yüzden bilinciniz beslenme, barınma, iş, para düşünceleri; uygun ve uygunsuz, iyi ve kötü yargıları; moda, güzellik, kabullenilme, kıyaslama, yaşlılık, hastalık ve ölüm beklentileri tarafından işgal edilmiş durumda. Bu düşük frekanslı düşünceler aura alanınıza kolayca gelirler, çünkü çevrenizdekilerin düşüncelerinde ağır basarlar. Böylece, sürekli olarak çok kısıtlayıcı, durgunlaşmış bir bilincin sınırlı düşünceleriyle beslenirsiniz. Ve bu düşüncelerin sizi beslemesine izin verdikçe, onların hislerini geri göndererek insanın sınırlı düşünüşünü körükler ve

sürdürürsünüz.

Büyük kentlerinizdeki bilinç özellikle sınırlıdır, çünkü kentlerde yaşayanların çoğu rekabetçi, zamanın ve modanın esiri olmuş, korku dolu ve birbirlerine karşı hoşgörüsüzdür. Bu yüzden tüm büyük kentleriniz kalın bir bilinç yoğunluğuyla sarılıdır. Buraya başka evrenlerden gelenlerin kentlerinize baktıklarında gördükleri şey çok-renkli ışıklardan oluşan yoğun bir ağdır; bu çok sınırlı bir bilincin, ışık alanı olarak sergilenen düşük frekanslı düşünceleridir.

Süperbilincin yüksek frekanslı düşünceleri, Oluş'a, olmaya, yaşama, uyuma, bir'liğe, sürekliliğe ait düşüncelerdir. Onlar sevgi düşünceleridir. Onlar mutluluk düşünceleridir. Onlar deha düşünceleridir. Onlar, aslında, bu sözcüklerle bile ifade edilemeyecek sınırsız düşüncelerdir, çünkü sınırsız düşüncelerden kaynaklanan hisler her türlü sözlü tarifi aşarlar.

Yüksek frekanslı düşünceler, insanın durgunlaşmış düşünüşünden uzakta, doğanın bilincinde daha kolayca deneyimlenebilir, çünkü orada yaşam sade, zamansız, sürekli ve kendisiyle tam bir uyum içindedir. Orada, insanın yargılarından uzakta, kendi bilişinizin kalp atışını işitebilirsiniz.

Bilinç akımından düşünceyi nasıl alırsınız? Aura'nızın elektromanyetik bölümü size düşünce süreçlerinize ve duygusal varoluş halinize uygun olan düşünceleri çeker. Düşüncenin sizi beslemesi için -hissedilmesi ve varlığınızda idrak edilmesi için- önce frekansının düşüp ışık formuna dönüşmesi gerekir. Düşünce, varlığınızın Özü'yle, yani bedeninizi kuşatan ışıkla karşılaştığı anda patlayarak ışık kıvılcımlarına dönüşür; yani, düşünce sizin ışığınızla (aura'nızla) karşılaşınca kendisini tutuşturur. Işık düşüncenin frekansını düşürür; böylece ışık kendine kendi benzerini çeker. Görünmeyen düşünce bir ışık patlamasıyla görünür hale gelir. Düşünce, ışık formunda beyninize girer ve, alınan düşüncenin değerine

göre, belli bir frekanstaki elektriksel ışığa dönüşür.

Bir şeyin farkına vardığınız anda, onun düşüncesini almaktasınızdır. Düşünceyi aldığınız anda, o düşüncenin ışığı beyniniz tarafından alınmıştır. Bazı varlıklar arada bir, genelde göz uçlarıyla ışık kıvılcımları görürler. Çoğunlukla gördükleri, kendi Özleri'nin düşünceyi kabul edişidir. Işığı böyle parlak bir gösteri halinde gördükleri o an, düşüncenin aura alanlarına girdiği ve kendini beyinde sergilediği andır. Eğer gözlerinizi kapadığınızda renk devinimleri ya da genişleyen desenler, şekiller görüyorsanız, düşüncenin beyninize girerken neye benzediğini algılıyorsunuz demektir.

Beyniniz elektriksel düşünce frekanslarının alıcısıdır; farklı düşünce frekanslarını almak, barındırmak ve güçlendirmek üzere tasarlanmış farklı bölümlere sahiptir. Farklı bölümler, düşünceyi barındırma ve elektriğe dönüştürme konusunda, hücre duvarlarındaki suyun yoğunluğuna göre, farklı potansiyellere sahiptir. Bazı bölümler yalnızca yüksek düşünce frekanslarını barındırıp güçlendirebilir; bazı bölümler ise yalnızca düşük düşünce frekanslarını barındırıp güçlendirebilirler.

Yaygın inancın aksine, beyin düşünce üretmez. O sadece bilinç akımından gelen düşüncenin ona girmesine izin verir. O, tanrılar tarafından, özellikle, Özünüz'den geçerek gelen düşüncenin alınıp tutulması amacıyla tasarlanmış bir organdır; düşünceyi elektrik akımına çevirir, güçlendirir ve merkezî sinir sistemi aracılığıyla bedenin her bölümüne -bir anlayış olarak idrak edilebilmesi için- gönderir.

Teknolojinizde, ses yüksekliğini ve hangi megahertz ve frekans düzeyinin alındığını belirleyen ölçüm aletleri içeren radyo alıcıları vardır. Beyin de ölçüm aletleri içeren bir alıcıdır; ancak, belli bir frekansı, eğer beyninizin o frekansı barındırmak üzere tasarlanmış bölümü aktive edilmişse alabilir.

Beyninizin farklı düşünce frekanslarını alabilme yetene-

ği, hipofiz bezi denen, sağ ve sol beyin yarıküresinin arasında yer alan güçlü bir ölçüm aleti tarafından yönetilir. Yedinci mühür de denilen hipofiz beyninizi yönetir. O, farklı düşünce frekanslarını alıp tutabilmesi için beyninizin farklı bölümlerini aktive etmekten sorumludur. O sizin düşünme ve muhakeme etme kapasitenizi açan, düşünceyi idrak edilmesi için bedeninize yayan, ve daha büyük bir anlayış için onu bir deneyim olarak tezahür ettiren kapıdır.

Hipofiz, "üçüncü göz" olarak da bilinen, çok küçük fakat çok harika bir salgıbezidir. Tabii ki insanın bir üçüncü gözü yoktur; başınızda üçüncü bir göz için yer de yoktur. Hipofiz bir göze benzemez bile. O, dar bölümünde küçük bir ağzı olan, taç yapraklarla çevrili bir armuta benzer. Beyniniz, bu güçlü salgıbezinin işlevleri tarafından, karmaşık bir hormon salgılama sistemiyle yönetilir ve kontrol edilir. Bir iç salgıbezi olan hipofiz, salgıladığı hormonu beyin yoluyla epifiz bezinin ağzına akıtır. Yine bir iç salgıbezi olan epifiz, hipofizin yakınında, alt beynin tabanında, belkemiğinin üzerinde yer alır. Epifiz ya da altıncı mühür, düşünce frekanslarını -bedene yayabilmek için- güçlendirmekten sorumlu ölçüm aletidir. Hipofizden epifize akan hormon salgısı, farklı düşünce frekanslarını alıp tutabilmesi için beynin farklı bölümlerini aktive eder.

Bu iç bezlerden gelip kana karışan hormon salgılarıyla beden işlevleri uyum içinde sürdürülür. Epifiz, bu uyumu sürdürmekten sorumludur. Epifizden gelen hormon salgısı, tüm diğer bezleri hormonlarını birbirleriyle uyum içinde salgılayacak şekilde aktive eder, böylece hormon dengesi yaratır. Bu dengenin düzeyini, epifiz sistemi tarafından alınan düşünce frekansları topluluğu belirler. Düşünce frekansları ne kadar yüksekse, bedendeki hormon akışı da o kadar artar. Ayrıca, frekanslar ne kadar yüksekse, epifiz hipofizi hormon salgılaması için o kadar çok aktive eder. Bu da beyni daha da yüksek düşünce frekanslarını alabilmesi için aktive eder.

Bilinç akımından gelen düşünce, varlığınızda nasıl idrak edilir? Düşünce aura'nıza geldiğinde, aura onu tanımlamaz, yani, o düşünceyi yargılamaz ya da değiştirmez; onu sınırlamadan içeri alır. Düşünce beyne ulaştığında, önce akıl ya da muhakeme işlevlerinin yer aldığı ve değişmiş-ego'nun ifade edildiği, beynin sol üst yarıküresine gelir.

Değişmiş-ego nedir? O, insan deneyiminden kazanılan ve ruhta depolanan ve beynin muhakeme bölümleriyle ifade edilen anlayıştır. Yalnızca hayatta kalma mücadelesi veren bir yaratık olarak yaşayan, toplumsal bilincin gölgesinde yaşayan Tanrı/insanın tutumunun bütünüdür. Ve bu toplu bakış, güvenliğine uymayan, varlığın hayatta kalma mücadelesini garanti etmeyen her düşünce frekansını kabullenmeyi reddedecektir. Değişmiş-ego, bedende daha büyük bir idraki oluşturacak düşüncelerin alınıp barındırılmasına izin vermeyi reddeder.

Değişmiş-ego'nun beyne girmesine izin verdiği her düşünce frekansı elektrik akımına çevrilir ve beynin hipofiz tarafından o frekansı barındırmak üzere aktive edilmiş bölümüne gönderilir. Beynin o bölümü, akımı güçlendirerek onu epifiz sistemine gönderir.

Epifiz sistemi, merkezî sinir sisteminizi yönetir. Kendisine ulaşan her düşünce frekansını alıp daha da güçlendirir ve merkezî sinir sistemi vasıtasıyla hücrelere gönderir; belkemiğinden geçen merkezî sinir sistemi, elektriksel düşüncenın anayolu gibidir. Epifiz sisteminden gelen elektrik akımı, merkezî sinir sisteminin -su olan- sıvısı içinde akarak belkemiği boyunca her sinir vasıtasıyla bedeninizin her hücresine dağılır.

Bedeninizin her hücresi kan dolaşımıyla beslenir; kan, besinler yoluyla aldığınız enzimlerin faaliyeti sonucunda çıkan gazı hücrelere taşır. Düşüncenin elektriksel akımı hücresel yapılara bir ışık kıvılcımı olarak girer. Bu kıvılcım hüc-

reyi tutuşturur, gazın genişlemesine neden olur, bu da hücrenin -klonlama işlemiyle- kendisini kopyalamasını, bir başka hücre yaratıp kendini yenilemesini sağlar. Böylece, bedenin bütünü o tek düşünceyle beslenir. İşte, bedenin moleküler yapısında yaşam böyle -varoluşunuzun her anında almanıza izin verdiğiniz tüm düşüncelerin etkileriyle- gerçekleşir.

Düşünce sürekli olarak bedeninizin her hücresini besledikçe, tüm bedeniniz onun elektriksel uyarımına karşılık verir -tüm bedeniniz! Böylece, her hücrede deneyimlenen düşüncenin etkisi, bedende bir his, bir duyum, bir duygu yaratır. Bu his sonra kaydedilmek üzere ruhunuza gönderilir.

Ruhunuz bedeninizde hissedilen her duyguyu çok bilimsel bir biçimde kaydeden büyük bir teyptir, tarafsız bir bilgisayardır. Kendinizi duygusal hissettiğinizde, varlığınızın ışık yapısını bombardıman etmiş, beyniniz tarafından kabul edilmiş, ve merkezî sinir sistemi tarafından dağıtılarak bedenin her hücresinde bir duyum yaratan bir düşünceyi hissediyorsunuz demektir. Ruh sonra bu duyumu yeniden başvurabilmek amacıyla bir duygu olarak kayda geçirir, ki buna bellek denir.

Bellek bir hacime sahip değildir; o bir özdür. Bellek görsel değil, duygusal bir birikimdir. Görsel imgeyi yaratan duygudur. Ruh, belleğe görüntüleri ve sözleri kaydetmez; o görüntülerin ve sözlerin duygularını kaydeder.

Ruh, tüm bedende hissedilen düşüncenin yarattığı duyguyu alır ve bellek kaydında benzer bir duygu arar, ve beyninizin "akıl" dediğiniz muhakeme bölümü bu hissi tanımlayan sözcüğü seçer.

Tanımlayabildiğiniz her şey, onunla ilişkili ve deneyime dayanan belli hislere sahiptir. Çiçekleri, onlarla yaşadığınız duygusal deneyimleriniz sayesinde çiçek olarak tanıyorsunuz: Çiçekler denilen yapıları gördünüz, onlara dokundunuz, onları kokladınız ve üzerinize taktınız. Böylece çiçek size belli bir

his veriyor. İpeği ipek olarak biliyorsunuz, çünkü onunla -ipek denen anlayışa neden olan- belli duyumları ve duygusal deneyimleri ilişkilendiriyorsunuz. Ruh tüm bu bilgiyi duygusal deneyimleriniz sonucunda kaydetmiştir. Böylece, düşüncenin hissi hissedildiğinde, ruh bu hissi kaydeder ve bellek bankasında -daha önce deneyimlenmiş düşüncelerden edinilmiş- benzer hisleri arar. Sonra bu bilgiyi, düşüncenin tüm bedende idrak edildiğini ve anlaşıldığını göstermek üzere beyninize gönderir. Düşünce sadece beyniniz tarafından değil, tüm bedeniniz tarafından idrak edilir. Sonra beyninizin muhakeme bölümü o hissi tanımlayacak bir sözcük bulmanızı sağlar.

Düşünce nasıl idrak edilir ve bilinir? Duygu yoluyla. Biliş bütünüyle bir histir. Hiçbir şeyin düşüncesi hissedilene dek bilinemez; o ancak hissedildiğinde bir kimlik kazanır. Bir düşünceyi bilmek, onu beyninize kabul etmek ve sonra onu hissetmenize izin vermek, onu tüm bedeninizde deneyimlemektir. Bilgi herhangi bir şeyin kanıtlanması değil, duygusal olarak soruşturulup anlaşılmasıdır. Bir şeyi ancak içinizde hissettiğinizde, "Biliyorum: Hissediyorum. Biliyorum," diyebilirsiniz.

Tüm bilgiye açılan kapı içinizde, sevgili üstatlar. İçinizde yanan ateş, her atom zerreciğinde, her yıldızda, her hücrede, var olan her şeyde yanan aynı ateştir. Bu aynı ateştir. Tüm yaşamla bir'liğiniz ışık prensibiyle sağlanmıştır, çünkü ruhunuzda duyguya inanılırlık veren ışık, tomurcuklara, yıldızlara, var olan her şeye yaşam veren aynı ışıktır. Böylece, her şeyi bilme yeteneği içinizde yatıyor. Bir şeyi bilmek, o şeyi, hiçbir anlamı olmayan süslü sözcüklerle ifade edilen akli düzeyde anlamak değildir. Çiçeğin bilişine iç varlığınızla, hislerle erişebilirsiniz. Bir şeyin nasıl düşündüğünü, daima, onun yaydığı ve duygu denen frekanstan anlayabilirsiniz. Eğer bir şeyi bilmek istiyorsanız, yapmanız gereken tek şey onu

hissetmektir. Hissettikleriniz daima, kesinlikle doğru olacaktır.

Düşünce yaşam deneyimlerinizi nasıl yaratır? Epifiz, bilişi tezahür ettirmeyi sağlayan mühürdür. Hangi bilişi almanıza izin verirseniz verin, o önce bedeninizde bir realite haline gelecektir; çünkü epifiz duygu olarak kaydedilmesi için o düşünceyi elektriksel bir akım olarak bedene gönderir. Düşünce ne kadar sınırsızsa, bedeninize yayılan frekans o kadar daha güçlü ve hızlı olur; böylece kendinizi o kadar hafif ve coşkulu hissedersiniz. Bu his, sonra ruhunuzda belli bir frekans olarak kaydedilir ve depolanır. Ruhunuzda kaydedilen her düşüncenin hissi aura'nıza bir beklenti olarak yansır, ve bu beklenti, ışık alanınızın elektromanyetik bölümünü aktive ederek, genel-tutum düşünüşünüze benzeyen şeyleri -tıpkı bir mıknatıs gibi- size çeker. O size tüm düşüncelerinizin, bedende hissedilen aynı duygularını yaratacak durumları, olayları, nesneleri ya da varlıkları çekecektir. Neden? Düşüncelerinizi üç-boyutlu realitede deneyimleyebilmeniz için, deneyimin bilgelik denen ödülü için.

Arzularınız nasıl tezahür ettirilir? Arzu bir nesnede, varlıkta ya da deneyimde görülen doyumun düşüncesinden başka bir şey değildir. Herhangi bir doyumun düşüncesini hissettiğinizde, bu his bedeninizin elektromanyetik alanından çıkarak bilinç akımına gider ve hissettiğiniz arzunun yarattığı aynı hissi üretecek şeyi size çeker. O arzuyu bedeninizde ne kadar tam ve yoğun bir biçimde hissederseniz, o, o kadar tam bir biçimde gerçekleşir. Ve arzunuzun gerçekleşeceğini ne kadar kesin bir biçimde bilirseniz, o, o kadar hızlı gerçekleşecektir; çünkü en ufak bir kuşku olmadan kesinlikle bilmek, aura alanınızdaki beklentiyi güçlendiren -böylece arzularınızı tezahür ettirme gücünüzü artıran- yüksek frekanslı bir düşüncedir.

Bilinebilecek her şeyi bilme yeteneğiniz var. Beyniniz bunun için tasarlanmıştır: fiziksel dünyada, fiziksel bedende

yaşayan bir tanrının, Tanrı'nın hangi boyutunu isterse onu üç boyutlu formlarla görülecek şekilde deneyimleyip anlayabilmesi için. Bu harika alıcınızla hangi düşünceleri bilmenize izin verirseniz, bilmek için kendinizi açtığınız her düşünce - önce bedeninizde, sonra yaşam koşullarınızda- deneyimlenen bir realite olacaktır. Ve istediğiniz her şeyi -bilerek- anında yaşamınızda tezahür ettirme yeteneğine sahipsiniz. İşte cennet âlemini dünya üzerinde böyle yaratabilirsiniz.

Bu basit bir bilimdir. Unutmayın: Düşünce vardır; sonra bu düşünce ışığa dönüşür; sonra ışık da frekansı düşürülerek elektrik akımına çevrilir. Elektriksel akım da frekansı düşürüle düşürüle kütleye dönüşür, ve bu kütleden, frekansı daha da düşürülmüş olan düşünce ideali oluşur. Aynı gerçek beden için de geçerlidir. O düşüncedir, ışıktır, alıcı birimdir; alıcı birimden gelen elektrum kütleden (bedenden) geçer; böylece kütle hissetme yoluyla anlar. Arzularınızı tezahür ettirmek için yapmanız gereken tek şey, arzu ettiğiniz şeyi hissetmektir, ve bu his arzularınızı gerçekleştirmek üzere Tanrı'ya gönderilir. İşte yapılacak tek şey. Çok mu basit? Daha karmaşık olmasını mı istiyorsunuz?

BÖLÜM 18
KAPALI ZİHİN

"Beyninizin tüm kapasitesi çok büyüktür; ancak sınırlı düşünüşünüzle onun sadece üçte birini kullanıyorsunuz. Geriye kalanın ne işe yaradığını sanıyorsunuz, kafatasınızdaki boşluğu doldurmaya mı?"

–Ramtha

Beyniniz Tanrı zihnindeki her düşünce frekansını alabilecek şekilde tasarlanmış olmasına karşın, o sadece almanıza izin verdiğiniz frekansları alabilecek şekilde aktive olacaktır; yani, onun aktif olan bölümü sadece kabul ettiğiniz frekanslar ölçüsündedir. Ve sizi bir arada tutan tanrısal Öz'ü bombardıman eden tüm harika düşüncelerin içinde, çoğunuzun izin verdiği biliş, toplumsal bilincin düşük frekanslı düşünceleridir, ki onlar hepinizin deneyimlediği gibi çok sınırlı düşüncelerdir. Ve toplumsal bilince göre yaşadığınızda ve sadece onun sınırlı düşünüşünde ağır basan frekanslarla muhakeme yürüttüğünüzde, beyninizin aktive edilmiş bölümleri yalnızca üst sağ ve sol lop ve belkemiğinin üzerinde bulunan küçük beynin bir bölümüdür. Beyninizin büyük bölümü adeta uykuda bulunmakta, hiçbir şey yapmamaktadır. Çünkü ailenizin, yaşıtlarınızın, toplumunuzun ya da dogmanızın sınırlı düşünüşüne uymayan her düşünceyi reddedersiniz. Onları geri çevirirsiniz, yani sadece başkaları tarafından kabul edilebilecek düşünceleri düşünüp muhakeme etmenize izin verirsiniz.

"Kapalı-zihinli" diye bir teriminiz var. Bu çok somut bir tanımlama. Düşüncede toplumsal bilincin sınırlarını aşmayı reddettiğinizde, beyninizin bazı bölümleri yüksek düşünce frekanslarına gerçekten kapanır. Çünkü hipofiz beziniz ağzını çok az açacak şekilde aktive edilmiştir; böylece, o beynin sadece toplumsal bilincin düşük frekanslarını alan bölümlerini aktive edip kullanıma sokmuştur.

Bir kişinin dahi olabilmesinin ve sizin bilmediğiniz şeyleri bilebilmesinin nedeni, onun zihnini, "Eğer öyle olursa, eğer böyle yapılırsa, ne olur?" diye düşünecek şekilde, insanın sınırlı düşünüşünü aşan parlak düşünceleri düşünecek şekilde açmış olmasıdır. Sizin geri çevirdiğiniz düşünceleri o almış ve onlarla mantık yürütmüştür. Siz onları alamazsınız; çünkü henüz onlarla mantık yürütmenizi sağlayacak beyin bölümlerini aktive etmemişsinizdir. Öyleyse, ışık yapınızı sürekli bombar-

dıman eden sınırsız anlayışın büyük düşüncelerine ne olur? Onlar alıcı biriminizden geri itilir ve varlığınızın Öz'ü aracılığıyla düşünce ırmağına geri gönderilirler.

Kapalı-zihinli olmak, herhangi bir şeyin beş duyunuzla deneyimlenebilecek değerlerin dışında var olabilmesi olasılığına kapalı olmaktır. Ancak, Tanrı denen âlemde hiçbir şey olanaksız değildir. Eğer herhangi bir şey hayal edilebiliyor ya da düşünülebiliyorsa, o vardır; çünkü düşünülüp hayal edilen her şey o anda varoluş âleminde yerini alır. Tüm yaradılış böyle var oldu. Herhangi bir konuda birine, "Bu yalnızca senin hayal gücünün ürünü" dediğinizde, onu aptallığa ve sınırlı yaratıcılığa programlıyor olursunuz. Ve bu dünyadaki çocuklara - hepinize- yapılan da bu.

Size söylüyorum, düşünebildiğiniz her şey, vardır. Ve düşünmenize izin verdiğiniz her şeyi -elektromanyetik alanınız onu size çekeceği için- deneyimleyeceksiniz.

Biliyor musunuz, kapalı-zihinli olmanın kötülüğü şu ki o sizin mutluluğu ve hazzı bilmenizi engeller. Sizi insanın illüzyonlarına esir eder. Kendinizin ve Tanrı'nın ihtişamını bilmenizi engeller. Kapalı bir zihne sahip olup, toplumsal bilince göre yaşayıp düşündüğünüz sürece, değişiklik getireceği korkusuyla, bilinmeyene asla giremeyecek ya da daha büyük realitelerin olabileceğini düşünemeyeceksiniz. Ve zihninizi açmak kesinlikle değişiklik getirecektir, çünkü daha önce, yalnızca yaşayıp ölen düzenli bir dünyada olandan daha çok görülecek, anlayacak ve katılacak şeyleriniz olacaktır. Sadece, size işlenen o sınırlı düşünceleri kabul ettikçe, beyninizin öteki bölümlerini asla aktive edemeyecek ve varoluşunuzun her gününe hâkim olan düşüncelerin ötesindeki düşünceleri alıp deneyimleyemeyeceksiniz.

Standardınız olarak kabullendiğinizden daha büyük olan bir düşünceyi kabul ettiğiniz her seferinde, o düşünce beyninizin bir başka bölümünü amaçlı kullanım için aktive eder. Bu-

nu yaptığınız her seferinde, o daha büyük düşünce muhakemenizi genişletecek bir taşıyıcı olacaktır. Bu beyninizin diğer bölümlerini de daha fazla düşünce alabilmeniz, daha fazla bilebilmeniz için aktive edecektir. Süperbilinci, sınırsız düşünmeyi deneyimlemek istediğinizde, hipofiz beziniz muhteşem bir çiçek gibi açılmaya başlar. Daha fazla açıldıkça, hormon salgısı artar ve beyninizin kullanılmayan bölümleri aktive olarak daha yüksek düşünce frekanslarını almaya başlar.

Biliyor musunuz, dahi olmak çok kolaydır. Yapmanız gereken tek şey, kendi adınıza düşünmeye başlamaktır.

Beyin, birçok insan için anlaşılamayan büyük bir gizem olmuştur. Açıp baktıklarında içinde sıvıdan başka bir şey bulamamaktalar ki bu sıvı, sudur. Su elektrik akımının bir iletkenidir. Su ne kadar yoğunsa, ilettiği elektrik akımı o kadar büyür. Beyninizin kullanılmayan bölümlerindeki sıvı daha yoğundur, çünkü bu bölümlerin görevi, yüksek düşünce frekanslarını daha büyük elektrik akımlarına çevirerek daha yüksek bir hızla tüm bedene göndermektir. Böylece, düşüncelerin bu çalışmayan bölümlere ulaşmasına izin verdiğinizde, bedeniniz aktive olarak daha hızlı ve derin bir biçimde karşılık verir. Bir kez beyninizin bütünü kullanıma açıldığında, bedeninizle her şeyi yapabilirsiniz. Aldığınız her düşüncenin duygusunu kaydedip tutan ruhunuz vasıtasıyla beyniniz ve onun bedendeki etkinliği bedeninizi düşünceleriniz doğrultusunda yeniden biçimlendirebilir.

Eğer beyniniz tam kapasiteyle kullanılsaydı, bedeninizi bir anda ışığa dönüştürebileceğinizi ve onun sonsuza dek yaşayabileceğini biliyor musunuz? Bir organınızı yitirdiğinizde beyninizin yeni bir organ oluşturma yeteneği olduğunu biliyor musunuz? Tümüyle kullanıldığında, beyniniz bedeninizi bir anda tamamen iyileştirme, ya da fiziksel olarak istediğiniz biçime sokma yeteneğine sahiptir.

Beyninizin tüm kapasitesi çok büyüktür; ancak sınırlı dü-

şünüşünüzle onun sadece üçte birini kullanabiliyorsunuz. Geriye kalanın ne işe yaradığını sanıyorsunuz, kafatasınızdaki boşluğu doldurmaya mı?

Bedeniniz varlığını beyninize ve genel düşünüşünüze göre sürdürür, çünkü beyninize girmesine izin verdiğiniz her düşünce elektriğe dönüşerek bedeninizin her hücresini besler. Ancak, çocukluğunuzdan beri toplumsal bilinçle muhakeme ettiğiniz için, büyüyüp yaşlanmanız ve sonra ölmeniz gerektiği şeklindeki programlamayı kabul ettiniz. Böylece, bu düşünceyi kabul ettiğinizden, bedeninizdeki yaşam gücünü düşürmeye başladınız, çünkü "yaşlanma" düşüncesi her hücreye yavaş ya da düşük frekanslı elektrik kıvılcımı gönderir. Elektrik hızı yavaşladıkça, bedenin çevikliği azalır, çünkü bedenin kendini yenileme ve onarma yeteneneği azalır. Böylece yaşlanma başlar ve bunu bedenin ölümü izler. Ancak, eğer sürekli olarak yüksek düşünce frekanslarını almanıza izin verseydiniz, bedeninize daha hızlı ve daha yüksek-güçlü elektrik akımları gönderecektiniz ve beden sonsuza dek anda kalacak, böylece asla yaşlanmayacak ve ölmeyecekti. Ama, hepiniz yaşlanacağınızı ve öleceğinizi biliyorsunuz, böylece yavaş yavaş akım azalır, azalır, azalır...

Beyninizin şu anda aktive edilmemiş bölümleri -yalnızca "bilmek"le- bedeninizin zarar görmüş herhangi bir bölümünü yeniden oluşturma yeteneğine sahiptir. Bedeninizin kendi kendini iyileştirebileceğini bildiğiniz anda, bu düşünce zarar görmüş bölüme merkezî sinir sistemi yoluyla büyük bir kıvılcım gönderir, bu her hücredeki DNA faktörünün hücreyi kusursuz bir biçimde kopyalamasına ve yenilemesine neden olacaktır. Kusursuz bir biçimde! Bunun mucizevi bir şey olduğunu mu sanıyorsunuz? Oysa, olması gereken budur!

Bedeninizin iyileşebilmesinin tek yolunun doktorlardan ve ilaçlardan geçtiğini sanıyorsunuz. Evet, onlar işe yarıyorlar, çünkü işe yaradıklarına inanıyorsunuz. Size bu işi kendi

başınıza başaramayacağınız söylendi ve buna inandınız; böylece, bu biliş var olduğu sürece de başaramazsınız. Ancak, işitecekleri şeyin mutlak bir gerçek olacağını bilerek şifacıları aramış olan varlıklar vardır. Ve bunu "bildiklerinden," bu onların bedenlerinde mutlak bir gerçek haline gelmiş, böylece onlar bir anda iyileşmişlerdir. İşte "bilmek" bu güce sahiptir, ve o bedeninizi istediğiniz gibi değiştirebilir. Bedensel hareketlerinizde bile sınırsız olma kapasiteniz var, çünkü beden öyle olacak şekilde tasarlanmıştır.

Varoluşunuzun her anında -uyurken uyanıkken, bilinçli ya da bilinçsizken- sürekli olarak Tanrı zihninden düşünceler alıyorsunuz. Ve sizi bir arada tutan tanrısal Öz vasıtasıyla hangi düşünce frekanslarının gelmesine izin verirseniz, yaşamın duygu denen tek ödülünü ve realitesini deneyimleyeceksiniz. Böylece kendini mutsuz, cansız, huysuz, korkulu, buruk, öfkeli, kıskanç, sabırsız, sevilmeyen, istenmeyen hisseden siz, hangi düşünce frekanslarını hissetmenize izni veriyorsunuz? Toplumsal bilinç. "Mutluluk nerede?" diye soruyorsunuz, "Sevgi nerede? Sonsuzluk nerede? Tanrı nerede?" Sadece bir düşünce uzaklıkta...

Öz'ünüzden her an geçen tüm o harika düşünceleri neden bilmiyorsunuz? Çünkü onları bilmek istemediniz. Toplumsal bilincin gölgesinde yaşamayı, bir sürü gibi davranıp düşünmeyi seçtiniz. Yaşamınızı sürdürebilmek için topluma uymayı, toplum tarafından kabul edilmeyi seçtiniz. Bilmek istemediniz, çünkü egemen olduğunuzu, Tanrı olduğunuzu, sonsuz olduğunuzu, her şeyi bilen olduğunuzu düşünmeniz ailenize, arkadaşlarınıza, dininize, ülkenize aykırı düşmek anlamına gelecekti. Böylece gücünüzü teslim ettiniz. Egemenliğinizi teslim ettiniz. Kim olduğunuzu unuttunuz. Beyninizi kapattınız. Onu tekrar nasıl açacağınızı öğretmek için buradayım.

İnsanın binlerce yıldır umarsızca aradığı bu sonsuz gizem, "Tanrı" denen bu dini figür nedir? O düşüncedir ve onun

kendini alma ve, kendini alarak, olma ve kendini genişletme yeteneğidir. İşte Tanrı tümüyle budur: düşüncenin bütünü, yaşamın doruğu. Ve kendi varlığınız içinde tümüyle Tanrı olma gücüne sahipsiniz -tümüyle- çünkü beyniniz tam kapasiteyle kullanılsaydı, sonsuza dek bu an olacaktınız; bilinen her şeyi bilecektiniz; güneşin rengi, denizin derinlikleri, rüzgârın gücü ve ufkun üzerindeki yıldız olacaktınız.

Tanrı'yı bütünüyle bilmenizi ve O olmanızı engelleyen şey nedir? Değişmiş-ego, çünkü değişmiş-ego, Tanrı olan tüm düşünce frekanslarını kabul etmeyi reddederek Tanrı'yı dışlıyor, böylece zarar görmeden, güvenlik içinde yaşayabileceğini düşünüyor. İşte bu yüzden değişmiş-ego, gerçekten de, sizin anti-mesih (deccal) dediğiniz şeydir, çünkü o sizin Tanrı'nın çocuğu olduğunuzu inkâr eder. O, sizin bu düşünceyi kabul etmenize ve, Tanrı'nın ve sizin bir ve aynı olduğunuzu, sonsuzluğu yaratma gücüne de, ölümü yaratma gücüne de sahip olan tanrısal prensip olduğunuzu idrak etmenize izin vermez.

Anti-mesih, değişmiş-ego'dur ve o toplumsal bilinçte hüküm sürer. Sınırsız düşünmeye izin vermeyen odur; ve onun dogması korku, yargılama ve hayatta kalma mücadelesidir. Mesih ise içindeki Tanrı'nın gücünü, güzelliğini, sevgisini, sınırsız yaşamını tümüyle ifade eden insandır. O, dogmayı, kehanetleri, korkuları aşarak, tanrısal olduğunu idrak eden ve bu idrak olan insandır; çünkü o toplumsal bilincin ötesinde Tanrı denen sınırsız gücün bulunduğunu bilir.

Böylece, anti-mesih ve Mesih aynı tapınağı paylaşır, ve bu tapınak sizsiniz. Her şey sizin içinizdedir, çünkü siz olan Tanrı hem anti-mesih'in hem de Mesih'in olmasına izin verir. O, yaşama ve ölüme izin verir. O sınırlılığa ve sınırsızlığa izin verir.

"Mahşer günü" (kıyamet günü savaşı) kehanetini duymuşsunuzdur. Eh, siz mahşer gününü hayatınız boyunca yaşıyorsunuz. Mahşer günü savaşı, Tanrı idraki ile anti-mesih'in -

sınırsız düşüncelerin beyninize girip sınırsız olarak ifade edilmesine izin vermeyen değişmiş-ego'nun- kabullenilişi arasındaki savaştır. O toplumsal bilinç ile sınırsız biliş arasındaki savaştır. Mahşer günü savaşı dışınızdaki değil, içinizdeki bir savaştır; o içinizde uyanan Mesih ile sizi yönetmek isteyen değişmiş-ego'nun çatışmasıdır. Bu yüzden, bu kehanet bu zamanlarda gerçekleşmektedir.

Tanrı olmak, sınırsız biliş, sınırsız varlık olmaktır. İnsan olmak ise zihnini daha büyük bilgiye açmayan, teoriyi kabullenip onu yaşama geçirmeyen, öğretmen olacağına öğrenci kalan, araştırıp keşfetmek yerine korunmayı seçen sınırlı yaratık olmaktır.

Size söylüyorum, bilinebilecek her şeyi bilme yeteneğine sahipsiniz. Ve istediğiniz her şeyi tezahür ettirme yeteneğine de sahipsiniz. Eğer isterseniz, bedeninizde sonsuza dek yaşama yeteneğine de sahipsiniz. Ama, tüm bunlara değişmiş-ego "Hayır" diyor. Bu yüzden, insanın kim olduğunu bileceksiniz, ama Tanrı daima bir gizem olarak kalacaktır.

BÖLÜM 19
ZİHNİ AÇMAK

"Kendinizi daha çok sevmeyi ve biliş içinde yaşamayı daha çok istediğinizde, beyniniz, varlığınızı kuşatan Tanrı tarafından giderek daha çok açılır. O zaman bedeninizden daha fazla bir şey olursunuz. Sizi bir arada tutan olursunuz."

– Ramtha

Hepiniz sınırlı madde formunda Tanrı'yı öğrenme konusunda kapasitenize ulaştınız. Bu dünyadaki yaşamlarınız boyunca, olağanüstü yaratıcılığınızın ürünü olan bu katın tüm unsurlarını deneyimlediniz. Bu deneyim sonucunda, toplumsal bilincin sürü realitesinde yaşayan Tanrı/insanın sınırlı düşüncelerinyle ilgili her şeyi öğrendiniz. Korkuyu ve güvensizliği, üzüntüyü, öfkeyi, aç gözlülüğü öğrendiniz. Kıskançlığı, nefreti, savaşı öğrendiniz. Ölümü öğrendiniz. Tanrı'yı görkemli Oluş gösterisinin en son düzeyinde deneyimleyebilmeniz için tüm serüvenleriniz boyunca sizi sevip desteklemiş olan tanrısal Kaynağınıza yabancılaşmayı öğrendiniz.

Yeniden sınırsızlık haline dönebilmek, varoluş mutluluğunu ve özgürlüğünü yaşayabilmek için, yeniden sizi bir arada tutan olmak zorundasınız. Böyle olabilmenin tek yolu -bir beden tarafından engellendiğinizden- beyninizin toplumsal bilincin ötesindeki sınırsız düşünceleri alabilmesi için, yedinci mührünüzü, yani hipofizi tümüyle aktive etmektir. Ancak böylelikle bilişinizi -düşüncenin bütünü olan, kendisine izin veren ve seven- Tanrı'nın sınırsız anlayışına genişletirsiniz.

Peki, beyninizin kapalı bölümlerini hormon salgısıyla açan bu harika salgıbezini nasıl uyandırabilirsiniz? Yalnızca istemekle. Bir Mesih olmak, Tanrı'yı bilmeyi ve O'nun gibi olmayı istemek demektir. Tüm düşüncenin benliğin realitesi olmasına izin vermeyi istemektir. Olduğunuz her şeyi her an sevmeyi istemektir. Kendi Oluşunuz olmayı istemektir.

Kendinizi bütünüyle sevmek neden önemlidir? Çünkü bunu yaptığınız anda toplumsal bilinci aşarsınız. O zaman kabullenilip onaylanma arzusunun üzerine çıkarsınız. Yargıyı aşarsınız. Zaman illüzyonunun ötesine geçersiniz. O zaman sadece kendinizi doyuma ulaştırmak için yaşarsınız. Sadece içinizdeki sesi dinlersiniz. Yalnızca mutluluk yolunu izlersiniz. Ve o yolda, var olan her şeyin bilişi vardır.

Şimdi siz bu sözler karşısında, "Ama, Ramtha, bu tü-

müyle bencillik!" diyebilirsiniz. Gerçekten de öyledir. Ama, kendini sevmek, Tanrı'yı sevmektir. İçinizdeki Tanrı'yı sevmek için yaşadığınız her an -yaşayıp sonra bıraktığınız her illüzyon, mutluluğu ve ışığı bulmak için yaptığınız her şey- varlığınızdan yayılarak bilinç akımına katılır ve böylece tüm insanlığı besler. Bütünüyle kendinizi sevmek için yaşadığınızda -ki bu Tanrı'yı sevmektir- Tanrı'yı toplumsal bilincin yoğunluğuna yayarak bu yoğunluğu hafifletirsiniz. O zaman sevgili kardeşlerinizin kendilerine geri dönebilmeleri için yollarını aydınlatırsınız, ki bu onları yuvaya, Tanrı'ya götürecek tek yoldur.

Tanrı'yı tümüyle almak için kendinizi -değerli hissedecek kadar- sevdiğinizde ve kendinizin Tanrı'yla bir olduğunuzu bilmeyi istediğinizde, hipofiz denen bu harika çiçeği açtırmaya başlarsınız. İşte, Tanrı zihnindeki tüm düşünceleri almak için beyin kapasitenizi böyle açarsınız: bilmek isteyerek, bu bilişin tüm duygusunu hissetmeyi arzu ederek.

Herhangi bir arzuyu tezahür ettirmenin en iyi yolu nedir? Onu varlığınızın Tanrı'sından istemektir. Varlığınızın efendisi, ki bu sizin ruhunuzdur, bedeninizi duygusal yapısıyla yönetir. Ruhunuz hipofize, hormon salgılaması için emir verir. Varlığınızın Tanrı'sı, sizi kuşatan ve tüm düşüncelerin varlığınıza ulaşmasını sağlayan ışıktır. Varlık madde realitelerini bedensel formla deneyimleyen ego'dur; bedensel form yargıyı teşvik eden ve düşüncenin Oluş'unu ya da saflığını bozan şeydir; böylece ortaya değişmiş-ego terimi çıkmıştır. Böylece, varlığınızın Tanrı'sından istediğinizde, tüm varlığınızı uyum içine sokarsınız, ki bu size istediğiniz her şeyi yaratma ve tezahür ettirme gücünü verir.

Varlığınızın Tanrı'sından sınırsız düşünceleri almayı arzuladığınızda, ruhunuzda hissedilen bu doyum düşüncesi bedeninizde tezahür ederek hipofiz bezini aktive eder, ve o açılmaya başlar. O açılmaya başlarken, epifize doğru daha bü-

yük bir hormon akışı olur, ve bu uykudaki zihni uyandırır. O da -tüm bedeninizde deneyimlenmesi için- beyninizin daha yüksek ve daha rafine düşünce frekanslarını alabilecek bölümünü açar.

Gelen yüksek frekanslı düşünceler beyninizin bu uyanmış bölümü tarafından alınır. Başınızın arkasında bulunan epifiz bezi bu yüksek frekansı alır ve şişmeye başlar, bu da başınızın ağrımasına ya da hafif bir baş dönmesine neden olur. Bu frekans sonra çok güçlü bir elektriksel akıma dönüşerek merkezî sinir sistemi yoluyla bedeninizin her hücresine yayılır. Bu yüzden bir uyuşma ya da karıncalanma, bir hafifleme hissedersiniz, çünkü daha önce hissettiklerinizden daha güçlü bir enerji tüm bedeninize hızla yayılmaktadır. Bu frekans her hücreyi kıvılcımlayarak, hücrenin titreşim frekansının artmasına neden olur. Sınırsız düşünceleri daha çok aldıkça, beden daha hızlı titreşmeye başlar. Ve yavaş yavaş parıldamaya başlarsınız, çünkü bedeninizi madde yoğunluğundan çıkarıp tekrar ışığa dönüştürmeye başlamışsınızdır.

Sınırsız düşüncelerin hissini nasıl tanımlayabilirsiniz? Tanımlayamazsınız. Sınırsız bir düşüncenin bilişi onu ifade edebileceğiniz hiçbir sözcüğe sahip değildir, çünkü o yeni deneyimlenen bir düşünce, yeni bir duygu, sizi derinden, ama sessiz bir biçimde etkileyen çok güçlü bir histir. Biliş size saf his olarak gelecektir: aniden gelen, tanımlanamayan, isimsiz bir duygu olarak.

Aydınlanma peşinde olan çoğu kişi, onun sözcükler halinde geleceğini sanır. Ama, eğer anladığınız şey sözcüklerle tanımlanabiliyorsa, onu daha önce hissetmişsiniz demektir. Eğer tanımlayamıyorsanız, sadece onu hissedebiliyorsanız, işte bu hissettiğiniz şey dehadır, aydınlanmadır ve gerçekten sınırsız düşünmedir. Anlamayı istemiş olduğunuz her şey sözcüklere sahip değildir; onlar duyguya ve vizyona sahiptir ve bu yolla anlaşılırlar. Ve o aydınlanma anında, o biliş geldi-

ğinde, duyguların yoğunluğundan konuşamayacak halde olursunuz.

Düşünceyi sözcüklerle ifade etmek, onu sınırlamaktır. Bir üstat hiçbir şeyi açıklamaz; sadece onu bilir. Onu açıklamak, kendini sınırlamak zorunda kalmaktır. Sadece bilme noktasına geldiğinizde -bilişiniz için geçerli bir neden göstermeye ya da onu açıklamaya ihtiyaç duymadığınızda- o zaman gerçekten kendi âleminizin efendisi ve üstadı olmuşsunuz demektir. İşte o zaman mutlak biliş içinde olursunuz.

Yüksek frekanslı düşüncelerle gelen hafifleme ve yükselme hissine ne olur? Sonsuza dek bellekte kalması için ruhunuz tarafından yakalanır. Ruhunuz sınırsız düşüncelerin belleğinin his, duygu yoluyla oluşmasına izin verir. Böylece, o bilişinizi sonsuza dek tutar, ki böylece almanıza izin vermiş olduğunuz düşünceye duygu olarak tekrar tekrar ulaşabilirsiniz.

O hafifleme ve yükselme hissine olan bir diğer harika şey de, ruhunuzun onu aura alanınız vasıtasıyla bilinç akımına yaymasıdır; bu sadece toplumsal bilincin yoğunluğunu hafifletmekle kalmaz, hayatınıza aynı hissi üretecek bir durumu da çeker. Neden? Çünkü böylece düşünce deneyim yoluyla tamamen anlaşılabilir. Yüksek frekanslı düşünce tamamen anlaşıldığında, ruhunuza bilgelik olarak kaydolur. Bilgelik, bilişin içinizde bir mutlak olarak sağlamlaşması anlamına gelir. Bilgelik, yalnızca ruhun frekans düzeyini yükseltmekle kalmaz -ki bu yaşamınızın daha büyük duygusal varlığına uyumlanmasına neden olacaktır- hipofizi de daha çok aktive ederek, beyninizin giderek daha da yüksek frekanslı düşünceleri almasını ve muhakeme etmesini sağlar.

Hipofiziniz açılmaya başlarken, yaşamınız mümkün olabileceğini asla düşünmeyeceğiniz biçimlerde değişmeye başlar. Düşündüğünüz her şeyi daha güçlü duyguyla hissedersiniz. İçinizde hissettiğiniz biliş yaratıcı bir biçimde çalıştığın-

dan, düşüncelerinizin giderek daha çabuk tezahür ettiklerini görürsünüz. Sevgi, anlayış ve şefkatiniz artar. Farklı bir anlayışa yükseldiğiniz için birçok insan yaşamınızdan çıkıp gider. Ve onların yerine, sizin gibi düşünen varlıklar size çekilirler.

Çok geçmeden, zekânız, yaratıcılığınız ve bilişiniz arttığında, daha önce hissetmediğiniz ve bilmediğiniz şeyleri bilip hissetmeye başlarsınız. Bir varlığa bakıp onu içinizde hissedebilirsiniz. Düşüncelerinizden, gelecek günlerinizin nasıl olacağını bilebilirsiniz.

Bir psişiğin ender bir varlık olduğunu mu sanıyorsunuz? Toplumsal bilinçle düşündüğünüz için öyle sanıyorsunuz, ve toplumsal bilinç bu büyük yeteneklerin gerçekten normal olabileceğini düşünmez. Oysa herkes psişiktir. Kendinize bilme izni verdiğinizde, her şeyi bilirsiniz, çünkü -toplumsal bilincin illüzyonları tarafından engellenmeyen- biliş gözlerinizdeki perdeyi kaldırır, böylece diğer boyutları görebilirsiniz. Bu biliş, kulaklarınızın tıkanıklığını açar, böylece tüm yaşamın kendisiyle uyum içinde titreşen müziğini işitirsiniz. Bunu nasıl gerçekleştirebilirsiniz? Onu arzu ederek.

Sınırsızlığı daha çok istedikçe ve gelen düşünceleri daha çok benimseyip hissettikçe, hipofiz daha çok hormon salgılar ve ağzı daha çok açılır. Kendinizi daha çok sevmeyi ve biliş içinde yaşamayı daha çok istediğinizde, beyniniz, varlığınızı kuşatan Tanrı tarafından giderek daha çok açılır. O zaman bedeninizden daha fazla bir şey olursunuz. Sizi bir arada tutan olursunuz.

Hipofiz gerçekten de Tanrı'ya açılan kapıdır. Sınırsız düşüncelerin beyninize girmelerine daha çok izin verdikçe, hipofiz daha çok açılır. Daha çok açıldıkça, siz de daha çok bilirsiniz. Ve her neyi bilirseniz, o olursunuz.

Çiçek bir düşünce frekansı yayar. Aynı anda halı da bir düşünce frekansı yaymaktadır. Tüm düşünce frekanslarını

alma yeteneğine sahip olduğunuzda, istediğiniz frekans olabilirsiniz. O zaman rüzgâr ya da istediğiniz başka herhangi bir şey olma özgürlüğüne sahipsinizdir.

Çok geçmeden hipofiz sistemi tamamen açılır ve beyniniz tümüyle aktive olur. Sonra hipofizin ruhsal bedeninde bulunan her şey zihne sunulur, ve zihin artık asla eski sınırlı haline geri dönemez. Çiçek bir kez açmaya başladığında, asla tekrar kapanmaz.

Beyniniz tamamen aktive olduğunda, realite noktanız sürekli olarak değişir. İşte bu yüzden, buradayken yedinci katta da olabilirsiniz; yedinci kattayken Pleiades'de de olabilirsiniz; Pleiades'deyken bir arkadaşınızın yanında da olabilirsiniz.

Hipofiziniz tamamen açıldığında, artık ne yaşlanır ne de ölürsünüz. Bedeninizden her neyi yapmasını isterseniz, o onu yapar. Bedeninize titreşim frekansını hızlandırmasını söylersiniz ve o kendini bir başka boyuta yükseltir. Beyniniz işte bu kadar güçlüdür. Bedeninizi ölümden bile geri döndürebilirsiniz. Bu denli güçlü olduğunuzda, Tanrı'nın ilahi tacını taşıyorsunuz demektir. Ve saf yaşam olan saf Tanrı olduğunuzda, sonsuz olursunuz. O zaman her şey olursunuz. İşte en büyük cennet budur.

Böylece, yedinci mühür tamamen açılmış, zihniniz bütünüyle uyanmış, ve güzel alıcınızdan bütün bilişin içeri girmesine izin verilmiştir. Siz daha fazla bildikçe ve bedeniniz bu frekansı daha fazla deneyimledikçe, beden daha hızlı titreşir ve giderek daha çok hafifler, hafifler, hafifler. Sonra bir gün tüm yaşamı sevip kucakladığınızda -ve ruh buradaki tüm deneyimlerini tamamladığında- bu aynı bilişiniz ve bu aynı titreşiminiz kendisini milyon kat artırarak bedeni görünmez hale getirecek ve buradan alıp götürecektir. İşte o zaman tekrardoğuş döngüsünden kurtulacaksınız.

Siz bir yoğunluk katında kendini ifade eden üç boyutlu -

Öz, ruh ve ego'dan oluşan- bir varlıksınız. Ve yalnızca üç boyutla sonsuzluğu idrak edebilirsiniz. Varlığınızın Tanrısı'na hitap edin. O sizi işitecektir. Bir tanrı, bir efendi, bir üstat olarak konuşun onunla. Ondan tanrılığını hatırlamasını isteyin, hatırlayacaktır. Ondan daha büyük olmasını isteyin, daha büyük olacaktır. Ve varlığınızın Tanrısı'ndan sınırsız anlayışa sahip olmayı istediğinizde, o zihninizi açacak, ve böylece daha yüksek düşünce frekansları bedende hissedilerek bilişe dönüşebilecektir. Yapmanız gereken tek şey budur. Emir verdiğinizde, iç salgıbezleriniz size itaat ederler. Ve varlığınızı daha büyük bir anlayışa ulaştıran hisler oluşturklarında, bu, bu kadar kolay olduğu için içinizdeki Tanrı'ya teşekkür edin.

Olan her şeyi nasıl daha iyi anlayabilirsiniz? Önce anlayabileceğinizi bilin. Nasıl düşündüğünüz ve nasıl konuştuğunuz, bilmenize ne kadar izin verdiğinizi belirler. "Daha çok bilmeyi umuyorum" demeyin, çünkü o zaman asla bilemezsiniz. "Daha çok bilmeye çalışacağım" demeyin, çünkü bir şeyi yapmaya çalışan asla başaramaz. "Daha fazla bilmeyi arıyorum" demeyin, çünkü arayan asla bulamaz. Şöyle deyin: "Varlığımın tanrısallığı ile, şimdi bu anda bilmem gereken her şeyi biliyorum. Öyle olsun!" ve yanıtları bekleyin. Neyi bilmek istediğinizin o anda farkında olsanız da olmasanız da, "Biliyorum" sözcüğü, bu idrakin oluşması için gerekli kapıyı açacaktır. Söylemeniz gereken tek şey budur, ve bilgi gelecektir.

Bilmediğinizi söyleyerek ya da size gelen bilişten kuşkulanarak yaratıcılığınızı ve yaşamınızı sınırlıyorsunuz. "Bilmiyorum" sözcüğü söylenebilecek en kötü sözdür. Unutmayın, yasa-koyucu sizsiniz, düşündüğünüz ve söylediğiniz şey yasadır. "Bilmiyorum" derseniz, bilmeyeceksiniz. "Asla yapamam" derseniz, asla yapamayacaksınız. "Tanrı'nın sevgisine layık değilim" derseniz, o sevgiyi asla alamayacaksınız. Böyle

konuştuğunuzda, böyle düşünüyorsunuz demektir. Ve eğer böyle düşünüyorsanız, bu düşüncenin hissi ruhunuza kaydolacak, ve ruhunuz düşüncenizi bir realite olarak tezahür ettirecektir.

Siz bir bilgisayar gibisiniz. Bilgisayarınızı sürekli olarak kuşkularla dolduruyorsunuz. Bilgisayarınızı "yoksunlukla, eksiklikle" dolduruyorsunuz. Bilgisayarınızı "bilmemek"le dolduruyorsunuz. Siz kendi âleminizin hırsızısınız, çünkü sadece kuşku ve sınırlılığı bilen siz düşünüşünüz ve konuşmalarınızla yaşam gücünüzü kendinizden çalıyorsunuz..

Size söylüyorum, olan ve olacak olan her şeyi bilme yeteneğine sahipsiniz. Sizi bu bilgiye açan kapı, sadece, "biliyorum" demektir, ve bunu onun gerçekleşmesi izleyecektir. Bu belki birkaç saniye, belki de günler sonra olabilir, ama gerçekleşecektir. Daima gerçekleşir, çünkü "biliyorum" sözcüğü kesinliği ifade eder, ve arzunuzu kesin bir biçimde gerçekleştirecektir. Ruhunuzda hissedilen bilmek düşüncesi varlığınızda tezahür ederek hipofizinizi açar, ve o daha büyük düşünceleri almanızı sağlar. Bilmek, düşünce ırmağının sınırsız bir biçimde size doğru akmasını sağlayan kapıdır.

Bakın, bilmek inanmak değildir. İnanmak varsayıma dayanır; bilmek ise mutlaktır. Bilişi getiren tek şey bilmektir. Bir şeye inandığınızda, ruhunuz "inanmak" sözcüğünü birinin -ya da kendinizin- sizi hiç farkında ya da emin olmadığınız bir gerçeğe -çünkü o gerçek deneyimlenen bir realite olmamıştır- zorla ikna etmeye çalışması olarak anlar.

Sizden hiçbir şeye inanmanızı istemiyorum. Bilmenizi istiyorum. Aydınlanmak bilmektir -kuşku, inanç, iman ya da umut olmadan. Tüm bunlar varsayıma dayanır. Bir şeye inandığınız ya da iman ettiğiniz sürece, o şey asla gerçekleşmez. Bilmek onu kesinleştirip mutlak kılar, bu da bilinen şeyi tezahür ettirir. İdrak edilen düşüncenin bir deneyim olarak tezahür etmesiyle, siz o konuda anlayış kazanırsınız. O

zaman o -kendinizi ikna etmeniz gereken bir şey değil- sizin bir parçanız olur.

Mutlak biliş sizin kendi âleminizin yaratıcısıdır. Her şeyi bilmek için sadece "biliyorum" deyin. Asla kuşkulanmayın ve tereddüt etmeyin. Kesinlikle, mutlak şekilde bilin. "Biliyorum" dediğiniz her an, bu kesin düşünce varlığınızda hissedilir, bu da o bilişin gerçekleşmesini sağlar. Biliş kapısını açtığınızda, böylece daha büyük düşünceler yaratıcı bir forma dönüşebildiklerinde, deha oluşur.

Eğer sürekli olarak, "Varlığımın tanrısallığıyla, bunun yanıtını şimdi biliyorum ve onu alacak haldeyim. Öyle de olsun!" derseniz, bu bilişi gerçekleştirecektir. İdrak o anda olmayabilir, ama onu bir deneyimle idrak etmenizi ve bilgelik kazanmanızı sağlayacak kapı ardına dek açılmış olacaktır. Varlığınız, kendini o biliş olmaya doğru hızla uyumlayacaktır. Bunu başarmak için uğraşmak zorunda değilsiniz. Onun için çabalamak, mücadele etmek ya da onu aramak zorunda değilsiniz. Onu elde etmek için ayinler, ritüeller yapmak zorunda değilsiniz. Yalnızca bilin. Bilerek, onun farkındalığının, idrakinin alıcısı durumuna girersiniz.

Arzularınızın gerçekleşmesini nasıl hızlandırırsınız? Bilerek. Bilmek, cennet âleminin sizin âleminizde bolluğunu sergilemesini sağlayan kapıdır. Bir arzunun zaten gerçekleşmiş olduğunu bilmek, arzunuzun düşüncesini güçlendirir, onu aura'nızdan bilinç akımına gönderir ve sonuçta arzunuzu tezahür ettirir.

Gerçek şu ki, her şey zaten sizindir. Bunu bildiğiniz zaman her şey size sunulacaktır. İhtiyaç duyduğunuz her şeyi size verenin yine siz -ve istediğiniz şeyi alma yeteneğiniz- olduğunu anlamalısınız. Arzularınızı gerçekleştirmenin yolu sadece ne istediğinizi, ve onu elde etmeye layık olduğunuzu bilmenizdir. Bilmek, gerçek olandır; verendir; geleceğinizdir. Bir şey söylediğinizde, onun olduğunu bilin. Her ne istiyorsa-

nız, sizin yasa-koyucu olduğunuzu ve bilip söylediğiniz şeyin gerçekleşmek zorunda olduğunu bilerek ona sahip olabilirsiniz. Buna Bir'in Yasası denir.

Size söylüyorum, siz bilinebilecek her şeyi biliyorsunuz ve istediğiniz her şeye sahip olabilirsiniz. Sadece, henüz bu gerçeği idrak etmiş değilsiniz. Bilmek kapıyı bu idrake açar. Bu, beyninizin bir başka bölümünü aktive eder, böylece düşünce tezahür etmiş bir realite olabilir. Sonra, sınırsız düşünme deneyimi gerçekleştiğinde, bu beyninizin ego bölümünde bilmenin gerçekten işe yaradığı idrakini sağlamlaştırır; bu da size daha da sınırsız düşünmeye doğru ilerleme gücünü verir.

Eğer tüm sözcüklerinizi alıp, size yalnızca birkaç sözcük verebilseydim, onlar şunlar olurdu: "Şimdi biliyorum. Kesinlikle eminim. Tamamım. Tanrı'yım. BEN'İM." Eğer bunlardan başka sözcükler olmasaydı, artık bu dünyayla sınırlı olmazdınız.

Bilmek, sizin için, varsaymak ya da inanmaktan ne kadar daha iyi? Bilmek sizin için, "belki"den ne kadar daha iyi? Bilmek sizin için, bilmemekten ne kadar daha iyi? Bilmek de, bilmemek de aynı düşünce süreçlerini, aynı enerjiyi, aynı yüz ifadesini ve beden devinimini gerektirir.

Bil. Sadece bil! "Bunun olacağını biliyorum. Tanrı olduğumu biliyorum. Mutlu olduğumu biliyorum. BEN'İM olduğumu biliyorum." Bil, bil, bil! Gereken tek şey budur. Daima bil. Bilmiyorum ya da bilemem dersen, asla bilemezsin. Şimdi bildiğini söyle. O zaman her şeyi bileceksin.

Sizinle benim aramdaki fark ne, biliyor musunuz? Ben sınırsız bir Tanrı olduğumu biliyorum, siz bilmiyorsunuz. Aradaki tek fark bu. Ben sınırsız bir Tanrı olduğumu biliyorum, siz ise bunu henüz idrak etmediniz. Toplumunuz size Tanrı olmadığınızı söylüyor, ama onlar ne biliyorlar ki? Onlar kendilerini her gün biraz daha derine gömüyorlar.

Bilişinizi neden engellediniz? Çünkü düşünceyi madde denen formda anlamaya çalışırken, düşünce süreçleriniz madde realitelerine öylesine kapıldı ki, tüm yaşam algınız değişip farklılaştı. Bakın, madde, düşüncenin frekansı en çok düşürülerek yaratılmış bir düşünce düzeyidir. O, düşünceyi ışığa, elektruma indirgeyerek, ve sonra elektrumu pozitif ve negatif kutuplara ayırarak yaratılır. Böylece, Tanrı'yla madde formunda ilişki kurduğunuz her seferinde, düşünceyi saf ve bölünmemiş Oluş olarak değil, bölünmeler ya da kutuplu luklar olarak algılıyor ve anlıyorsunuz. Maddeye daha çok odaklandıkça ve yaşam mücadelesine daha çok yöneldikçe, yaşamı daha çok kutupluluk içinde görüyorsunuz: Yukarı/aşağı, yakın/uzak, hızlı/yavaş, aydınlık/karanlık, büyük/küçük, sıcak/soğuk, iyi/kötü, pozitif/negatif.

Saf düşüncenin Oluş'una geri dönebilmek için, değişmiş-ego üzerinde, yani, beyninizin maddede yaşamaya ve hayatta kalmaya yönelmiş muhakeme bölümü üzerinde hâkimiyet kurmanız gerekir. Değişmiş-ego zaman, mesafe, ve ayrılık illüzyonları içinde algılayandır. O, hayatta kalma mücadelesi ve kabullenilme açısından algılayandır. İşte saf düşünceyi bölen ve yargılayan budur.

Saf bir düşünce hepinize ulaşabilir, ama siz hemen onun sizin için doğru mu yanlış mı olduğunu, onu yapmanız mı yoksa yapmamanız mı gerektiğini, onun mümkün olup olmadığını, gerçek mi yoksa hayal ürünü mü olduğunu, mantıklı mı mantıksız mı olduğunu sorgularsınız. Düşüncenizi olumlu ve olumsuz diye bölerek yargıladığınız her seferinde, onu daha düşük bir frekansa indirgersiniz. "Bilmek" hiçbir şeyi yargılamaz. Bildiğinizde, bir düşüncenin gerçek ya da doğru olup olmadığını asla düşünmezsiniz. Tüm düşünceler doğru ve gerçektir. Bilmek, düşünceyi tartmaz ya da ona değer biçmez. Bilmek, düşüncenin bir Oluş olmasına izin verir. O, düşünce süreçlerinizin kesintisiz ya da engelsiz olmasına izin verir.

Bir başka katı görmek, daha süptil bir sesi işitmek, beden ağırlığınızdan daha hafif hale gelmek için gereken tek şey bunların realite olduklarını bilmek ve bu bilişin bedeninizde hissedilmesine izin vermektir. Yapmanız gereken tek şey budur. Eğer onların gerçek olduklarına inanmazsanız, "inanmamak" yargısı beyninizin genişlemesini engeller. Böylece her an Özünüz'den geçen tüm o "biliş" beyninizden geri itilip Tanrı zihnine geri gönderilir. O zaman alacağınız tüm şey sizi bu dünyada güvenli, ve bu dünyayla sınırlı tutan şey olacaktır.

Varlığınızın tanrısallığından, sınırsız bilişe sahip olmayı istediğinizde, tüm düşüncelerin -yargılar tarafından değiştirilmeden- bilincinize girmesine izin vermelisiniz, ki böylece onlar bedeninizde tam olarak hissedilip deneyimlenebilir. Değişmiş-ego'nun bu bilinçli izniyle, hipofiz sınırsız anlayışı almak için beynin bir başka bölümünü aktive eder.

İstediğinizde, hiç yoktan, ansızın yaratıcı bir düşünceyi almanızı ne sağlamıştır? Siz sadece onun bilişinize girmesine izin vermişsinizdir. Yapmış olduğunuz tüm şey budur. Yaratıcı düşünce hep oradaydı, onu istemenizi ve alıcınıza girmesine izin vermenizi bekliyordu. Gereken tek şey budur. Düşünce süreçleriniz yargılara ve değişmiş-düşünüşe ne kadar az kapılırsa, süperbilinç düşüncelerinin beynin alıcı bölümüne girmesi o kadar kolay olur.

Kendinizi ve yaşamı Oluş gözleriyle görmeyi öğrenin. Bir çiçeğe baktığınızda, onun güzel ya da çirkin olduğunu söylemeyin. Bu çiçek düşüncesini değiştiren bir yargıdır. Saf olan "çiçek" düşüncesidir. Bir çiçeğe baktığınızda onu çiçek, ışık, yaşam, Oluş olarak görebiliyorsanız, düşüncenin saflığını ve Oluş'unu algılamanıza izin veriyorsunuz demektir, bu tüm bedeninizde yüksek frekanslı elektrum olarak hissedilir. O zaman bir Mesih'in düşündüğü gibi düşünürsünüz, çünkü her şeyi bir eşitlik ve bir Oluş olarak görürsünüz. Deneyim-

lerinizi sınırlamayıp yargılamadığınız her seferinde, beyninizin günlük varoluşunuzu aşan sınırsız düşünceleri alacak şekilde aktive olmasını sağlarsınız.

Aldığınız düşünceleri asla yargılamayın. Bir şeyi olumlu olarak da düşünmeyin, çünkü aynı zamanda olumsuzun da bulunduğunu söylemeden o nasıl olumlu olabilirdi ki? "Bu iyi" dediğinizde, bu bazı şeylerin "kötü" olduğu anlamına gelir. Kendinizi severken, kendinizi sevin, güzel ya da hoş olduğunuzu söylemeyin; Tanrı olduğunuzu söyleyin. Komşunuzla bir şey yaptığınızda, onun iyi olduğunu söylemeyin; onun Tanrı olduğunu söyleyin. Bu, onun olduğu, onun sadece saf ve erdemli bir yaşam deneyimi olduğu anlamına gelir.

Öteki varlıkların yaşamlarını ifade edişlerine baktığınızda, onları bir Oluş'tan başka bir şey olarak asla görmeyin. Eğer onların ifadelerini iyi ya da kötü, olumlu ya da olumsuz olarak yargılarsanız, kendi içinizde bir değişmişlik algısı yaratmış olursunuz. Ve her neyi algılarsanız, o olacaksınız, çünkü o düşünce varlığınıza bir his olarak kaydolacaktır. Böylece, yargınızın etkilerini -onlar değil- siz hissettiğinizden, kendi kendinizin kurbanı olursunuz. Ve ruhunuzda kaydolan bu his bir eğilim oluşturarak, kendi eylemlerinizi ve varlığınızı yargılamayı sürdürmenize neden olacaktır.

Başkalarını bir şeyden ötürü ayıplayıp kınadığınızda, sadece onlarda gördüğünüz kendi veçhelerinizi kınamaktasınızdır. İşte bu yüzden o veçheleri kolayca görüp tanıyabilirsiniz. İşte bu yüzden dikkatiniz o veçhelere çekilir. Diğer kişi sizin kendi içsel yargılarınıza aynalık etmiş, başkalarının sizin hakkınızda verdiği ve sizin de kabul ettiğiniz yargıları görüp halletmeniz için bir vasıta olmuştur yalnızca.

Başkalarına baktığınızda, onları bir Oluş olarak ve eşitlik içinde görün. Eğer onlar birbirlerine karşı acımasız ya da nefret dolu davranıyorlarsa, acımasız ya da nefret dolu olduklarını söylemek gerçeği söylemek olur, çünkü onlar kendi-

lerini gerçekten öyle ifade etmektedirler. Onların Oluş deneyimi budur. Ama, onların o ifadelerinin kötü ya da yanlış olduğunu söylemek bir yargıdır, ki bu tümüyle sizin deneyiminiz, sizin değişmiş-saptırılmış algınız olur.

Kimse yargılanmaya değmez. Hiçbir ırk, hiçbir eylem, hiçbir şey kendinizi değiştirip Tanrı ya da Oluş halinden çıkarmanıza değmez. Her kim olurlarsa olsunlar, kendilerini her nasıl ifade ederlerse etsinler, onları -öyle olmalarına izin veren- içlerindeki Tanrı için sevin. Onlar sırf var olduklarından dolayı sevilmeye layıktırlar. Var olmaları olgusu yapacakları her şeyden daha önemlidir. Onları var oldukları için sevin, çünkü onlar var oldukları sürece, sizin de var olacağınız kesindir. Kim olurlarsa olsunlar, onları severseniz ve sadece bu sevginin olmasına izin verirseniz, o zaman daima saf bir varlığa sahip olursunuz.

Peki, düşünce süreçlerinizden yargıları atmanın en kolay yolu nedir? Hislerinizin ve onları doğuran düşüncelerinizin farkında olmak. Bu farkındalıkla kendinize daha rafine bir biçimde düşünmeyi öğretebilirsiniz.

Kendinizi mutsuz, üzgün, kızgın, korkulu, telaşlı, diğerlerinden ayrı vb. hissettiğinizde düşünüşünüzü inceleyin. Kısa bir süre sonra bu değişmiş-düşünüşünüz -kendinizi ya da başkalarını yargılamanız veya yaşamı fasetalar ya da boyutlar halinde görmeniz- ile rahatsız edici duygularınız arasındaki bağlantıyı görebilirsiniz. Ve çok geçmeden, bu hislerden bıkıp usandığınızda, düşünüşünüzü rafineleştirerek sizi yaşamdan ayıran yargıları bırakmaya başlayabilirsiniz. Bunu yaparken, ve giderek daha çok sınırsız düşüncenin varlığınızda deneyimlenmesine izin verirken, sınırsız düşünüşünüz ile huzur, mutluluk, uyum ve bedensel deviniminizde hafiflik arasında bir bağlantı da görmeye başlayabilirsiniz. Ve başkalarını yargıladığınız için de kendinizi asla yargılamayın. Kendinize karşı şefkatli olun ve kendi düşünce ve duygula-

rınızın farkındalığının size öğretmenlik yapmasına izin verin; onların size çok iyi öğreteceklerine dair güvence verebilirim.

Tüm sözcükler içinde bu öğretiye en çok uyan sözcük, "olmak"tır. Olmak. O ne anlama gelir? O, her nasılsanız öyle olmanıza izin vermek ve öyle olduğunuz için kendinizi bütünüyle sevmek demektir. Ne hissediyorsanız, onu hissetmek ve o duyguyu yaşamaktır. Olmak tümüyle anda yaşamaktır, çünkü Şimdi'nin var olan tüm şey olduğunu bilirsiniz. Bu istediğiniz şeyi yapmaktır, ruhunuzun sizi ittiği serüveni yaşamaktır.

Neden "olmak?" Bu şekilde yaşadığınızda, kendinizi, başkalarını ya da aklınıza gelen düşünceleri asla yargılamazsınız. O zaman doğru-yanlış, olanaklı-olanaksız, kusurlu-kusursuz, olumlu-olumsuz diye bir şey olmaz. Artık, anın güzelliğini hissetmenize ve onun tadını çıkarmanıza izin vermeyen zaman illüzyonu da olmaz. Olma hali içinde bulunduğunuzda sadece yaşamın Oluşu ve Şimdi'nin sürekliliği vardır.

Olma hali içindeyken, düşünceleriniz artık geçmiş ya da gelecekle oyalanmaz; suçluluk duygusu ve pişmanlık, ve yapılması gereken şeyler tarafından işgal edilmez. Olma halinde, belli bir gerçeğe tutunmaz, tüm gerçekleri incelersiniz. Tüm gerçekleri bir Oluş olarak görür ve -olma haliniz içinde uygulanabilir olup olmadıklarını belirlemek için- her birinin araştırılmasına izin verirsiniz. Bu şekilde yaşadığınızda, size gelen tüm düşünceler düşünülür ve, beyniniz vasıtasıyla, bedeninizde hisler olarak idrak edilir, ki bu da daha çok bilişin, daha fazla düşüncenin, daha fazla Oluş'un yaşanmasını sağlar.

Yalnızca "olduğunuz"da, her şeyin Oluşu ile uyum içinde olursunuz. Ve bu uyumla, istediğiniz her şeye sahip olabilirsiniz, ve olmaktan başka hiçbir şey yapmanız gerekmez. Varlığınızın Tanrı'sı, düşündüğünüz, istediğiniz her şeyi size çekecektir. Her dışsal prensibi yapmaya çalışarak kendilerini

meşgul edenler içsel prensibi etkisiz kılıp boşa harcarlar. Olmakta, siz zaten her şeye sahipsinizdir ve her şeysinizdir.

Yalnızca olduğunuzda, ve tüm düşünceleri almanıza izin verdiğinizde, o zaman Tanrı'nın sesini işitebilirsiniz. O zaman bilmek istediğiniz her şeyi bir anda bilebilirsiniz. Düşüncelerinizi yargılamadan, ruhunuzda duygu olarak tezahür etmelerine izin verdiğinizde -yalnızca Oluş'a ve olan her şeye açık olarak- sınırsız Tanrı olarak yaşarsınız. O zaman kendi Tanrı-benliğinizin saf bir kanalı olur ve Tanrı zihninin saf sadeliğine yaklaşırsınız.

Bilerek ve izin vererek yaşamayı öğrenin. O zaman değişmiş-ego üzerinde hâkimiyet kurmuş olursunuz. O zaman yedinci kata, yedinci mühüre, yedinci cennete ulaşmış olursunuz, çünkü o düzeyde yargı yoktur; sadece yaşamın sürekli Oluşu vardır. Bir kez yargıyı aştığınızda, bu dünyayı, bu katı bütünüyle aşmış olursunuz ve istediğiniz zaman buradan ayrılabilirsiniz.

Şu anda kendinize yeni bir beden kopyalayıp yaratma yeteneğine sahip olmadığınızdan -ki beyniniz tam kapasiteyle çalıştığında bunu yapabilirsiniz- bu bedeni yıkıma uğratmakta acele etmeyin.

Bedeninizi sevin. Ona karşı şefkatle davranın, ona iyi bakın. O, bu dünyadaki yaşamı deneyimlemenizi sağlayan saf bir ifade vasıtasıdır. Düşünce süreçlerinizde sınırsız olun, ama bunu yapmanızı sağlayan vasıtaya da iyi bakın.

Kadınsanız, kadın olun; erkekseniz erkek olun. Neyseniz onu sevin. Bedeninizi asla hor kullanmayın. Biçimini bozmayın, onu kirletmeyin. Yapısına uygun olmayan şeyleri yapmaya zorlamayın.

Varlığınızın ihtişamını görün. Kendinizi tanrısal görün. Kendinizi en sağlıklı giysilerle donatın. Kendinizi kutsayın. Yalnızca bedeninizin istediği şeyleri yiyin. Eğer bedeninize kulak verirseniz, o size beslenmek için neye ihtiyacı olduğu-

nu söyleyecektir.

Bedeninize zararlı olduğunu bildiğiniz hiçbir şeyi sokmayın. Oksijenin beyne gitmesini engelleyen her şey birçok beyin hücresinin ölümüne neden olur ve onlar asla yenilenemez, çünkü beynin hücrelerini yeniden üretme yeteneği yoktur. Beyin hücreleriniz tahrip olduğunda, düşünceyi bedeninizde idrak edilen bir duyguya dönüştürme yeteneğiniz azalır. Düşünceyi tasarlayabilseniz de, o bir işe yaramaz. İşte o zaman mutluluk ve haz ortadan kalkar, çünkü onu hissederek o olamadıkça, bir düşünce sizi nasıl mutlu edebilir ki?

Hissedemediğiniz zaman, bilgiyi bu katta kaydedemezsiniz. İşte, illüzyonlara neden olan uyuşturucu maddeleri aldığınızda beyninize böyle zarar verirsiniz. Onları kullandığınız her seferinde, beyninizdeki oksijen azalır. Hissettiğiniz "kafayı bulma" durumuna neden olan şey beyin hücrelerinin ölümüdür. Uyuşturucu maddeleri kullandığınız her seferinde, bilme yeteneğinizi daha da kısıtlarsınız. Ve bir zaman gelir, artık ne ağlayabilir ne de gülebilirsiniz; çünkü artık içinizde duygu yaratmaya yetecek güçte bir şey kalmamıştır.

Tüm-bilişi deneyimlemek -bir çiçeğin açışından duygulanabilmek, güneşin doğuşunu beklemek, onun ihtişamını anbean yaşamak- bilme, düşünceyi hisse dönüştürme yeteneğine sahip olmaktır. Buna vecit hali denir. İşte bu "kafayı" iyi bir biçimde bulmaktır."

Zamanın başlangıcından önce de sizi seven, yaşadığınız her hayatta sizinle olan, bedeniniz ölürken ya da ışığa dönüşüp yükselirken de sizinle olacak olan tek varlık yine sizsiniz. Sizi, geçirmiş olduğunuz her şeye dayanacak kadar sadık bir biçimde seven tek kişi yine sizsiniz. Kendinizi benimseyip sevdiğinizde ve bu sevginin ölçütünüz olmasına izin verdiğinizde, insanın toplumsal bilincini aşıp Tanrı bilincine ulaşacaksınız. Siz güzelliğin ötesindesiniz. Mükemmelliğin ötesindesiniz. Yasaların, dogmanın ve toplumsal ölçütlerin ötesin-

desiniz. Sizin kaderiniz kendinizi doyuma ulaştırmaktır, ki bu Tanrı'nın doyuma ulaşmasıdır. Yaşamın Oluşu'nun gözünde önemli olan tek şey budur.

Siz, olduğunuzu düşündüğünüz, ve bilmenize izin verdiğiniz her şeysiniz. Bilin ki siz her şey olan Tanrı'sınız ve bu bilişle tüm var olanı bilecek ve o olacaksınız.

Hiçbir şeyin sonlu olmadığını ve hiçbir şeyin mutlak olmadığını bilin. Her şey yaşanan andadır ve daima gelecek daha fazlası vardır. Düşünüşünüzü sınırsızlandırmak, sadece, daha büyük bir gerçeğin var olduğunu, ve ondan da büyük bir gerçeğin bulunduğunu bilmektir. Bunu bilin, ve o size alıcılığınız ölçüsünde gelecektir.

Kimsenin sizi esir etmesine ya da korkutmasına izin vermeyin. Daima bir yol vardır, daima daha iyi bir yol vardır. Bunu bilin, ve mutluluğa giden yolunuzu aydınlatacak düşüncelerin size ulaşmalarına izin verin.

Sınırlamalarınızla yüzleşin. Onları kucaklayın. Onları aşın. Yaşamınızda Tanrı'yı tümüyle bilmenizi engelleyen her şeyden kurtulun. Suçluluk duygusunu ve yargılamayı bırakın ki, bilişin, yanıtların ve mutluluğun ortaya çıkmasına izin verebilesiniz.

Korkularınızla yüzleşin ve onların illüzyon maskesini düşürün. Sonsuz olduğunuzu ve bilinmeyende sizi mutluluk ve hazdan alıkoyabilecek hiçbir şeyin bulunmadığını bilin. Bu dünyada deneyimlemekte olduğunuzdan daha büyük bir şeyi bilmenizi engelleyen korkudan kurtulun. Uzaklardan dünyanıza gelen varlıkların bile korkutucu olduklarını düşünüyorsunuz. Büyük uzay gemilerindeki kardeşleriniz olağanüstü güzel varlıklardır. Bu korkudan kurtulun ki bir başka zamandan, bir başka uzaydan, bir başka boyuttan gelen varlıklarla dost olabilesiniz.

Büyük olmaya çalışırken, olacağınız büyüklüğü bu dünyada aramaktaysanız, yalnızca bu dünyadaki kadar büyük

olacaksınız. İnsanın sınırlı düşünüşünü aşmak, henüz görünmeyen, daha engin bir anlayışa sahip bir şeyin olabileceğini düşünebilmektir.

Kaynağı her ne olursa olsun, gerçeğe açık olun ve hislerinizin size rehberlik yapmasına izin verin. Bilge kişi, kör olsa bile, neyin doğru olduğunu ruhunda hissederek bilir. Gerçek, çiğneyip geçtiğiniz çimende bile vardır. Bir çocuğun kahkahasında bile vardır. Bir dilencinin gözlerinde bile vardır. O her yerde, her şeyde, her insanda ve her anda vardır. Bunu bilmeyen Tanrı'yı da bilmez, çünkü Tanrı var olan her şeydir. Ve bir çimen bile, bir an bile kendini var olan her şeyin Kaynağı'ndan ayıramaz. Bilge olmayı öğrenin. Her ne şekilde gelirse gelsin, gerçeğe kulak verin ve onu almaya layık olduğunuzu bilin.

Cennet âleminin kendi içinde olduğunu bilen kişi, bilge bir kişidir. Siz her düşünceyi düşünme ve ruhunuzda hissetme kapasitenizle, cennet âleminin, duygu hazinesinin anahtarlarına sahipsiniz. Hissetmeyi öğrenin. Tanrı'yı tümüyle bilmek, her düşünceyi tümüyle hissetmektir; Tanrı olan her düşünceyi varlığınızın özünde, ruhunuzda hissetmektir.

Beyninizin tümünün hemen bir anda açılmasını istemeyin. Onun her bir düşünceyle, her bir deneyimle adım adım açılmasını sağlayın, böylece her bir düşünce içinizde sağlamlaşacaktır.

Her şeyin üzerinde, kendinize, "olma" izni verin, çünkü olmakta siz her şeysiniz. Yalnızca kendi Oluşunuz olduğunuzda, BEN'İM denen prensip olduğunuzda, o zaman tüm yaşamla uyum içinde olursunuz. O zaman insan olarak yarattığınız yabancılaşmayı ve ayrılığı Tanrı'yla bir'liğe dönüştürmüş olursunuz.

BÖLÜM 20
DENEYİMİN ERDEMİ

"Sevgi anlayışınızın çok ötesinde bir sevgiyle seviliyorsunuz, çünkü siz asla, kendini anlamaya çalışan bir tanrıdan başka bir şey olarak görülmediniz. Ve tüm yaşamlarınızdaki her deneyimden bilgi ve bilgelik kazanıp dünyaya sundunuz. Genişleyen hayatın erdemine katkıda bulundunuz."

–Ramtha

Düşünceyi araştırıp keşfetme serüvenlerinizde, insan deneyimiyle, Tanrı'nın madde denen sınırlı formda yaşamasıyla ilgili olarak öğrenilebilecek her şeyi öğrenebilmek için kendinizi insanlık denen hücresel formla ifade etmeyi seçtiniz. Bu deneyim Tanrı'yı tümüyle anlamak için gereklidir, çünkü sınırlılığı deneyimleyip anlamadan, sınırsızlığı nasıl anlayabilirsiniz ki? Tanrı'yı -saf düşüncenin genişlemesinden, maddenin kısıtlayıcılığına kadar olan her şeyi- bütünüyle deneyimleyip kucaklamadan, kendinizi, siz olan Tanrı'yı bütünüyle nasıl anlayabilirsiniz? Üzüntüyü, sınırlılığı ve ölüm illüzyonunu deneyimlemeden, mutluluğu, özgürlüğü ve sonsuzluğu nasıl anlayabilirsiniz?

Oyunlarınızı, illüzyonlarınızı büyük bir ciddiyetle oynamanıza karşın, onların gerçek varoluş nedeni size öğretmek, sizi genişletmek, aydınlatmak, kendinizi anlamanıza yardım etmektir. Bu yaşam, bilgelik denen en büyük ödülü için oyunlarınızı oynayabileceğiniz ve illüzyonlarınızı deneyimleyebileceğiniz bir sahnedir yalnızca.

Bilgelik nedir? Bilgelik, tümüyle insanın içindeki Tanrı'ya ait olan, insanın ruhunda biriken en harika hazinedir. Bilgelik, Tanrı denen düşünce âlemlerindeki tüm serüvenlerinizden kazandığınız duygu birikimidir, ve bu dünyadan ayrıldığınızda birlikte götürdüğünüz tek şeydir. Buradan giderken harika giysilerinizi, büyük evlerinizi, hızlı otomobillerinizi birlikte götürebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Beraberinizde ne götürebileceğinizi düşünüyorsunuz? Kendinizi, yaşam denen prensibe yaptığınız yolculuktan kazandığınız tüm duyguları götürüyorsunuz. Yaşam duygudan ibarettir.

İnsanlığın din ve devlet yönetiminin zorbalığından ve kısıtlayıcılığından -ırkların ayrılığı ve aşağılanmasından, erkeklerin kadınlardan, kardeşin kardeşten ayrılmasından- öğrenmiş olduğu tüm şey Tanrı'yı belki de en kötü biçimde alçaltarak idrak edilmiştir. Ancak, tüm bunları deneyimleme-

seydiniz, savaşta birini yenmenin, bir insanı özgürlüğünden yoksun bırakmanın, kadınları küçültüp aşağılamanın nasıl bir his verdiğini asla bilemeyecektiniz. Önce onları düşleyip bir realiteye dönüştüren ve sonra o düşü amaçlı bir biçimde yaşayan yaratıcı olmasaydınız, bu şeyleri duygusal olarak asla bilemeyecektiniz. Ancak, bunu yaşamlar boyunca anbean yaşarken, o öyle değişmez bir realite haline geldi ki çoğunuz nevrotik, güvensiz oldunuz ve kendi düşünüz içinde kayboldunuz.

İnsanlığın insanlığa karşı bu kadar kötü davranmasına izin veren bu Tanrı nerede diye sorarsınız. Ve eğer tüm bu gaddarlık ve vahşetin vuku bulmasına izin vermişse, Tanrı'nın sevgisi nerededir? Eh, Tanrı daima oradaydı, çünkü o sizin tüm illüzyonlarınız ve tüm oyunlarınız olmuştur. Ve Tanrı sizi, kesinlikle, her zaman sevdi, bu yüzden de düşlerinizi kendi tasarladığınız gibi deneyimlemenize izin verdi. Sizler, sadece, başlangıçta o düşü sizin yaratmış olduğunuzu ve onu istediğiniz anda değiştirme seçeneğine sahip olduğunuzu unuttunuz.

İllüzyonlarınızı büyük keder ve ıstırap öykülerine dönüştürüyorsunuz. Bedenlerinize karşı yıkıcı davranıyorsunuz. Aklınızı kullanmıyorsunuz. Putlara tapıyorsunuz. Başkalarına karşı eleştirel ve hoşgörüsüzsünüz. Yargılayıcı, nefret dolu, mülkiyetçi, korkak ve küstahsınız. Peki, tüm bunların amacı nedir? Tüm bu şeyler olmanın ne olduğunu anlamak. Nihai sonuç nedir? Asla ölmeyip sonsuza dek yaşamak, cennet âlemi denen şeyi anlamak ve kucaklamak, Tanrı'yla yüzyüze gelmek ve onun kendi yüzünüz olduğunu idrak etmek...

Kendi güvensizliğinin, kendi sınırlı düşüncelerinin kapanına kısılmış siz seçkin varlıklar, sizler oynamış olduğunuz oyunlardan çok daha büyüksünüz, siz olan yüce güzellik illüzyonlarınızın altında, derinlerde saklıdır. Eğer ne kadar

güçlü ve muhteşem olduğunuzu bilseydiniz, kendinizi böyle lanetlemez, yargılamaz ya da değiştirmezdiniz.

Olduğunuz ve olacağınız her şey olan ben, kendinizi bir daha asla yitirmeyesiniz ve suçluluk duygusu, korku ve kendini-inkâr içinde debelenmeyesiniz diye, içinizde zaten var olan bilişi uyandırmaya geldim. Siz tüm bunlardan çok daha büyüksünüz.

Sizi neden bu kadar derin bir biçimde seviyorum? Çünkü siz neyseniz ben de oyum. Varlığınızın tayfında siz olan her şey ben'im, çünkü ben illüzyonlarınızı tasarlayıp yarattığınız tayfım. Ben olan BEN'İM buradaki ortak ifadeyi aşan sevgidir, çünkü onun hiçbir koşulu yoktur. Sizi sadece siz olduğunuz için seviyorum, çünkü siz -kendinizi her nasıl ifade ederseniz edin- benim çok sevdiğim Tanrı'sınız.

Şimdi yanlışlarınız ve başarısızlıklarınız olarak algıladığınız şeyler hakkında konuşmak istiyorum.

İnsanın yarattığı yanlış ve doğru, kusursuz ve kusurlu, suçluluk duygusu ve pişmanlık denilen kapanları da yaratmış, ve bu hayatta ilerlemeyi daha da zorlaştırmıştır. Ama, size diyorum ki, bu dünyadaki tüm yaşamlarınızda her ne yapmışsanız, onlar asla kötü ya da iyi değildi. Onlar sadece, şimdiki kimliğinizi oluşturan yaşam deneyimleriydi. Ve bu gerçekten en değerli ve harika şeydir, çünkü siz Şimdi bu olağanüstü yolculuğa başladığınızdan beri bulunduğunuz en üst durumdasınız, çünkü bilgeliğiniz şimdi en yüksek durumdadır.

Yaptığınız her şeyi ben de yaptım. Yaptığınız hataları ben de yaptım. Ve kendinizde güçsüzlük ve erdemsizlik olarak yargıladığınız her şeyi ben de kendimde yargıladım. Ama, varlığımın zayıflığını bilmeseydim, onun gücünü de asla bilemeyecektim. Eğer ölümün eşiğine gelip yaşamın benden uzaklaştığını görmeseydim, yaşamı asla sevemeyecektim. Ve insanın acımasızlığından nefret etmeseydim, asla hepinizi ku-

caklayamazdım.

Ne kadar kötü ve berbat olursa olsun, yapmış olduğunuz her şeyi öğrenmek amacıyla yaptınız. Ve öğrenirken yaralandınız, acı çektiniz, üzüldünüz, kendinizi aşağıladınız, ama hepsinin üstesinden geldiniz; çünkü şimdi siz olan güzelliği bilmeye ve kucaklamaya hazır olarak buradasınız.

Başarısızlığa uğradığına ya da yanlış şeyler yaptığına inananlarınızın şunu düşünmelerini istiyorum: Doğduğunuz andan itibaren, siz ve sevgili kardeşleriniz tüm düşüncelerin duygusal anlayışına doğru büyük bir serüvene atıldınız. Ruhunuz, varlığınızın Tanrı'sı ya da Öz'ü vasıtasıyla kabul ettiğiniz her bir düşüncenin -Tanrı'nın her bir boyutunun- duygusunu depolamak için yaratılmıştı. Kabul ettiğiniz her bir düşünceyi ruhunuzda hissettiniz. Ama, ruhunuz sizi henüz tamamen anlamadığınız düşünceleri deneyimlemeye itecektir. Neden? O düşüncenin yalnızca deneyim erdemiyle ulaşılan tüm duygusal anlayışını kazanmak için, ki bu yaşam denen erdemdir.

Sonsuzluk boyunca tekâmül etmeye ve yaşamı yaratıcılığa genişletmeye ve bu yaratıcılığın -düşünceden ışığa, maddeye, forma, ve yeniden düşünceye; sevgi ve mutluluktan kıskançlık, nefret ve üzüntüye, ve yeniden mutluluğa- her tezahürünü deneyimlemeye zorlandınız. Ruhunuz sizi deneyimden deneyime, serüvenden serüvene sürükledi; böylece o her düşünce formunun, her tutumun, her duygunun tam anlayışını kazanabilecekti; böylece siz Tanrı'nın, kendinizin bütünü olan düşüncenin bütününü bilip anlayabilecektiniz.

Ruhunuz, deneyimlemediği şeylere karşı açlık duyar. Ruhunuz bir deneyime karşı açlık duyduğunda, bu onun o deneyimin duygusal verisine ihtiyaç duyduğu anlamına gelir. Böylece, ruhunuz tüm varlığınızı cezbeden ve sizi bir serüvene, bir deneyime iten -ve istek denen- bir his yaratacaktır. Sonra, deneyim sona erip de duygular yatıştığında, bu dene-

yim size dünyadaki tüm altından daha değerli bir hazine kazandırmış olacaktır. O sizi bilgelik yolunda daha da ileri götürmüştür; böylece aynı şeyi asla tekrar deneyimlemeniz gerekmez, çünkü o deneyimin tüm anlayışını kazanmışsınızdır. Sonra ruhunuz bir başka açlığı doyurmanın peşine düşecek, ve siz başka şeyler yapmaya itileceksinizdir; çünkü buna ihtiyacınız vardır, çünkü bunu yapmak istersiniz, çünkü içinizdeki ateş sizi tüm yaşamı deneyimlemeye zorlar.

Şimdiye dek hiç bir şeyi onun sizin için yanlış olacağını ya da sonunda başarısızlığa uğrayacağınızı bilerek deneyimlemeye giriştiniz mi? Hayır. Her serüvene daima büyük bir merak, ilgi ve zevkle giriştiniz. Sonucunu bilmemenize karşın ona giriştiniz, çünkü onu daha önce yapmamıştınız. Deneyim yeni ve heyecan vericiydi ve siz ondan öğrenmek istediniz. Ve o serüvende acı çektiğinizde, bu "acı" denen duyguyu anlamanıza yardımcı oldu, ki bu da yaşam anlayışınıza katkıda bulundu. Böylece, o deneyimin yaşamınızda bir anlamı ve amacı vardı. Daha sonra ruhunuzun sizi deneyimlemeye ittiği bir sonraki serüvene, duygu ve anlayışa doğru yeni bir serüvene giriştiniz. Ve bu ruhunuza mutluluk ve doyum getirdi.

Yaptığınız her şeyi yaparken, o anda bu deneyimin sizin için doğru olduğunu ruhen bilirsiniz. Ancak serüveni deneyimledikten ve ondan elde edilen hisler bilgeliğe dönüştükten sonra, "Onu daha iyi ya da farklı bir biçimde yapabilir miydim?" diye yaptıklarınızı sorgulayabilirsiniz. Ama, o deneyime girişip ondan bilgelik mücevherini kazanana dek, daha iyi bir yolun olduğunu asla bilemezdiniz. Bunun için kişi yargılanmalı mı? Hayır, çünkü buna masumiyet denir, ve ona aynı zamanda eğitim de denir.

Başarısızlık, yalnızca ona inananlar için bir realitedir. Ama, hayatta hiç kimse gerçekten başarısızlığa uğramaz -asla! Yapmış olduğunuz her şeye -her kötü, alçakça, gizli şeye (ki gerçekte öyle değildir)- karşın hâlâ hayattasınız ve muci-

zevi bir varlıksınız. Başarısızlığa uğramak durmak demektir. Ancak, hiçbir şey, asla durmaz, çünkü yaşam süreklidir; o her an ilerler. Böylece, hayatta asla olduğunuz yerde öylece kalamaz ya da geri gidemezsiniz; çünkü hayatın süren genişlemesinin her anı daima daha büyük bir anlayış getirir.

Asla başarısız olmadınız; daima öğrendiniz. Mutsuzluğu yaşamadan, mutluluğun ne olduğunu nasıl bilebilirdiniz? Ona yaklaşıp, onun hayal ettiğinizden farklı bir renkte olduğunu görmeden, hedefinizin ne olduğunu nasıl bilebilirdiniz?

Asla bir hata yapmadınız -asla! Asla yanlış bir şey yapmadınız. Ne için suçluluk duyacaksınız ki? Tüm yanlışlarınız, başarısızlıklarınız, hatalarınız aslında Tanrı'ya giden adımlardır. Şimdi tüm bildiklerinizi de ancak bu adımları atarak bilebilirdiniz.

Öğrenmekten asla suçluluk duymayın. Bilgelik yolunda ilerlemekten asla suçluluk duymayın. Buna aydınlanma denir. Yapmanız gereken şeyi yapmış olduğunuzu anlamalısınız; o tümüyle gerekliydi. Ve seçimleriniz hep doğruydu, hepsi doğruydu. Yarın da yaşayacaksınız, öbür gün de, daha, daha öbür gün de. Ve o günlerde, bu gün bildiğinizden daha çok şey bildiğinizi keşfedeceksiniz. Ancak, bu gün bir hata değildir. O sizi sonsuza götürecektir.

Düşünüzü istediğiniz gibi yaratma seçeneğine sahipsiniz. Ama, onu -kendi amaçlı anlayışınız için- her nasıl yaratırsanız yaratın, her yerde bilincin bütününe katkıda bulunursunuz. Ondan asla bir şeyler alıp götüremezsiniz; bunu asla yapamazsınız. Mutlulukla giriştiğiniz her serüven yaşamın coşkusuna ve yoğunluğuna katkıda bulunur. Benimsediğiniz her düşünce, deneyimlediğiniz her illüzyon, yaptığınız her keşif, yaptığınız her kötü ve sefil şey anlayışınızı genişletir, ki bu da tüm insanlığın bilincini ve Tanrı zihnini genişletir.

Hayatta başarısız olduğunuzu ya da yanlış bir şey yaptı-

ğınızı düşünürseniz, kendi içsel ve dışsal büyüklüğünüzü ve tüm yaşam için öneminizi algılama yeteneğinizi azaltırsınız. Geçmişinizin hiçbir bölümünden kurtulmayı istemeyin -hiçbir bölümünden- çünkü, tüm yüce ve sefilce deneyimleriniz ruhunuzda büyük ve güzel bilgelik incileri oluşturmuştur. Bu, o düşleri tekrar düşlemek, o oyunları tekrar yaratmak, ya da o deneyimleri tekrar deneyimlemek zorunda kalmayacaksınız demektir. Çünkü onları deneyimlediniz, nasıl bir his verdiklerini biliyorsunuz ve onları -hisler olarak- ruhunuza kaydettiniz, ki bu hisler yaşamın en gerçek hazinesidir.

Sevgi anlayışınızın çok ötesinde bir sevgiyle seviliyorsunuz, çünkü siz asla, kendini anlamaya çalışan bir tanrıdan başka bir şey olarak görülmediniz. Ve tüm yaşamlarınızdaki her deneyimden bilgi ve bilgelik kazanıp dünyaya sundunuz. Genişleyen hayatın erdemine katkıda bulundunuz.

Hayatınız, içinizde yaşayan ateşin harika bir gösterisi oldu. Ona saygıyla bakılmalıdır; o kutsal ve tanrısal olarak görülmelidir, çünkü her ne yaparsanız yapın, daima Tanrı'sınız. Hangi maskeyi takarsanız takın, Tanrı'sınız. Hangi ilişkiyi deneyimliyor olursanız olun, yine Tanrı'sınız.

Bu yaşamın serüvenlerine, her birine layıksınız. Ve dahası, sizi bekleyen muhteşem serüvenlere layıksınız. Ama, yapmış olduğunuz her şeyi, sadece, siz olan Tanrı anlayışını kazanmak için yaptığınızı idrak edene dek BEN'İM olamaz ya da sonsuzluk kapılarından geçemezsiniz, ki bu anlayış yaşam denen sahnedeki tüm deneyimlerinizin erdemiyle burada ve şimdi sergilenir.

Yüklerini tüm ağırlığıyla sırtlarında taşıyan sizler, bunu yapmak sizi mutlu ediyorsa, taşıyın. Ama, onlardan öğrenilecek her şeyi öğrendiyseniz ve onlardan bıktıysanız, bu yüklerden kurtulun. Nasıl? Onları severek, kucaklayarak ve onların varlığınızda olmalarına izin vererek. Bunu yaparsanız, onlar artık sizi asla tutamaz. O zaman, yaşamın harikalığı berrak

bir biçimde görülebilir, sevgi yargısız bir biçimde hissedilebilir, ve var olmanın mutluluğu sınırsız bilişin gücü olabilir.

Hayatınızı kucaklayın. Tanrısal olduğunuzu ve yapmış olduğunuz her şey sayesinde varlığınızın gücüne sahip olduğunuzu bilin. Suçluluk duymayı bırakın. Kendinize acımayı bırakın. Kendinize gereksiz yükler yüklemeyi bırakın. Başkalarını suçlamayı bırakın. Hayatınıza sahip çıkın. O size aittir.

Peki, yargıladığınız her şeyi kucakladığınız, hor gördüğünüz her şeyi sevdiğiniz, tüm illüzyonlarınızı yaşadığınız, tüm hayallerinizin peşine düştüğünüz zaman ne olur? Kendi öğrenimleri için o şeyleri deneyimleyen kişilere bakıp, onları anlayabilir, onlara karşı şefkat duyabilirsiniz. O zaman onları, Tanrı'nın sizi sevdiği gibi sevebilir, ve onların kendi hayat deneyimlerinin erdemini yaşamalarına izin verebilirsiniz. İşte o zaman, sizin deyiminizle, bir "ermiş" olursunuz.

Nasıl bir ermiş olabileceğinizi sanıyorsunuz? Kesinlikle hayattan kaçarak değil; bir mağaraya ya da tapınağa kapanıp tütsü yakarak veya yüksek bir dağın tepesinde tefekküre dalarak değil. Siz ancak -Tanrı olan- hayatı yaşayarak, hayatı en üst noktasına dek deneyimleyerek -ve böylece bilgeliğin erdemiyle tüm insanlığı kucaklayıp sevebilen bir varlık olduğunuzda - bir ermiş olursunuz.

Tanrı'yı bilmek ve Tanrı olmak için tek yol hayatı bütünüyle yaşamak ve kucaklamak, tüm durumları deneyimlemek, tüm duyguları hissetmek, her yüce ve sefil işi yapmaktır, ki böylece ruhunuz tüm hayatın bilgeliğine erişir.

Bir kral olmadan bir kralın ne çektiğini asla bilemezsiniz. Ve kral da, bir hizmetkâr olmadan, hizmetkârının aczini asla bilemez. Ve sofu bir kadın, bir fahişe olmadan, bir fahişenin yaşadığı zorlukları bilemez. Ve bir fahişe, sofu bir kadın olmadan, sofu bir kadının yargısını bilemez. Böylece, erdemli bir yaşama giden yol her şeyi kapsar. O, insanın bilincinde yaratılmış her karakteri, her illüzyoni durumu kapsar. İşte

bu yüzden, en bilge, en asil varlıklar, insanlık serüvenlerinin yarattığı her durumu yaşamışlardır. Onlar fahişe, rahip, guru, çiftçi, katil, kurban, fatih, esir, çocuk ve ana-baba olmuşlardır.

Bakın, başkalarında ancak kendi içinizde kabullenemediğiniz şeyleri ayıplayıp kınarsınız. Eğer her türlü durumu yaşamış ve onlarla uzlaşmış olsaydınız, o zaman herkesi anlamanız ve onları, yargısız bir biçimde, oldukları gibi kabul etmeniz kolay olurdu. Geçmişte aynı deneyimleri yaşadığınızdan, eğer onları yargılarsanız kendinizi yargılıyor olacağınızı bilirdiniz. O zaman gerçek şefkatin erdemini kazanmış olurdunuz ve ruhunuzda sevgi derin bir biçimde var olurdu. O zaman gerçekten bir Mesih olurdunuz, çünkü sevgili kardeşlerinizi sınırlılıkları içinde anlar, sever ve bağışlardınız.

Tanrı'yı bütünlüğü içinde sevmek, onun bütünü olmak, O olan her şeyi sevmektir. Ve her şey olan O, aynı zamanda çevrenizdeki sevgili kardeşlerinizdir. Nasıl görünüyor olurlarsa olsunlar, onlar da sizin gibi Tanrı'dır. Ve onların tüm zaferlerini, tüm mücadelelerini, tüm üzüntülerini ve sevinçlerini yaşadığınızda, o zaman, tüm insanlarda görülen Tanrı'yı kucaklayabilirsiniz. O zaman onları sevebilirsiniz. Bu onları eğitmeniz, onlara yardım etmeniz gerektiği anlamına gelmez. Onları kendi hallerine bırakın ve kendi ihtiyaçları ve istekleri doğrultusunda tekâmül etmelerine izin verin. Bir diktatör ya da bir rahip veya çığırtkan bir satıcı olmayı seçmiş olabilirler, çünkü onların ihtiyaçları ve yapmak istedikleri şey budur. Siz kim oluyorsunuz da bunları onların ellerinden almaya kalkıyorsunuz?

Bu dünyada herkes -ister yoksul, ister sakat, ister çiftçi isterse bir kral olsun- deneyimini deneyim kazanmak amacıyla seçmiştir. O ancak o deneyimden öğreneceğini öğrendikten sonra bir başka deneyime girişecektir; ve her deneyim onu öz benliğiyle ilgili daha büyük bir anlayışa ulaştıracaktır.

Bir üstat olduğunuzda, sınırlı bilincin karanlığına ve batağına girebilir ve bütünlüğünüzü koruyabilirsiniz, çünkü insanları ve onların neden öyle olduklarını anlarsınız, çünkü bir zamanlar siz de öyle olmuşsunuzdur. O zaman onlara sınırlı olma özgürlüğü verebilirsiniz -ki bu gerçek sevgidir- çünkü onların sınırsız anlayışa sahip olmayı ve birbirlerini sevmeyi öğrenebilmelerinin -ki bu kendilerini bütünüyle sevmeleri anlamına gelir- tek yolunun bu olduğunu bilirsiniz. Ve kalabalıkta bir başka yüz gördüğünüzde -rengi ya da görünümü ne olursa olsun- o varlığa bakar ve onda Tanrı'yı görürsünüz, çünkü yeterince yakından bakarsanız, Tanrı'yı herkeste bulabilirsiniz. O zaman Tanrı'nın sevdiği gibi seversiniz. O zaman yalnızca kendinizde değil, başkalarında da O'nun gördüğünü görürsünüz. Herkese bakıp güzelliklerini görebiliyorsanız, bu kattan daha büyük bir yere yükselme yolundasınız demektir. Ama, kendisini ve çevresindeki tüm yaşamda var olan Tanrı'yı bütünüyle kucaklayamayana kapılar kapalıdır.

İnsanları ait oldukları yere, yani tanrısallıklarına koyduğunuzda, ve ne yaparlarsa yapsınlar -sizin de içinizdeki Tanrı için yaşadığınız gibi- onların da içlerindeki Tanrı için yaşadıklarını bildiğinizde, o zaman tüm insanları sevmeyi öğrenebilirsiniz. İfade ediş biçimleri her ne olursa olsun, şimdi, varoluşunuz boyunca ilk kez onları gerçekten sevebilirsiniz, çünkü sevginiz yargılar tarafından yönetilmez ve sınırlanmaz. İşte bir Mesih -Tanrı gibi yaşayan insan- gerçekten böyledir.

Hayatta izlemeniz gereken yol nedir? Daima hislerinizin peşinden gitmek, ruhunuzdaki hislere kulak vermek ve ruhunuzun sizi deneyimlemeye ittiği serüvenlere girişmek. Ruhunuz, eğer ona kulak verirseniz, neyi deneyimlemeniz gerektiğini söyleyecektir. Eğer canınız sıkılıyorsa ya da bir şeyi yapma arzusu duymuyorsanız, bu onu zaten deneyimlemiş olduğunuz ve o serüvenden gereken bilgeliği kazandığınız anla-

mına gelir. Ama, eğer bir şeyi yapmak istiyorsanız, ruhunuzdaki bu dürtü, bu deneyime, onun erdemine sahip olmanız gerektiğini söylemektedir. Eğer ondan kaçınırsanız, o deneyimi yalnızca başka bir an'a ya da yaşama ertelemiş olursunuz.

İçinizde hissettiğiniz gerçeği yaşayın ve onu hissedeni sevin. Bu hissin ifade edilip doyuma ulaştırılması gerektiğini anlayın. O her ne olursa olsun, herhangi bir şeyi yapmak istediğinizde, bu hisse karşı koymak akıllıca olmaz; çünkü sizi yaşamınızı daha güzelleştirecek bir deneyim ve büyük bir serüven beklemektedir. Eğer hislerinize kulak verirseniz, daima güzel benliğinizi derin bir bilgeliğe doğru geliştirecek doğru şeyi yapıyor olursunuz. Hislerinize karşı koyduğunuzda ise bedeniniz hastalanır, nevroz ve umutsuzluk yaşarsınız.

Kalbinizin, hayallerinizin, arzularınızın peşinden gidin. O her neyse, ruhunuzun yapmanızı istediği şeyi yapın, ve onun bitirilmesini sağlayın. O zaman yeni bir serüvene atılacaksınız. Ve asla yargılanmayacaksınız -çevrenizdekilerin yargılarını kabullenmedikçe. Eğer onların yargılarını kabul ederseniz, bu da sizin seçiminiz olacaktır. Her şey deneyim içindir.

Bu hayatta ya da daha sonraki hayatlarınızda, bir an gelecek, şunu ya da bunu yapma arzusu duymadığınız, yalnızca "olduğunuz" bir noktaya erişeceksiniz. Artık fahişeyi, hırsızı, katili ya da savaşan ülkeyi eylemlerinden ötürü lanetleme ya da yargılama isteği duymayacaksınız. Bunların hepsi olmuş olacak, ve onların oldukları gibi olmanın nasıl bir his verdiğini bileceksiniz. Bu katın deneyimlerini tamamladığınızdan, artık deneyimlemeniz için sizi buraya çeken bir şey olmayacak. O zaman daha büyük varoluş katlarındaki yeni serüvenlere hazır olacaksınız.

Söylediklerimi düşündüğünüzde, kendinizde siz güçlü Tanrı'nın, ateşin, yaşamın amaçlı gösterisi olan bir değeri algılayacak ve anlayacaksınız. Kendinizi hayatta hangi yola

yönlendirmeyi arzu ederseniz edin, o yolun sizi aydınlanmaya götürdüğünü de anlayacak, ve yol boyunca yaşadığınız her serüvende kendi gizeminizi biraz daha çözeceksiniz. Varlığınızın ışığı gökyüzündeki büyük Ra ile rekabet edebilecek, ve varlığınızın huzuru her şeyin sessiz olduğu gece yarısı ile rekabet edebilecek kadar kendinizi sevecek ve aziz tutacaksınız. Kendinizi bir daha asla inkâr etmeyeceksiniz. Kendinizi asla değiştirmeyeceksiniz. Kendinizi asla yargılamayacaksınız. Kendinize, neyseniz o olma iznini vereceksiniz.

Kendinizi sevdiğinizde, o zaman zarafetle, vakarla ve alçak gönüllü bir güçle, "Tanrı'yı çok seviyorum, çünkü Tanrı ve ben bir'im. Ve kendimi çok seviyorum, çünkü ben olan BEN'İM, var olan her şeyin özüdür" diyebilirsiniz. O zaman yaşamın akışıyla uyum içinde olursunuz. Bu katta yaşayan bir üstat olursunuz. Uyanmış Mesih olursunuz. Dünyayı aydınlatan bir ışık olursunuz. Ancak, yapmış olduğunuz her şeyi sevip kucaklayana, ve hepsinin hayatınızın amaçlı hayrı için olduğunu, onların sizi bugün olduğunuz bu muhteşem varlık haline getirdiğini idrak edene dek böyle olamazsınız.

Size, sizi karma'dan, günahtan, yargıdan, ceza ve ödülden kurtaracak büyük bir öğreti sundum. Çünkü Tanrı sevgidir. Ve Tanrı yargısızdır. Tanrı'nın iyi ya da kötü kavramı yoktur. Onun olumlu ve olumsuz kavramı yoktur. Tanrı yalnızca olanın Oluşu'dur. Ve bu Oluş tüm insanları, tüm eylemleri, tüm düşünceleri, tüm duyguları, her şeyi kapsar. Eğer Tanrı sizi yargılayabilseydi, kesinlikle kendini yargılıyor olurdu, çünkü siz ve O, bir ve aynısınız.

Böylece, yaşam denen Tanrı sevgisi size daima verilmiştir. Tüm kötü deneyimlerinize rağmen, güneş yine doğmuş ve gökyüzünde dans etmiştir. Mevsimler yine de gelip geçmiştir. Göçmen kuşlar yine de göç etmişlerdir. Ve odanızın kepenklerini kapattığınız zaman baykuş yine de ötmüştür. Görüldüğü üzere, eğer bakarsanız, bu şeylerin sürekliliği içinde yaşa-

mın size hep bahşetmiş olduğu bağışlayıcılığı ve sonsuzluğu fark edeceksiniz.

Buradan hafif ve sevgi dolu bir kalple gidin, çünkü yükleriniz sırtınızdan alındı. Tanrı'nın sizi her zaman sevdiğini bilin. Ne kötü ne de iyi olduğunuzu bilin. Ne kusursuz ne de kusurlu olduğunuzu, sadece olduğunuzu bilin. Tanrı'nın hayatınızda olmasını bekleyin, çünkü o daima orada olmuştur. Ve sevgiyi düşündüğünüzde, beni hatırlayın... ve ansızın bir rüzgâr esecektir.

BÖLÜM 21
GÜZEL BİR SABAH

"Bu dünyadayken, benim hayatımdaki yol, Bilinmeyen Tanrı olmaktı -ki onun kendim olduğumu keşfettim- ve sonsuzluk serüvenlerinde boyutların ötesindeki mutluluk ve coşkuya ulaşmaktı. Bunu yaptım ve hâlâ yapıyorum. Size, tüm bu yaşamı benim gibi kucakladığınızda aynı serüvenlerin sizi de beklediğini anlatmaya geldim."

–Ramtha

Birlikte paylaştığımız anlar güzeldi. Sizi temin ederim ki, hayatınıza girmek ve bir ucuna da olsa dokunabilmek benim için büyük bir zevk oldu. Sizinle paylaştığım her şeyi kendim için yaptım, çünkü her biriniz, benim gibi, çok sevdiğim ve hep seveceğim Tanrı'sınız. Sizin değerli varlığınızın tekâmülüne katkıda bulunmak için yaptığım her şey, BEN'İM olan Tanrı'yı da yüceltir ve büyütür.

Bir zamanlar bir parçası olduğum insanlığa bu kez bir kardeşiniz olarak geldim. Burada insan olarak yaşadım ve deneyimlemiş olduğunuz her şeyi deneyimledim. Umutsuzluğunuzu yaşadım ve üzüntülerinize ağladım. Düşlerinizi düşledim ve sevincinizi yaşadım. Tüm katlarda bulunmuş olmama karşın, en derin deneyimlerimi aranızda insan olarak, Tanrı/insan olarak hepinizin yaşadığı tehlikeleri, çaresizliği, zafer anlarını yaşayarak elde ettim. Buraya geri gelmeyi seçtim, çünkü sizi anlıyorum. Ve sizi anlamak sizi sevmektir.

Sizi kurtarmaya gelmedim, çünkü ortada kurtarılacağınız bir durum yok. Sadece, çok uzun zaman önce unutmuş olduğunuz harika kökeninizi hatırlatmaya ve yakında göreceğiniz muhteşem bir geleceği anlatmaya geldim. Yaşamı ifade etme konusunda daha büyük seçeneklere sahip olduğunuzu anlamanıza yardımcı olmaya ve istediğiniz takdirde bu seçenekleri uygulamanızı sağlayacak bilgiyi vermeye geldim. Sizden istediğim tek şey, daha uyumlu ve mutlu bir yaşama doğru tekâmülünüzde sizin için verimli olan anlayışları yaşamınızda -kendi bildiğiniz gibi- uygulamanızdır.

Bu dünyadayken, benim hayatımdaki yol, Bilinmeyen Tanrı olmaktı -ki onun kendim olduğumu keşfettim- ve sonsuzluk serüvenlerinde boyutların ötesindeki mutluluk ve coşkuya ulaşmaktı. Bunu yaptım ve hâlâ yapıyorum. Size, tüm bu yaşamı benim gibi kucakladığınızda aynı serüvenlerin sizi de beklediğini anlatmaya geldim.

Gidin, size sunmuş olduğum anlayışları yaşayın. Bırakın,

onlar varlığınıza mal olsunlar. Bunu yaptığınızda, çok geçmeden, isteyebileceğinizden ya da düşünebileceğinizden daha büyük bir hazinenin size verilmiş olduğunu idrak edeceksiniz.

Öğrendiklerinizi, duyduklarınızı, okuduklarınızı alıp sadelikle uygulayın. Ne kadar sadeleşirseniz, o kadar güçlü olursunuz. Ve eğer bir şeyi arzu ediyorsanız, onu isteyin. Bu dünyada hiç kimse onu size verecek güce sahip değildir. Varlığınızın tanrısından, Tanrı'nın onu size vermesini isteyin ve o her ne olursa olsun, Tanrı'nın onu size vereceğini bilin. İstemek için nereye gitmelisiniz? İçinizdeki tapınağa. Düşüncelerinizin sessizliği içinde isteyin. Daima işitilecektir.

Kim olduğunuzu biliyorum. Ne yaptığınızı, ne düşlediğinizi de biliyorum. Kimse tarafından görülmediğinizi sandığınız zamanlarda, aslında karanlık gecedeki yıldızlar gibi olduğunuzu bilin. Siz orada herkes tarafından görülebilecek biçimde, açıktasınızdır. Her şey kim olduğunuzu ve ne yaptığınızı bilir, özellikle de görünmeyen âlemdeki bizler...

Kim olduğunuz aslında sadece sizi ilgilendirir. Her şey söylenip yapıldıktan sonra, yine yalnızca kendinize ve içinizdeki Herşeye-Kâdir Tanrı denen o değerli ışığa güveneceksiniz. Kendinize karşı adil davranın. Kendiniz olun. Ve kendinizi olduğunuz gibi sevin ki gece gökyüzündeki yıldızlar gibi görünen ışığınız çok parlak ve çok güzel olabilsin.

Halkım tarafından "Ramtha, Aydınlanmış Kişi" diye adlandırılmıştım, ve halen bu ismi kullanıyorum. Aydınlanmış kişi mi? Başka herkes günlük yaşamındaki işlerle meşgulken, ben bir tepede tek başıma oturan yalnız bir varlıktım. Ancak, günlük yaşamdan uzakta, doğada, Bilinmeyen Tanrı'yı buldum.

Dünya pazar yeri değil, sevgili kardeşlerim. Evet, pazar yerleri de yaşam doludur. Ama, daha büyük bir yaşam pazar yerlerinin dışında, büyük bir ağacın dibinde, canlandırıcı serin bir rüzgârın estiği karlı bir dağın zirvesinde, çölün açıklığında,

denizin sonsuzluğunda bulunur. Bu dünyada, çoğunuzun kendinize görme izni verdiğinizden çok daha fazla şey var. Henüz onları gerçekten yaşayıp araştırmadınız. Şimdiye dek yalnızca toplumunuzun ezici bilinciyle, bu bilincin yargılarıyla, küçük idealleriyle ve zaman illüzyonuna karşı çılgın yarışıyla yaşadınız.

Böyle yerlerde yalnız başınıza kalıp, gece gökyüzüyle ve şafak sökene dek yükselip alçalan ayla huzur içinde olana dek yaşamı gerçekten bilmeyeceksiniz. Ve size gelen tüm bilgiyle ve düşlerle siz de aydınlanmış kişi olacaksınız, çünkü orada öncelikler değişir. Doğanın bilinci sizi kabul eder, sevgili kardeşlerim. O sizi kabul eder ve onun gibi zamansız, ebedi olmanızı bekler. Ancak böyle koşullarda siz gelişerek bu Tanrı olur ve sürekli bir yaşama kavuşursunuz.

Bilinmeyen Tanrı, sessizliktir -büyük sessizlik- ancak, eğer izin verirseniz O sizinle konuşur. Dünyanızın bir parçası olun. Her yerine gidin. Gittiğiniz yerlerin bir parçası olun. İpek giysilerinizi, mücevherlerinizi, ayakkabılarınızı çıkarıp moda olmayan sadeliğe dönün ve kendi yaratmış olduğunuz bu cennette Tanrı'yı bulup yaşayın. Sizden bunu yapmanızı rica ediyorum. Bu yerlerde bulunup, onların sürekli ve sonsuz bilincinin bir parçası olmadan, ne gerçekten yaşamış olacak, ne de siz olan Tanrı'yı anlayacaksınız.

Tüm varlığımla, içimdeki Tanrı ateşiyle ne kadar değerli olduğunuzu ve ne kadar sevildiğinizi ve gerekli olduğunuzu bilmenizi arzu ediyorum. Ölseniz de kalsanız da kimsenin umursamayacağını düşündüğünüz anlarda, bilin ki ben umursuyorum. Ve her ne zaman değerli varlığınız sarsılıp bir dosta ihtiyaç duyarsanız beni çağırın, orada olacağım.

Bu dünyadaki yaşamlarınızın tüm günlerinde sizlerle olacağım; sevgi, umut ve sevinç dolu değerli ruhlarınız görülen-görülmeyen tüm yaşamı kucaklayacak muhteşem bilgelik, şefkat ve sevgi çiçekleri açarken ben yanınızda olacağım. Bu çiçek açı-

şın duygusal fırtınasında, Ramtha ismini hiç duymamış olmayı dileyeceğiniz anlar olacak; ancak, Tanrı'yı içinizde görüp, hissettiğiniz ve bildiğiniz çok daha büyük anlar yaşayacaksınız.

Sizlere düşünülebilecek her şekilde tekrar tekrar söylediğim, bilmeniz gereken en büyük gerçek şudur: Siz Tanrı'sınız. Ve sizler bunun gerçek olduğunu idrak etmeye başlıyorsunuz. Bunu kesin bir biçimde bilmek, sevgili üstatlar, ancak yaşamınızın anbean açılıp gelişmesiyle gerçekleşebilir.

Ama, sizin şunu bilmenizi istiyorum: Güzel bir sabah, şafak sökmeden az önce yatağınızda tek başınıza uzanırken ve her yana sessizlik hâkimken, rüya olmayan bir rüyadan uyanacaksınız. Odanızın karanlığında gözlerinizi açacak, yataktan kalkıp ışığın süzüldüğü pencereye yaklaşacaksınız.

Üzerinde hâlâ çiğ damlacıkları olan pencereden sabahın kurşuni rengini izleyerek, büyük ve parlak bir ışık vaat eden gökyüzüne dalacaksınız. Ve sonsuzluğun karanlık, kadife zemini üzerinde parıldayan mücevherlerin, yıldızların güzelliğine bakarken, ayın yükselip alçaldıktan sonra şimdi ufukta sessizce durmuş daha büyük bir ışığı beklediğini göreceksiniz.

Tek başınıza, sözcükleri aşan bir hisle ürpererek, ve uyanan yaşamın sessizliğine dalarak orada oturacaksınız. Az sonra, sizin gibi yeni uyanmış, sabahı selamlamaya hazırlanan bir kuşun çalılıklardan gelen hışırtısını işiteceksiniz. Onun tatlı, yumuşak umut ve sevinç şarkısını dinlerken, Doğu'ya dönüp uzaktaki ufka bakacaksınız. Ve orada, yaşamın nöbetçileri gibi uzun, sessiz, güçlü ve yalnız duran, gül renginde solgun bir ışıkla çevrili mor dağları göreceksiniz. Ve ufka doğru sessiz bir yolculuk yapmış olan bulutlar vaat dolu bir şafağın altın rengine bürünmüş olacaklar.

Varoluş sadeliği içindeki tüm bu ihtişamla bir olarak, kalp atışlarınızdan başka hiçbir şey işitmeyeceksiniz; kalbiniz az sonra ufukta muhteşem bir biçimde görülecek büyük bir olayın beklentisiyle hızla çarpıyor olacak. Gecenin perdesi sa-

bahın ışığında yavaş yavaş silinirken, yıldızların giderek gözden kaybolduklarını, ve ayın sihirli güzelliğini doğan güne teslim ettiğini göreceksiniz.

Bu anın güzelliğine ve vecit haline kendinizi kaptırmışken, birden şunu idrak edeceksiniz: Bu sabah sürmese, tüm korkularınız, endişeleriniz, düşleriniz ve illüzyonlarınız bir hiç olurdu. O sırada, pırıl pırıl parlayan dağların ardından yükselen muhteşem mücevher görünecek, ve onun altın huzmeleri puslu vadiye parlak umut ışınları gibi yayılacak. Büyük Ra giderek yükselirken, gökyüzü mavi, leylak, gül, turuncu ve kızıl renklerle bezenecek. Ve tüm dünya sabahın vaadine ve harika soluğuna uyanırken, çalılıktaki kuş daha yüksek sesle şakıyarak uçmaya hazırlanacak.

Zamanın her anını görmüş olan bu görkemli manzaraya bakarken, ve onun harika duygusu tüm varlığınızı kaplarken, gerçekten de Ra'nın yaşamı olduğunuz idrakiyle yükseleceksiniz. Sizler uzak ufukta yükselen o güçlü ve sessiz yaşam nöbetçilerisiniz. Sizler gerçekten de, uyanan günün renkleri, çalılıktaki dalların kıpırtısı, pencere önündeki çiğ tanecikleri, ve sabah kuşunun tatlı, yumuşak sevinç şarkısısınız.

Ve sonraki günün doğumunu BEN'İM olan Tanrı'yı gören gözlerle göreceksiniz. Ve kendinizi olan her şeyin görkemine ve güzelliğine kaptıracaksınız, çünkü siz şimdi hiç konuşmayan bu gücün ışığıyla, gücüyle ve sürekliliğiyle bir'sinizdir.

Bir gerçeği öğrenmek bir şeydir, o gerçek olmak tümüyle başka bir şeydir. Ancak, hiç beklemediğiniz bir anda, gökyüzündeki böyle bir ihtişamı izlemek için uyanacaksınız. Ve bu gerçeğin bilişi, varoluş huzuruyla, güzel bir sabah gerçekleşecektir. O zaman tüm sözcükler, karmaşa, kızgınlık, kendini reddetme, Tanrı anlayışının karmaşıklığı, arayış, kitaplar, ve öğretmenler sözcüklere sığmayan sessiz ve derin bir idrakle son bulacaktır.

Sabahınız geliyor... tıpkı benimkinin geldiği gibi.

RAMTHA'NIN SÖZLÜĞÜ

Ahk Men Ra: Bu, Ramtha tarafından yaratılan Ramtha'nın Aydınlanma okulunun bireysel gruplarından birinin ismidir. O, her bir grubu, üyelerine birlik ve kimlik veren belli bir misyon ve amaçla isimlendirmiş ve güçlendirmiştir.

Akasha: Bu, Hindu felsefesinde eterik ya da ruhsal âlemi tanımlamak için kullanılan, Sanskritçe kökenli bir sözcüktür.

Alacakaranlık (Twilight™): Bu terim, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencilerin bedenlerini derin uykuya benzer kataleptik bir hale sokup, bilinçli farkındalıklarını korumayı öğrendikleri disiplini tanımlamak için kullanılır.

Alacakaranlık (Twilight™) **İmgeleme İşlemi:** Bu, Liste disiplinini ya da diğer imgeleme biçimlerini uygulamak için kullanılan işlemdir.

Alan: *Bkz.* **İsim-alanı.**

Alan-çalışması: (Fieldwork™) Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun temel disiplinlerinden biridir. Burada öğrencilerden bilip deneyimlemek istedikleri bir şeyin bir simgesini oluşturmaları ve onu bir kartın üzerine çizmeleri istenir. Bu kartlar büyük bir alanın çit parmaklıklarına boş tarafları dışa bakacak şekilde yerleştirilir. Öğrenciler gözlerini bağlayıp simgeleri üzerinde odaklanırlar, bilinç ve enerji ve analojik zihin yasasını uygulayarak, doğrudan kendi kartlarına doğru yürürler.

Alışılmadık özgürlük: Bu tür bir özgürlük birey kutu'dan kurtulup özgür alana çıktığında deneyimlenir.

Altın beden: Bu, beşinci kata, süper-bilince, ve x-ışını frekansına ait olan bedendir.

Altıncı kat: Altıncı kat, hiper-bilinç ve gamma ışını frekans bandının âlemidir. Bu katta tüm yaşamla bir olma farkındalığı deneyimlenir.

Altıncı mühür: Bu mühür epifiz salgıbezi ve gamma ışını frekans bandı ile ilişkilidir. Bu mühür aktive olduğunda, bilinçaltı zihnin bilişini filtreleyip perdeleyen ağımsı oluşum açılır. Beynin açılışı bu mührün açılışını ve onun bilinç ve enerjisinin aktive oluşunu ifade eder.

Altın Kat: *Bkz.* **Beşinci kat.**

An: Bu terim yaratıcı ve ebedi Şimdi'yi, yaşanan anı tanımlar.

Ana/Baba prensibi: Bu tüm yaşamın, Tanrı Baba'nın, ebedi Ana'nın, Sıfır Noktası'nın kaynağıdır.

Analojik: Analojik olmak, Şimdi'de yaşamak anlamına gelir. O yaratıcı andır ve zamanın, geçmişin, ve duyguların dışındadır.

Analojik zihin: Analojik zihin tek bir zihin demektir. O asıl bilincin ve ikincil bilincin, Gözlemci'nin ve kişiliğin uyumlanışının sonucudur. Bedenin dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci mühürleri bu zihin halindeyken açılır. Bantlar, bir çarkın içindeki bir başka çark gibi, zıt yönlerde dönerek güçlü bir vorteks yaratır, ve böylece beynin ön lobunda tutulan düşüncelerin yoğunlaşıp tezahür etmesini sağlarlar.

Anti-mesih: (Antichrist) Anti-mesih değişmiş Mesih'tir, kendi gerçek tanrısal benliğimizi yok eden sınırlı insan kişiliğidir. Bu, insanlığı bastırıp, onu doğuştan sahip olduğu haktan ve tanrısallığından yoksun bırakan herhangi bir şeyi ya da herhangi bir kişiyi ifade eder.

Atlatialı: Atlatialı, Atlantisli anlamına gelir. Bu Atlantis kıtasında yaşamış bir kişiyi ifade eder.

Avatar: Bu, istediği şeyi tezahür ettirme gücüne sahip olan, ama henüz yükselişi gerçekleştirip ölümü yenmemiş olan bir üstattır.

Aydınlanma: Aydınlanma insanın kendini tam olarak idrak etmesi, ölümsüzlüğe ve sınırsız zihne erişmesidir. O omurganın dibindeki kundalini enerjisini beynin uykudaki bölümlerini açan yedinci mühre yükseltmenin sonucudur. Enerji alt beyinciğe ve orta-beyne nüfuz ettiğinde, ve bilinçaltı zihin açıldığında, birey aydınlanma denen göz kamaştırıcı bir ışık patlaması deneyimler.

Baba: Bu terim Kaynağı, Tanrı'yı, Sıfır Noktası'nı ifade eder.

Bantlar: Bantlar insan bedenini kuşatan ve onu bir arada tutan yedi frekanslı iki dizidir. Her bir bandın yedi-frekans tabakasının her biri insan bedenindeki yedi bilinç düzeyinin yedi mührüne karşılık gelir. Bantlar iki-zihin ve analojik zihin süreçlerini sağlayan aura alanıdır.

B&E (C&E™)**:** Bu, Bilinç&Enerji'nin kısaltılmış halidir. Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilen, tezahür ettirme ve bilinci yükseltme temel disiplininin simgesidir. Bu disiplin yoluyla öğrenci analojik bir zihin hali yaratmayı, yüksek mühürleri açmayı, ve rea-

liteyi Boşluk'tan yaratmayı öğrenir. Başlangıç B&E semineri, ilk başlayan öğrenciler için bir tanıtım semineridir; bu seminerde öğrenciler Ramtha'nın öğretilerinin temel kavramlarını ve disiplinlerini öğrenirler. Bu başlangıç seminerinin öğretileri şu kaynaklarda bulunabilir: *Ramtha, A Beginner's Guide To Creating Reality*, Revised and Expanded ed. (JZK Publishing, a division of JZK Inc., 2000), ve *Ramtha: Creating Personal Reality*, Video ed. (JZK Publishing, a division of JZK, Inc., 1998)

B&E= R. Bilinç ve enerji realitenin doğasını yaratır.

Bedeni terk etmek: Bu terim bir beden-dışı deneyim inisiyasyonunu tanımlar.

Beden/zihin: Beden/zihin bilinci fiziksel kata ve insan bedenine ait olan bilinçtir.

Benlik: Benlik insanın gerçek kimliğidir. O, kişinin aşkın veçhesidir. O Gözlemci'yi, asıl bilinci ifade eder.

Beşinci kat: Beşinci varoluş katı süper-bilinç katı ve x-ışını frekansıdır. O ayrıca Altın Kat ya da cennet olarak da bilinir.

Beşinci mühür: Beşinci mühür ruhsal bedenimizin bizi beşinci kata bağlayan merkezidir. Bu mühür tiroit salgısıyle, gerçeği dualizm (ikilik) olmadan söyleyip yaşamakla ilişkilidir.

Beyaz Kardeşlik: Beyaz Kardeşlik insanlığı seven, onun tekâmülünü gözlemleyen ve bu tekâmüle yardımcı olan yükselmiş üstatların görünmez birliğidir.

Bilinç: Bilinç, Boşluğun kendi kendisini düşünüp tasarlamasından doğmuş çocuktur. O tüm varlığın özü ve dokusudur. Var olan her şey bilinçten kaynaklanır ve onun hizmetkâr enerjisiyle dışsal olarak tezahür eder. Bilinç akımı Tanrı zihninin sürekliliğini ifade eder.

Bilinçaltı zihin: Bilinçaltı zihnin yeri alt beyincik ya da sürüngen beynidir. Beynin bu bölümü ön lob ve tüm bedenle bağımsız bağlantılara, ve ayrıca Tanrı'nın zihnine, çağların bilgeliğine erişme gücüne sahiptir.

Bilinçsizlik: Bilinçsizlik farkındalığın kaybıdır.

Bilinç ve enerji: Bilinç ve enerji yaradılışın dinamik kuvvetidir ve ayrılmaz biçimde birleşiktir. Var olan her şey bilinçten kaynaklanmış ve onun enerji etkisinin maddeye dönüştürülmesiyle tezahür etmiştir.'

Bilinmeyeni bilinir kılmak: Bu ibare Kaynak bilince verilen, ve Boşluğun tüm sonsuz potansiyellerini tezahür ettirip bilinçli farkındalığa çıkarmayı içeren ilk tanrısal emri ifade eder. Bu bildirim dinamik tekâmül sürecini teşvik eden temel niyeti temsil eder.

Bilinmeyen Tanrı: Bilinmeyen Tanrı, Ramtha'nın atalarının, Lemuryalılar'ın tek Tanrısı idi. Bilinmeyen Tanrı aynı zamanda insanın unuttuğu tanrısallığını ve tanrısal kökenini temsil eder.

Biliş: Biliş duyusal algının yardımı olmadan bir şeyi bilme yeteneğidir. Biliş, bilinçaltı zihnin bilgisine erişmeyi ifade eder.

Birinci kat: Bu maddesel ya da fiziksel katı ifade eder. Bu imaj bilincinin ve Hertzian frekansının katıdır. O yoğunlaşmış bilinç ve enerjinin en düşük ve yoğun formudur.

Birinci mühür: Birinci mühür, üreme organları, cinsellik ve hayatta-kalma mücadelesi ile ilişkilidir.

Boktau: Bu büyük sınav anlamına gelir. Bu Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'ndaki, genelde, en az otuz gün süren uzun bir inzivanın ismidir. Bir mini-Boktau bu inzivanın daha kısa bir versiyonudur, ve genelde on-beş gün sürer.

Boşluk: Boşluk, her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama hiçbir şeyin maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçlik olarak tanımlanır.

Boyut: Bir boyut herhangi iki bilinç noktası arasında yaratılmış atmosfer ya da çevredir. Yedi büyük varoluş katı vardır ve her biri sonsuz sayıda boyut içerir.

Boyutsal zihin: Boyutsal bir zihin, artık lineer zaman ya da tek bir zaman ve uzay boyutu çerçevesinde düşünmeyen bir üstadın zihnidir. Boyutsal bir zihin tüm potansiyelleri aynı anda görebilen bir zihindir.

Büyük Çalışma: Büyük Çalışma, Kadim Bilgelik Okulları'nın öğretilerinin pratik uygulamasıdır. Bu terim insanın aydınlanmasını ve ölümsüz, tanrısal bir varlığa dönüşmesini sağlayan disiplinleri ifade eder.

Büyük Çalışma'nın disiplinleri: Ramtha'nın Kadim Bilgelik Okulu Büyük Çalışma'ya adanmıştır. Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda uygulanan Büyük Çalışma disiplinlerinin hepsi tamamen Ramtha tarafından tasarlanmıştır. Bu uygulamalar öğrencinin Ramtha'nın öğretilerini uygulama ve deneyimleme fırsatına sahip olduğu güçlü inisiyasyonlardır.

Büyük mimar: Büyük mimar beyni ve, özellikle, holografik görüntülerin ya da düşüncelerin yaratıldığı neokorteksi ve ön lobu ifade eder.

Büyüleyici dişi: Bu, Ramtha'nın ay için kullandığı şiirsel isimdir.

Cehennem: Ramtha, cehennem kavramının ilk başta sığ bir mezar anlamına geldiğini açıklar. Ceset vahşi hayvanların saldırısına maruz kalacağından bu hiç istenmeyen bir gömülme biçimiydi. Ramtha'nın ebedi bir ceza yeri olarak bir cehennemi bulduğu tek yer, ona inanan insanların bilinçleriydi.

Cennet: Bu terim üç şekilde kullanılır. O öncelikle bilinen cennet-bahçesi anlamında kullanılır. O ayrıca genel olarak bir varoluş katı anlamında kullanılır. Cennet daha özel olarak, neokorteksin, ön lobun sessiz alanının ismi olarak kullanılır.

Cennet âlemi: *Bkz.* **Tanrı Âlemi.**

Çakra: Çakra Sanskritçe bir sözcüktür. Bir çakra iki enerji hattının kesiştiği yerdir. Bir çakra noktası bir enerji kesişme noktasıdır, bu insan bedenindeki yedi mühürden ya da bilinç merkezinden oldukça farklı bir şeydir.

Çırak: Bu, Büyük Çalışma'ya yeni başlayan öğrenciye verilen isimdir.

Değişmiş-düşünme: Değişmiş-ego'nun düşünce süreçleri anlamına gelir.

Değişmiş-ego: Latince kökenli psikolojik terim *alter ego*'nun nitelikli bir versiyonudur. O, insanın sınırlı kişiliği anlamına gelir, ve bireyin kendi gerçek ve tanrısal benliğini değiştirmesini ve bastırmasını ifade eder.

Diyalog günleri: Diyalog günleri, insanların Ramtha ile yaptıkları ve katılanların Ramtha'ya kişisel ve direkt sorular sormaya teşvik edildikleri celseleri ifade eder. Bu celseler 1988'de Ramtha'nın Aydınlanma Okulu kurulmadan önce yapılmıştı.

Doğru-kullanım: Bu bir şeyin doğru kullanımıdır. O ahlaki kusursuzluk niteliğidir.

Dördüncü kat: Dördüncü varoluş katı köprü bilincin ve mor-ötesi frekansın âlemidir. Bu kat, eskinin yok edicisi ve yeninin yaratıcısı olan Şiva katı olarak tanımlanır. Bu katta, enerji henüz pozitif ve negatif yüke bölünmemiştir. Fiziksel bedenin her kalıcı değişimi ya da şifası önce dördüncü kat ve Mavi Beden düzeyinde gerçekleşmelidir. Bu kata ayrıca Mavi Kat, ya da Şiva katı da denir.

Dördüncü mühür: Dördüncü mühür koşulsuz sevgi ile ve timüs salgıbezi ile ilişkilidir. Bu mühür aktive olduğunda, bedeni kusursuz bir sağlık içinde tutan ve yaşlanma sürecini durduran bir hormon salgılanır.

Duygular: Bir duygu bir deneyimin fiziksel, biyokimyasal etkisidir. Duygular geçmişe aittir, çünkü onlar beynin sinirsel-hatlarında çoktan bilinen ve yaşanmış deneyimlerin ifadesidir.

Duygusal beden: Duygusal beden bir bireyin kişiliğini tanımlayan geçmiş duyguların, tutumların ve elektrokimyasal kalıpların bir toplamıdır. Ramtha, onu aydınlanmamış olanın ayartması olarak tanımlar. O, tekrardoğuş döngüsünün nedenidir.

Dünyaya-bağlı ruhlar: Bunlar ölmüş olan, ama o yaşamı ve fiziksel varoluşunu bırakamayan ruhlardır. Onlar kızıl-ötesi frekans bandında bulunur ve genelde hayaletler olarak bilinirler.

Düşünce: Düşünce bilinçten farklıdır. Beyin bir bilinç akımını işlemden geçirerek onu düşünceler denen nörolojik, elektriksel ve kimyasal etki parçalarına -holografik görüntülere- ayırır. Düşünceler zihnin yapı taşlarıdır.

Ego: Ego benliktir, insanın gerçek kimliğidir.

Elektrum: Bu terim elektrik denen pozitif ve negatif kutupları olan bir elektromanyetik alanı ifade eder.

Elohim: Bu, Ramtha tarafından yaratılmış Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun bireysel gruplarından birinin ismidir. O, her bir grubu, üyelerine birlik ve kimlik veren belli bir misyon ve amaçla isimlendirmiş ve güçlendirmiştir. Bu İbranice sözcük aslında Tanrılar anlamına gelir, ve o dünya gezegenine gelmiş belirli bir tanrı grubunu ifade etmek için de kullanılmıştır.

Elohim Ka Men Ra: Bu Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun bireysel gruplarından birinin ismidir. O, her bir grubu, üyelerine birlik ve kimlik veren belli bir misyon ve amaçla isimlendirmiş ve güçlendirmiştir.

Enerji: Enerji bilincin karşılığıdır, onunla aynı amaca hizmet eden şeydir. Tüm bilinç kendisiyle birlikte dinamik bir enerji tesiri, ışıma, ya da kendisinin doğal ifadesini taşır. Aynı şekilde, tüm enerji formları kendisiyle birlikte onu tanımlayan bir bilinç taşır.

Enkarnasyon: Bu belli bir yaşam-diliminin deneyimini ifade eder. Öz (Spirit), ya da bireyin gerçek benliği Boşluğun ölümsüz bir çocuğudur. Ruh (soul) Öz'den farklıdır. Ruh ölümsüz Öz'ün deneyimleri-

ni kaydedendir. Böylece Öz ve ruh fiziksel varoluş katıyla ilişki ve etkileşime girmek amacıyla bir enkarnasyonda fiziksel olarak bedenlenir. Ölümle, Öz ve ruh fiziksel bedeni bırakır ve bu katta öğrenmek istedikleri şeyi tamamlamak için yeniden enkarne olma, yeni bir fiziksel beden edinme fırsatı bulurlar.

Eterik: Bu etere, ruhani düzene ait bir şeydir.

Evreninizin zümrütü: Dünya gezegeni.

Ezoterik: Bu terim kutsal ya da gizli bilgiyi ifade eder.

Fantastik realizm: Bu kavram çok yüksek bir bilinç hali tarafından yaratılan realiteyi tanımlar. O, üstatlar tarafından deneyimlenen realiteyi ifade eder.

Filozof taşı: Bu, ölümsüzlük iksirini ifade eden simyasal bir terimdir.

Fiziksel kat: *Bkz.* **Birinci kat.**

Frekans: Frekans bir enerji dalgasını tanımlayan titreşim hızıdır. Frekans, belirli bir varoluş katının parçacıklarının ve dalgalarının titreşim hızını tanımlamakta kullanılır.

Geçiş-yapan: Bu terim bir sonraki enkarnasyonunda, bir yandan kendi cinsiyetinin perspektifini alıkoyarken, karşı cinsiyeti anlamak isteyenleri tanımlamak için kullanılır. Geçiş-yapanlar kadın bedeninde yaşayan erkekler ya da bunun tersi olarak anlaşılabilir. Kendi cinsel yönelimleri konusunda karmaşa yaşayan bazı insanlar, her zaman olmasa da, genelde geçiş-yapanlardır.

Geçmiş: Geçmiş kavramı, öznel çerçevede, kişi tarafından deneyim yoluyla çoktan bilinen her şeyi ifade eder. Bu anlamda geçmiş, kişinin diğer insanlarla, yerlerle, şeylerle, zamanlarla ve olaylarla ilişkili her duygusal deneyimini kapsar. Geçmiş insan tekâmülünün önündeki en büyük engeldir, çünkü o bireyin yeni düşünce paradigmaları yaratma ve bilinmeyeni bilinir kılma yeteneğini yok eder.

Gerçek: Gerçek salt veri ya da bilgi değildir. Gerçek, bir kavramın ya da düşünce paradigmasının tam olarak idrak edilerek deneyime ve kişisel bilgeliğe dönüştürülmesidir.

Gnosis: Yunan kökenli bu sözcük bilgi anlamına gelir. Bu sözcük Hristiyanlığın başlangıcında gnostik hareketler tarafından, aşkın bir kaynak tarafından ifşa edilen ve Tanrı, yaradılış, insanın durumu ve kaderi hakkındaki bir bilgi sistemini ya da anlayışı tanımlamak için kullanılmıştı. Bu kutsal bilgi birey üzerinde kurtarıcı ya da özgürleştirici bir etki yapmıştır.

Gnostisizm: Bu, Hristiyanlığın başlangıcındaki, mevcut çeşitli geleneklerden derlenen geniş bir öğreti dizisi sunan gnostik hareketler için 18. yüzyılda kullanılan bir tanımlamadır. Bu geleneklerin temel fikirleri dünyanın dualistik bir görüşüdür. Onlar her insanın maddenin kapanına kısılmış tanrısal bir kıvılcıma sahip olduğuna, bunun ışık ile karanlık, bilgi ile cehalet, iyi ile kötü arasında bir çatışmaya neden olduğuna inanırlar. Kutsal bilginin ifşa edilmesi bireyin ruhunun maddeden kurtulup, özgürleşip tekrar Tanrı'ya, kaynağına dönmesini sağlar.

Göndermek-ve-almak: Göndermek-ve-almak Ramtha tarafından öğretilen bir disiplindir. Burada öğrenci duyusal algıyı dışlayarak orta-beynin yetisini kullanıp bilgiye erişmeyi öğrenir. Bu disiplin, öğrencinin telepati ve geleceği görme psişik yeteneğini geliştirir.

Gösteri katı: Fiziksel kata ayrıca gösteri katı da denir. Bu kişinin duygusal anlayışını genişletmek için yaratıcı potansiyelini kütlede sergileme ve bilinci maddesel formda gözlemleme fırsatı bulduğu kattır.

Gözlemci: Bu, kuantum mekaniğinin parçacık/dalga'sını çökertmekten sorumlu olan Gözlemci'yi ifade eder. O insanın içindeki gerçek benliği, Öz'ü, asıl bilinci, Tanrı'yı temsil eder.

Gri-adamlar: Bu, dünyanın siyasi ve ekonomik olaylarını yöneten büyük bankaların ve anonim şirketlerin sahibi olan çok etkili bir gruptur.

Hardwiring: Hirdwiring beynin nörolojik bağlantılarını kuran ve bunun haritasını çıkaran işlemdir. Bir düşünce kalıbının üç kez tekrarlanması bir alışkanlık yaratmaya ve onu sinir-ağına kaydetmeye yeter.

Hayat Ağacı: Ramtha, ruhtan, her bir bireyin tüm içe-kıvrılış ve tekâmül (açılıp gelişme) yolculuğunun bilgelik şeklinde kaydolduğu Hayat Ağacı olarak söz eder.

Hertzian âlemi: *Bkz.* **Birinci kat.**

Hieropant: Bir hieropant öğrettiği şeyi tezahür ettirebilen ve öğrencilerini böyle bir bilgiye inisiye edebilen bir üstat öğretmendir.

Hiper-bilinç: Hiper-bilinç, altıncı katın ve gamma ışını frekansının bilincidir.

Hipnotik yetenek: Bu analojik zihin denen farklı bir bilinç haline girme yeteneğidir. Bu hal içinde neokorteksin faaliyeti iptal olur ve orta-beyin ile alt beyincik aktive olur.

Iaut Aleph: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun bireysel gruplarından birinin ismidir. O, her bir grubu, üyelerine birlik ve kimlik veren belli bir misyon ve amaçla isimlendirmiş ve güçlendirmiştir.

Işık: Işık, üçüncü varoluş katını ifade eder.

Işık-beden: Bu üçüncü bilinçli farkındalık katına ve görünür ışık frekansı bandına ait olan bedendir.

Işık-varlık: Bu üçüncü varoluş katından bir varlıktır.

İçe-kıvrılış: Bu, Sıfır Noktası'ndan ve yedinci kattan, en yavaş ve yoğun frekans düzeylerine ve kütleye yapılan yolculuktur.

İçe-kıvrılış kitabı: Bu, ruhun Sıfır Noktası'ndan en yoğun varoluş katı olan fiziksel kata yaptığı yolculuğun tüm deneyimlerinin bir kaydıdır.

İçimizdeki Tanrı: O Gözlemci'dir, gerçek benliktir, asıl bilinçtir, Öz'dür, insanın içindeki Tanrı'dır.

İkili zihin: Bu terim iki zihin anlamına gelir. O, derin bilinçaltı zihnimize erişmeden insan kişiliğinin ve fiziksel bedenin bilgisine erişerek üretilen zihindir. İkili zihin sadece neokorteks'in ve ilk üç mührün bilgisine, algısına ve düşünce süreçlerine dayanır. Dördüncü, beşinci ve altıncı mühürler bu zihin hali içindeyken kapalı kalırlar.

İkinci kat: Bu, toplumsal bilinç ve kızıl-ötesi frekans bandının varoluş katıdır. O acı ve ıstırapla ilişkilidir. Bu kat, görünür ışık frekansı katı olan üçüncü katın negatif kutbudur.

İkinci mühür: Bu mühür toplumsal bilincin ve kızıl-ötesi frekans bandının enerji merkezidir. O acı ve ıstırapla ilişkilidir ve alt karın bölgesinde yer alır.

İlk üç mühür: İlk üç mühür, cinsellik, hayatta kalma mücadelesi, acı ve ıstırap, kurban edilme ve zorbalık mühürleridir. Bunlar genelde insan dramının tüm karmaşıklıklarında rol oynayan mühürlerdir.

İmaj: İmaj toplumsal bilinci ifade eder. O ayrıca sinir-ağı ya da kişilik tarafından üretilen zihni ifade eder.

İnsanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar: Bunlar insan deneyiminin kişiliğin duygusal olarak bağlı olduğu ana alanlarıdır. Bu alanlar insanın geçmişini temsil eder ve duygusal bedenin içeriğini oluşturur.

İsim-alanı: İsim-alanı, Alan-çalışması (Fieldwork™) disiplininin uygulandığı büyük alana verilen isimdir.

İsis'in Memeleri: Ramtha, beyindeki amigdala sinir düğümünü ve hipokampus'u (iki beyaz çıkıntıyı) İsis'in Memeleri olarak adlandırır.

İyonya: İyonya, Atlantis kıtasının, bugün Makedonya'nın bulunduğu bir bölgesiydi.

JZ Knight: JZ Knight, Ramtha tarafından, ona kanallık yapması için seçilmiş tek kişidir. Ramtha, JZ'den sevgili kızı olarak söz eder. O, Ramtha'nın bu dünyadaki enkarnasyonu sırasında Ram'ın Evi'nin çocuklarından biri olan Ramaya idi.

Ka: Ka, bir insanın ışık-bedenini ifade eden, Mısır kökenli bir terimdir.

Kadim bilgelik: Bu, çağların bilgeliğini, bu dünyada yaşayıp aydınlanmış her büyük üstadın bilgisini ifade eder. O, Büyük Çalışma'nın disiplinlerinin ve Ramtha'nın öğretilerinin içeriğinin ardındaki gerçektir.

Kadim Bilgelik Okulu: Bu, tarih boyunca Büyük Çalışma'nın kutsal bilgisinin öğretildiği çeşitli okullara verilen bir ünvandır. Ramtha tüm bu okullardan büyük ölçüde sorumlu olmuştur.

Kanatlı Firavun: Bu, kutsal kanatlı disk simgesini takan dişi Firavunlara verilen bir ünvandı. Dişi Firavunlar en büyük üstatlardı, halk tarafından sevilirlerdi, bir dokunuşlarıyla şifa verebilir ve halklarını bilgelik ve adaletle yönetirlerdi. Bu Firavunlar hanedanlığı Mısır tarihinin bilinen kayıtlarından önce var olmuştu.

Karbule: Karbule, karbon-kanalları, mikro-kanalları, ya da hücrenin iskeletini ifade eder.

Karma: Karma bir insanın düşüncelerinin ve eylemlerinin doğal sonucudur. Karma, kişinin henüz sahiplenip bilgeliğe dönüştürmediği tüm çözümlenmemiş meselelerden, tutumlardan ve duygulardan oluşur. Ruh tarafından henüz çözümlenmemiş o meseleler sürekli tekrarlanan enkarnasyon devrelerinin gerçek nedenidir.

Kartuş: Bu, bir fikrin ya da kişinin özünü temsil eden bir simgedir.

Kehanet: Bir kehanet şimdiki anın olgularına dayanan potansiyel gelecek zaman-çizgisidir. Kehanetlere daima "şimdi görüldüğü kadarıyla" bildiriminin eşlik etmesi gerekir, çünkü ortak bilinç değiştikçe onlar da değişirler. Bu kehanet anlayışı Ramtha tarafından öğretilen bilinç ve enerji yasasına dayanır.

Kızıl Aslan: Bu ölümsüzlük iksirini ifade eden simyasal bir terimdir.

Kızıl enerji: Bu terim kundalini enerjisini ve psişik enerjiyi ifade eder.

Kızıl yılan: Omurganın dibinden mühürler boyunca yükselen kundalini enerjisi, tıbbın simgesi yılanlı asa gibi, birbiriyle kesişerek yükselen iki kızıl yılan olarak imgelenir. Bu ayrıca psişik enerjiyi tanımlamak için de kullanılır.

Kirlian fotoğrafçılığı: Bu terim Rus teknisyenler tarafından geliştirilen ve canlıların aura alanını çekebilen fotoğrafik işleme verilen isimdir.

Kişilik: Kişilik ikincil bilinçtir, ayna bilinçtir, tanrısal kökenini unutmuş olan yolcudur.

Kişisel-ötesi: Bu terim ruhsal düzeni, insanın aşkın veçhelerini ifade eder.

Koşulsuz sevgi: Koşulsuz sevgi dördüncü mühürün bilincinin ifadesidir. O, aydınlanmanın başlangıcı ve kişilik tarafından algılanan dualizmin, yoksunluğun ve ayrılığın son buluşudur. O, hiçbir duygusal bağlılık olmadan, özgürlük içinde sevgidir. Koşulsuz sevgi yaratıcı ve verici yapıda bir zihin halidir. O, Tanrı'nın en yakın temsilidir.

Kozmik zamk: Bu, Ramtha'nın evreni bir arada tutan kuvveti tanımlamak için kullandığı bir terimdir. O, sevgiyi kozmik zamk olarak tanımlar.

Köylü: Burada köylü sözcüğü gerçek kimliğini ve tanrısal kökenini bilmeyen bir kişi anlamında kullanılmaktadır. Bir köylü, bir üstadın zıddıdır.

Kritik kütle: Bu bilincin yoğunlaşıp, kütleye dönüşüp tezahür etmesini ifade eder.

Kroşam: Bu, Ramtha'nın bu dünyada yaşarken kullandığı büyük kılıcın adıdır.

Kundalini: Kundalini enerjisi, bir insanın ergenlik çağında yüksek mühürlerden omurganın dibine inen yaşam gücüdür. Bu genelde omurganın dibinde çöreklenmiş bir yılan olarak resmedilen, insan tekâmülü için ayrılmış büyük bir enerji paketidir. Bu enerji ilk üç mühürden gelen ve cinsellikten, acıdan ve ıstıraptan, güçten ve zulümden sorumlu enerjiden farklıdır. O genelde uyuyan yılan ya da ejderha olarak tanımlanır. Kundalini enerjisinin başın tepesine çıkış yolculuğuna aydınlanma yolculuğu denir. Bu yolculuk bu yılan uyanıp omurga çevresinde dans etmeye, omurga sıvısını iyonlaştır-

maya ve onun moleküler yapısını değiştirmeye başladığında gerçekleşir. Bu eylem orta-beynin ve bilinçaltı zihnin kapısının açılmasına neden olur.

Kutu: Kutu, insanın kabul ettiği ve onun yeni düşünce ve deneyim paradigmalarını araştırmasını engelleyen bir dizi tutumu, alışkanlığı, inancı ve düşünce sürecini ifade eder. Kutu, sinir-ağı ve insan kişiliği ile aynı şeydir.

Kütledeki-Mesih: (Christ-in-mass) Bu terim Noel (Christmas) bayramını ifade eder. O ayrıca insan bedeninde mevcut Mesih bilincini de ifade eder.

Kütle kütleye: Bu kavram fiziksel realiteye fiziksellik perspektifinden yaklaşmayı ifade eder.

Lineer fizik: Bu, klasik fiziği ya da Newton fiziğini tanımlayan bir terimdir.

Liste: Liste, Ramtha'nın öğrettiği bir disiplindir. Burada öğrenci bilmek ve deneyimlemek istediği şeylerin bir listesini çıkarır ve sonra ona analojik bir bilinç hali içinde odaklanmayı öğrenir. Liste kişinin sinir-ağını tasarlamak, değiştirmek ve yeniden programlamak için kullanılan haritadır. O, kişide ve onun realitesinde anlamlı ve kalıcı değişimler yaratmaya yardımcı olan bir gereçtir.

Maddesel kat: *Bkz.* **Birinci kat.**

Materyalize etmek: Bu terim bir düşünceyi yoğunlaştırıp fiziksel formda tezahür ettirmeyi ifade eder.

Mavi Ağ'lar: Mavi ağ'lar fiziksel bedenin süptil bir düzeyindeki temel yapıyı temsil eder. O mor-ötesi frekans düzeyinde titreşen fiziksel âlemin görünmez iskelet yapısıdır.

Mavi Beden (Blue Body™): Bu dördüncü varoluş katına, köprü bilincine, ve mor-ötesi frekans bandına ait olan bedendir. Mavi Beden, ışık-bedenin ve fiziksel katın efendisidir.

Mavi Beden Dansı (Blue Body™ Dance): Bu Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencinin bilinçli farkındalığını dördüncü kat bilincine yükselttiği bir disiplindir. Bu disiplin Mavi Beden'e erişilmesini ve dördüncü mührün açılmasını sağlar.

Mavi Beden Şifası (Blue Body™ Healing): Bu, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencinin fiziksel bedeni şifalandırmak ya da değiştirmek amacıyla bilinçli farkındalığını dördüncü kat bilincine ve Mavi Beden'e yükselttiği bir disiplindir.

Mavi Kat: *Bkz.* **Dördüncü kat.**

Maymun-zihin: Maymun-zihin kişiliğin kararsız biçimde hareket eden zihnini ifade eder.

Merkabah: Merkabah, genel anlamının yanı sıra, Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen varlıkların çok büyük ana-gemisinin ismidir.

Mesih: (Christ) Mesih tek bir bireyin ismi ya da ünvanı değildir. Mesih, fiziksel katın üzerinde hâkimiyet kurmuş ve ölümü yenmiş tüm o bireylere verilmiş isimdir. İnsandaki Mesih içimizdeki Tanrı'yı, kişinin tanrısal veçhesini ifade eder.

Mesih yürüyüşü: Mesih yürüyüşü, Ramtha tarafından tasarlanmış ve öğrencinin çok yavaş ve keskin bir farkındalıkla yürümeyi öğrendiği bir disiplindir. Bu disiplinde öğrenci attığı her adımla bir Mesih'in zihnini tezahür ettirmeyi öğrenir.

Mu: Mu, Pasifik Okyanusu'nun dibinde yatan Lemurya kıtasıdır.

Mutluluk katı: Bu ruhların geçmiş yaşamlarını gözden geçirdikten sonra bir sonraki enkarnasyonlarını plânladıkları dinlenme katıdır. Bu ayrıca ıstırabın, acının, ihtiyacın ya da yoksunluğun bulunmadığı, her dileğin anında tezahür ettiği cennet katı olarak da bilinir.

Müthiş: Ramtha bu sözcüğü olağanüstü ve alışılmadık, eyleminde kontrolsüz ve aşırı derecede cesur ya da ateşli bir şeyi ya da birini ifade etmek için olumlu bir biçimde kullanır.

Müthiş düşünce: Bu tip düşünce sınırsız, yüksek, aşkın bir düşünceyi ifade eder.

Nabor: Nabor, Ramtha'nın bir kılıçla koşarak geçtiği Nazire vadisinde bulunan kentin ismiydi.

Odaklanma: Bir düşünce üzerinde odaklanma yeteneği Büyük Çalışma'nın disiplinlerinin esas unsurlarından biridir. Bu çalışmada bir düşünceyi temsil eden holorafik bir resim beynin ön lobunda bilinçli ve analojik olarak tutulur.

Om Akad: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun bireysel gruplarından birinin ismidir. O, her bir grubu, üyelerine birlik ve kimlik veren belli bir misyon ve amaçla isimlendirmiş ve güçlendirmiştir.

Onai: Bu, Ramtha'nın çocukken annesi, erkek ve kız kardeşi ile birlikte yaşadığı, Atlantis kıtasının güneyindeki liman kentiydi.

Ortak bilinç: Bu kavram Karl Jung'un ortak bilinçdışı kavramına benzer. Ortak bir bilinç bir grup insanın, bir halkın ya da kültürün

ortaklaşa paylaştığı, tanınabilir bir zihin halidir.

Ortak bilinçaltı: Bu, çoğu insan onun farkında olmasa da, insanlığın paylaştığı ortak bir bilinç halidir. Ona ayrıca toplumsal bilinç ya da beden/zihin bilinci de denir. O fiziksel katın ve ilk üç mührün bilincidir.

Ortak düşünce: Ortak ya da genel yaygın düşünceler, insan kişiliğinin, deneyim sonucunda beyinde sabitleşmiş ortak düşünceleridir.

Ortak tutum: Bu, bir grup insanın paylaştığı bir dizi tutum ve düşünce kalıbıdır.

Özgür yer: Özgür yer, kutu'dan ve sınırlı kişiliğimizin kalıplarından kurtulma deneyimidir. Özgür yer vecit hali olarak tanımlanır. O, bireyin yaşamında daha önce kaotik ve çözümsüz görünen şeyleri berrak bir biçimde görüp anlamasını sağlayan daha geniş ve yüksek bir perspektif deneyimidir.

Parıldayan beden: *Bkz.* **Işık-beden.**

Prima Materia: Bu, her şeyin nihai özünü ifade eden simyasal bir terimdir.

Psişik yetenek: Psişik yetenek duyusal algının yardımı olmadan bilme yeteneğidir. Psişik yetenek, orta-beyine erişilip, o açılıp, Hertzian frekans bandından daha yüksek bir frekans düzeyindeki çevreden bilgi alındığında gelişir.

Ra: Ra, bir Mısır Tanrısı'nın ismidir. Ra, Ramtha'nın güneş için kullandığı isimdir.

Ram: Ram, Ramtha isminin daha kısa bir versiyonudur. Ramtha Baba anlamına gelir.

Ramuste: Ramuste, Ramtha'nın içinde doğmayı seçtiği ortak ruh duygusu evinin ismidir. Bu ortak bilincin duygusal anlayışı hâkim olma gücüydü.

Ruh (soul)**:** Ramtha ruhtan bireyin tüm içe-kıvrılış ve tekâmül (açılıp gelişme) yolculuğunun bilgelik şeklinde kaydolduğu Yaşam Kitabı olarak söz eder.

Ruhun karanlık gecesi: Bu, kişinin kendisiyle ilgili anlayışında çok derin değişimlerden kaynaklanan büyük bir duygusal ıstırap dönemidir. Bu dönemde enerji duygusal bedende hızla akar ve onun üzerine yerleştirdiğimiz bağlardan kurtulup arınır. Bu beyne yapılan, ve bedenin enerji alanını aktive eden ve ıstıraba yol açan ters

bir enerji şarjıdır.

Rüyalar: Rüyalar insan bilincinden kaynaklanırlar. Onlar sırf hayal ürünü şeyler değil, diğer düşünce boyutlarının realiteleridir. Rüyalar bilinçaltı zihnin fiziksel bedenle iletişim kurma ve uyku sırasında onu onarma vasıtasıdır. Çoğu rüya bu sınıflandırmaya girer, ancak bazı rüyalar geleceği bildiren kehanet rüyaları olabilir. Bilinçli bir rüya, realiteyi istediğin gibi yaratıp tezahür ettirme biçimidir, ki bu Büyük Çalışma'nın disiplinlerinde kullanılır.

Rüzgârın Efendisi: Bu Ramtha'nın ünvanlarından biridir. Rüzgâr özgürlüğü, gücü ve Öz'ün aşkınlığını temsil eder. Ramtha aydınlandığında Rüzgârın Efendisi olmuştur.

Sabiteler: Sabiteler Atriumu'nda yaşayan, doğal âlemin devrelerinden ve dengesinden sorumlu olan varlıklar.

Sabiteler Atriumu: Bu fiziksel kattan daha yüksek bir frekansta olan, ve ruhların fiziksel dünyada enkarne olma fırsatını bekledikleri bir varoluş katıdır.

Sarı beyin: Sarı beyin, Ramtha'nın neokortekse, analitik ve duygusal düşüncenin evine verdiği isimdir. Ona sarı beyin denmesinin nedeni, Ramtha'nın beynin işlevi ve işlemleri üzerine verdiği öğretide kullandığı ilk iki-boyutlu karikatür-tarzı çizimde neokorteks'in sarı olarak renklendirilmesiydi. O, bu çizimdeki beynin farklı veçhelerinin iyice anlaşılması için abartıldığını ve renklerle vurgulandığını açıklamıştı. Bu çizim beyin üzerinde yapılan tüm öğretilerde kullanılan standart gereç oldu.

Sıfır Noktası: Bu, Boşluk tarafından, kendini düşünüp tasarlama yoluyla yaratılmış ilk farkındalık noktasını ifade eder. Sıfır Noktası Boşluğun ilk, asıl çocuğudur.

Sınama: Bu inisiyenin sınanması anlamına gelir. Bu olaylar genelde on gün sürer ve öğrencilerin kendi başarı düzeylerini sınamalarını sağlar.

Sınırlı düşünce: Bu kavram fiziksel uzay ve zamanın sınırlamalarıyla bağlı bir düşünceyi ifade eder. Bu, insan kişiliğinin düşünce süreçlerini ve ilk üç mührün bilincini ifade eder.

Sonsuz Bilinmeyen: Bu, yedinci varoluş katının ve ultra-bilincin frekans bandıdır.

Soyut düşünce: Soyut düşünceler bilinmeyenin kavramlarıdır. Onlar henüz deneyimlenmemiş ve bu yüzden hiçbir duygusal enerji yüküne sahip olmayan düşünce paradigmalarıdır.

Süper-bilinç: Bu, beşinci katın ve x-ışını frekans bandının bilincidir.

Şambala: Bu, genel anlamının yanı sıra, Ramtha dünyada yaşarken İndüs Nehri'nin kuzeydoğu bölgesinde bulunan kadim bir ormanın ismidir.

Şeytan (Satan): Bu tek bir varlığın ismi ya da ünvanı değildir. O bizi tanrısallığımızdan ve değişimden yoksun bırakan her şeydir. Şeytan, suçlayıcı, insanı geçmişin duygularına hapseden şeydir.

Şiva: Tanrı Şiva, Mavi Kat'ın ve Mavi Beden'in (Blue Body™) Efendisi'ni temsil eder. Şiva burada Hinduizm'in o ünlü tanrısı anlamında kullanılmamaktadır. Burada o dördüncü kata, mor-ötesi frekans bandına ve dördüncü mührün açılışına ait bir bilinç halini temsil etmektedir. Şiva ne erkek ne de kadındır. O çift cinsiyetli bir varlıktır, çünkü dördüncü katın enerjisi henüz pozitif ve negatif kutuplara ayrılmamıştır. Bu, onunla, Şiva'nın bir karısı olan erkek tanrı olduğu geleneksel Hindu temsili arasında önemli bir farktır. Onun ayaklarındaki kaplan derisi, üç dişli mızrak, ve başıyla aynı düzeydeki güneş ve ay bu bedenin ilk üç bilinç mührü üzerindeki hâkimiyetini temsil eder. Kundalini enerjisi omurganın dibinden başın tepesine yükselen ateşli bir enerji olarak resmedilir. Bu da Kundalini enerjisinin beşinci mühür ya da boğaz düzeyinden dışarı çıktığı Hindu geleneğinin Şiva temsilinden farklıdır. Şiva'nın bir başka simgesel imajı uzun koyu renk saçlar ve boynundaki inci kolyelerin bolluğudur, ki bu da onun zengin deneyimlerini bilgeliğe dönüştürmüş olduğunu gösterir. Okluk, yay ve oklar Şiva'nın güçlü iradesini fırlatıp kusurluluğu yok ettiği ve yeniyi yarattığı vasıtadır.

Tahumo: Bu, Ramtha tarafından öğretilen bir disiplindir. Burada öğrenci doğal çevrenin insan bedeni üzerindeki etkileri -soğuk ve sıcak- üzerinde hâkimiyet kurmayı öğrenir.

Tank (The Tank™)**:** Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun disiplinlerinin bir parçası olarak kullanılan labirente verilen isimdir. Öğrenciler gözleri bağlı olarak bu labirentin girişini bulmayı ve onun içinden duvarlara dokunmadan ya da gözleri veya duyuları kullanmadan Boşluk üzerinde odaklanarak ilerlemeyi öğrenirler. Bu disiplinin hedefi gözler bağlı haldeyken labirentin merkezini ya da Boşluğu temsil eden odayı bulmaktır.

Tank alanı: Bu Tank (The Tank™) disiplini için kullanılan labirentli büyük alanın ismidir.

Tanrı: Ramtha'nın öğretileri "Siz Tanrı'sınız" bildiriminin bir ifadesidir. İnsanlık kendini unutmuş tanrılar olarak tanımlanır. Tanrı Boşluk'tan farklıdır. Tanrı kendini düşünüp tasarlayan Boşluk'tan kaynaklanmış farkındalık noktasıdır. O araştıran ve Boşluğun bilinmeyen potansiyellerini bilinir kılan bilinç ve enerjidir. O tüm yaradılışın herşeye-kâdir ve her yerde mevcut özüdür.

Tanrı Âlemi: Bu kavram Tanrı'nın sınırsız zihninin hâkim olduğu bir varoluş katını ya da zihin boyutunu ifade eder.

Tanrı Çağı: Tanrı Çağı bilimsel gelişmelerin eskisinden çok daha fazla görüleceği bir zamandır. Bu çağ zamanda ve zaman değerlerinde kasıtlı bir değişimle ortaya çıkacaktır. O zaman artık bu katta hastalık, ıstırap, nefret, yaşlanma, ölüm ve savaş olmayacak, sadece sürekli yaşam olacaktır. Bunlar her bir varlığın yaşamında bilgi, anlayış ve derin sevgiyle ortaya çıkacaktır.

Tanrı/insan: Bir insanın kendini tam idrak edip, Tanrı'yı tezahür ettirmesi.

Tanrı kızı: Bu kavram, her bireyin tanrısal kökenini ifade ederken, kadınların eşitliğini özellikle vurgular.

Tanrılar: Tanrılar teknolojik olarak gelişmiş, ve 455.000 yıl önce diğer yıldız sistemlerinden dünyaya gelmiş olan varlıklardır. Bu tanrılar bizim DNA'mızı kendilerininkiyle birleştirip değiştirerek, insan ırkını genetik olarak yönlendirdiler. Onlar neokorteks'in evriminden sorumludurlar ve insan ırkını zorla boyun eğdirilmiş bir iş gücü olarak kullandılar. Bu olayların kanıtı Sümer tabletlerinde ve sanat eserlerinde kaydedilmiştir. Bu terim ayrıca, insanlığın, kendini unutmuş tanrıların gerçek kimliğini tanımlamak için de kullanılır.

Tanrı'mız: Bu kavram Tanrı'yı, Öz'ü, Gözlemci'yi, tanrısal unsuru, bireyin gerçek benliğini ifade eder.

Tanrı'nın zihni: Tanrı'nın zihni herhangi bir zamanda herhangi bir boyutta yaşamış, ya da herhangi bir gezegende ya da yıldızda yaşayacak her yaşam-formunun zihnini ve bilgeliğini kapsar.

Tanrı'nız: Bu ibare insanın içindeki Öz'ü, Gözlemci'yi, Tanrı'yı ifade eder.

Tanrı oğlu: Tanrı oğlu ya da kızı ilk üç mühre ait olandan daha yüksek ve geniş bir bilinç haliyle doğan bireydir. Tanrı oğlu ya da kızı gibi davranmak, insan bilincimiz yerine, tanrısal bilincimizin perspektifinden yaşamaktır.

Tekâmül: Tekâmül en yavaş frekans ve kütle düzeyinden, en yüksek bilinç düzeylerine ve Sıfır Noktası'na, yuvaya geri dönüş yolculuğudur.

Tekâmül kitabı: Bu, ruhun ilk fiziksellik katından yedinci kata ve Sıfır Noktası'na yaptığı yolculuktaki tüm deneyimlerinin bir kaydıdır.

Tekrardoğuş (reenkarnasyon): Tekrardoğuş sürekli tekrarlanan enkarnasyon devresidir.

Terra: Bu, tanrıların 455.000 yıl önce ilk kez ziyaret ettiklerinde Dünya gezegenine verdikleri isimdir.

Tohumlarını saçmak: Spermin boşalması.

Toplumsal bilinç: Bu, ikinci katın ve kızıl-ötesi frekans bandının bilincidir. Buna ayrıca insan kişiliğinin imajı ve ilk üç mührün zihni denir. Toplumsal bilinç insan toplumunun ortak bilincini ifade eder. O insan ırkı topluluğunun düşüncelerinin, varsayımlarının, yargılarının, önyargılarının, yasalarının, ahlakının, değerlerinin, tutumlarının, ideallerinin ve duygularının toplamıdır.

Ulak: Bir ulak Ramtha'nın bu dünyadaki yaşamında belirli mesajları ya da bilgiyi getirmekten sorumluydu. Bir üstat öğretmen diğer insanlara kendi sözünü ya da niyetini bir deneyim veya bir olay şeklinde tezahür ettiren ulaklar (ya da dersler) yollama yeteneğine sahiptir.

Ultra-bilinç: Bu yedinci katın ve Sonsuz Bilinmeyen frekans bandının bilincidir. Bu bir yükselmiş üstadın bilincidir.

Uyanmamış varlık: Bu kendi tanrısallığını bilmeyen bir kişidir. Bu, dualite ve Kaynak'tan ayrılık illüzyonu altında yaşayan ve çevresinin kurbanı olan bir varlığı ifade eder.

Uyanmış varlık: Bu, aydınlanmış ve artık genetiğinin ya da çevrenin bir kurbanı olmayan kişidir. Bu ibare kendi realitesini bilinçli olarak yaratan bir üstadı tanımlar.

Uzay-gemisi: Bu sözcükle kastedilen şey bir uzay gemisi, UFO ya da uçaktır.

Üçgen işareti: Yeni başlayan öğrencilere Büyük Çalışma'nın herhangi bir disiplinini uygularken gözlerini kapatıp üçgen işareti yapmaları öğretilir. Öğrenciler bu disipline parmaklarıyla üçgenin tepesi olan alınlarına ya da yedinci mühre dokunarak başlarlar. Sonra odaklanmayı sürdürerek, ellerini yavaşça sol dizlerine, sonra da sağ dizlerine ve en sonunda tekrar alınlarına götürerek üçgeni ta-

mamlarlar. Bu üçgen içe-kıvrılış ve tekâmül (açılıp gelişme) yolculuğunu temsil eder.

Üçüncü kat: Bu bilinçli farkındalık ve görünür ışık frekansı bandı katıdır. O ayrıca ışık katı ve zihinsel kat olarak da bilinir. Mavi Kat'ın enerjisi bu frekans bandına düşürüldüğünde, o pozitif ve negatif kutuplara ayrılır. İşte bu noktada ruh ikiye ayrılıp eşruhlar fenomenini başlatır.

Üçüncü mühür: Bu mühür bilinçli farkındalık, ve görünür ışık frekansı bandının enerji merkezidir. O kontrol, despotluk, zulüm ve güç ile ilişkilidir. O güneş sinirağı bölgesinde yer alır.

Üstat: Bir üstat tanrısallığının bilinçli olarak farkında olan ve bu bilgiyi günlük yaşamına uygulayan kişidir. Ramtha öğrencilerine üstatlar der, çünkü onlar üstatlar gibi düşünüp davranmayı öğrenmektedirler.

Üstat Öğretmen: Bir üstat öğretmen öğrencilerini kutsal bilginin gizemlerine inisiye etme yeteneğine sahip yükselmiş bir üstattır.

Üstteki dört mühür: Üstteki dört mühür dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci mühürlerdir.

Vishmalodu: Bu, Lemuryalılar'ın Bilinmeyen Tanrı'ya verdikleri bir isimdir.

Yahweh: Yahweh Yehova'dan farklı bir varlıktır. Yahweh, Yehova'nın dünya halkına getirdiği esarete karşı çıkmıştır. Yahweh ve Tanrı Id Yehova'ya karşı savaştılar ve insanlığa insanın içindeki Bilinmeyen Tanrı'yı öğretmek için çaba gösterdiler.

Yanardağı patlatmak: Bu ifade kundalini enerjisinin B&E (C&E™) disiplini tarafından sağlanan hareketini tanımlamak için kullanılır.

Yaşam-çizgisi: Bir insanın belli bir zihin ya da bilinç halinden kaynaklanan potansiyel bir zaman-çizgisi ya da olaylar olasılığı.

Yaşam gücü: Yaşam gücü, insanın içindeki Tanrı'dır, Öz'dür, yaşam nefesidir; o, insanın üzerinde illüzyonlarını ve hayallerini yarattığı sahnedir.

Yaşamını gözden geçirmek: Bu, insanın ölümden sonra üçüncü kata eriştiğinde bir önceki enkarnasyonunu gözden geçirmesidir. İnsan kendi eylemlerinin Gözlemcisi, oyuncusu ve alıcısı olma fırsatı bulur. Geçmiş yaşam gözden geçirilirken ortaya çıkan halledilmemiş meseleler bir sonraki enkarnasyonun göndemini oluşturur.

Yedi Kızkardeş: Bu Pleiades takımyıldızı için kullanılan bir başka isimdir.

Yedi mühür: Yedi mühür insan bedenindeki yedi bilinç düzeyini oluşturan güçlü enerji merkezleridir. Bu mühürlerin enerji bantları fiziksel bedeni bir arada tutar. Her insanda enerji ilk üç mühürden ya da merkezden dışarı sarmal çizer. İlk üç mühürden nabız gibi atarak yayılan enerji sırasıyla cinsellik, acı ya da güç olarak tezahür eder. Üstteki mühürler açıldığında, yüksek bir farkındalık düzeyi aktive olur.

Yedinci kat: Yedinci kat, ultra-bilinç ve Sonsuz Bilinmeyen frekans bandı katıdır. Bu, içe-kıvrılış yolculuğunun başladığı kattır. Bu kat Sıfır Noktası tarafından, o Boşluğun düşünüp tasarlama eylemini taklit ettiğinde yaratılmıştı ve böylece ayna ya da ikincil bilinç yaratılmıştı. Bir varoluş katı ya da uzay ve zaman boyutu iki bilinç noktası arasında var olur. Tüm diğer katlar yedinci katın zaman ve frekans bandı yavaşlatılarak yaratılmıştır.

Yedinci mühür: Bu mühür başın tepesiyle, hipofiz salgıbeziyle ve aydınlanmayla ilişkilidir.

Yehova: Yehova teknolojik olarak gelişmiş, ancak son derece güvensiz ve savaşçı bir varlıktı. O, İbrahim'in Babil kentinden çıkıp Kenân diyarına (Filistin) gitmesinden ve orada İbrani halkını oluşturmasından, ve Musa'nın Mısır'dan çıkıp Vaat Edilmiş Topraklara gitmesinden sorumluydu.

Yıldız işareti: Yıldız işareti gelişmekte olan öğrenci grubu tarafından uygulanan üçgen işaretinin daha karmaşık bir versiyonudur.

Yusuf oğlu İsa: Ramtha, o zamanın Musevi geleneğini izleyerek İsa Mesih'ten Yusuf oğlu İsa olarak söz eder.

Yüksek mühürler: *Bkz.* **Üstteki dört mühür.**

Yükseliş: Yükseliş aydınlanmanın doğal sonucudur. O, insan bedenindeki tüm enerji merkezlerini açmanın, ve bilinçaltı zihnin tamamen açılıp tüm varoluş katlarında mutlak özgürlük kazanmanın sonucudur. Ramtha, bir adamdan ve kadından doğup da bu kattan ölümü deneyimlemeden yükselen ilk insandı. O, halkına Bilinmeyen Tanrı hakkında öğrendiklerini 120 gün boyunca öğrettikten sonra onların üzerine yükseldi. Onlarla vedalaştıktan sonra, bedeninin frekansını yükselterek en sonunda göz kamaştıran bir ışık patlamasıyla gözden kayboldu. İsa'nın, ölümünden ve yeniden dirilişinden sonra, Galile Denizi kıyısında havarilerinin gözleri önünde

fiziksel kattan yükseldiği kaydedilmiştir.

Yükselmiş üstat: Yükselmiş bir üstat, fiziksel kat, uzay ve zamanın sınırlamaları üzerinde hâkimiyet kazanmış ve ölümü yenmiş kişidir. Bu üstatlar fiziksel bedenlerinin frekansını -bu katı terk edip istedikleri her varoluş katında ya da boyutunda tezahür edebilecek noktaya dek- yükseltme yeteneğini kazanmışlardır. Ramtha, İsa, Buda, Rathabim, Zerdüşt, Takaşhunuman, Tyanalı Apollonius gibi birçok üstat yükselmiş üstattır. Ramtha, insan ırkının, bu katı aşıp, ölümü hiç deneyimlemeden yükselen ilk üyesiydi.

Zaman-çizgisi: Bu belirli bir bilinç halinin sonucu olan potansiyel olaylar olasılığıdır.

Zaman'sızlık: Bu kavram Şimdi -ebedi, yaratıcı, analojik an- deneyimini ifade eder. Zaman bu yaratıcı anın sonucu, tezahürü ve deneyimidir.

Zarahustra (Zerdüşt): Zarahustra, Zerdüştlüğün kurucusu Zoroaster isminin bozulmamış versiyonudur. Ramtha, Zarahustra'nın aydınlanıp ölümsüz bir üstat olduğunu açıklamıştır.

Zararlı-ot: Marihuana

Zihin: Zihin beyni etkileyip düşünce formları, holografik parçalar, ya da bellek denen nörosinaptik kalıplar yaratan bilinç ve enerji akımlarının ürünüdür. Bu bilinç ve enerji akımları beyni canlı tutan şeydir. Onlar onun güç kaynağıdır. Bir insanın düşünme yeteneği ona bir zihin veren şeydir.

KAYNAKÇA

Bu kitabın hazırlanışında kullanılan kaynakların listesi.

Albuquerque Dialogue I. Vol. 03, #27, 09/4/82; Vol.04, #3, 01/15/83; Vol.04, #17, 09/10/83. Ramtha Dialogues®.

Albuquerque Dialogue II. Vol.04, #4, 01/16/83; Vol.04, #18, 09/11/83. Ramtha Dialogues®.

Aspen Dialogue I. Vol.03, #34, 11/13/82. Ramtha Dialogues®.

Aspen Dialogue II. Vol.3, #35, 11/14/82. Ramtha Dialogues®.

Atlantic City Dialogue I. Vol.00, #12, 06/23/79; Vol.00, #13, 06/24/79; Vol.00, #14, 06/30/79. Ramtha Dialogues®.

Atlantic City Dialogue II. Vol.00, #16, 07/21/79; Vol.00, #17, 07/24/79. Ramtha Dialogues®.

Beverly Hills. Vol.01, #12, 04/26/80. Ramtha Dialogues®.

Birmingham Dialogue I&II. Vol.00, #26, 11/10/79; Vol.00, #27, 11/11/79. Ramtha Dialogues®.

Birmingham Dialogue I. Vol.01, #2, 02/1/80; Vol.01,#3, 02/2/80; Vol.01, #36, 09/20/80; Vol.01, #48, 11/21/80; Vol.02, #19, 03/21/81; Vol.02, #37, 06/6/81; Vol. 02, #48, 08/22/81; Vol.02, #61, 11/6/81; Vol.03, #16, 05/18/82; Vol.03, #36, 11/20/82. Ramtha Dialogues®.

Birmingham Dialogue II. Vol.01, #4, 02/3/80; Vol.01, #37, 09/21/80; Vol.02, #20, 03/22/81; Vol.02, #38, 06/7/81; Vol.02, #49, 08/23/81; Vol.02, #62, 11/7/81; Vol.02, #63, 11/8/81; Vol. 03, #5, 02/20/82; Vol.03, #6, 02/21/82; Vol.03, #17, 05/19/82; Vol.03, #37, 11/21/82. Ramtha Dialogues®.

Birmingham Dialogue III. Vol.03, #26, 08/14-15/82. Ramtha Dialogues®.

Birmingham Workshop. Vol.01, #49, 11/22/80; Vol.01, #50, 11/23/80. Ramtha Dialogues®.

Birmingham. Vol.00,#25, 11/9/79; Vol.0, #17, 05/24/80; Vol.01, #18, 05/25)80. Ramtha Dialogues®.

Boston Dialogue I. Vol.03, #14, 05/8/82; Vol.03, #28, 10/2/82. Ramtha Dialogues®.

Boston Dialogue II. Vol.02, #31, 05/9/81; Vol.02, #32, 05/10/81; Vol.03, #15, 05/9/82; Vol.03, #29, 10/3/82. Ramtha Dialogues®.

Boston. Vol.02, #64, 11/21/81; Vol.02, #65, 11/22/81. Ramtha Dialogues®.

Calabasas Dialogue I. Vol.03, #3, 02/6/82; Vol.03, #13, 04/30/82; Vol.03, #22, 07/24/82; Vol.03, #30, 10/10/82; Vol.04, #15, 07/16/83; Vol.05, #1, 01/14/84. Ramtha Dialogues®.

Calabasas Dialogue II. Vol.03, #4, 02/7/82; Vol.03, #23, 07/25/82; Vol.03, #31, 10/11/82; Vol.04, #14, 05/20/83; Vol.05, #2, 01/15/84. Ramtha Dialogues®.

Cambridge, MA. Vol.02, #13, 03/7/81; Vol.02, #14, 03/8/81. Ramtha Dialogues®.

Chicago Dialogue I. Vol.01, #38, 09/27/80. Ramtha Dialogues®.

Dallas Dialogue I. Vol.05, #3, 01/21/84. Ramtha Dialogues®.

Dallas Dialogue II. Vol.05, #4, 01/22/84. Ramtha Dialogues®.

Denton Dialogue I. Vol.02, #51, 09/5/81; Vol.03, #18, 05/21/82. Ramtha Dialogues®.

Denton Dialogue II. Vol.02,#52, 09/6/81; Vol.02, #53, 09/13/81; Vol.03, #19, 05/22/82. Ramtha Dialogues®.

Denver Dialogue I. Vol.03, #11, 04/24/82; Vol.04, #12, 05/14/83; Vol.05, #9, 05/5/84. Ramtha Dialogues®.

Denver Dialogue II. Vol.03, #12, 04/25/82; Vol.04, #13, 05/15/83; Vol.05, #10, 05/6/84. Ramtha Dialogues®.

Ft. Worth Dialogue I. Vol.03, #1, 01/23/82. Ramtha Dialogues®.

Ft. Worth Dialogue II. Vol.03, #2, 01/24/82. Ramtha Dialogues®.

Honolulu Dialogue I. Vol.4, #5, 02/12/83; Vol.05, #13, 07/14/84. Ramtha Dialogues®.

Honolulu Dialogue II. Vol.04, #6, 02/13/83; Vol.05, #14, 07/15/84. Ramtha Dialogues®.

Lafayette, IN Dialogue. Vol.01, #20, 06/14/80. Ramtha Dialogues®.

Long Island Bob Bravitt. Vol.01, #1, 01/12/80. Ramtha Dialogues®.

*Los Angeles Dialogue I.*Vol.02, #6, 02/13/81; Vol.02, #7, 02/14/81; Vol.02, #27, 04/25/81; Vol.02, #35, 05/28/81; Vol.04, #1, 01/8/83; Vol.02, #9, 02/16/81. Ramtha Dialogues®.

Los Angeles Dialogue II. Vol.02, #8, 02/15)81; Vol.02, #28, 04/26/81; Vol.02, #36, 05/29/81; Vol.04, #2, 01/9/83. Ramtha Dialogues®.

Maui Dialogue I. Vol.04,#19, 11/5/83. Ramtha Dialogues®.

Maui Dialogue II. Vol.04, #20, 11/6/83. Ramtha Dialogues®.

Mt. Laural Dialogue I. Vol.01, #6, 02/24/80; Vol.01, #23, 07/18/80; Vol.01, #25, 07/20/80; Vol.01, #28, 08/21/80; Vol.01, #45, 11/14/80. Ramtha Dialogues®.

Mt. Laural Dialogue II. Vol.01, #5, 02/23/80; Vol.01, #24, 07/19/80; Vol.01, #46, 11/15/80; Vol.01, #47, 11/16/80. Ramtha Dialogues®.

New Jersey Ram's Workshop. Vol.01, #31, 08/24/80. Ramtha Dialogues®.

New Jersey. Vol.01, #13, 05/2/80; Vol.01, #14, 05/3/80; Vol.01, #15, 05/4/80; Vol.01, #30, 08/23/80. Ramtha Dialogues®.

New York City Dialogue I. Vol.00, #8, 05/18/79; Vol.00, #9, 05/20/79; Vol.00, #10, 05/21/79; Vol.01, #7, 03/21/80; Vol.01, #21, 06/21/80; Vol.01, #22, 06/22/80; Vol.01, #39, 10/2/80; Vol.01, #42, 10/5/80; Vol.01, #51, 12/4/80; Vol.01, #54, 12/7/80; Vol.01, #55, 12/13/80; Vol.01, #56, 12/14/80; Vol.02, #1,01/9/81; Vol.02, #2, 01/10/81; Vol.02, #3, 01/11/81; Vol.02, #15, 03/13/81; Vol.02, #30, 05/3/81; Vol.02, #40, 06/26/81; Vol.02, #44, 07/25/81; Vol.03, #7, 03/6/82; Vol.03, #20, 07/17/82; Vol.03, #38, 12/4/82; Vol.04, #7, 03/12/83; Vol.04, #23, 11/19/83; Vol.05, #5, 03/17/84. Ramtha Dialogues®.

New York City Dialogue II. Vol.01, #8, 03/22/80; Vol.01, #9, 03/23/80; Vol.01, #10, 03/24/80; Vol.01, #40, 10/3/80; Vol.01, #41, 10/4/80; Vol.02, #4, 01/12/81; Vol.02, #16, 03/14/81; Vol.02, #17, 03/16/81; Vol.02, #29, 05/2/81; Vol.02, #41, 06/27/81; Vol.02, #45, 07/26/81; Vol.02, #55, 10/9/81; Vol.02, #56, 10/10/81; Vol.02, #57, 10/11/81; Vol.02, #58, 10/12/81; Vol.03, #8, 03/7/82; Vol.03, #21,

07/18/82; Vol.03, #39, 12/5/82; Vol.04. #8, 03/13/83; Vol.04, #24, 11/20/83; Vol.05, #6, 03/18/84. Ramtha Dialogues®.

New York City Ramtha's Workshop. Vol.01, #53, 12/6/80. Ramtha Dialogues®.

New York City. Vol.00, #21, 09/23/79; Vol.00, #22, 10/5/79; Vol.00, #23, 10/6/79; Vol.00, #24, 10/7/79; Vol.01,#43, 10/6/80; Vol.01, #44, 10/7/80. Ramtha Dialogues®.

Ojai Dialogue I. Vol.02, #22, 03/28/81. Ramtha Dialogues®.

Ojai Dialogue II. Vol.02, #23, 03/29/81. Ramtna Dialogues®.

Patterson, NJ Dialogue I. Vol.01, #33, 09/12/80; Vol.02, #10, 02/21/81. Ramtha Dialogues®.

Patterson, NJ Dialogue II. Vol.01, #35, 09/14/80; Vol.02, #11, 02/22/81; Vol.02, #12, 02/24/81; Vol.01, #34, 09/13/80. ramtha Dialogues®.

Phoenix, AZ Intensive. Tape 107 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1985.

Pleasantville Dialogue I.Vol.00, #7, 05/13/79. Ramtha Dialogues®.

Ridgewood, NJ. Vol.00, #19, 08/19/79. Ramtha Dialogues®.

San Diego Intensive. Tape 105 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1985.

San Francisco Dialogue I. Vol.03, #32, 11/6/82; Vol.04, #10, 05/7/83; Vol.04, #21, 11/12/83; Vol.05, #11, 05/12/84. Ramtha Dialogues®.

San Fransisco Dialogue II. Vol.03, #33, 11/7/82; Vol.04, #11, 05/8/83; Vol.04, #22, 11/13/83; Vol.05. #12, 05/13/84. Ramtha Dialogues®.

Seattle Dialogue I&II. Vol.02, #50, 08/30/81. Ramtha Dialogues®.

Seattle Dialogue I. Vol.00, #2, 01/28/79; Vol.00, #5, 04/1/79; Vol.00, #11, 06/9/79; Vol.02, #42, 06/15/81; Vol.02, #59, 10/31/81; Vol.03, #9, 03/20/82; Vol.03, #24, 08/7/82; Vol.03, #40, 12/11/82; Vol.04, #9, 03/19/83; Vol.04, #25, 12/3/83; Vol.00, #1, 12/30/78. Ramtha Dialogues®.

Seattle Dialogue II. Vol.00, #3, 02/10/79; Vol.00, #4, 02/25/79; Vol.00, #6, 04/24/79; Vol.00, #15, 07/10/79; Vol.02, #21, 03/24/81; Vol.02, #25, 04/14/81; Vol.02, #26, 04/21/81; Vol.02, #34, 05/26/81; Vol.02, #54, 09/22/81; Vol.02, #60, 11/1/81; Vol.03, #10, 03/21/82; Vol.03, #25, 08/8/82; Vol.03, #41, 12/12/82; Vol.04, #26, 12/4/83; Vol.05, #8, 04/27/84. Ramtha Dialogues®.

Seattle Intensive. Tape 101 ed. Yelm: Ramtha Dialogues,1985.

Seattle Q&A. Vol.01, #27, 08/19/80. Ramtha Dialogues®.

Seattle Workshop. Vol.02, #24, 04/11-12/81. Ramtha Dialogues®.

Seattle. Tape 103 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1985.

Seattle. Tape 106 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1985.

Seattle. Vol.02, #5, 02/3/81. Ramtha Dialogues®.

Tacoma. Vol.02, #18, 03/17/81. Ramtha Dialogues®.

Vishnu Springs Dialogue II. Vol.02, #33, 05/16/81. Ramtha Dialogues®.

Woodridge, NY. Vol.00, #18, 08/4/79-08/5/79. Ramtha Dialogues®.

Yucca Valley Retreat, March 1985. Tape 102 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1985.

Yuca Valley Retreat, May 1985. Tape 104 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1985.

Yucà Valley Retreat. Vol.04, #16, 09/2?4)83; Vol.05, #7, 03/23/84-03/25/84; vol.05, #15, 09/28/84. Ramtha Dialogues®.